

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

1001 DARK NIGHTS

The number '1001' is rendered in a large, ornate, light blue serif font. The two zeros are replaced by circular frames. The left circle contains a man in a white tank top, seen from the side, looking down. The right circle contains a woman with long blonde hair and red lipstick, looking up. Two peacock feathers are positioned between the two circles, overlapping them. The background is dark with a repeating pattern of light green and blue mandala-like designs.

QUIET MAN
A Dream Man Novella

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

KRISTEN ASHLEY

Kitap Açıklaması

Sessiz Adam
Kristen Ashley'den Bir
Rüya Adam Romanı

New York Times ve USA Today çoksatan yazarı Kristen Ashley'den Rüya Adam serisine yeni bir hikaye geliyor...

Charlotte "Lottie" McAlister tam havasında. Hayatının bir sonraki bölümünü üstlenmeye hazırdır ve bir erkeği olmadığı için başından beri yaptığı şeyi yapacaktır. İşlerini kendi başına halledecektir. Bu iş bir aile kurmak anlamına gelse bile.

Sorun şu ki, Lottie'nin bir sapığı var. Gerçekten kötü türden. Yani bir korumaya ihtiyacı var.

Mo Morrison'a girin.

Muazzam. Korkunç.

Sessiz ol.

Mo pek konuşmaz ve Lottie dikkat çekmeye alışkındır. Ve Mo'nun ilgisini istiyor. Hem de çok.

Ama Mo'nun katı bir kuralı var. Eğer vücudunuzu koruyorsa, onunla tek yaptığı şey budur.

Ancak Mo, Lottie'yi ne kadar uzun süre güvende tutmak zorunda kalırsa, bu güzel sarışına o kadar hızlı aşık olur ki, Lottie onun kafasındaki ölmek bilmeyen şeytanlarla bile başa çıkabilir.

Ama sonunda, Lottie ve Mo sadece tehdit sona erene kadar ellerini uzak tutmanın bir yolunu bulmak zorunda kalmazlar, aynı zamanda aşırı korumacı Hot Bunch, Lottie'nin çılgın üvey babası Tex, Mo'nun erkek öğrenci komandolarından oluşan ekibi ve çatlak kız kardeşleriyle de pazarlık etmek zorunda kalırlar.

Lottie sonunda hayalindeki erkeğe kavuşmadan önce. Ve Mo da Hayalindeki Kız'a sahip olabilir.

****Her 1001 Karanlık Gece romanı bağımsız bir öyküdür. Yeni okurlar için yazarın dünyasına bir giriş niteliğindedir. Hayranları içinse yazarın serisinin bonus kitabıdır. Umarız her birini en az bizim kadar seversiniz.****

Kristen Ashley Hakkında

Kristen Ashley, *Rock Chick*, *Colorado Mountain*, *Dream Man*, *Chaos*, *Unfinished Heroes*, *The 'Burg*, *Magdalene*, *Fantasyland*, *The Three*, *Ghost and Reincarnation*, *Moonlight* ve *Motor Oil* and *Honey* serilerinin yanı sıra birçok bağımsız romanın da dahil olduğu altmıştan fazla aşk romanının *New York Times* çoksatan yazarıdır. Hem bağımsız hem de geleneksel olarak kitap yayınlayan melez bir yazardır, kitapları on dört dile çevrilmiş ve üç milyondan fazla kitap satmıştır.

Kristen'in *Law Man* adlı romanı en iyi Romantik Gerilim dalında *RT Book Reviews* Reviewer's Choice Ödülü'nü kazandı. Bağımsız olarak yayınlanan *Hold On* adlı romanı *RT Book Reviews* en iyi Bağımsız Çağdaş Romans ödülüne, geleneksel olarak yayınlanan *Breathe* adlı romanı ise en iyi Çağdaş Romans ödülüne aday gösterilmiştir. Kristen'in *Motorcycle Man*, *The Will*, *Ride Steady* (*Romance Reviews*'dan Reader's Choice ödülünü kazandı) ve *The Hookup* adlı kitapları Goodreads Choice Ödülleri'nde Romantizm kategorisinde finale kaldı.

Gary'de doğan ve Brownsburg, Indiana'da büyüyen Kristen, Purdue Üniversitesi'nin dördüncü kuşak mezunudur. O zamandan beri Denver'da, İngiltere'nin West Country bölgesinde yaşadı ve şimdi Phoenix'te ikamet ediyor. Bağımsız yayıncılık kariyerine başlamadan önce on sekiz yıl boyunca hayır kurumu yöneticisi olarak çalıştı. Şu anda tam zamanlı olarak yazıyor.

Türü romantizm olsa da, Kristen'in tüm romanlarında hakim olan temalar dostluk, aile ve güçlü bir kız kardeşliktir. Bu amaçla ve okurlarına destekleri için teşekkür etmenin bir yolu olarak Kristen, okurlarına geri vermek ve güçlü bir kadın topluluğunu teşvik etmek için tasarlanmış bir dizi program olan *Rock Chick Nation*'ı yarattı.

Rock Chick Nation'ın misyonu, en iyi hayatınızı yaşamak, gerçek benliğinize sadık kalmak, güzelliğinizin farkına varmak ve ister arkadaşlarınız ve aileniz olsun ister binlerce mil uzakta ve kim olduklarını bilmeseniz de kız kardeşinizi geri almaktır. RC Nation'ın programları şunları içerir: *Rock Chick Rendezvous*, Kristen'in kız kardeşliği bir araya getirmek için düzenlediği partiler ve buluşmalarla dolu hafta sonları; *Rock Chick Recharges*, Kristen'in aday gösterilen kadınlar için özel bir gece düzenlediği akşamlar; ve *Rock Chick Rewards*, kız kardeşler için fon toplayan devam eden bir program.

Kristen'in okuyucularının aday gösterdiği kâr amacı gütmeyen kadın kuruluşları. Kristen'in Rock Chick Ödülleri hayır kurumlarına yaklaşık 130.000 dolar bağışladı ve bu sayı artmaya devam ediyor.

Kristen, eserleri ve Rock Chick Nation hakkında daha fazla bilgiyi KristenAshley.net adresinde okuyabilirsiniz.

Binbir Karanlık Gece

Bir zamanlar, gelecekte.

*Hikâyelere ve öğrenmeye hayran bir öğrenciydim.
Felsefe, şiir, tarih, okült, aşk ve büyü sanatı ve
bilimi üzerine çalıştım. Çok geniş bir
Babamın evindeki kütüphanede binlerce cilt
fantastik masal topladım.*

*Eski ırklar ve geçmiş zamanlar hakkında her şeyi
öğrendim. Mitler, efsaneler ve tüm rüyalar
hakkında
milenyum boyunca insanlar. Ve okudukça hayal
gücüm daha da güçlendi, ta ki hikayelerin içine
seyahat edebildiğimi keşfedene kadar... aslında
onların bir parçası olabilmek için.*

*Keşke olması gerektiği gibi öğretmenimi
dinlediğimi ve yeteneğime saygı duyduğumu
söyleyebilseydim. Eğer yapsaydım, ben
şimdi size bu hikayeyi anlatıyor olmazdım.
Ama ben cesaretimle hava atarken aptalca
davrandım ve kafam karıştı.*

*Bir öğleden sonra, Binbir Gece Masalları'nı merak
ederek eski İran'a gittim ve Şehriyar'ın her gün bir
masal anlattığının doğru olup olmadığını kendi
gözlerimle gördüm.*

*(Farsça: شهریار, "kral") yeni bir bakire ile evlendi ve sonra
dünkü karısını başının kesilmesi için gönderdi. Yazılmıştı
Vezirin kızı Şehrazat'la tanıştığında bin kadın
öldürmüş olduğunu okumuştum.*

*Çabalarımda bir şeyler ters gitti. Hikayenin
ortasına gelmiştim ve bir şekilde Şehrazat'la yer
değiştirmiştım.*

*Daha önce hiç başıma gelmemiştı ve bugün bile
bunu açıklayamıyorum.*

*Şimdi o kadim geçmişte kapana kısılmış
durumdayım. Şehrazat'ın hayatını üstlendim ve
kendimi korumamın ve hayatta kalmamın tek yolu
onun bana yaptığını yapmak.
kendini korumak ve hayatta kalmak.*

*Her gece Kral beni çağırır ve ben masal anlatırken dinler.
Ve akşam bitip şafak söktüğünde, onu nefessiz bırakan ve
daha fazlası için özlem duymasına neden olan bir
noktada duruyorum. Ve böylece Kral, karanlık hikâyemin
geri kalanını dinleyebilmek için hayatımı bir gün daha
bağışlıyor.*

*Bir hikayeyi bitirir bitirmez. yeni bir tanesine
başlıyorum... tıpkı siz sevgili okuyucunun daha önce
sahip olduğu gibi*

Şimdi.

Birinci Bölüm

Bir Komando Çağırın

Smithie

"Göğüs küçültme yaptıracağım."

Smithie dikkatini elinde tuttuğu kâğıt parçasından ayırdı, masasının diğer tarafına ve ofisinin diğer ucuna, odanın içinde adım atan kadına baktı.

Elindeki kâğıtta yazılı olan kelimelerin öznesi olan kadın.

Boğazı düğümlenmişti.

"Doğallaşıyorum," diye bitirdi duyurusunu. Charlotte

McAlister.

Lottie.

Her yerde Lottie Mac olarak tanınır. Lottie Mac,

Corvette Takviminin Kraliçesi.

Gerçi Smithie ona Mac diyordu.

Yanılmıştı. Duyurusunu bitirmemişti.

Mac masasının önünde durdu ve "Ve beni bundan vazgeçiremezsiniz,"
d e d i .

Smithie'nin konuşma yeteneğini yeniden kazanması için ağzını zorlaması bir dakika sürdü.

"Vücuduna ne yaptığın umurumda değil. O benim vücudum değil. Neden bu konuda söz hakkım olduğunu düşündüğünü anlamıyorum."

Lottie aval aval ona

baktı. Bunu anladı.

Adam bir striptiz kulübü sahibiydi ve kadın da bir striptizciydi. Onun baş striptizcisi. Onun dansını izlemek için sıraya giren insanları zapt etmek için kadife ipleri vardı. Adamın onun implantlarından kurtulmasını sorun edeceğini düşünmesi zor değildi.

Aklını elindeki kâğıttan zorla çekerek kâğıdı ters çevirdi ve masanın üzerine bırakarak tüm dikkatini Mac'e verdi.

Ve ne söylediğini.

En çok da muhtemelen *neden* söylediğini.

Adam onunla bu konuya giremeden, kadın konuşmaya devam etti.

"Denver bölgesinde yedi plastik cerrahla görüştüm. Birini seçtim. Gelecek ay ameliyat olacağım."

"Neden?" Smithie sordu.

"Neden?" Mac karşılık verdi.

"Bunu yapacağına dair bir şey duymamıştım, şimdi sadece yapmakla kalmamışsın, tüm araştırmayı da sen yapmışsın," dedi. "Peki anlaşma nedir ve bu acele niye?"

İkisini de biliyordu.

Sadece bu konuşmayı yapmak istiyordu.

"Acelelerimiz yok," diye yalan söyledi Mac.

Bu kadınlar ona yalan söylemenin yanlarına kalmayacağını ne zaman öğreneceklerdi, bilmiyordu. Kendisi de birçok kadınla çeşitli ilişkiler yaşamış, onlardan çocukları olmuş ve onlarca yıldır bir striptiz kulübü işletmişti. Kişi daha kelimeleri söylemeden yalanı fark edebiliyordu.

En büyük suçlular fedaileriydi. "Sen de erkeksin, ben de erkeğim" gibi bir şey yaptıklarını sanıyorlardı, oysa dişlerinin arasından yalan söyleyen hiçbir erkek erkek değildir.

"Mac," diye uyardı.

Sorusuna cevap vermedi.

"İnsanlar yine de beni dans ederken izlemeye gelecekler." dedi.

"İnsanların seni dans ederken izleyeceğini biliyorum. Birkaç ay önce Joaquim'e birkaç gece için sayım yaptırdım. Kapıdan girenlerin yüzde otuz beşi kadındı. Nüfusun yüzde onunun eşcinsel olduğunu söylüyorlar. Yani yüzde onunun lezbiyen olduğunu varsayabiliriz, ki sizi görmeye gelmelerinin başka bir nedeni olabilir. Ama bu, kadınların yüzde yirmi beşinin sadece bir içki içmek için ama çoğunlukla sizi dans ederken izlemek için burada olduğu anlamına geliyor. Ve muhtemelen bir erkeğin striptiz kulübüne bir dansçının yetenekli hareketlerini izlemek için geldiğini söyleyebileceği tek zaman sensin. İster büyük göğüslü ol, ister normal göğüslü, bu senin ipteki sıranı etkilemeyecek. O yüzden saçmalamayı bırakalım. Şimdi söyle bana *neden*?"

Mac çenesini kaldırdı ve "Sperm donörlerini de araştırıyorum" dedi.

İşte oldu.

Smithie sandalyesinde arkasına

yaslandı. "Mac-" diye başladı.

"Artık gençleşmiyorum Smithie," diye tersledi.

Belirtildiği gibi, birkaç kadınla ilişkisi vardı. Birbirlerinden haberleri vardı. Çoğunlukla paylaşıyorlardı çünkü o çok fazla dayanıyordu ve ara vermeyi önemsemiyorlardı.

Ama çoğu zaman bu bir hokkabazlık gösterisiydi ve o da hokkabazdı.

Topu düşürmemesine yardımcı olan öğrendiği şeylerden biri, bir kadın ona topu fırlattığında asla sahaya atmamaktı.

Yine de, sırf bu yüzden o anda sahaya çıkmadı. "O senin kız kardeşin," diye belirtti.

Başını iki yana salladı. "O benim kız kardeşim değil."

"Şimdiye kadar Eddie için kaç tane itti?" Smithie cevabını zaten bildiği bir soru sordu.

"Jet, *Eddie için* bebek yapmıyor," diye karşılık verdi Mac.

Smithie içini çekti.

"Ben sadece hazırım," dedi.

"Hazır değilsin," diye karşılık verdi.

Yüzü yüzleşmeden kızgınlığa döndü.

"Bunu uzun zamandır düşünmediğimi mi sanıyorsun?"

"Bence dünyaya bir çocuk getirmeye karar verdiğinizde, bunu yeterince uzun süre düşündüğünüzü düşündüğünüzde, bu konuda daha da uzun süre düşünmelisiniz. Sonra hayatınızdaki insanlarla bu konu hakkında konuşmalısınız. Sonra *onların bu* konuda söyledikleri üzerine düşünmelisiniz. Ve ancak süper, iki kat, *ekstra* emin olduğunuzda bunu yaparsınız."

"Param var-"

Smithie başını salladı. "Sorun para değil, Mac. Ama paran olduğunu düşünsen bile, paran yok. Mesele karınlarını doyurmak ya da başlarını sokacak bir çatı değil. Mesele son model telefonlara ve moda ayak uydurmak değil. Üniversite harcı için para biriktirmek bile değil. Hayatta hiç hesaba katmadığınız bir anda ortaya çıkıp sizi kışınızdandan ısıracak olan tüm o boktan zamanlardır. Onlar senin çocuğun. Zorluklara göğüs gerecekler. Ama böyle bir durumda onlara bunu yaptırabilecek durumda olduğunuzu söylemeye hazır mısınız?"

Mac hiçbir şey söylemedi, yan tarafa baktı, sonra o tarafa doğru bir adım attı ve masasının önündeki iki sandalyeden birine oturdu.

O hazır değildi.

Hem de hiç.

O başka bir şeydi.

Ve Smithie'nin bu işin aslını öğrenmesi gerekiyordu, harika göğüslerini kurtarmak için değil.

Onu hazır olmadığı bir şeye çok erken atlamaktan kurtarmak için.

Sandalyesinde öne doğru eğildi ve sesini alçalttı.

"Sınıfta yüzlerine vuran kötü bir çocuk olacak. Muhtemelen krup ya da grip gibi anlamayacağınız bir sağlık sorunu olacak ve bu sizi çok korkutacak. Kızların kalbi bir pislik tarafından kırılacak. Erkekler pislik *olmamayı* öğrenmeli. Kendini toparlamalısın, Mac. Kimse ebeveyn olmaya tam olarak hazır olamaz. Ama olabileceğin kadar hazır olduğunu *bilmelisin*."

Onun gözlerini tuttu ve "Ben hazırım Smithie" dedi.

"Kız kardeşinle sevgilisinin bebek yapmasını izliyorsun ve yeğenlerine o kadar aşıksın ki gözün hiçbir şeyi görmüyor, bu yüzden zamanın nasıl geçtiğini anlamıyorsun ve kaşınmaktan başka bir şey yapamıyorsun," diye karşılık verdi.

"Bunun Jet ve Eddie'yle hiçbir ilgisi yok," diye karşılık verdi.

"Pekala, o zaman, Jet o Rock P i l i ç l e r i y l e ne sıklıkla çıkıyor? Bana cevap ver, Mac. Ne sıklıkla?"

Mac ona, "Mürettebatıyla her zaman görüşüyor," dedi.

"Doğru, kocası evde olduğu ve çocuklarına baktığı için bunu yapabiliyor."

Ne demek istediğini anladı.

Bu yüzden ağzını açmadan önce kapattı ve "Ya da Blanca onlara bakar" dedi.

"Jet ve Eddie birlikte dışarıdayken Blanca onlara bakıyor. O çalışmadığı sürece, eğer anneleri yanlarında değilse çocuklarına ondan başka kimse bakamaz."

Mac başını çevirdi ve duvarı inceledi. O kadar da ilginç değildi.

Ama yapmaya devam etti.

"Mac, bana bak," diye emretti.

Çenesini inatla kaldırdı.

Smithie sesini yumuşattı. "Onu bulacaksın, sevgilim." Kız da onun ne demek istediğini anladı.

"Bir erkeğe ihtiyacım yok," diye ısırdı.

"Hayır ama sen bir tane istiyorsun ve onu bulacaksın. Sadece sabırlı olman gerekiyor."

Orada otururken sabrı tükeniyordu. "Bu bir erkek bulmakla ilgili değil Smithie."

"Kaç Rock Chicks'in yatağında sıcak bir beden yok?" diye zorladı.

"Ne zaman istersem bir erkek bulabilirim." Bunu kesinlikle yapabilirdi.

Güzel değildi. Ama güzeldi. Deli gibi güzeldi.

Kız kardeşi Jet'in sessiz, utangaç, komşu kızı havası vardı. Mac daha farklı olamazdı.

Hayatı büyük ve gürültülü yaşadı. Seksiydi ama küstah değildi, aksine cesurdu. Bir fikri vardı, onu ifade etti. Seni seviyordu, bunu gösterdi. Zehirliydiniz, sizi kazıdı. Bir hedef belirledi, onun için çalıştı.

Eğer isterse, alırdı. Bir erkek hariç.

Sahada oynamayı sevdiği için değil, çoğu erkeğin orospu çocuğu olduğu ve buna sıfır toleransı olduğu için seri randevulara çıkıyordu.

Yapması gerektiğinden değil.

Sadece yapmadı.

Smithie'ye göre, Rock Chick çetesinin şansı yaver gitmişti. Denver'daki en iyi adamları bulmuşlardı. Onları sahiplendi (ya da sahiplenildi, her neyse). Oyun bitmişti.

Öte yandan, Lee Nightingale aslında onları kadınının arkadaşları için incelemişti, bu yüzden zaten tahmin işini ortadan kaldırmıştı.

"Yardım edecek biri olduğunda çocuk sahibi olmak çok daha kolay," diye belirtti.

"Çocuk *sahibi olmak* tamamen kadına bağlı," diye karşılık verdi.

"Tamam o zaman akıllı kız, çocuk *yetiştirmek* çok daha kolay, yardım edecek biri var," diye düzeltti ve kız daha ağzından bir şey çıkaramadan devam etti, "buna itiraz edemezsin. Tek ebeveynli bir evin vardı ve seni kim büyüttü?"

O ağız kapandı.

"Kız kardeşin çünkü annen çalışıyordu," diye cevap verdi. "Şimdi kız kardeşinin nesi var?" Yine onun yerine cevap verdi. "Bariz olanı söylüyorum, bu saçmalığı duymak istemiyordum, ama siz sürtükler gevezelik ederken duydum ve ilk andan itibaren, eğer bir davada çalışmıyorsa, Eddie

Her beslenme için jet. Her *birine*. Gidip oğlunu aldı ve karısına getirdi. Geri götürdü ve yatırdı. Bir sonrakinde de aynı şey oldu. Ve böyle devam etti. Jet'in yataktan çıkmasına bile gerek yoktu."

Anlatmak istediği bir şey vardı ama bunu çok ileri götürdü ve çenesi kontrol altına alamadan sallandığında bunu anladı.

"Mac-"

"Bir bebek istiyorum," diye fısıldadı. Adam ona inandı.

O da bir Eddie istedi.

"Biraz zaman ver," diye fısıldadı.

İki elini de havaya kaldırdı. "Ne kadar?"

"Ne kadar gerekiyorsa."

"Ne yazık ki, yetmiş yaşına geldiği m de Mick Jagger gibi davranıp bir bebek yapamam."

Jagger bu boku yapmamalıydı bile.

"Tatlım, sen hâlâ otuzlu yaşlarındasın," diye hatırlattı ona.

"Hepsi gitti," diye açıkladı.

Şimdi kadının neden bahsettiği hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Kim?" diye sordu.

Tedirginlikle koltuğunda öne doğru eğildi. "*Onlar*. İyi olanlar. Hot Bunch. Geriye sadece Roam ve Sniff kaldı ve onlar da benim için çok genç. Shirleen'in böyle bir konuşmada onların isimlerini söylediğimi düşünmesi halinde beni keseceğini söylememe gerek bile yok."

Yanılmamıştı.

Shirleen, Roam ve Sniff'in koruyucu annesiydi, ancak ona göre bunun "koruyucu annelik" ile bir ilgisi yoktu ve Roam ile Sniff'in çoktan yaşlanmış ve kendi başlarına birer erkek olmuş olmalarının hiçbir önemi yoktu.

Onu kesecekti.

Mac, Rock Chicks'in Hot Bunch'tan geriye kalan her şeyi kapıldığı konusunda da haksız değildi.

Belki Lee işe alıyordur.

"Mac, hayatım, biraz zaman tanı," diye ısrar etti. "Ve bu arada yeğenlerini şımart. Çünkü bir erkek bulup kendi bebeklerini yapmaya başladığında, onlara şimdi ayırdığın zamanı ayıramayacaksın, ama şimdi ayırdığın zamanın olmasına sevineceksin. Anladın mı?"

Dudaklarını büzüp nefesini vermeden önce bir süre düşündü. Sonra da "Hâlâ doğal saçlıyım." dedi.

Kazdı.

Kriz önlendi (ya da en azından bu, striptizcileri, fedaileri, barmenleri ve garsonları bir araya getirdi, hepsi genç, formda ve aptalca şeyler yapmaya meyilliydi, bu yüzden tüm hayatı felaketleri önlemek gibi görünüyordu).

Bu seferki (şimdilik) bitti, Smithie elini ona doğru yuvarladı ve gözlerini masasına çevirdi. "Göğüslerinle ne istiyorsan yap. Sadece bana biraz haber ver. Personeli koltuklardaki kış sayısının yarısına uyum sağlamaya hazırlamalıyım, başrol oyuncum yok."

"Smithie," diye seslendi.

Gözlerini tekrar ona çevirdi.

Kadın şimdi sırtıyordu.

Ve yeni bir beyanı vardı. "Bok gibisin."

"Senin deli kışına katlandığım için bunu biliyorum. Şimdi çık dışarı. Burada parmaklarımı oynatmıyorum. Yapacak işlerim var."

Sandalyeden kalkıp dar kışını sallayarak kapıya doğru yürürken sırtıtmaya devam etti.

"Şunu arkada kapat," diye emretti.

Kadın arkasından kapatmadı.

Dönüp ona baktı. "Bir yıl veriyorum."

Mac'in olduğu başka bir şey.

Kararlı.

"Ben alırım," diye cevap verdi. "Şimdi çık dışarı."

Ona, retinalarının mucizevi bir şekilde tolerans kazandığı ve bu yüzden yanmadığı beyaz bir gülümseme attı ve sonra kapıdan çıktı.

Neyse ki kapıyı arkasından kapattı.

Smithie bir yandan ona dikkatle bakarken, bir yandan da kilitlemek için cüssesini kaldırmayı düşünüyordu.

o.

Zaman ayırmayacaktı.

Bunun yerine gazeteyi aldı, çevirdi ve tekrar okudu. Açıkça, sıkıldığını yazıyordu.

Daha da endişe verici olanı, Mac'in tehlikede olduğunu belirtiyordu.

Bu zaten devasa bir lanet olası sorundan daha büyük bir sorundu.

Sorun.

Kızlarından herhangi biri, telefonu açıp Lee Nightingale'e, Nightingale Investigations'ın arkasındaki adama, en kötü adamların komutanına

Denver'daki belalı orospu çocukları. Bu mektubu verecek ve bu sorunu çözecekti.

Ama Mac, Charlotte McAlister'dı, Jet McAlister Chavez'in küçük kız kardeşi. Jet, Eddie Chavez ile evliydi. Eddie, Lee'nin en iyi arkadaşıydı. Ve Jet, Lee'nin karısı, Rock Hatunlarının Kraliçesi Indy için çalışıyordu ve dolayısıyla Jet Chavez gerçek bir Rock Hatunuydu.

Mac, Rock Chicks'in kartvizitli bir üyesi olmayabilirdi, çünkü geceleri çalıştığı bir işi vardı, bu çılgın sürtüklerin çeşitli maskaralıklarının en berbat olduğu zaman. Gerçi sabahları ve öğleden sonraları da çalışmaktan kaçınmıyorlardı. Sadece sersemletme, adam kaçırma ve benzeri olaylar çoğunlukla geceleri gerçekleşiyordu ve Mac o saatlerde meşgul oluyordu.

Hâlâ bir Rock Chick'ti ya da en azından çağrışım yoluyla öyleydi. Rock Chick bağlantısı ve Jet ile olan kan bağı göz önüne alındığında, eğer Lee

Mac tehlikedeydi, buna bir son vermek için kasabayı paramparça ederdi.

Ve Eddie.

Şimdi Eddie, Smithie bunu düşünmek bile istemiyordu. Adam bir polisti. Lee ve adamlarının yetenekle ve her şeyi hiçe sayarak yaptıkları şeyleri Eddie yapamazdı.

Ama Eddie, baldızını güvende tutmak için ne yapması gerekiyorsa gözünü kırpmadan yapacaktı.

Ve adamın beslemesi gereken boğazlar vardı. Yani evet.

Smithie Lee'yi arayamadığı için bu zaten devasa bir sorunken daha da büyük bir sorun haline gelmişti.

Bu da Smithie'nin bununla başa çıkmak için farklı bir belalı grup bulması gerektiği anlamına geliyordu.

Normalde ilk arayacağı yer Kaos Motosiklet Kulübü olurdu. Mac onlardan biri değildi, Smithie de öyle, ama Lee'yle bağları vardı, sır saklayabiliyorlardı ve söz konusu kadınlar ve onların güvenliği olduğunda hiç şakaları yoktu.

Ama bir savaştan yeni çıkmışlardı ve her savaşta olduğu gibi bu savaşta da ciddi bir boktanlık vardı.

Biraz nefes almaya ihtiyaçları vardı.

Lee'nin ve Kaos'un da...

"Vay canına," diye mırıldandı Smithie, mektuptaki kelimeler bulanıklaştı, boğazının arkasındaki hastalık hissi hafifledi.

Mektubu bıraktı ve cep telefonunu aldı. Eğer bir belalıyı arayamazsan.
O zaman bir komando çağırmak ikinci en iyi şey olmaktan çok uzaktı.

* * * *

"Bir bakayım."

Smithie gözlerini kulübün hesaplarını tuttuğu dizüstü bilgisayarından kapıdan içeri giren uzun boylu, yapılı, siyah saçlı adama çevirdi.

Arkasında öyle bir adam yürüyordu ki, bu pek sık başına gelmeyen Smithie'nin bile içini bir ürperti kapladı: "Lanet olsun, sakın bu adamla ara sokakta karşılaşmayayım."

Smithie öndeki adamı, "Merhaba, orospu çocuğu," diye selamladı. Hawk olarak bilinen bir adam. "Ve bu arada, içeri gelin."

Hawk Delgado, Smithie'nin masasının önüne kadar gelmişti. Orada durdu ve elini uzattı.

"Smithie, mektuba bakmama izin ver."

Adamın siyah kargonun üzerine dar siyah bir tişört ve siyah kargo botları giydiğini, Somali'yi işgal etmek üzereymiş gibi görüldüğünü ve daha fazlasını *yapabileceğini*, ancak Denver'daki bir striptiz kulübünün üzerindeki bir ofiste olduğunu gören Smithie, masasındaki bir sürü eşyanın altından mektubu çıkardı ve Hawk'a uzattı.

Hawk'ın arkasındaki hulk yaklaştı ve patronunun omzunun üzerinden okudu. Okurken Hawk'ın yüzü sadece biraz gerildi.

Arkasındaki adamın yüzü ürkütücü olmaktan çıkıp *lanet* olası bir *İsa*'ya dönüştü. Smithie ona, "Bunu sana telefonda okudum," diye hatırlattı.

Buna gerek yoktu ve Hawk da Smithie'ye meşgul bir adam olduğunu hatırlatmak zorunda değildi ama Smithie aramış ve Hawk'ın asistanı Elvira telefonu açmıştı. Mektubu ona okumuştı ve o da patronunu telefona bağlamakla uğraşmamıştı.

Hawk bunu duyduğunda, işi gücü bırakıp Smithie'yi aramış, Smithie de mektubu ona okumuştı.

Bu yüzden uğramak için daha da fazla zaman kazanmıştı.

Ve işte oradaydı, yüzü gergindi ve mektubu Smithie'nin ciddiye aldığı kadar ciddiye aldığı belliydi.

Okumayı bitirdi ve Smithie'ye baktı.

"Bundan önce, bunlardan başka var mı?" Hawk sordu.

Smithie başını salladı. "Yine de bence bir tane yeterli, sence de öyle değil mi?" Mektubu omzunun üzerinden arkasındaki canavara uzattı.

"Bir tane yeter," diye kabul etti Hawk. "Zarfi aldın mı?"

Smithie mektubun içinde geldiği zarfi çıkarıp uzattı. Hawk mektuba bakmadı bile. Doğrudan arkasındaki adama verdi. Sonra sordu,

"Polisleri aradın mı?"

"Lottie Mac'in kız kardeşinin kim olduğunu biliyor musun?" Hawk'ın ağzı daha da gerildi.

Birinin Mac hakkında o mektubu yazdığını öğrenirse Eddie Chavez'in nasıl çılgına döneceğini de biliyordu. Ve o mektubu okuyan her polis doğruca Eddie'ye giderdi.

"Charlotte McAlister o mektuptan haberdar mı?" Hawk sordu.

Smithie şimdi Hawk'ın Mac'in kız kardeşinin kim olduğunu kesinlikle bildiğini anlıyordu. Mac'in kim olduğunu biliyordu. Mektupta Mac'ten Lottie Mac dışında kimse olarak söz edilmiyordu ve "Charlotte McAlister" Smithie'nin tabelada kullandığı isim değildi.

"Henüz paylaşmadım..." diye durakladı, "henüz."

"Eve kadar eşlik edecek biri var mı?" Hawk ona bakmaya devam etti.

"Geceleri arabasına." Bunu söyledikten sonra Smithie tekrar başını salladı ve bunu yapmamıĞ olmayı diledi. "Evde değil."

"Siktir," diye mırıldandı Hawk.

Smithie ona, "Şimdi yapacak," dedi. "Aslında, şu anda onun evinde oturan bir adamım var, yani onun olduğu yerde. Buradaydı ama kaçtı ve ben de peşine bir adam taktım."

Hawk başını arkasında duran adama doğru salladı. "Mo tarafından rahatlatılacak."

Peki, tamam.

Smithie o canavarın Mac'in koruması olmasını kabul edebilirdi.

Smithie ayağa kalktı. "Seçiminizi onaylıyorum Delgado, ama sırada ne var?" "O pisliğin izini bulup onu görevden alacağız," dedi Hawk. hemen cevap verdi.

Ve Hawk Delgado ile gri alana doğru kaymak uzun sürmedi.

Hayır, o değildi.

Lee gri yapabilirdi ve yaptı. Her zaman.

Delgado'ya gelince, işler iyice bulanıklaştı.

"Bu neyi gerektirir?" Smithie sordu.

"Umurunda mı?" Hawk karşılık verdi.

Smithie ona, "Bu iş için sana para ödediğimi düşünürsek, sayılır," dedi.

"Ne gerekiyorsa," diye yanıtladı Hawk. "Şu mektup," dedi Hawk.

"Mesajımızın alındığından kesinlikle emin olmamız gerekecek. Polislere teslim etmek için bir dosya oluşturuyor olabiliriz. Başka bir şey de olabilir."

Doğru. Şimdilik bununla başa çıkabilirdi. Smithie, "Mac'in korunmaya ihtiyacı var," dedi.

Hawk başıyla onayladı. "Ve Mo'ya sahip olacak. Yirmi dört yedi. Bu boku gizli servis yapmıyoruz, yapsak bile. Gece gündüz onun peşinde. Yatak odasında sandalye gibi bir şey yoksa yatağının yanında yerde uyuyor. Onunla birlikte markete gidiyor. Kadın duş alırken banyonun dışında duruyor. Sanırım bu resmin geri kalanını siz doldurabilirsiniz."

Resmi doldurabilirdi ama Smithie tam olarak anladığından emin değildi.

"Bu boku gizli servis mi yapıyor?"

"Gizli Servis izinli. Vardiya yapıyorlar. İzin falan olmayacak.

Bu adamı bulmak ne kadar sürerse sürsün Mo onun."

Smithie şimdi izlediği şeyin hoşuna gittiğinden emin değildi.

"Bu akıllıca mı?"

"İyi bir striptizci bulma konusunda fena sayılmayacak bir girişimde bulunabileceğime eminim. Gerçi omzuma dokunsa assolist bile seçemem. Yapmam gereken aramaları yapmama izin vermeye ne dersin, çünkü ne yaptığımı bildiğimi varsayıyorsun, tıpkı benim işim seninkine karışırsa senin için yapacağım gibi. Şu anda olan bir şey. Ama sen benim işimi yapmama izin verirsen ben de senin işini yapmana izin veririm."

"Anladım," diye mırıldandı Smithie.

"Personeliniz yüksek alarmda. Dansçılar. Fedailer. Barmenler ve garsonlar. Onlara bilgi vereceğim, ne aradıklarını söyleyeceğim, bu, ilgilendikleri biriyle karşılaşp karşılaşmadıklarını anlamak için onlarla görüştükten sonra olacak. Sen McAlister'a söyle. Bilmesi ve akıllıca seçimler yapması gerekiyor. Bu konuda ona koçluk yapacağım."

Smithie bakışlarını Mo'ya ve tekrar Hawk'a çevirdi. "Mo ona bu konuda koçluk yapmayacak mı?"

"Mo bir iletişimci değil."

Bu bir sürpriz değildi.

Hawk konuştu.

"Ara onu. Mo'nun elinde olduğunu söyle. Onun evinde olmadığını, onun evinde olacağını söyle. Ona erken gelmesi gerektiğini söyle. Mo'nun onu erkenden getireceğini söyle. O geldiğinde ben burada olacağım, sen ve ben paylaşacağız. Ona bilmesi gerekenleri anlatacağım. Ve oradan devam ederiz."

Smithie başını salladı.

Başka bir şey söylemeden, her iki adam da kapıdan çıkmak için birlikte döndüler. Smithie onların gidişini izledi.

Mo kapıdan çıktıktan sonra Hawk orada durdu ve geri döndü.

Hawk, "Gizli Servis de kendilerini kurşunun yoluna koymak üzere eğitilmiştir," dedi.

Kahretsin.

"Doğru," diye fısıldadı Smithie.

"Hedefteki adam için mesele hedefi güvenli bir yere götürmek değildir. Mesele hedefi *için* kurşunu yemek. Benimle misin?" Hawk sordu.

Mo denen adam bir canavardı ama kurşun geçirmez değildi. Lanet *olsun*.

"Seninleyim," diye onayladı Smithie, çünkü başka seçeneği yoktu.

Hawk onu inceledikten sonra, "Bana bunun ne kadara mal olacağını sormadınız," dedi.

"Çünkü umurumda değil," dedi Smithie ona. Göz göze geldiler.

Hawk çenesini kaldırıp odadan çıkarak bunu bozdu.

Kapıyı arkasından kapattı.

Smithie yavaşça sandalyesine oturdu.

Kısa bir süre önce kulüpte bazı pislikler yüzünden başı derde girmişti.

O zamanlar bu onu neredeyse yıkmıştı. Bunun, bir erkeğin kalbinde taşıdığı kadınlara neler olabileceğine dair en kötü kabusu şeklinde geldiğini düşünmüştü.

Yanılmıştı.

İkinci Bölüm

Elimden Geldiğince

Lottie

Kapı çaldığında, zaten hafiften korkmaya başlamıştım.

Gözetleme deliğinden baktığımda kaslı bir göğsü örten siyah bir kompresyon tişörtünden başka bir şey görmeyince daha da korktum.

Yalın ayaktım. Gözetleme deliğim neredeyse göz hizamdaydı. Ne olursa olsun, dışındaki alanı büyüttü.

Ve hala tek gördüğüm göğsümdü.

Doğru...

Bu adam ne kadar *büyük*tü?

"Kim o?" Kapıya doğru bağırdım. "Mo!"

diye homurdanarak karşılık verdi.

Tamam, bana verilen isim buydu.

"Çömel, yüzünü göremiyorum!" Hâlâ gözetleme deliğinden bakarak bağırdım.

Göğüs hareket etti ve yüzünü görmeden önce kalın, dik bir boğaz ortaya çıktı.

Vay be.

Smithie yeni korumamı "kocaman, kel ve çirkin" olarak tanımladı.

İki şeyi doğru yaptı.

Sonuncusu bir fikir meselesiydi. Çıkık bir kaşın altındaki gümüş gözlerden, oyuk yanaklara sahip kesik elmacık kemikleri ve geometri dersinde kullanılabilecek kadar mükemmel açılı bir çene ile çerçevelenmiş büyük bir burnun üzerinden sabit bakış, bazıları için fazla kaba sayılabilirdi.

Ama ben değilim.

Bu bir sorun olacaktı.

"Açıyorum!" Hâlâ yüzüne bakarak bağırdım.

Yüzü kayboldu ve doğrulurken boğazını ve göğsünü tekrar yakaladım.

Evet, bu bir sorun olacaktı. Kilidi

açtım ve kapımı açtım.

Sonra hemen ve otomatik olarak bir adım geri attım.

Pekâlâ.

Vay be.

O boğazdan gördüklerimle göğsünden ve neye bağlı olabileceğinden bir ipucu alabiliyordum ama bu adam altı beş yaşında, belki daha uzun olmalıydı.

Boyu, Smithie'nin onu bu şekilde tanımlamasının sadece bir parçasıydı.

"Anasını siktiğimin devi" değildi.

Anasını siktiğimin *deviydi*.

Orta boyluydum. Ama inceydim.

Kız kardeşimin kıcı vardı.

İşim fizikseldi. Sadece gece dansı değildi. Pratik yapmak, sürekli koreografi yapmak ve yeni rutinler eklemektir. Muhtemelen bir tekne dolusu yiyebilirdim ama yemedim çünkü yemek yiyemeyecek kadar meşguldüm ve yediğimde de tüm uzmanların söylediği şeyin bir uzmanın çalışarak bileceği şey olduğunu uzun zaman önce öğrenmişim. İyi yemek yemek bana daha fazla enerji veriyor, daha iyi uyumamı sağlıyor ve beni daha iyi bir ruh haline sokuyordu (çoğu zaman).

Bu yüzden özel bir durum olmadıkça ağızma güzel yiyecekler koydum ve su, aromalı su, köpüklü su ve arada bir antioksidan vitaminli içecek dışında pek bir şey içmedim.

Yani evet, inceciktim.

Ve benden iki kişi bu adamı yapabilir. Belki de üç.

O ilerledi. Ben geri çekildim.

Hareketleri hantaldı. Sakar değil, ağır ve ağır aksak. Bu adamın porselen dükkanındaki bir boğa olması önemli değildi.

Küçük çocukları korkuturdu.

Yetişkin adamları bile korkutur.

Ve bunun belinde açıkça taşıdığı silahla hiçbir ilgisi yoktu.

Kısa kollu tişörtün ortaya çıkardığı pazı kaslarının oyulmuş çıkıntısından, ön kollarının sinirli, zengin damarlı uzunluklarından ve koyu gri komando pantolonunun örttüğü uzun bacaklarının gövdelerinden bahsetmeye bile gerek yoktu.

Kapıyı arkasından kapattı, belini büktü ve kilidin klik sesini duydum.

Bana doğru döndü.

"Hey," dedim zorla.

Çenesini eğdi.

"Sen Mo'sun," dedim gereksiz yere.

"Evet," diye kabul etti.

"Tamam, yani..."

Orada, yalınayak, daracık atletimin içinde duruyordum; atletim göbeğimin etrafında toplanmıştı ve bu yüzden düşük askılı soluk kot pantolonumun üzerinde bir inçlik düz göbeğimi ortaya çıkarmıştı ve ne yapacağımı bilmiyordum.

Gözlerimin içine bakıyordu. Tam

gözümün içine.

Bakışları bir kez bile aşağı

kaymadı. Ya da yukarı,

saçlarıma.

Harika saçlarım

vardı. Ve harika

göğüslerim.

Kibirli olmak gibi olmasın ama birçok kişinin kıyafetlerimi çıkarırken beni izlemeye geldiğini düşünürsek, iyi bir vücudum olduğu gözümünden kaçmadı. Ama bunu zaten biliyordum çünkü az önce biliyordum.

Sadece böyle görünmekle kalmayan, aynı zamanda bu kadar büyük olan ve orada bulunma amacı için orada olan bir adamla başa çıkmakta zorlanıyordum.

Ama daha da kötüydü çünkü gözlerimin içine bakan ve bunun ötesinde hiçbir şeyle ilgilenmiyor gibi görünen bir adamla nasıl başa çıkacağıma dair hiçbir fikrim yoktu.

Artık çıldırmadığım gerçeği dışında ve Smithie'nin beni arayıp artık bir korumam olduğunu söylediğini, nedenini daha sonra açıklayacağını paylaştığını düşünürsek, çıldırmam hafif olabilirdi ama yine de çıldırıyordum.

Şimdi bunun yerine, ona bir ağaç gibi tırmanma dürtüsüyle savaşıyordum.

İçimdeki dürtüyü bastırdım ve "Smithie'nin seni üzerime koymasından ne kadar korkmalıyım?" diye sordum.

"Hawk bunu

halledecek." İşte böyle.

Çılgınlık geri

döndü. Yani...

Hawk Delgado?

Smithie, Hawk Delgado'dan bahsetmemiştir.

Smithie sadece bir korumam olduğundan ve geçmişte kulüpte çirkin şeyler yaşandığından bahsetmişti. Smithie'yi üzen çirkin şeyler. Ben de bunu onun aşırı tedbirli olmasına bağladım, ki bu artık normal bir durumdu.

Hawk Delgado ya aşırı ihtiyatlı davranıyordu ya da durum ciddiydi.

Ve tahminimce Smithie bana Hawk'tan bahsetmedi çünkü kötü haberleri paylaşıyordu.

Kahretsin.

"Doğru. Hawk," dedim. "Şimdi Smithie'nin Hawk Delgado gibi bir adamı her ne oluyorsa onun için getirmiş olmasından ne kadar korkmalıyım?"

Bu adam hiç cevap vermedi.

Gözlerimin içine bakmaya devam etti. "Mo-"

"Hawk bunu halledecek," diye tekrarladı.

Elimi kaldırdım. "Dinle, bunun önemli bir şey olmadığına eminim. Erkeklerin bana kafayı takması alışılmadık bir şey değil. Daha önce de oldu. Genellikle zararsızdırlar."

Mo'nun buna da söyleyecek bir şeyi yoktu.

"Ya da Smithie onunla konuşuyor ya da Joaquim veya Jaylen'i gönderiyor ve geri çekiliyorlar. Cesaretleri olsaydı, en başından bana yaklaşırlardı."

Mo hâlâ cevap vermek istemiyordu.

"Smithie korkup Hawk'ı çağırdıysa, bu bana ciddi anlamda korkmam gerektiğini söylüyor," diye belirttim.

Yine Mo'dan bir tepki gelmedi ama ağzını oynatmıyor olabileceği korkumu yarıda kesti ama gözleri "Evet, cidden korkmalısın" diyordu.

Ciddi anlamda korkmaktan, ciddi anlamda *çıldırma*ya geçtim. Çıldırmış.

"Ohmigod," diye fısıldadım, elim karnıma gitti. "Bu çok kötü." İşte o zaman oldu.

İşte tam o anda tüm hayatım değişti. Bakışları karnıma doğru kaydı.

Ve yüzü sert ve vurdumduymazdan tamamen güzele dönüştü.

Çünkü yumuşamıştı.

Her ne oluyorsa, bundan nefret ediyordu.

Smithie'nin çıldırmasına, benim çıldırmama, Hawk Delgado'nun (onca insan arasından) bu işle ilgilenmek için devreye girmesine neden olan her neyse, Mo bunun olmasını istemiyordu. Hissettiklerimi ve bu durum sona erene kadar hissedeceklerimi hissetmemi istemiyordu.

Benim de böyle hissetmemden nefret ediyordu.

O da oradaydı. Beni bundan korumak için para alacaktı.

Ama bu onun için sadece bir iş değildi.

Daha fazlasıydı.

Beni tanımıyordu ve ben sadece harika bir çift meme ve aleti olan herhangi bir erkeğin zarar görmeden gittiğini görmek isteyeceği harika bir saç kafası değildim.

Ben kendini kötü hisseden biriydim, o ise insanların kendini kötü hissetmesinden hoşlanmayan biriydi.

Hayır.

Bundan nefret ederdi.

O böyle bir adamdı.

Evet, tüm hayatım değişti. "Mo," diye seslendim sessizce.

Dikkati tekrar yüzüme döndü. "Her şey yoluna girecek," diye ona güvence verdim. O güçlü çene tekrar eğildi.

Tamam.

Devam edelim.

"Bir şeyler yemek ister misin?" Ben sordum.

"Tur," diye homurdandı ama bunu etrafına bakmadan yaptı. Arazinin yapısını öğrenmesi gerekiyordu.

Ama şimdi başka bir sorunum vardı. Gergindim.

Aslında gerginim.

Erkeklerin yanında gergin olmazdım.

Yakışıklı. Kendine güvenen. Yapılı. Başarılı. Zengin. Benim için fark etmezdi. Komik miydiler?

Önemli olan buydu. Akıllılar mıydı? Bu da önemli.

Hayatta hedefleri var mıydı ve onlara ulaşmak için çalışmaktan korkmuyorlar mıydı?

Bu tamamen önemliydi.

Beni bir striptizci olarak tanımlamaları, insanların (çok iyi) bir yaşam sürmek için yaptığım şey hakkında ne düşündüklerini gerçekten umursamadığımı anlamayan yargılayıcı dünyaya ilettiler mi? Böylece, benim adı ve kolay biri olduğumu düşündüler ve pantolonuma girip sonra da bir striptizciyi etiketleyip adımları bile hatırlamadan övünebildiler mi?

Bu kesinlikle önemliydi.

En son ne zaman bir erkeğin yanında gergin olduğumu hatırlamıyordum.

Aslında, bir erkeğin yanında gergin olduğum bir zaman *olduğumu* sanmıyordum.

Ama saçlarımla oynamak için delice bir istek duyuyordum, onu evime götürmek için arkamı döndüğümde ayağımın takılacağından korkuyordum ve en kötüsü, birdenbire tamamen onun beni bir aptal, bir salak ya da en ufak bir itici şey olarak görmesine neden olacak hiçbir şey yapmamaya odaklanmıştım.

Kahretsin.

Denver Tudor'ımın kısa fuayesinden oturma odasına başarıyla geçtim ve hemen beyaz ağırlıklı bir dekorasyon yaptığım için pişman oldum.

Şöminenin mermerinde gri damarlı beyaz. Kutu gibi beyaz çağdaş kanepe (gerçi büyük, renkli yastıklar ve sıcak ama açık renkli ahşap ayaklar vardı). Beyaz duvarlar. Beyaz perdeler (gerçi perdeler yanlardan sarkıyordu ve Roma gölgelikleri bambuydu). Halı bile çoğunlukla gri geometrik desenli beyazdı. Ama yerler meşeydi (ancak *beyaz* meşeydi, *gah!*).

Mo taze, temiz ve parlak sever miydi?

Somon aksanıyla ilgili bir sorunu var mıydı?

Yani, koltuğum somon rengiydi. Çok mu kadınsı oldu?

Kanepeye oturursa, kafasını yan taraftaki ayaklı lambama mı çarpacaktı? (Tanrıya şükür siyahtı.)

"Ah," diye elimi uzattım, lambanın kavisini ayarlamayı aklıma not ettim ve ona döndüm, "burası oturma odası."

Hiçbir şey söylemedi.

Ama ona en yakın pencereye doğru yürüdü ve benim jaluzilerim -ki bu şekilde iyi göründükleri ve odaya ahşaptan daha sıcak bir his verdikleri için sadece kısmen indirilmişlerdi- o öyle istediği için indi.

Sonra hantalca diğer pencereye gitti ve aynısını yaptı.

"Tamam, kimse içeri bakmıyor, değil mi?" Tahmin ettim, odanın aniden soğuduğunu hissediyordum ve bunun nedeni artık güneşin içeri girmemesi değildi.

Döndü ve çenesini bana doğru eğdi.

Daha sonra oturma odasından beslenen açık plan yemek odası ve mutfığa doğru baktı ve oraya doğru ilerledi.

Onu takip ettim.

(Beyaz) yemek masasının altında turkuaz bir blok halı vardı. Bu iyiydi.

Ama mutfağın tüm duvarlarında büyük boy, pırıl pırıl beyaz yer karoları vardı. Bembeyaz tezgahlar. Dolapların bir tarafı beyaz olsa da diğer tarafı siyahtı ve biraz kontrast yaratmak için tezgahın altında avcı yeşili bir dolap vardı. Arka kapıya inen merdivenlerin korkuluğu beyazdı ama kapı siyahtı.

Daha fazla bambu gölgelik, perde yok.

Zemin siyah beyaz zanaatkâr tasarımıyla döşenmişti ve aydınlatma armatürleri altın rengindeydi.

Avcı yeşili *yarı* erkeksiydi.

Erkekler beyaz yapar mı?

Hiç mi?

Mo, yemek odası ve mutfaktaki panjurları dolaşırken fark ettim ki, zanaatkârca döşenmiş zeminler ya da benim saplı, geniş ama sığ ahşap meyve kâsem ve bu meyve kâsesinin kadınsı mı yoksa çoğunlukla üniseks mi olduğu umurunda değildi.

Onun yardımları sayesinde tüm alan karanlığa gömülmüştü, ben de bir ışık düğmesini çevirdim.

Ve altın armatürler umurunda değildi.

Yine bana bakıyordu.

"Bunlar olurken sen de istediğini yiyip içmekte özgürsün," dedim ve buzdolabımın kapısını açtım (beyaz SMEG, lanet olsun, SMEG kesinlikle kızlara göreydi, değil mi?). "Sen benim kıcıımı kolla, *benim evim* kesinlikle *senin evindir*."

Bakışları buzdolabının içine kaydı ve yüzünde, bana geri dönmeden önce kaçıramayacağım açık bir onay belirdi.

O da sağlıklı besleniyordu.

Ve belki de eşyaları takıntılı bir şekilde sıraya dizmemi, düzenli yerleştirmemi ve (belki de OKB) uyumlu yiyecek saklama kapları kullanmamı onaylamıştır.

Eğer yapsaydı, bu iyi olurdu.

İçerisi Container Store reklamına benziyordu. O zaman pek bir şey söylemediğini fark ettim.

Ama kesinlikle iletişim kurdu.
Ve dikkatini fuayeye çevirdiğinde bu durum daha da belirginleşti.
Mutfakta işi bitmişti, devam etme zamanı
gelmişti. Ben devam etmedim.
"Hafif, aydınlık alanları severim."
"Perdeler kapalı," diye ilan etti.
Sesi çok derindi. Sert değildi. Pürüzsüz de değildi.
Sadece doğruydı.
Kahretsin!

"Yani, aydınlık alanları seviyorum, bu da tüm beyazları açıklıyor,"
dedim ona. Beyazlar onun umurunda bile değildi.

Dikkati tekrar fuayeye yöneldi. "Ve ben
düzenliyim," diye paylaştım.

Bana baktı.

Sonra hemen fuayeye geri dönün.

Tamam o zaman.

Devam etme

zamanı.

Ben devam ettim.

Onu evin diğer tarafındaki çalışma odası ve televizyon odasına giden
merdivenlerin bulunduğu kısa koridora götürdüm (panjurları daha fazla
kapattım).

Daha sonra onu merdivenlerden yukarı çıkarıp misafir odasına,
banyoya ve pratik ve koreografi yaptığım direk odama götürdüm (misafir
odasındaki perdelerle uğraşmadı ama direk odası kesinlikle
kapalıydı).

Sonra ustama gittik.

Evimle oldukça gurur duyuyordum. Bilirsiniz, ben satın aldım. İçini
ben boşalttım (ya da bunu yapacak birini tuttum). Dekorasyonunu ben
yaptım. Hepsini tek başıma yaptım. Yardım almadan. Erkek yok.

Küçük striptizci.

Ve usta bir *başyapıttı*.

Bir Tudor üst katının iki yana eğimli tavanları. Pencere koltuğunun yer
aldığı elmas camlı pencereler. Çok sevdiğim kitaplarla (evet, striptizciler
okur) ve müzik setiyle dolu raflar. Temiz astarlı aydınlatma. Havalı rattan
halılar. Kanepelerin ve yatak örtülerinin kremi tonları, tüm bunlar
kırlentlerdeki bazı sıcak turuncu notalarla karıştırılmıştı, çünkü turuncuyu
seviyordum.

Mo'nun turuncu renk hakkında bir fikri yoktu.

çok

. Mo, uzun ama dar pencerelerimi (dördü de boydan boya) değerlendirdi, üstünde iki kare olan) panjurları yoktu ve ağzı sıkıştı.

"Banyoda buzlu pencereler var," diye yardımsever bir şekilde paylaştım. "Ve gömme dolapta hiç pencere yok."

Yatak arka duvara dayalıydı.

Döndü ve bana baktı. "Pencerelere ya da koltuklara yaklaşma."

Ana odam çok büyüktü. Çoğunlukla estetik nedenlerden dolayı devasa bir oturma alanım vardı, yeğenlerim burada ortalığı karıştırmıyorlarsa, ki genellikle evime girdikleri anda kaçtıkları yer orasıydı çünkü Jet'i çıldırtıyordu ve oğullarım ve ben ablamı çıldırtmaya bayılıyorduk.

İki kanepede, tamamen camdan yapılmış bir sehpanın üzerinde karşılıklı duruyordu.

Eğer havamdaysam, bana uzanmak ve okumak için seçenekler sunuyordu. Mo'ya kötü düşünceler verdi.

"Çok okurum, Mo ve-"

"Pencere kenarı yok. Kanepede yok. Ya da bu iş bitene kadar bir çarşaf sereriz." Dudaklarımı birbirine bastırdım ve dişlerimin arasında emdim.

Bir çarşaf şaheserimi tamamen mahveder.

"Ve bu odaya asla kıyafetsiz girmeyeceksin," diye devam etti.

Dudaklarımı bıraktım ve başımı salladım.

"Sadece iç çamaşırı bile değil," diye ekledi. Düşünüldüğünde bu çok abartılı görünüyordu.

"Yaşamak için striptiz yapıyorum, Mo, ve-" "Sadece iç çamaşırı bile değil." Tamam o zaman.

Başımı salladım.

"Ben kanepede uyurum." Ve başını kanepeye doğru eğdi. Um... Ne dedin?

"Benim bir misafir odam var," diye belirttim. "Ben kanepede uyuyorum."

"Hawk'ın diğer adamlarından biri-?"

"Sadece ben."

Tama

m.

Bekle.

Ne

oldu?

"Takas falan yapmayacak mısınız?" diye sordum. Başını salladı.

Bir kere.

Yine de olumsuz cevap aldım.

"Şey, uh... Sana işini söylemek istemem ama... normalde böyle mi yapılır?"

"Kesinlikle."

Öyle miydi?

Şaşkınlığımı açıkça gösterdim çünkü bunu yaptıktan sonra Sessiz Adam bana daha fazla kelime verdi.

"Askeri. Biriyle eğitim yaparsın. Biriyle yatıp kalkarsınız. Her gün onların havasını solursunuz, onlar sizin için bir şey ifade eder. Onlardan nefret edebilirsin ama yine de bir bağ kurarsın. Sizinle beraberdirler. Onlar ailedir. Sadece bir hayat kurtarmak için tehlikeye atılabilecek erkekler... ve kadınlar... vardır. Ama içgüdü ile zaten tehlikede olmak arasında büyük bir fark vardır. Zamanınızın her an dolabileceğini bilmek. Ve o el bombasının ayaklarınızın dibine düşmesini izlemek. Ki bu aynı zamanda kardeşlerinizin de ayağına düşüyor. Sonra yanınızda duran her adamın aynı şeyi yapmak için aynı düşünceye sahip olduğunu bilerek kendinizi onun üzerine atmak çünkü birinin gitmesi gerekebilir ama bu bağ o kadar güçlü ki, diğerlerinin bunu bozmak zorunda kalmaması için ölürsünüz."

"Benim için kendini bir el bombasının üzerine atman mı gerekecek?" Fısıldadım.

"Senin için kendimi bir el bombasının üzerine atacağıma güvenmeni istiyorum."

Bu kolaydı. Bunu zaten yapmıştım. Yani, kargo pantolonu giyiyordu. Ve bir silah.

Bunu ben yapabilirim ve o da misafir odasında uyuyabilir ya da öğleden sonra izin yapabilir.

"Sana güveniyorum Mo," diye söz verdim.

"Güven kelimesinin anlamı hakkında hiçbir fikriniz yok Bayan McAlister." "Lottie."

Bu kez çenesini yukarı kaldırdı.

"Yani, benimle aynı odada mı uyumak zorundasın?" diye sordum. "Evet," diye cevap verdi.

"Ama sen uyuyacaksın."

"Gecede dört saat uyumam gerekiyor, hanımefendi. Ve REM'den savaşa hazır hale gelmek için iki nokta beş dört saniye gerekir. Bir tehditle karşı karşıyaysanız bunu yapmak ve koridordan aşağı inmek için ne kadar zaman gerektiğini bilmiyorum. Sadece iki nokta beş dört saniyeden daha uzun olduğunu biliyorum."

İki nokta beş dört.

Aynen.

"Zaman tuttun mu?" İnanmayarak sordum.

"Evet."

Vay canına.

"Ne zaman duş alacaksın?"

"Duş alırken zaman kaybetmiyorum. Beş dakikadan az sürer. Bu yüzden seninle birlikte banyoda duş alacağım ve kapı kilitli olacak ya da sen dans ederken, Smithie'nin adamları senin üzerindeyken duş alacağım. Tabii kulübün temiz olduğunu hissedersem. Değilse, seninle birlikte odada duş alırım. Benim bu seçeneği elimden almam dışında, bu senin seçimin olacak."

Ben aynı duşta duş *alırken duş alma* seçeneği sunmadı, bu utanç vericiydi.

"Neden biz, um... sadece kulaktan kulağa oynamıyoruz," diye önerdim. Çenesini eğmeye devam etti.

"Gidip bir çanta falan mı hazırlaman gerekiyor?" diye sordum. "Kamyonetimde," diye cevap verdi.

"Tamam," diye mırıldandım.

Derin sesi alçaldı. "Bu iş yakında bitecek ve ben de gitmiş olacağım."

Şimdi kim bir ucubeydi?

Öyleydim.

Çünkü neler olduğunu tam olarak bilmiyordum ama kötü olduğunu biliyordum ve yine de bitmesini istemiyordum çünkü bu adam hakkında tek bir somut şey biliyordum, o da adının Mo olduğu gerçeği idi ve "bu işin" bir an önce bitmesini ve böylece onun gitmesini istemiyordum.

"Tam adın ne?" Aniden sordum. "Kim

Seamus Morrison."

Ona baktım. "Adın Kim mi?" "Annem

Norveçli."

Norveççe isimler konusunda uzman olmadığım için, Kim'in Norveçli bir erkek ismi olması dışında bir açıklama yapamadım.

"Baban mı?" Bastırdım.

"Yarı İskoç. Yarı sik." Oh
adamım.
Bunu ezbere söyledi.
Ağzımı açtım.
Başını iki yana salladı.
"Bu kişisel bir mesele değil," dedi.
Cehenneme kadar yolu var.
Sinirlerin de canı cehenneme.
Benimle birlikte banyoda duş alacağı bir zaman gelebilir.

Onu

. Ya da daha iyisi, ben de duştayken.

Yani evet.

Canı cehenneme.

Kanepeyi işaret ettim, "Birlikte yatıyoruz. Nefes alıyoruz

Aynı hava. Birlikte antrenman yapmak istersen sana direği gösteririm, sen de beni ağırlık sehpasında görürsün. Benim için bir el bombasının üzerine düşersin. Bunun zaten kişisel olduğunu söyleyebilirim."

Hiçbir şey söylemedi.

"Mo," diye tersledim. "Ciddiyim. Bunun ne kadar süreceğini kim bilebilir? Belinde silahınla sessizce etrafta dolanıp bana bir şey olmasını bekleyemezsin."

Yine tek kelime etmedi.

Bu da bana belinde silahıyla sessizce etrafta dolanıp bana bir şey olmasını bekleyebileceğini söyledi.

Ya da daha çok, durdurabilmek için olmasını bekliyordu.

"Tamam Rambo, sessizce etrafta dolanıp bana bir şey olmasını beklemeni *istemediğime ne dersin?*" diye değiştirdim.

Ondan daha fazla bir şey yok.

Kollarımı göğsümde kavuşturdum (ama *yine de* o tarafa bakmadı).

Erkeklerin göğüslerime bakması için para alıyordum, bu benim yaşam tarzımdı.

Ama hiçbir zaman Mo'nun göğüslerimi fark etmesini istediğim kadar bir erkeğin göğüslerimi fark etmesini *istememiştim*.

"Tamam. Ben başlayayım," diye teklif ettim. "Ben Charlotte McAlister. *Hanımefendi* değil. Asla *hanımefendi değilim*. Ailem ve arkadaşlarım için Lottie. Bu da sizin için Lottie demek. Dünya için Lottie Mac. Corvette takviminin kraliçesi ve Smithie'nin striptiz kulübünün assolisti. Soyunmamla ilgili bir sorunun mu var?"

Bir kafa sallama.

"Ezildiğimi ve kadınların nesneleştirilmesini desteklediğimi mi düşünüyorsunuz?" diye sordum.

Odanın etrafına kısa bir süre baktı.

Bu, sorumun birinci kısmının cevabıydı.

Bana baktı.

"Evet."

Bu ikinci bölümün cevabıydı. Ama bekle.

Vay be.

"Gerçekten mi?" Ben sordum.

Ağzı hiçbir şey söylemedi.

Yüzü tekrarladı, "Evet."

"Ben değilim, biliyorsun. Vücudumla istediğimi yapabilirim, buna para kazanmak için kullanmak da dahil" dedim.

"Doğru," diye mırıldandı.

"Ve ben bir kadınıym." Başımı ona doğru salladım. "Hiç de öyle değilsin. Sanırım bu kararı ben vermeliyim."

"Oradan nereye gidiyor?" diye sordu.

"Bundan sonra ne olacak?" Ben de sordum.

"Para için kıyafetlerini çıkarıyorsun. Peki oradan nereye gidiyor?"

Gözlerimin kısıldığını hissettim. "Sence nereye gidiyor?"

Kocaman omuzlarını silktiler ve eminim ki odanın içinde bir esinti yarattı.

Yine de ne dediğini anladım.

"Yani benim soyunmam bir erkeğin kötü davranışından bir şekilde sorumlu olduğum anlamına mı geliyor?" Omuz silkme hareketini sözlü olarak tercüme ettim. "Çünkü biliyorsun, benim soyunmam erkeklerin kadınları isteseler de istemeseler de sadece seks objesi olarak görebilecekleri ve daha da ötesi, biz istesek de istemesek de onlara seks objesi olarak *davranabilecekleri* anlamına geliyor."

Mo onaylamadı.

Bakışları doğruladı.

"Bu saçmalık," dedim ona. O

da sessizce benimle aynı

fikirde değildi.

"Ve bu manthink," diye bilgilendirdim

onu. Bu onun eğlenmiş görünmesine

neden oldu.

Ve yine ona bir ağaç gibi tırmanmak istedim.

O gümüş gözleri dans ediyor ve ağzı uçlarından bir santim yukarı doğru kıvrılıyor mu?

Lanet olsun.

Burada kesinlikle bir
sorunumuz var. Aslında, birkaç
tane.

Ama o anda girmeyeceğim konu, *ona bir seks objesi* gibi davranmayı ne kadar çok istediğimi düşünmemdi.

"Biliyorsun, erkekler çok sarhoş olur," diye belirttim. "Kadınlar da öyle. Tek başlarına, sadece erkeklerin ya da sadece kadınların arasında ya da karışık olarak sarhoş olurlar. Bu her gün ve her gece milyonlarca kez oluyor. Peki bu *milyonlarca* erkeğin her biri sarhoş olduktan sonra dışarı çıkıp bir kadına cinsel saldırıda bulunuyor mu?"

Eğlencesi kayboldu.

"Hayır," diye cevapladım onun yerine. "Çünkü bunu yapmak için içlerinde canavar olması gerekir. Sonuç olarak. Bunu yapmak için ya içinizde vardır, ki Tanrı'ya şükür büyük çoğunlukta yoktur, ya da yoktur. Bunun içkiyle bir ilgisi yok. Ya da uyuşturucuyla. Ya da bir kadının ne giydiğiyle. Ya da ne yapmadığıyla. Ya da nasıl davrandığıyla. Bir erkeğin ona zarar vermesinde kesinlikle *hiçbir* sorumluluğu yoktur. Bir canavar bunu yapar çünkü o bir canavardır. Sadece ayıkken bunu gizler. Ama zayıfladığında, o canavar ortaya çıkar. Ve işte bu kadar. Son."

İri vücudu hafifçe kıpırdandı ama hiçbir tepki vermedi. Gerçi ben bunun onun tepkisi *olduğunu* okudum.

O benimleydi.

"Ve bir erkeğin yaptığı her türlü kötü davranış için de aynı şey geçerli," diye devam ettim. "Eğer bir kadını taciz ederse. Onu döverse. Erkeklerin ve bu konuda kadınların, erkeklerin kötü davranışları için kadınları suçlamasından bıktım usandım. Bununla birlikte, bunun hiç bitmemesine yardımcı olan bir şey var. Bu tür şeyleri neyin devam ettirdiğini biliyor musunuz?"

Başını iki yana salladı.

"Soyunma odası muhabbeti ve o odadaki hiçbir erkeğin 'Biliyor musun, bu saçmalık seni havalı göstermiyor' diyecek cesareti yok. Bu seni gerçek bir kadınla yatamayan bir ezik gibi gösteriyor. Kes şunu," dedim ona. "Erkekler, erkeklerin kadınlar hakkında saçma sapan konuşmasına izin verdiğinde, *bu kadınları* seks objesine indirger. Bu, o odadaki tüm erkeklerin kadınları aşağılamaktan hoşlandığı izlenimini verir ve bu

onaylamayla bazı erkekler

Bu, pislik olanlar ve doğrudan kadınları küçültmek için bir şeyler yapıyorlar. Ve bunu yapanlar erkekler olduğu için, gerçekte ne yaptıklarına dair hiçbir fikirleri yok. *Onları* küçültüyorlar."

Mo da benimle aynı
fikirdeydi. Ama
söylemedi.
Ben gördüm.

Cevabını (kendi yöntemiyle) ilettiğini düşünerek ve bu cevabı vermesinden hoşlanmama rağmen konuşmaya devam ettim.

"Şunu tersine çevirin, Chippendales gösterisine giden bir kadın hakkında ne düşünürsünüz? Thunder Down Under? Muhtemelen uyuşturucu bağımlısı olan ve geçimlerini sağlamak için başka çareleri olmayan kaşar adamlar hakkında mı?" diye sordum.

"İğrenç, belki. Diğerleri, hayır," diye
mırıldandı. Dudaklarımın seğirdiğini
hissettim ama ona bakmaya devam ettim.

"Yine de bu şovlara giden kadınlar, nedimeleriyle birlikte azgın ya da kontrolden çıkmış bekarlar ya da çaresizler olarak düşünülüyor. Bu çelişki neden?" Ben sordum.

"Striptizci izleyen erkekler azgın ya da bekarlığa veda partisi sikkafalıları ya da çaresiz olarak görülüyor," diye karşılık verdi.

Hmm...

"Erkeklerin beni nesneleştirmesine izin vermem, Mo. Dansımı izlesinler diye onları kulübe sürüklemiyorum. Kendileri geliyorlar. Buna iki açıdan bakabilirsiniz, tıpkı bir kadının soyunarak dans eden erkekleri izlemesine baktığınız gibi. Kadın vücudunu takdir etmekten tamamen hoşlanan ve bundan zevk aldığı ya da onu tahrik ettiği gerçeğiyle bir olan bir adamdan çok iyi bir hayat kazanıyorum ve bu orada bitiyor. Ya da güçlü kadınlara saygı duyacak kadar güçlü olmadıkları için zayıf olan zayıf erkeklerden çok iyi para kazanıyorum, bu kadınlar kıyafetlerini çıkaran güçlü kadınlar olsa bile. İkisi de benim için sorun değil."

"Sen sensin," diye homurdandı.

"Peki bu ne anlama geliyor?" diye sordum.

"Güzelsin, birliktesin, kendine güveniyorsun ve yetenekli olduğunu duydum. Sizin yaptığınızı yapan çoğu kadın bunu gurur duydukları için yapmıyor. Yapmak istemedikleri bir hayatın içinde oldukları için yapıyorlar. Ama yapmak zorundalar."

Orada çok şey vardı.

Öncelikle benim güzel, birlikte ve özgüvenli olduğumu düşünüyordu.

İyi ki ona oturma odasını göstermek için dönerken ayağım takılmadı. Ama haklı olduğu bir nokta vardı.

"Evet," diye kabul ettim.

Yüz ifadesinde şaşkınlık okunuyordu.

"Bunun için bir argümanım yok," dedim ona. "Yine de bir bütün olarak striptiz kariyeri hakkında ne hissettiğini sormadığımı belirtmeliyim. Sadece ben yapıyorum."

Bir an için yüzü karardı. Sonra

bir kahkaha patlattı.

Yastıklarımın sallandığından nispeten emindim. Ve aklım başımdan gitmişti.

Aklım tamamen karıştı.

Daha güzel olan tek bir şey duymuştum.

Yeğenlerimin kahkahaları.

Ama bu çok yakın bir ikinciydi.

Sadece bir süre öylece kalakaldım.

Ve sonra hayatımı onu elimden geldiğince sık güldürmeye adadım.

Böylece işi bıraktığında ona gülümsüyordum.

O zaman gözlerime bakmadı.

Ağzıma baktı.

Şimdi bir yerlere varıyorduk. "Aç

mısın?" diye sordum.

Başını iki yana salladı.

"Bana askerliğini anlatacak mısın?" Devam ettim. Başını salladı.

"Bana babanın nasıl bir pislik olduğunu mu anlatacaksın?" Ona

devam ettim. Başını salladı.

"Oraya varacağız," diye mırıldandım, hâlâ mırıldanarak kapıya doğru ilerlemeye başladım. "Ben acıktım. Yemek zamanı."

Yatak odamın kapısından çıktım.

Korumam ve tanıdığım en büyüleyici adam olan Kim Seamus "Mo" Morrison beni takip etti.

Üçüncü Bölüm

Ayak Parmaklarınızla Başlayın

Mo

Sahnede Shakira'nın "Loca" şarkısıyla bir performans sergiliyor ve Mo'ya Hawk'la çalışmaya başladığından beri ilk kez başka bir işi olmasını diletliyordu.

Dürüst olmak gerekirse, tüm geceyi ve üç uzun metrajlı setini (bu ikinci setti) sahneden atlamadan ve onu izleyen her orospu çocuğunun boğazına yumruk atmadan geçirmeyi başardıysa, bu bir mucize olurdu.

Neden assolist olduğunu anladı.

Neden tıklım tıklım olduğunu anladı.

Zarif biriydi. Nasıl dans edileceğini biliyordu. Çok güzeldi. Üzerinde harika bir kıyafet vardı (ya da çıkarıyordu).

Ve çok *seksiydi*.

Tanrım.

İlk sette onu değil, lanet olası işi olan kalabalığı izlemesi gerektiğini öğrenmişti, yoksa sahnenin hemen dışındaki gölgelerde duracak, bir yandan gözlerini ondan alamayacak, bir yandan da sikiinin sertleşmesine karşı koyamayacaktı.

Dışarıdaki her orospu çocuğunun yaptığı da buydu. Ve Mo bu yüzden hepsinin boğazını yumruklamak istiyordu.

Sikeyim.

Eğer bu adamı kısa sürede yakalayamazlarsa, bu bir işkenceye dönüşecekti. Mo bunu şüphesiz biliyordu.

Ve bunun sadece dans etmesiyle ilgili olmadığını biliyordu. Bu aynı zamanda onun sadece *kendisi* olmasıyla da ilgiliydi.

Ama oraya gitmemeye çalışıyordu.

Ve başarısız oluyordu.

Evi bok gibiydi.

Buzdolabı onunki kadar düzenliydi (eğer market alışverişine gittiye, ki bu nadiren olurdu, çalışmakla, arkadaşlarıyla ve ailesiyle takılmakla çok meşguldü, ama

Yaptıysa, buzdolabının içi onunkine benziyordu, çoğunlukla, bok dizekmezsiniz, ama bunu çekimi aldığı anda yapmaya başlardı).

Yalınayaktı, sarı saçları aşağıya dökülüyordu, daracık atlet ve kot pantolonunun içindeydi, küçük kıcını tek eliyle avuçlayabilirdi.

O kocaman yatakta onu sikmek için sol testisini bile verebilirdi.

Tartışmada bir noktayı kalıkalık yapmadan kabul edebilmesi.

Kocaman, parlak beyaz gülümsemesi.

Ve en önemlisi, Hawk ve Smithie'den gelen haberi nasıl karşıladığı.

Mektubu okudu. Hawk'ın çağrısı. Smithie bundan hoşlanmamıştı (ve açıkçası Mo da hoşlanmamıştı) ama Hawk onun durumun ciddiyetini anlamasını istiyordu.

Mo onun korktuğunu biliyordu.

Yüzü biraz soldu ve hepsi bu kadar.

Ama kokusunu alabiliyordu.

Sonra Smithie'yi ve ardından Hawk'ı dinledi, tam göz teması, kısa baş sallamalar, tam odaklanma.

Kesinti yok.

Histeri yok.

Arkadan konuşmak yok.

Onunla bir şeyleri gözden geçirirken de neredeyse aynıydı.

Tabii, duş işine karşı çıktı. Onun odasında uyumak. Bunu anladı.

Bu, hazır olmadığı bir yakınlık ve mahremiyet ihlaliydi.

Yine de ona bir bok vermedi ve neden ne yaptığını bildiğini tam olarak açıklamak için yarım saat harcattı ve onu dinlemek zorunda kaldı.

Eddie'yi, Lee'yi ve adamlarını getirmemeyi kabul etmişti.

Mo bunun onları korumak için olduğunu biliyordu. Bu adamlar kadınlarına sahip çıkarken çok şey yaşamışlardı. Araba bombalamaları. Adam kaçırmalar. Kadınlarından biri vuruldu. Bir diğeri tecavüze uğradı.

Birkaç yıldır barış vardı. Düğünleri vardı. Bebekler yaptılar.

Her şey çok güzeldi ya da Rock Chicks'in karışımıyla olabileceği kadar güzeldi.

O mektubu görünce çılgına dönerlerdi. Ve Lottie bunu biliyordu.

Bu yüzden onları karanlıkta tutarak korumayı hemen kabul etti.
Akıllıca bir karardı.
Ama onun için bu daha çok sevgi dolu bir şeydi.
Charlotte McAlister oldu a sınıf hareket. Komik. Zeki.
Yetenekli.

Düşünceli. Birlikte. Profesyonel.

Ve seksi. Evet.

Bu iş kesinlikle işkence olacaktı.

"Jorge, diğer tarafa," dedi Hawk kulağına ve Mo başını çevirip arkasında duran patronuna baktı. Mo umursamadı ve Hawk'ın onu alt etmesine şaşırmadı. Adam isterse bir hayalet gibi hareket edebiliyordu. "Sana bir dakika ihtiyacım var."

Mo, Hawk'ı takip etmek için yerinden ayrıldığında sahnenin diğer tarafına baktı ve Hawk'ın yardımcısı Jorge'nin orada durduğunu gördü.

Jorge Lottie'yi izlemiyordu, dikkati kalabalığın üzerindeydi.

Bu iyi bir şeydi.

Mo, dansçıların soyunma odasının yanından geçip arka tarafa açılan bir kapının olduğu koridorun sonuna doğru yürürken Hawk'ı takip etti. Orası daha sessizdi ama yine de müziği duyabiliyordunuz.

Hawk durdu ve döndü.

Mo durdu ve hafifçe yana kaydı, böylece Lottie'nin ona ihtiyacı olduğunda ona geri dönmek için tam bir dönüş yapmak zorunda kalsaydı harcayacağı nanosaniyeyi boşa harcamak zorunda kalmayacaktı.

"Onun ilk setini gördün," dedi

Hawk. Mo başını salladı.

Hawk çenesini kaldırdı.

Sonra sordu, "Bunu yapabilecek misin?" Hawk

Delgado aptal değildi.

Ve adamlarını

tanıyordu. "Lanet olsun,

hayır."

Patronu şaşırmış görünmüyordu ama sabırsızlanmaya başlamıştı.

"Mo-"

"Ama yapacağım," diye bitirdi.

"Bu sadece bir iş. Onun işi. Üç set. Birkaç şarkı. Sonra da soyunma odasında oturuyor çünkü Smithie onun ortalıkta dolaşmasını istemiyor," dedi Hawk ve Smithie'nin ona zaten söylediği bir şeyi anlattı.

Smithie onun ortama karışmasını istemiyordu çünkü bu onu zor ve ayrıcalıklı gösteriyordu.

Bunu yaptı çünkü Mo gibi o da pek çok erkeğin pislik olduğunu, öyle olmayanların da kaçık olduğunu ve bunların hiçbirisi olmayanların da evde karılarıyla birlikte olduğunu biliyordu.

Başka bir deyişle, Smithie onun tehlikede olmasını istemiyordu. Şu anda olduğu yerde.

Çünkü soyunmuştu.

Mo, "Ben ilgileniyorum," dedi.

"Bu sadece onun işi, Mo. Bu işte iyi. Bu konuda ünlü. Ama onun için ev kredisini bu şekilde ödüyor," dedi Hawk ona.

O gün (ya da bir daha asla) soyunmakla ilgili bir derse daha ihtiyacı yoktu. Ama Hawk'ın bu konuda ısrar etmesine şaşırılmıştı.

Mo'nun dört ablası vardı.

Hawk, Mo'nun dört ablası ve bir annesi olduğunu, ilk akli başında düşüncesinden beri hepsine baktığını biliyordu, bu yüzden para için soyunan bir kadına asla razı olmazdı.

Bu önemli değildi.

Bu *onun* işi olmasıyla ilgili değildi.

Onu korumanın *onun* görevi olmasıyla ilgiliydi. Ve bunu yapabiliyordu.

"Hallediyorum Hawk," diye tekrarladı. Hawk ona bir bakış attı.

Mo sadece ona baktı.

Hawk onun ne demek istediğini anladı ve anladığı için de şöyle dedi: "FBI'daki bir arkadaşımın bir iyilik isteyeceğim. Bu dini fanatizm saçmalığı, Lottie bu pislik için ilk olmayabilir. Ona mektubun bir kopyasını gönderdim, sistemlerinde eşleşen herhangi bir dil tuhaflığı olup olmadığına bakacak."

Güzel.

Mo başını salladı.

"Posta damgası bize hiçbir şey vermiyor," diye devam etti Hawk. "Yazıcı, toner, kağıt, zarf ve pul üzerinde analiz yapıyoruz. Pul kendinden yapışkanlıydı, bu yüzden DNA yok, ayrıca baskı da yok, bu da iyiye işaret değil. Kapağında bir şeyler olabilir. Mektuptaki parmak izlerini aldım. DPD'deki arkadaşlarımızdan birine kontrol ettirdim."

Lottie mektubun aslına dokunmamıştı, sadece bir kopyasını almıştı.

Mektubun üzerinde onun, Hawk'ın, Smithie'nin ve belki de suçlunun parmak izleri olacaktı.

Mo, eğer öyleyse adamın sisteme girmiş olmasını ve böylece her şeyin Lottie için olduğu kadar kendisi için de çabucak sona ermesini umuyordu.

"Jorge ve ben bu gece tüm fedailer ve barmenlerle bir toplantı yaptık. Yarın, bu gece izinli olanlara ulaşacağız. Ve dansçıları," diye devam etti Hawk. "Kötü bir hava yayan birini, onları ürküten bir müdavimi, uygunsuz bir şey söyleyen birini gören var mı diye soracağız."

Mo ona "Kuralları biliyorsun Hawk," diye hatırlattı. Ama "Sana bir şey veren oldu mu?" diye sordu.

"Burası bir striptiz kulübü. Dışarıdaki her iki pislikten biri kötü bir hava yayıyor, birini ürkütüyor ya da yanlış bir şey söylüyor."

Harika.

"Onu yakalayacağız ve çabucak yakalayacağız, Mo," diye güvence verdi Hawk. Mo tekrar başını salladı.

Müzik sona erdi, kalabalık çılgına döndü ve Mo, Hawk'tan bir emir almadan ya da ona bir şey söylemeden tamamen döndü ve koridorda hızla ilerledi.

Sahneden inen Lottie'yle karşılaştı, üzerinde bir bornoz vardı.

Koridoru geçip dansçıların soyunma odasına koşmadan önce ona zar zor baktı.

Kapıyı iterek içeri girerken "Adam geliyor!" diye seslendi.

Bir ya da iki saniye tereddüt etti ama onu takip etmeden önce kızların yerleşmesi için verdiği süre bu kadardı.

Yürürken diğer yöne doğru giden striptizci deniziyle savaşıyordu. içinde.

"Hallettim, Mo," diye seslendiğini duydu Hawk.

Mo omzunun üzerinden patronuna baktı, çenesini kaldırdı ve sonra Kapı onu Lottie'nin üzerine kapatmadan önce uzaklaştı.

Daha önce kız hazırlanırken içerideydi, filmlerde gördüğümüz şu etrafı ışıklı aynalardan birinin önünde oturuyordu, makyaj ve saç malzemeleri önündeki sıg tezgâhın her tarafına dağılmıştı. Bir paravanın arkasında giyinmişti, ne iş yaptığını düşününce bu onu şaşırtmıştı ama onu ilk kez rol yaparken izledikten sonra buna minnettar olmuştu.

Diğer dansçılar gelmeden önce onun varlığı konusunda açıkça uyarılmışlardı.

Bazıları ekran arkasında, bazıları ise açık alanda işlerini yaptılar.

İzlemedi. Daha sonra çekilecek malzeme için orada değildi.
Ama yaşam ile performans arasındaki farkı anlamaya başlamıştı.
Burası onların alanıydı ve bazıları için güvenli olması
gerekiyordu. Dışarıda, sadece faturalar için bir işti.
Mo bunun dışında pek bir şey anlamaya çalışmamıştı çünkü bir
striptizcinin soyunma odasının neye benzediği umurunda bile değildi.
O sırada hiçbir şey almadı çünkü Lottie onun üzerindeydi.
Küçük ellerini göğsüne koyup tüm gücüyle ittiğinde otomatik olarak
vücudunu kaskatı kesti.

Bir santim bile kıpırdamadı.

O daha ne olduğunu sormadan, kadın ona bağırmaya başladı.

"Neredeydin sen?"

Ah, lanet olsun.

Adam bir şey söylemek için ağzını açtı ama kadın bağırmaya
devam etti. "Bir dönüş yaptım, seni aradım *ve orada değildin!*"

Doğru.

Korktuğunun kokusunu

alabiliyordu. Ama şimdi bunu

gösteriyordu.

Büyük hata.

Bunu ona asla yapmamalıydı.

Hissettiklerini hissetmemeliydi. Bunların çoğu
onun suçu değildi.

Ama onu terk etmemeliydi.

Mümkün değil.

Ve bu kesinlikle onun suçuydu.

İşin en kötü yanı, onu korkuttuğu için kendini kötü hissetmiyordu ve
hissetmemeliydi de.

Lottie'yi korkuttuğu için kendini kötü hissediyordu ve onun bunu ya da
daha fazlasını hissetmesini istemiyordu.

O kadar çok koruma işi yapmıştı ki sayamıyordu.

Bunun farklı olduğunu zaten biliyordu. Ama o anda hissettiği duygu,
onun korkusunu artıracak bir şey yaptığını bildiğinden, şimdi bunun
düşündüğünden daha zorlu olacağını biliyordu.

"Hawk'ın benimle konuşmaya ihtiyacı vardı," dedi ona. "Jorge senin
peşindeydi. Sahnenin diğer tarafında."

"Sen bana Hawk'ın seninle konuşabilmesi için havalanman gerektiğini söyledikten sonra Hawk seninle konuşabilir mi?" diye sordu.

"Bir dahaki sefere bunu yaparız," diye mırıldandı. "Tanrım!" diye bağırdı.

Sonra da yaptı.

Siktir et onu, en büyük korkusu (şimdilik).

Ağır ağır döndü, bir elini saçlarında gezdirdi, yere baktı, telaşla volta atmaya başladı ve fısıltıyla "İsa, İsa, İsa" diye bağırdı.

"Lottie."

Sırtını ona dönmüştü ama kolunu ona doğru uzattı, avuç içi yukarı bakacak şekilde ve "Bana bir saniye ver. Kendimi toparlayacağım."

Parçalara ayrılmalı. Bazen insanların daha güçlü bir şekilde tekrar bir araya gelebilmek için bunu yapmaları gerekir.

Ama lanet olsun, elleri gerçekten de uzanıp onu kendine çekmek için *kaşınıyordu*, böylece onun büyük, güçlü, sağlam bir adam olduğunu ve ona sahip olduğunu hissedebilecekti.

Bunu yapamazdı, o yüzden yapabileceği tek şeyi yaptı.

"Bu adamdan korkmanın normal olduğunu biliyorsun," diye onu eğitti. "O bir ucube."

"Kolay kolay korkmam," diye karşılık verdi. Onun bu özelliğini hissedebiliyordu.

Ama bu onun için yeni bir bölgeydi.

Onun için değil. Hawk için. Jorge için. Muhtemelen Smithie için bile.

Fanatikler en kötüleriydi. Bronco'larla ya da davranışlarından hiçbir şekilde hoşnut olmayacak Tanrılarıyla ilgili olup olmadıkları önemli değildi, sadece kendilerini doğru bir iş yaptıklarına ikna etmişlerdi.

Hayatınızda futboldan ya da Tanrı'nın sizden yapmanızı istediğini düşündüğünüz şeylerin çarpıtılmış versiyonunu yapmaktan daha fazla anlam yoksa

ciddi bir sorun.

Ona döndü, elleri cüppesinin kemerine gitmiş, onu daha sıkı çekiştiriyordu. Ama Mo onun ellerine bakmıyordu.

Kadının yüzüne bakıyordu.

Ve tutuklandı.

Hayır.

Bu onun en büyük korkusuydu. Her zaman için.

İfadesinde dehşet belirgindi, iri ela gözleri yaşlarla doluydu.

"Kız kardeşim beni vücuduyla örttü," dedi.

Duymayı beklediği şey bu değildi.

"Ne?" diye sordu.

"Jet, bize ateş edildiğinde ya da insanların birbirlerine ateş ettiği odada kız kardeşim de oradaydı. Kurşunlar havada uçuşurken beni vücuduyla sardı," diye açıkladı.

Mo'nun bir dakikaya ihtiyacı vardı.

Birbirlerine ateş eden insanların olduğu bir odadaydı ve kız kardeşi *onu vücuduyla korumak* zorunda mıydı?

"Jet ve anne... Jet ve anne..." Gözünden iri bir damla yaş düştü. "Jet ve annem bunun olduğunu bilselerdi akıllarını kaybederlerdi. Ve annem ilk felcinden zar zor kurtuldu."

"Ne zaman vuruldun?"

Soruyu soran kendisiydi ama kendi sesini tanıyamadı. Sesi alçak ve pütürlüydü ve sanki boğazına doğrudan bağırsağındaki asitten çıkmış gibiydi.

"Babam bir kumarbazdı. İyileşiyor. Kız kardeşim de Einstein's'da bir adamın üzerine atlayarak onu mutsuz etmişti. Babamla kumar oynarken yüzleşmeye gittik ve..."

Konuşmaya devam etti ama Mo o zaman kız kardeşinin bir Rock Chick olduğunu hatırladı.

Daha fazlasını duymak istemiyordu.

"Bilmelerine gerek yok," dedi hikayesinin üzerine.

Gözleri büyüdü. "Tabii ki bilmelerine gerek yok! *Asla* bilemezler! Jet Eddie'ye söyleyecek. Eddie de Lee'ye söyleyecek. O zaman bütün ekip Denver'ı yerle bir eder."

O anda Mo bir şeyleri yerle bir etme ihtiyacı hissediyordu. Kadın dehşet içinde önünde duruyor ve ağlıyordu.

"Tex'in ne yapacağını düşünmek bile istemiyorum," diye devam etti. Vay canına.

Tex MacMillan'ın o ekibin bir parçası olduğunu unutmuş.

Sadece o ekibin bir parçası değil, aynı zamanda Nancy adında bir kadınla evli. Lottie'nin annesi.

Sikeyim.

"Bilmeyecekler," diye güvence verdi ona. "Hawk her şeyin üzerinde. MacMillan el bombalarıyla dolu çantasını çıkaramadan iş bitmiş olacak."

"Umarım öyledir," diye mırıldanarak başını başka yöne çevirdi.

Mo, üvey babasının bir çanta dolusu el bombası olduğunu inkar etmediğini belirtti. Bir numaralı hata.

Onun dansını izledi. İkinci hata.

Açıktaki kaldığında görüş alanını terk etti ve elinde olduğunu bilmesi gerekiyordu.

On u.

Üç numaralı hata.

Rock Chicks'e karıştığını aklından çıkarmış. Dört numaralı hata.

Üvey babasının bir deli olduğunu da unutmuş.

Genelde bir numaralı hatayı bile yapmazdı. Kendini toparlama vakti gelmişti.

"Bir sonraki setim için hazırlanmam gerek," diye mırıldanarak yürümeye başladı.

Bu odada onunla birlikte olduğu diğer iki seferde de kullandığı aynaya baktı.

"Lottie," diye seslendi.

Geri döndü.

"Sana hiçbir şey zarar vermeyecek," diye söz verdi. Kadın onu tepeden tırnağa süzdü.

Mo ne gördüğünü biliyordu.

Görmek istediği bir şey değildi.

Onun çirkin bir orospu çocuğu olduğunu ve istediği her erkeği elde edebileceğini biliyordu. Parmağını bile oynatmasına gerek yoktu. Adama bir bakış atsa, aç bir sokak serserisi gibi peşine takılırdı.

Ama görmesi gerekeni de gördü.

Ona ulaşmak için onu aşacak bir şey gerekiyordu.

Ve ikisi de o mektubun arkasındaki adamın siki olmadığını biliyordu (belki de gerçek anlamda).

Sonra onu tekrar şaşırttı. Ona savunmasızlığını gösterdi.

Oh, evet.

Bu bir meydan okuma olacaktı.

"Beni bir daha terk etme Mo," dedi usulca. "Lütfen." Ve oh evet.

O mektup onu korkutmuştu. Aynen öyle.

Mo bir şeyleri yok etmek istiyordu.

"Ben..." diye devam etti çünkü ona *bebek* demek dilinin ucundaydı.
"Söz veriyorum" diye bitirdi.

Bir süre onun gözlerinin içine baktı.

Bunu yaptıktan sonra başını salladı ve aynasına doğru ilerledi.

* * * *

"Peki diğer dört saatte ne yapıyorsun?"

Mo tamamen giyinik bir şekilde kadının kanepesine sırtüstü uzanmıştı, bu kanepede makul büyüklükteydi ama ona yetecek kadar uzun değildi.

Hiç şaşırmadım. Çoğu kanepede öyle
değildi. Gözleri karanlık
tavandaydı. Saat ikiye
yaklaşıyordu.

Lottie dokuz buçuk, on bir ve birde devam etti.

Her sette on ila on iki dakika dans ederdi. Müşterilerin bahşış vermek için ona dokunmasına izin verilmezdi, ama dokunsalar bile sahnede çalışma şeklinden dolayı ona ulaşamazlardı. Diğer kızlar koşup onun için sahneye sürüklenen paraları topladılar.

Geri kalan zamanda, küçük kutulardan çıkardığı karpuzlu Perrier'i, üzerinde beyaz tire işaretleri olan pembe bir kâğıt pipetten yudumladı, bir sonraki setine hazırlandı ve odada yanında hangi dansçı varsa onunla çene çaldı.

Eğer yoksa da Mo ile çene çalardı. Konuşkan
biriydi.

Bu Mo'nun hayattaki kaderiydi. Konuşan kadınlarla çevrili olmak.

"Ne?" diye sordu.

"Gecede dört saat uyuduğunu söylemiştin. Diğer dört saatte ne yapıyorsun?"

Onun uyumasını istedi.

Onun uyumasını istiyordu ki belki kendisi de uyuyabilirdi (gerçi bu konuda pek umutlu değildi) ve böylece banyodan çıkarken giydiği krem rengi dantelli, yeşil saten geceliğiyle onu düşünmeyi bırakabilirdi.

Ya da ondan bir metre bile uzakta olmaması, o küçük ateşli bedeninin o büyük yatakta tek başına olması.

Başkalarının sahip olmadığı fazladan dört saatte ne yaptığı hakkında konuşmak istemedi.

Aslında Mo konuşmayı pek sevmiyordu.

"Spor yapıyorum," dedi.

"Dört saat boyunca mı?" diye sordu.

"Hawk'la çalışmak dokuzdan beşe değil. Görevlerde de çalışıyorum."

"Görevler mi?"

"Evet."

"Onlara 'görev' diyorsunuz, 'vaka' değil?"

"Evet."

"Neden?"

Tanrı onu geveze kadınlardan korusun.

"Çünkü hepimiz eski askeriz, eski polis değil," diye paylaştı.

"Hepiniz mi?"

"Evet."

"Kaç kişisiniz?" Yüce İsa.

"Lottie, git uyu."

Onun yüksek sesle iç çektiğini duydu ve sonra, "Yapamam. Bir gece geçirdikten sonra hep sarhoş olurum."

Çok yorulmuş olmalı.

Smithie's'de geçirdiği dört buçuk saat içinde en fazla otuz altı dakika çalıştı (ilk setinden önce hazırlanmak için orada olması gereken bir buçuk saati saymazsak), ama dans ederken her şeyini ortaya koydu.

Sadece çıkardığı kıyafeti değil, her set için yeni bir makyaj yapması ve saçını değiştirmesi de cabasıydı. Sahneye her çıkışında yepyeni bir Lottie vardı.

Hiç kimse, eğer aldıysa, kendi payını almak için çalışmadığını söyleyemez. Ama kimse Gaylord'da, Şehir Parkı'ndan bir blok ötede, pasta yapmadan böyle bir ev satın almadı.

Mo onun bitkin düşmesini istiyordu. Ona ihtiyacı vardı. Sadece çenesini kapaması için değil, aynı zamanda onun "coştuğunu" düşünmesine gerek olmadığı için de... Bu da Mo'nun, onun bunu gidermesine yardımcı olacak çeşitli yolları, bunlardan ne kadar keyif alacağını ve *onu keyiflendirmekten ne kadar daha fazla keyif alacağını* düşünmesine neden olacaktı.

"Koyunları sayın," diye tavsiye etti. "Bu işe yarar mı?"

Biliyorsa sikeyim.

"Vücudunuzu santim santim uyutun" dedi.

Bu Trine için her zaman işe yaradı, Rahibe #4. Her zaman hareket halindeydi.

Sürekli meşgul. Kendimi kapatmakta zorlanırdım. Çocukken bile.

Küçükken Mo onunla oturur ve fısıldardı, "Ayak parmaklarınla başla, Treenz. Göster. Esnek ol. Sonra onları uyut."

Her zaman, karnına ulaştığında Trine dışarıdaydı. "Ne dedin?" Lottie sordu.

"Ayak parmaklarınızla başlayın," dedi Mo. "Onları gösterin. Onları esnet. Sonra onları uyutun."

Bir saniye verdi.

"Bunu yapıyor musun?" diye sordu. "Evet," dedi ona.

"Şimdi ayakların," diye karanlıkta emretti. "İşaret et, esnet, sonra ağırlaştıklarını hisset ve bırak."

Bir saniye sonra ikiye çıkmasına izin verdi.

"Şimdi baldırların," diye devam etti. "Onları sıkın. Gevşemelerine izin verin. Gevşediklerini hisset. Sonra onları uyut."

Mo bir saniye daha verdi. Ve bir saniye daha.

Ve bir tane daha.

"Uyuyorlar mı?" diye sordu.

"Evet," diye yanıtladı. "Sanırım öyle." "Şimdi dizlerin."

"Yaptığın iş bu mu?" diye sordu.

"İçinden konuşursan işe yaramaz," dedi ona.

"Doğru," diye mırıldandı.

"Dizler, Lottie."

"Tamam," diye mırıldandı.

Mo sesini gittikçe alçaltarak ve arada daha fazla zaman tanıyarak omuzlarına doğru ilerledi, sonra boynundan başladı ve cevap vermedi.

Güzel.

Uyuyordu.

Mo tavana baktı ama geceliğin içindeki Lottie'den başka bir şey göremedi. Gecelik onun dansına dönüşmüştü.

Sikeyi

m.

İşkence.

Yan yattı ve gözlerini kapattı.
Ve yüzünü gördüm, dehşete kapılmıştı, gözleri yaşlarla doluydu.
Silahını açtı, elini hareket ettirdi ve yastığın altında, tam koyduğu yerde buldu.

Mo derin bir nefes aldı ve bıraktı. Bunu tekrar denedi.

Ondan sonra ayak parmaklarından başladı. Hala çizme giyiyorlardı.

Kafa derisine kadar ulaştıktan sonra pes etti ve iki saat sonra eli silahının kabzasına kıvrılmış halde uykuya daldı.

Dördüncü Bölüm

Beyazlatıcı Şeritler

Mo

Ertesi sabah Mo uyuduğu kanepede otururken Lottie banyoda sabahları ilk iş olarak ne yapıyorsa onu yapıyordu.

Hawk ile telefonda konuşuyordu.

Saat sekiz buçuktu ve onun bu kadar erken kalkmasına şaşırmişti. Altıdan beri ayaktaydı.

"Parmak izi yok. Bir şey yakalayabilir miyiz diye DNA laboratuvarına bir örnek gönderdik ama eğer parmak izi için sistemde yoksa, bir şeyler bulsalar bile DNA için sistemde olmayacaktır," diye bilgi verdi Hawk. "FBI hâlâ dil üzerinde çalışıyor. Bu biraz zaman alabilir."

"Ve?" Mo sordu.

"Ve müşteriler Smithie, Jorge, Joaquim ve ben dün gece eve kuyrukları olan muhtemel kişiler olarak etiketlendik. Daha yakından bakmak için bugün onların evlerine gidiyoruz."

"O mektubu göndermediğine ve Smithie'nin bunu dün öğrenip kulübe geleceğini bildiğine bahse girerim. Smithie'nin birilerini arayacağını biliyor olmalı."

"Muhtemelen polisleri de bekliyordur."

"Sen ve Jorge striptiz barının müdavimlerine benzemiyorsunuz, Hawk."

"Bu durum üzerinde çalışmamızı mı yoksa birkaç gün boyunca elimiz kolumuz bağlı oturmamızı mı istiyorsun?" Hawk sordu.

Mo çenesini kapattı.

Patronu ondan yaşça büyüktü ama çok da büyük değildi, yani bir baba figürü gibi değildi.

Mo bir baba figüründen uzun zaman önce vazgeçmişti.

Çünkü o onun komutanıydı ve Mo komutanını hayal kırıklığına uğratmamak üzere eğitilmişti.

Ve o anda Hawk'ın sesi pek de heyecanlanmışa benzemiyordu.

Mo.

"Daha yirmi dört saat olmadı Mo," diye belirtti Hawk. "Şimdiden derinin altına mı giriyor?"

O kesinlikle bir meydan okumaydı.

Ama onun derisinin altında değildi. Böyle bir şey olamazdı. Bunu, kız ona kapıyı açıp kaçmaya hazırlanıyormuş gibi bir adım geri çekildiği anda anlamıştı.

Bu, insanların ona verdiği alışılmadık bir tepki değildi. Sadece Lottie'nin bunu yaşaması biraz berbattı.

"Ben iyiyim," diye mırıldandı Mo.

Hawk, "İyi ve zeki kal ve güvende olduğunu öğrendikten sonra o n a çıkma teklif et," diye emretti. Ardından Mo'ya "Dışarı," dedi ve telefonu kapattı.

Ama Mo karşısındaki kanepeye bakıyordu.

Güvende olduğunu öğrendikten sonra mı çıkma teklif edelim?

Hawk'ın onun suratını yıllar boyunca sık sık gördüğünü biliyordu.

Ayrıca adamın 20/20 görüş gücüne sahip olduğunu da biliyordu.

Peki neden böyle şeyler söylüyordu?

"Yo."

Başını çevirdi ve Lottie'nin geceliğinden başka bir şey giymemiş, saçları tepesinin arkasında toplanmış, ama gelişigüzel olduğu için bir kısmı çenesini, yanaklarını ve boynunu gıdıklayan görüntüsünü suratına çarptı.

Tüm bu sonuncular ve yüzünün geri kalanı da dahil olmak üzere, tıraş kremiyle kaplanmış gibi görünüyordu.

"Tanrım," diye mırıldandı.

"Sıkılaştırıcı köpük," diye açıkladı yüzündeki pisliği. "Kahvaltı ister misin?"

Açlıktan ölüyordu.

Gecelik giymişti.

O gecelikte yemek pişirmeye niyetli miydi? "Hayır," diye yanıtladı.

"Var ve kıcımlı koruyorsun, yani yemezsen, yemek pişirmemi izleyeceksin..." başını eğdi ve yavaş yavaş eriyen köpüklü yapışkanın içinden ona gülümsedi, "sonra ye."

Gülümsemesinden ve söylediklerinin kulağa komik gelmesinden dişlerinde bir şey olduğunu fark etti.

"Ağzının nesi var?" diye sordu.

"Beyazlatıcı bantlar." Taşaklarını keskin bir şekilde çekiyormuş gibi hissettiren bir hareketle kalçasını salladı ve küstahça, "Tatlım, tüm bunlar," dedi bir kolunu aşağı doğru sallayarak, "o kelimenin *hiçbir* tanımına göre bedavaya gelmiyor."

Dönüp zıplayarak odadan çıktı, saten **k ı ç ı n ı** sarıyor, krem rengi kenarı bir davetiye gibi sallanıyordu.

Sik onu, sik onu, *sik onu*.

Kalkıp onu takip etmeliydi. Sik

onu, sik onu, sik...*onu*. Mo

kalktı ve onu takip etti.

Bacakları uzayınca merdivenlerde ona yetişti. Kadın

doğrudan mutfağa yöneldi.

"Nespresso?" diye sordu, ama peltek konuştuğu için "Nethpretho?" diye çıktı.

İsa.

Gülmek istedi.

Mutfakta ona doğru yürürken güldü, dizlerinin üzerine çöktü ve yüzünü dantelin altına soktu.

"Sen kendininkini içtikten sonra ben de kendiminkini yapacağım," diye yanıtladı.

"Beyazlatıcı şeritlerden sonra kahve," *Beyazlatıcı* şeritlerden sonra kahve. "En az yirmi dakika daha. Şimdi seninkini yapacağım. Krema?"

"Evet," diye homurdandı, kalçasını kadının bulunduğu yerin karşısındaki tezgâha yasladı ve onun mutfakta dolaşmasını izledi.

Beyazlatıcı bantlardan sonra pansumanın da

gelmesini umuyordu. "Şeker?"

"Hayır."

"Aferin oğlum," diye mırıldandı, bir kapağı açtı ve baklalarla dolu büyük, şeffaf bir kâse aldı.

Onun iyi çocuğu olmak istemedi.

Onun *iyi* çocuğu olmak istiyordu.

Ona döndü. "Doğal krem kullanıyorum. Vücudumu çok fazla kimyasalla doldurmamaya çalışıyorum."

Sadece dişlerinize takın ve yüzünüze sürün.

Bunu söylemedi.

Çenesini eğdi.

Kahveyi hazırladı, döndü ve sırtını tezgâha yasladı.

"Otlı, mantarlı ve machego'lu yumurta beyazı omleti. Hindi sosis. Hash browns. Kahvaltı hakkındaki fikrini değiştirmek ister misin?"

Kesinlikle.

Midesi neredeyse gurulduyordu.

Sadece bir kez başını salladı.

Ona sisli bir gülümseme verdi ve tekrar mutfakta dolaşmaya başladı, tavaları, kaseleri, bir çırpma teli çıkardı.

Görünüşe göre, o gecelikte yemek yapacaktı.

Yüzündeki yapışkan madde için Tanrı'ya şükürler olsun.

Gerçekten işe koyulmadan önce, ona kahvesini uzattı ve "Bunu yüzümden yıkamalıyım" diyerek sahip olduğu tek savunmayı elinden aldığını ilan etti. Döndüğümde hallederim."

Ve sonra kasıla kasıla odadan çıktı. Goo gidiyordu.

Müthiş.

Mo burnuna hava çekti ve durumu değerlendirdi.

Dün gece kilitli kalmıştı.

Güvenlik sistemi vardı.

Kapı ve pencereler için açıktı.

O kalkmadan önce, adam etrafı gözden geçirmiş. Kapılar kilitli. Pencereler kapalı ve kilitli. Perdeler kapalı. Güvenlik sistemi çalışıyor. Arka bahçe boş. Ön tarafa park edilmiş arabalar boş ya da insanlar onlara binmiş, normal işlerine gidiyorlar.

Onu yıkaması için yeterince uzun süre gözünün önünden ayırabilirdi. yüz.

Ancak kahvesinden bir yudum aldıktan sonra onu bir kenara bıraktı ve Merdivenlerin dibinde.

Belki beş dakika sürdü, son otuz saniyesinde onu kontrol etmek için koşmayı düşündü, sonra kadın geldi. Yüzü temiz ve pırıl pırıldı. Basamaklarda dans ederken göğüsleri sallanıyordu.

Altan dördü durdurdu.

"Yan odada sen olmadan yüzümü yıkayabiliyorsam, neden evin başka bir yerinde benimle birlikte duş alamıyorsun?"

"Duş alırken savunmasızım. Ve silahsız. Sen yüzünü yıkarken değilim."

Bir başka kocaman, bulanık gülümseme ve bir "Ah".

Sonra daha fazla sallanıp merdivenlerden aşağı dans etti. İyi bir hayat yaşamıştı.

Temiz.

Annesine ve kız kardeşlerine baktı.

Onlarla ilgilenme kısmı artık gerekli olmadığında bile onlara katlanmak (ve her biri çok fazlaydı).

Askere alındı ve onurlu bir şekilde terhis edildi.

Hawk için doğru olanı yaptı, hiçbir zaman bir görevden kaçmadı (kışına tekmeyi basacak bir şeydi, ama bu yüzden yapmadı), her zaman emirlere uydu, asla çuvallamadı.

Uzun süreli iki kız arkadaşına altın gibi davranmıştı. Beş kadınla yaşayınca bir sürü şey öğreniyorsun. Ve hepsini ve daha fazlasını sahiplendiği kadınlara vermişti. Daha iyi bir şey için onu kazıyanlar onlardı.

Yani hile yok. Aşırı kumar ya da içki yok. Kesinlikle uyuşturucu yok. Adamlarıyla gece dışarıda eğlenmek ve kontrol etmemek yok. Çantalarının ne kadar pahalı olduğu ya da lanet olası bir tabağı neden durulayıp lavaboda bırakmak yerine bulaşık makinesine koyamadıkları hakkında saçmalamak yok.

Lottie'yle birlikte bu cezayı nasıl hak ettiğini bilmiyordu. Belki de orospu çocuğu babasının canına okumuştı.

Evet, o olmalı.

Adam onu mutfığa kadar takip etti ve kadın geceliğiyle işini yaparken adam da onu izledi. Mantarları sotelediği sırada adam kahvesinden bir yudum alıyordu ki kadın "Göğüslerim hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu.

Neredeyse tükürüyordu.

Bunu önlemek için sertçe yutkundu, kahve yutar gibi değil, bir kaya parçası yutar gibi ve gözlerini ona dikti.

Elinde tahta kaşıkla ocağın başındaydı ama dönüp ona baktı. "Doğallaşıyorum. Gelecek ay."

Kızın göğüslerine bakmamaya

çalıştı. Yemin ederim baktı.

Onun göğüslerine bakmadan edemiyordu.

Sonra gözlerini kızın yüzüne dikti.

Göğüslerinin sahte olması

gerektiğini biliyordu.

Yine de *harikaydılar*. "Senin

vücudun, senin seçimin."

"Müşteri kaybedeceğimi mi düşünüyorsun?" *Sence müşteri kaybeder miyim?*

Tanrım, o çok fazlaydı.

Babasının ağzını burnunu kırmamalıydı.

"Hayır."

"Ben de öyle düşünüyorum." Tekrar ocağa döndü ve mantarlarla uğraştı.

"Sana kahve yapmamı ister misin?" diyerek onun kışına, bacaklarına, saçlarına, boynuna, göğüslerine ya da kendisine bakmadan bir şeyler yapmayı teklif etti.

"Evet. Bittiğinde, şeritler çıkmaya hazır olacak. Bir parça krema."

Kahve için gerekli tüm malzemeleri sakladığını gördüğü yere doğru ilerledi.

Demleme işi bitmişti ve Charlotte McAlister'ı koruma işinde beşinci hatayı yaptığında, bardağı ocağın yanındaki tezgâha koyuyordu.

"Şeritlere, yapışkan maddeye ya da memelere ihtiyacın yok Lottie," dedi ona. Bu mesajda daha fazlası vardı, sadece söze dökmemişti.

O güzeldi ve tüm bu saçmalıklar olmadan da güzel olacaktı.

Mesajının geri kalanını aldı ve başını yavaşça çevirip geriye doğru eğdiğinde (ve sonra biraz daha geriye) ve şok olmuş bir şekilde gözlerinin içine baktığında bunu anladı.

"Bunu bilmeniz gerekiyor," diye devam etti.

Öyle de yaptı. Tanrı aşkına, onun hayatı görünüşü ve vücuduydu.

"Belki," dedi tatlı bir sesle ve adamın kasıklarında her türlü tahribatı yarattı. "Ama bunu duymak güzel."

"Sadece söylüyorum," diye mırıldanarak tekrar ondan uzaklaştı. Kadın onunla yüzleşmek için döndü. "Tost ister misin?"

Eğer ondan bunu yapmasını isteyecekse ve bu ona tekrar yaklaşmak anlamına geliyorsa, bunun cevabı kocaman bir *hayırdı*.

"Hayır."

"İyi. Ekmek kötüdür," dedi ve dikkatini tekrar ocağa verdi.

Eğer böyle düşünüyorsa, hiç var mıydı ki?

Öğrenmişti, bu yüzden sormak için ağzını açmadı.

Mantarlar bitti, omletlere başlamadan önce mutfakta beyazlatıcı şeritlerinden kurtuldu, tüm bunlar olurken bir torbadan çıkardığı taze patates mücverleri hindi sosisinin yanında zeytinyağında kızırıyordu.

Mo bir eylemciydi, bu yüzden uzun süre hareketsiz duramazdı.

Bu, tabakları ve çatal bıçak takımlarını çıkarması, bulmak için kapıları ve çekmeceleri açıp kapatması ve bunları ona getirmesi anlamına geliyordu.

Kadın servis yaptı ve adam tabağını ve çatalını alıp (ki bu uzun bir yol değildi ve bu berbat bir şeydi) karşı tezgâha geçti.

Lottie ayağının tabanını diğer bacağının bileğine dayadı ve tezgâha doğru sokuldu.

Mo da aynısını yaptı, ayak hareketi olmadan.

"Peki ordunun hangi kolundaydın?" "Ordu," diye mırıldandı omletini ağzına tıktırırken. Vay canına.

Tadı güzeldi.

Yumurta akından omlet yapmak için pirzola gerekiyordu.

"Ne kadar sürer?"

"Tam dönem."

"Biraz hareket gördün mü?"

Mo başını ona çevirdi, bacakları, geceliği, göğüsleri, saçları ve üzerinde tereddütlü ve ciddi bir ifade olan güzel bir yüzle karşılaştı.

Ve yeterince içmişti.

Hem de fazlasıyla.

Bu oyunu oynamıyordu ve ona bunu yaptırmaya çalışması cidden berbat bir şeydi.

İşi bitmişti.

"Bunu yapmayacağız," diye açıkladı. "Mo-"

"Hayır," diye kestirip attı. "Ve kurallar. Ben yanımdayken üzerine bir şeyler giy. Bunun bir rahatsızlık olduğunu biliyorum ve bu işi yapmak için para aldığımı biliyorsun. Ama biraz saygılı ol ve bir erkeği rahat bırak. Ne kadar sikilebilir olduğunu çok iyi biliyorsun. Her gece dans ediyorsun ve koca bir oda dolusu erkek senin için can atıyor. Gerçekten mutfağında buna ihtiyacın var mı?"

Kadının yüzündeki ifade, az önce ağzından çıkan kelimeleri netleştirip ateşe verebilmeyi dilemesine neden oldu.

"Sanırım Sessiz Mo'yu tercih ederim" diye karşılık vermeden hemen önce sustu. "Harika. Ben de bunu tercih ederim. O zaman öyle yapalım."

"İyi," diye tükürdü.

Çenesini eğdi.

Tabağını aldı ve iki adım önünde duran önlüklü lavaboya götürdü. Sonra hepsini içine boşalttı, omlet neredeyse hiç yenmemişti ve geri kalanı beyaz emaye üzerine kayıyordu.

"Ben duş alacağım," diye açıkladı. "Sanırım, seni biraz rahat bırakırsak, bunun için etrafta olmana gerek yok?"

"Hayır," diye mırıldandı.

"Harika," diye tersledi.

Sonra da vücudundaki tüm kaslar kızgın olduğunu haykırarak odadan çıktı.

Ya da

incinmiş.

Harika.

Mo burnundan bir nefes daha çekti.

Sonra kahvaltısını bitirdi ve mutfağı temizledi.

Beşinci Bölüm

Takas

Lottie

Mo büyük bir pislik olduktan sonra işler iyi gitmedi.
Brightside'a bakmak isteseydim (ki istemedim), beni ne kadar
sikilebilir bulduğunu açıkça belirtmesi kötü bir şey *değildi*.

Ona attığım pası *tamamen kaçırmıştı*.

Yani, *gerçekten de* geceliğimi giyip yatmadığım bir adamla kahvaltı
yaptığımı ve bunu da sırf *dalga* geçmek için yaptığımı mı düşünüyordu?

Hayır! Hayır!

Koca herifin bana çıkma teklif
etmesini istedim. Ahmak.

Pislik.

Sik

suratlı.

Açıkçası, bir yetişkin olduğumu düşünürsek, bu durumu düzeltmenin
bir yolunun nerede olduğumu açıklamak olduğunu fark ettim ve benim
becerilebilir olduğumu düşündüğünü düşünürsek, muhtemelen programa
uyacaktı.

Büyük *ihtimalle*.

En iyi zamanlarda bile bir yetişkin olamadım, hatta gerçekten bir
yetişkin *olamadım*. Elbette. İşe zamanında gittim.

Faturalarımı ödedim.

Ben evimi korudum.

Yağ değişimlerini gerektiği zaman yaptırdım (gerçi bunun büyük bir
aldatmaca olduğunu düşünmüştüm, her üç ayda bir mi? *Hadi ama*).

Üç gün boyunca yapmadığım şey Mo ile konuşmaktı.

Evet.

Pek yetişkin işi değil.

Tamam, bu tam olarak doğru değildi.

Konuştuk çünkü ben annemin kızıydim. Evimde beni sessizce takip
eden biriyle güne başlayamaz ve ona kahve ikram edemezdim.

Bu yüzden, tam bir ahmak gibi davrandığı sonraki iki sabah ona
"Kahve ister misin?" diye sordum.

Onun dışında...

Hayır.

Neden?

İki sebebi var.

Birincisi, ben kin tutan bir kadındım. Yaptım işte. Bunun doğru olmadığını biliyordum. Bu bana arkadaşlıklara ve erkek arkadaşlara mal olmuştu ve belki de bunun üzerinde çalışmalıyım.

Ama Mo ile

değil.

Olamaz.

Mo ile değil.

İki, çünkü striptizcileri sevmiyordu. Bu çok açıktı.

İlk konuşmamız sırasında diplomatik *davranmış* olabilir. bununla ilgili bir sorunu olduğunu belirtti.

Smithie'nin yerindeki kızlara kötü davranmazdı.

Arkadaş canlısı da değildi.

Tabii bir de patlamasının *en çok* hoşuma giden (gitmeyen) kısmı vardı: "*Her gece dans ediyorsun ve koca bir oda dolusu erkeğin ağzını sulandırıyor*sun" demişti.

Bundan zevk aldığımı sanıyordu.

Ve tamam, sakinleşmek ve düşünmek için bir saniye ayırıyordum (ki öyle yaptım *değil*), bununla ilgili bir şey olabilir.

Yine de bunu yüzüme vurması ve bu şekilde yapması hoş değildi. Ama bunu kendim hakkında biliyordum.

İlgiyi severdim.

Gençken oyuncu olmak için Los Angeles'a gittim.

Corvette Takvimi'nin Kraliçesi oldum çünkü birincisi, bu ne kadar havalıydı? İkincisi, oyunculukta berbattım. Ve son olarak, o başlıkta önemli bir kelime vardı.

Kraliçe.

Kız kardeşim sessiz, tatlı, sorumluluk sahibi ve çalışkandı ve herkes ona hayrandı.

Ama ben bunların hiçbirini değildim.

Yakınından bile geçmedim. Bu kardeş rekabeti değildi.

En azından (eğer dürüst olursam), artık değil.

Ve Jet *tüm ilgiyi üzerine* çekmedi, ama etrafımızdaki herkes onun (ve dolayısıyla benim) ne kadar tatlı ve harika olduğunu bildiğinden emin oldu.

sorumlu ve çalışkan.

"Ne kadar iyi bir kız, Nancy isteyken o vahşi kız kardeşine bakıyor" ve "Jet'in annesine faturalarda yardımcı olabilmek için bir işe girmek zorunda kalması beni çok üzüyor."

Bununla birlikte, yıllar önce (kurşunlar havada uçuşurken bir odada bulunduğumuz sıralarda), süslü planlar ve büyük vaatlerle hepimizi bir ipin ucunda tutan beleşçi bir babayla yaşadığımız pek de parlak olmayan hayatımız nedeniyle kız kardeşimin her şeye sahip olmadığını görecektik kadar büyümüşüm.

Ayrıca ne kadar sorumlu ve çalışkan olması gerektiğini ve benim için çok şey feda ettiğini gördüm.

Bunu takdir ettim.

Ve onu bunun için
sevdim. Ben de
yoluma devam ettim.
Ondan.

Babamızın bir ezik olduğu gerçeği değil.

Ve kendime karşı yeterince dürüsttüm, babasının küçük kızı olmaya ihtiyacı olan o kız olduğumu biliyordum. Babasının prensesi. Onun güneşi, ayı ve yıldızları. Ona zarar vermesinler diye tüm erkek arkadaşlarını tehdit ettiği, ama çoğunlukla onu bırakmak istemediği için sorunlarını çözmeye çalıştığı kız. Düğününde onu evlendirirken gözyaşlarına boğulduğu kız.

Babamız kendini toparlamıştı.

Ama ona asla tam olarak güvenemezdik ve bu da benim kötü durumumun ve onun cezasının bir parçasıydı.

Çünkü küçük bir kızken ve büyürken ihtiyaç duyduğum her şeyi kaybetmişim.

Bir daha asla beş yaşında olamayacağım ve elim babamın elinde panayırda yürürken "En iyi kızım için biraz pamuk şeker almalıyım!" diye ağlayarak bana sevildiğimi, değer verildiğimi, güvende olduğumu, korunduğumu hissettiremeyecek...

Özel.

Tamam, bunu ben beş yaşındayken yapmıştı.

Poker masasını karısından ve kızlarından daha önemli bulduğu için bıraktığında, bir şeyi kaçırmanın nasıl bir his olduğunu o zaman öğrenmişim.

Ve onu özlemenin nasıl ona ihtiyaç duymaya dönüşebileceğini. Ve bu ihtiyacın nasıl ilgi arayışına dönüştüğünü.

Kin tutmaktan bahsetmiyorum bile.

Tüm Zamanların En Büyük Pislği (Mo) ile üçüncü günümde, iki izin gününden biri olan Pazar günü (Pazar ve Pazartesi günleri izinliydim), Mo hala odamdaki kanepemde uyuyordu. Ayrıca ben dans ederken hala sahne arkasında duruyordu (ikinci dans hariç, o zaman Smithie'nin adamlarından birine devredip duş aldı ve üzerini değıştirdi).

Ve beni "temizlemek" isteyen çatlakla neler olduğı hakkında kesinlikle hiçbir fikrim yoktu çünkü muhtemelen Mo'dan brifing aldığımı düşündüğü için Smithie'ye sormadım ve Mo'nun Tüm Zamanların En Büyük Pislği olduğunu ona söylemek istemedim.

Bunun nedeni, neden konuşmadığımızı açıkladıktan sonra Mo'nun kovulmamasını (ya da azarlanmamasını) istememdi, bu da Smithie'nin onu şok tabancasıyla vurmaya çalışmak gibi düşüncesizce bir şey yapmasına neden olabilirdi.

Ya da Hawk'ın onu kovmasını talep et.

Mo pislğın tekiydi ama tetikteydi, ben hâlâ hayattaydım ve güvendeydim (yani). Bir kuyuya hapsedilip defalarca uyuşturulup sürüklenerek "temizlenmedim" (gerçi o mektuba göre "temizlik" kulağı tecavüz ve işkence gibi geliyordu ve bunun bir kızı nasıl temizleyeceğinden pek emin değildim, yine de kaçık değildim).

Bu yüzden tekneyi sallamamaya karar verdim.

Mo, striptizcilerle sorunu olan karşılaştığım tek kişi değildi.

Buna alışmışım.

Acıttı (Mo'dan geliyor).

Berbattı (Mo'dan geliyor).

Hâlâ çok ateşliydi ve ona gerçekten saldırmak istiyordum.

Ve ara sıra (tamam, sık sık), bana bantlara, yüz köpüğüne veya implantlara ihtiyacım olmadığını söylediğini hatırladım, bunu hatırlarken bunun ne kadar güzel hissettirdiğini de hatırladım.

Ama... her neyse.

Onun hakkında
yanılmışım. O da o
adamlardan biriydi. Ve
bir gün gitmiş olacaktı.

Tabii ki, kendime söylediğim buydu.

Ama geceleri, bedenimi yavaş yavaş uyutmaya çalışırken, onun odada benimle birlikte olduğunu bilerek ve Mo'nun bunu yapmama yardım etmesinin ne kadar tatlı olduğunu hatırlayarak, aklım sık sık dağılıyordu. Aklıma geldiğinde

Sonunda boğazımın düğümlendiğini, burnumun sızladığını ve onun hakkında yanılmamış olmayı dilediğim için gözlerimin ısındığını hissediyorum.

(Kin için başka bir neden.)

Şimdi onun kamyonetindeydik, Mo sürüyordu, çünkü günde bir kelime planımdan sapmış ve ona markete gitmem gerektiğini söylemiştim.

Bu yüzden King Soopers'a gidiyorduk.

Belalı bir kamyoneti vardı. Tüm zil ve ısıklara sahip siyah üzerine siyah Ram (hatta Ram yazan ışıklı kapı eşikleri).

Normalde ışıklı kapılar hakkında şiirsel sözler söylemekten çekinmezdim.

eşikl

er. Mo'nun eşiklerini kazdığımı bilmeden yaşayabileceğinden oldukça emindim. O sessizce sürdü, ben de sessizce sürdüm.

Sessizce park etti ve o park ederken ben de sessizce yanına oturdum.

Sessizce dışarı çıktık ve sessizce dükkana doğru yürüdük.

Çantamdaki listeyi.

Sessizce bir el arabası kaptım ve mağazada dolaşırken sessizce beni takip etti.

"Mo?" diye duyduğumda sessizce Asya eriştesi seçeneklerini inceliyordum.

Dikkatimi çeken bir kadının ona seslenmesiydi.

Mo'dan gelen bir *şeyin* duvarını hissetmek beni gerdi.

Ona baktığımda çenesinin o kadar gergin olduğunu gördüm ki, yeterince uzun süre izlersem baskı altında bir çatlak oluşacağını düşündüm.

Sonra gözlerini diktiği yere baktım.

Çok güzel bir esmer, uzun boylu, yapılı (ama Mo kadar değil), çok yakışıklı bir adam tarafından takip edilen bir arabayı iterek yolumuzda yürüyordu.

Adamı ve Pazar günü King Soopers'a giderken bile giydiği pahalı kıyafetlerini değerlendirdim.

Tavus kuşu.

Muhtemelen küçük

penis. Kesinlikle spor

araba.

Ya da en azından yüksek performanslı bir araç (muhtemelen BMW).

Tamamen kendi kışında.

Sonra kadını

değerlendirdim. Önce onu

muayene etmeliydim.

Toplum içinde seks yapmanın yasa dışı olduğunu umursamıyormuş gibi Mo'ya bakıyordu, çünkü Mo başıyla selam verse, Mo kıyafetlerini yırtıp onu Asya gıda raflarına doğru sürecekti.

Sırtım dikleştii.

Bakışları bana kaydı.

Sırtını dikleştirdi.

Ne yaptığımı hiç düşünmeden ona patentli, O Benim ve Gümbürdemeye Hazırım Bakışımı attım.

O da ona "Göreceğiz, Kaltak Bakışı" diye karşılık verdi.

Erkek arkadaşı konuştuğunda hırlamaya çok yaklaştım. "Bu kim, Tammy?"

Gürlemeye hazır olduğum için Tavuskuşu'na hızlıca bir göz atmadan edemedim.

Göğüslerime bakıyordu.

Tamam, sevgilisiyle birlikteydi ve göğsüme bakıyordu. Belki de tüm zamanların en büyük pisliğıydi. "Eski sevgilim," diye cevap verdi. "Hey, Mo."

"Hey," diye homurdandı.

Mo Çeviri: Seninle konuşmaya hiç niyetim yok.

Yine de söyleyebileceğim kadarıyla hemen hemen herkesle konuşmaya hiç ilgi duymuyordu.

"Nasıl gidiyor?" diye sorduğunda neden eski sevgilisi olduğunu anlıyordum.

Bir homurtu daha, "Güzel."

Bana bir bakış attı. "Bu senin yeni-?"

"Evet," dedim, Mo bir şey söyleyemeden onun sözünü kestim, sonra yer değiştirip kolumu onun beline doladım.

Ya da deniyordu. Geniş bir beli vardı. İnceydi ama genişti.

Sonunda diğer tarafını zar zor tuttum, parmaklarım daracık kompresyon eteğinin kaygan malzemesinden kaydı.

Ben de çantasının kemer halkasına tutundum.

Bakışları kemer askısından geçirdiğim parmağıma kaydı, gözleri kısıldı ve Mo'nun kolunu omuzlarıma atmasının uzun sürdüğünü fark etmemiş gibiydi.

Neredeyse yere yığılacaktım.

Kolu tüm vücudumdan daha ağır olmalıydı.

Sabit durdum ve gözlerinden bana doğrulttuğı asit iğnesini aldım.

Ona asit nötrleştirici bir bakış attım ve ardından lazer ışınlı bir bakış attım.

Gözlerini kırptırdı (evet, lazer ışını bakışım *sarsmıştı*) ve sonra Mo'ya dönerek konuyu saptırmaya çalıştı.

"Bir süredir senden haber alamıyorum," dedi.

Arkadaşı ona bir bakış attı.

Mo hiçbir şey söylemedi.

Bir şey söyledim.

"Ayrıldığınızda böyle olur, Tammy."

"Üzgünüm, öyle mi?" diye sordu bana.

"Lottie." Tatlı tatlı sırttım. "Memnun oldum."

"Şey, Lottie," diye tatlı dilimi biraz acıyla bastırdı, "daha bir ay önce ayrıldık."

Sürtük çevirisi: Onunla bu kadar sıkı fıkı olman uzun sürmedi, o yüzden seni yakaladım.

"Gerçi sen onu bundan çok daha uzun süredir beceriyordun, değil mi Tammy?"

Mo'nun ağzından bu sözler dökülürken ben Mo'nun kolunun ağırlığı altında hareketsiz kaldım.

Yüzündeki tüm renk kaybolduğu için "o "nun erkek arkadaşı olduğunu düşündüm.

Artık göğsümle ilgilenmeyen Peacock, "eski Mo "nun kim olduğunu fark ediyordu.

"Devam edelim Tam, olur mu?" dedi erkek arkadaşı ve bunu görme yeteneğine sahip olduğu ve bu konuşma Mo'nun ulaşamayacağı bir noktaya geldiği için yaptığını anladım.

Mo'ya baktığında Tammy'nin gözleri pişmanlık doluydu. "Mo, ben -"

"Bunu bir King Soopers'ta mı yapmak istiyorsun?" Mo sordu.

Erkek arkadaşı telaşla, "Hayır, istemiyor," diye cevap verdi.

"Ben King Soopers'ta yapmak istiyorum," diye tersledim. Bütün gözler bana çevrildi, hatta Mo'nunkiler bile.

"Kafan iyi mi?" Tammy'den öğrenmek istedim.

"Lottie," diye mırıldandı Mo, etrafımdaki kolu sıkılaştı ya da daha çok Sıkımak.

Omzumu yerinden çıkarma tehlikesine rağmen, gözümü dikip Tammy.

"Onu aldattıktan sonra yanına gittin ve 'hey' dedin.
Bunu kim yapar?" Ben sordum.

Arabasına baktı ve "Belki de sadece-" diye mırıldandı.

Mo'nun kolunun altından çıktım ve arabasının önünde durarak sözünü kestim, "Hayır, sürtük, cevap ver bana. Bunu kim yapar?"

Mo'nun parmaklarının kot pantolonumun arka kemerine kıvrıldığını hissettim ve muhtemelen gerçekten alçalmak zorunda kaldı çünkü aynı zamanda kulağımın dibinde duydum, "Lottie
."

Ama yine Tammy'nin dikkatini çekmiştim.

Ve şaşlı gözleri.

"Az önce bana kaltak mı dedin?" diye sordu.

"Evet, kaltak, sana kaltak dedim," diye cevap verdim. Sonra da "*Mo'yu aldattın!*" diye bağırdım.

Evet, *çığlık* attım.

Ama onun sorunu neydi?

"Lanet olsun," diye mırıldandığını duydum Mo'nun, tam da bu şekilde beni geri çektiği için kot pantolonumun bel bandının sıkılaştığını hissettiğim sırada.

Kafamı çevirip ona baktım ve "Bırak beni Mo!" diye bağırdım.

"Lottie, sakın ol," diye emretti.

"Sikerim böyle işi!" Bağırdım. "Seni aldattı, sonra da *King Soopers'* ta yanına gelip 'hey!' dedi."

"Umurumda değil," dedi Mo

bana. "Benim umurumda!"

Ben bağırdım.

"Ben umursamazken sen nasıl umursayabilirsin?" diye sordu, yüzünde gerçek bir merak vardı.

"*Hey' dedi!*" *Çığlık* attım.

"Burada bir sorun mu var?"

Mo döndü ve parmakları hala kot pantolonumda olduğu için, üzerinde Rhonda ve altında Müdür yazan bir isim etiketi olan King Soopers önlüğü giymiş bir kadının orada durduğunu görmek için etrafımda döndüm.

"Evet Rhonda, bir sorun var," diye bilgilendirdim onu. "O," parmağımı Tammy'ye doğru salladım, "*onu* aldattı," başparmağımı omzumun üzerinden Mo'ya doğru salladım, "*onunla*." Erkek arkadaşını işaret ederek sözümü bitirdim.

Rhonda, Mo ile erkek arkadaşının arasına baktı, yüz ifadesiyle yargısını açıkça ortaya koydu (işte bundan bahsediyorum!) ve

Ben devam ederken Tammy'ye inanamayarak bakıyordu.

"Sonra ona doğru yürüdü. Hayır! Hayır! *Bize* doğru! Tam burada, koridorda ve 'hey' dedi."

Rhonda'nın kaşları bana doğru kalktı ve tekrar Tammy'ye baktı. "Hey' mi dedin?" Rhonda sordu.

Erkek arkadaşı Rhonda'ya, "Biz gerçekten sadece yolumuza devam etmek istiyoruz," dedi.

Rhonda erkek arkadaşına "Bence bu iyi bir fikir" demeden önce Mo ile erkek arkadaşının arasına bir kez daha baktı.

Erkek arkadaşı arabayı kaptığı gibi sıkı bir dönüş yaparak koridorda hızla ilerlerken, "Evet, yürüyün," diye arkalarından seslendim. "Bir daha Mo'ya yaklaşırsan *Tammy*, saçını başını yolarım."

Tammy döndü, bana "*siktir git*" diye bağırdı... Ve sonra her şey oldu.

Mo iri bir adamdı.

Normalde Mo, Mikhail Baryshnikov gibi ve kesinlikle Usain Bolt gibi hareket etmiyordu.

Ama adam hareket etmek istediğinde, hareket ettiğini öğrendim.

Bir saniye önce arkamda, kot pantolonumu tutarken, bir saniye sonra koridorun beş adım aşağısında, Tammy'nin önünde, onun geri çekilmesini kestiğinde bunu biliyordum. Ayrıca belinden eğilmiş, ellerini kalçalarına götürmüş, Tammy'nin yüzüne bakıyordu.

"Hayır," diye
hırladı. İşte bu
kadar.

Yine de bu kelime koridorda bir kaya parçası gibi gürledi.

Tammy sırtı bana dönük, tamamen hareketsiz bir şekilde bir saniye durdu, sonra geniş bir yan adım attı ve neredeyse koridordan aşağı koştu.

Rhonda bana mırıldanarak, "Şunu sıkı tut, kardeşim," dedi. Sonra Mo'ya seslendi, "İyi miyiz koca adam?"

"Evet," diye homurdandı, bana doğru geri döndü, yine hantalca hareket ediyordu, her adımda kalçalarını ağızımı sulandıran erkeksi bir ritimle güçlü bir şekilde sallıyordu.

O kalçaların bacaklarımın arasında neler yapabileceğini düşünemezdim, yoksa King Soopers'ta orgazm olurdum.

Doğru.

Bir an durup düşünmenin tam zamanı olduğu anlaşılıyordu.

King Soopers gibi bir yerde deli gibi davranmışım.

Aldatanlardan hoşlanmazdım ama bunun Tammy'nin aldatan olmasıyla bir ilgisi yoktu. Daha onun hilekâr olduğunu bilmeden önce iddiamı ortaya koymuştum.

Mo'nun eski sevgilisi olduğunu bile bilmiyordum.

Yani Mo'yu istemek, Mo'nun beni istememesi, yirmi dört saat onun yanında olmak, onunla odamda yatmak ve benim biraz stres atmamla ilgiliydi.

Çok fazla buhar.

Ama onu iten bendim.

Eğer çenemi kapalı tutmuş olsaydım, tüm bu konuşma Mo tarafından en başından kapatılırdı ve tüm bu aldatma senaryosu ortaya çıkmayabilirdi.

Pek çok erkeğin gurur duymadığı bir şey (kadınlar da).

Rhonda bize iyi günler dileyip King Soopers'tan alışveriş yaptığımız için teşekkür ettikten sonra uzaklaşırken Mo önümde durdu.

"Özür dilerim," dedim başımı kaldırıp ona bakarak. "Neden?" diye sordu.

"Tammy ile kaybetmişim," diye hatırlattım ona. "Bunu sen yaptın," diye kabul etti.

"Çenemi kapalı tutmalıydım."

"Bilmiyorum. Etrafta seni sorup duruyordum. Denver'daki galanda Fortnum's'ın zemininde kız kardeşinle ıslak tişört kavgası yaptığını duydum. Bir tekrarını umuyordum ama kız kardeşin olmasaydı bu kötü olurdu ama tahminimce Tammy'ye karşı kazanırdın, bu da harika olurdu."

Etrafa beni mi sormuş? Ve o...

Bekle.

Benimle dalga mı geçiyordu?

"Jet ile ıslak tişört kavgası olarak başlamadı. Annem üzerimize bir sürahi su attıktan sonra öylece bitti."

Gümüş gözleri dans etti ve dudakları hafifçe yukarı kalktı. Tamam, o orgazm dürtüsü geri geliyordu.

"O zamanlar gençtim. Artık bir yetişkinim," diye geveledim.

"Kesinlikle belli oluyor. Az önce King Soopers'ın etnik gıda reyonunda yetişkin gibi dolaştın."

Eminim öyledir.

"Artık olgunlaştığıma ve her şeye sahip olduğuma göre beni bir kedi kavgasına sokmak için çok şey gerekir," dedim ona.

"Lottie, gerçek hayattaki GLOW hareketiyle onu saçından tutup aşağı indirmene iki saniye vardı."

Kesinlikle öyleydim.

"Neyse ki Rhonda ortaya çıktı," diye belirttim.

"Nasıl baktığınıza bağlı," diye mırıldandı.

Öyleydi.

Benimle alay ediyordu.

Gerçekten benimle flört ediyor olabilir.

Lanet olsun.

"Beni sormak için ne zaman vaktin olacak?" diye sordum.

"Duş aldığında. Gerçekten uzun duşlar alıyorsun."

Ah.

Neden benim hakkımda sorular soruyorsun?

Bu soru duyulmadı. Henüz

oraya gidemedim.

Belki Mo bir yumuşama istiyordu ama yine de bazı kaba şeyler söylemişti ve bu konuşma King Soopers'a göre değildi.

Ancak şimdi tekrar konuştuğumuza göre bilmek istediğim bir şey vardı.

Hayı

r.

İki.

"Hepinizin o adamı bulmaya yakın olmadığınızı varsayıyorum." Yüzünde kalan tüm eğlence kayboldu.

"Hayır."

Harika.

"Peki o zaman, devam etmeden önce, o kadın seni udon eriştesine karşı yapman için neredeyse gözleriyle yalvarırken neden aldattı?"

Mo arabaya el koydu ve bizi harekete geçirdi; bunu eğilerek, kollarını arabanın tutamağında kavuşturarak ve ilerleyerek yaptı.

Hemen karabuğdaylı udon aldım ve onu takip ettim.

Hareketlerinin cevap vermeyeceği anlamına geldiğinden şüpheleniyordum ve onu suçlamıyordum. Bu beni ilgilendirmezdi.

"Sik seviyor."

Erişteleri arabaya attıktan sonra onun yanında yürüdüm ve ona tepeden bakıyormuş gibi alışılmadık bir his yaşadım.

Gözlerini ileriye dikti. "Ve çok çalışıyorum," diye bitirdi. "Ah," diye mırıldandım.

Anlamış gibi mırıldandım ama anlamamıştım.

Sonra tekrar, ben bir hilekar değildim.

Adamım işiyle ilgilenmiyordu, bir sohbet olurdu, asla hile yapmazdı. Ama o sadece bendim.

"Ve o her zaman bir sonraki en iyi şeyin peşinde olan bir kadın."

Kekeleyerek durdum. "Ne?"

Durdu ve omzunun üzerinden ve cüssesinin altından bana baktı. "Ne, ne?"

"Bir sonraki en iyi şey mi?" Ben sordum.

"Alışverişi halledebilir miyiz?" diye sordu.

Tekrar hareket etmeye başladım ve Mo da benimle birlikte hareket edince ona bakmaya devam ettim. "Bir sonraki en iyi şey de ne demek?"

"Onun yeni adamını gördün."

"Evet."

Başka bir şey söylemedi.

"Ve?" Ben zorladım.

"Bunu yapmayalım," dedi iç çekerek. "Neyi yapmayalım?"

"Oraya git."

"Nereye gideyim?"

Tekrar durdu ve bana baktı.

"Ben bir erkeğim Lottie ve ben bile onun benden daha yakışıklı olduğunu görebiliyorum," dedi kararlı bir şekilde.

Ona baktım.

"Ayrıca benden daha fazla para kazanıyor," diye devam etti Mo. "O bir avukat."

Bu pek çok şeyi açıklıyordu, ama sadece erkek arkadaşı ve bir Pazar günü King Soopers'ta yaptığı alışverişteki kıyafet seçimleri hakkında.

Gerisi hâlâ açıklanamıyordu.

"Senden ayrılıp bir *avukata mı* geçti?" diye sordum.

"Evet," diye cevapladı.

Gülmekten kırıldım.

Ve bunu o kadar sert yaptım ki, bir kısmını çıkarmak için kürek kemiğine tokat attım.

"Bu çok *komik!*" Ben

ağladım. "Gerçekten değil," dedi.

Onu görmezden geldim. "Ohmigod. Ne salak ama. Onu terk ediyorsun ve-" "Beni terk etti."

Gülmeyi bıraktım ve tekrar ona bakmaya başladım.

Sohbet eder gibi, "Takas yaptı," dedi. "Şimdi bunu b i t i r i p geri dönebilir miyiz?"

"Değiş tokuş yapmadı, Mo," dedim ona sessizce.

Tekrar iç çekti ama bu kez içinden hiçbir şey söylemedi.

"Kesinlikle yapmadı. Ve o da bunu biliyor."

"Lottie-"

"Ya sen onu terk etmeyesin diye seni terk etti, çünkü o gerçekten bir sürtük ve muhtemelen bunu biliyor ve senin aptal olmadığını kesinlikle biliyor, bu yüzden bunu anlayabilirsin. Ya da sadece seni aldatmakla kalmayıp, seni kaybetmekten hoşnutmuş ve hayatına devam etmeye hazırmiş gibi davranırsa, onu elinde tutmak için savaşaacağını düşünerek hatalı bir oyun oynadı."

"Onun yanında belki on dakika bulundun. Onunla iki yıl yaşadım. Oradaydım, Lottie. Neler olduğunu biliyorum."

Ama doğru göremiyordum.

Hiçbir şey görmüyordum.

Birlikte mi yaşıyorlardı?

Uzaklardan (hâlâ orada olmasına rağmen) "Siktir" diye mırıldandığını duydum.

Yürümeye

başladım.

Hızlı.

"Nerede bu kaltak?" Hala (hızlı) yürürken talep ettim.

Beni kot pantolonumun kemerinden tekrar yakaladığında durdum.

Beni kendisine doğru çevirmek için kullandı ve elini orada tuttu. Göğüslerim *neredeyse* onun göğsüne değiyordu, o kadar yakındık.

Hiç bu kadar yakın olmamıştık.

Ben de onun kolunun kıvrımında duruyordum.

Neredeyse...

Beni tutuyorsun.

Vay be.

"O bir tarih," diye paylaştı. "O
bir sürtük," diye karşılık
verdim.

"Evet. Ve böylece o tarih oldu. Hayatına devam
et. Ben ettim." "O değiş tokuş yapmadı, Mo."

"Tamam."

Bunu sadece beni yatıştırmak
için söyledi. Ben yatışmadım.

Lazerle yüzüne odaklanmak da dahil pek çok şey
yapıyordum. Şöyle düşündü.

Gerçekten böyle düşünmüş.

Ve bu konuda bir şeyler yapılması gerekiyordu.

Ben de *Tammy*'yi bulup onu *alaşağı* etmek yerine daha önemli işlerim
olduğuna karar verdim.

Yine de onları King Soopers'ta alışveriş yaparken
kızartamazdım. "Şu işi bitirelim," diye mırıldandım.

"Tanrıya şükür," dedi ve beni bıraktı.

Arabaya geri döndü.

Yolda bir yerde listemi kaybetmişim.

Neyse.

Siktir et.

Bir şey unutursak geri dönerdik. Bunu yapmak
zorundaydık.

Kızartacak balıklarım vardı.

Altıncı Bölüm

Onlara Daha Hızlı Çalışmalarını Söyleyin

Mo

Onu sahip olabileceği şekilde geri istediğini düşünmüştü, bu da onunla konuşmak ve onun varlığında rahat olmaktı.

Başka bir hata.

Onu geri kazanmıştı ama o geri dönmemişti. Her erkek bunu Mo'nun okuduğu gibi okurdu. Kız onun kızıydı.

Bunu kısmen biliyordu çünkü çene çalma konusunda kapılar yeniden açılmıştı ama anlaşılan yağmurlu bir mevsimdi çünkü çenesini kapatmaktan aciz görünüyordu.

Artık Smithie'deki tüm kızları, kimin okula gittiğini, kimin en iyi kurabiyeleri pişirdiğini, kimin en iyi sivilce kapatma stratejisini bildiğini ve kiminle yattığını biliyordu, biri fedailik yapıyordu.

Ayrıca Smithie'nin fedaiyi öğreneceğini de biliyordu, çünkü o her zaman öğrenirdi ve çalışanlar arasında dostluk kurulması yasaktı.

Ayrıca Smithie'nin çılgına döneceğini, ama sonunda çılgına dönerken gürültücü ve tehditkâr olmaktan başka bir şey yapmayacağını da biliyordu, bu yüzden striptizciler çalışan politikasına aykırı olmasına rağmen rutin olarak fedailerle yatıyorlardı.

Lottie'nin annesiyle Tex'in birkaç kedi evlat edinmesi için sürekli başının etini yediklerini biliyordu.

Dahası, bunu düşündüğünü biliyordu, sadece barınaklara gitmek için kendini hazırlıyordu çünkü gittiğinde, eğer dürtü kontrolünü sağlamamış olsaydı, birkaç kedi değil, elli kedi sahiplenirdi (bu arada, bunu sürpriz bulmadı).

Ve komşularının açık havada televizyonları olduğu için değil, yüksek sesle oynadıkları ve bunu çok yaptıkları için hıyarlık ettiklerini biliyordu.

Mo'nun tüm bunların market alışverişi ile ne ilgisi olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu, her konuşmanın bu konu etrafında kalmasını isterdi.

market alışverişı yapmıyordu, patronunun müşterisine korumalık yapıyordu.

Birlikte yaşayan bir erkek ve bir kadın olarak market alışverişı yapıyorlardı ve bunu biliyordu çünkü alışveriş hakkında konuştuklarında, onu daha önce geçtikleri reyonlara kadar geri götürüyor ve evde hangi şeyleri istediğini ona söylemeye zorluyordu.

Daha da kötüsü, kişisel alan artık yoktu. Buharlaşmıştı.

Elini tutmadı ya da ona doğru bastırıp boynuna bir öpücük kondurmadı ya da buna benzer bir şey yapmadı.

Ama yakın durdu, komik ya da şımarık hissediyorsa kalçasıyla ona çarptı (bu sık sık olan bir şeydi), dikkatini çekmek için pazılarına tutundu ya da bir kemer halkası taktı ve yönünü değiştirmek için çekiştirdi.

Tüm bunlar Mo'nun acı içinde olduğu anlamına geliyordu.

Ve bu ıstırap sadece bunlarla ilgili değildi.

Lottie hiç tereddüt etmeden Tammy'nin üzerine atlamıştı.

Tammy'nin kim olduğunu ve ne yaptığını bilmeden *önce*.

Bunu inkâr etmenin bir yolu

yoktu. Bu iyi hissettirdi.

Ama daha da kötüydü.

Lottie'nin erkeğine sahip çıktığı açıktı.

Son.

Ve o adam oydu.

Mo bunu düşünemiyordu, en çok da bunun ona nasıl hissettirdiğini. Her şeyi.

Neyse ki o kadar çok konuşuyordu ki, aklının oraya gitmesine fırsat olmadı.

FBI'dan dille ilgili olumsuz bir yanıt gelmişti ya da bölgede bu adamın tarifine uyan herhangi bir radikal dinciye izliyorlardı.

Bu, ona zarar vermek isteyen adamın kim olduğuna dair ellerinde hiçbir ipucu olmadığı anlamına geliyordu ve hepsi dün gelen ikinci mektuptan Lottie'nin haberi olmayacağına karar vermişti çünkü o zaten uyanıktı ve aptalca bir şey yapmıyordu.

Ama çoğunlukla bu konuda hemfikirdiler çünkü son mektuptaki rahatsız edicilik derecesi yaklaşık on beş kademe artmıştı.

Smithie bu olayda topu taca atmış, Lottie'ye söylememiş ve olayı polise ya da FBI'a götürmemişti. Son ikisi, ikinci olaydan sonra

mektup, dahil olmayı çok istiyorum.

Bunun nedeni Smithie'nin tehdidin ortadan kaldırılmasını istemesiydi, oyalanmak yoktu ve Mo Smithie ile aynı fikirde olsa da (bir noktaya kadar) Hawk aynı fikirde değildi.

Adam harekete geçmek için hazırlanıyordu, kendine güvenini artırıyor, her şeyini sıkılaştırıyor, mektuplarının artan aşırılığından ve onu sapkın fantezilerini gerçekleştirebileceği yere götürmek için henüz yakalanmamış olmasından zevk alıyordu.

Hepsi bunu biliyordu.

Smithie halledilmesini istedi.

Hawk bu adamın FBI radarına

girmesini istedi. Mo sadece

Lottie'nin güvende olmasını

istiyordu.

Ama Lottie'nin tüm bu olup bitenleri bilmesine gerek yoktu.

Ve Mo'nun Lottie'nin iyi olan her şeyinin daha da fazlasına ihtiyacı yoktu, bu adam serbestken, Lottie'ye odaklanmışken ve kendini geliştirirken, Lottie'nin her şeyinin daha fazlası olması sadece Mo'nun onu daha çok istemesine hizmet ediyordu.

Ama son üç gündür ondan kendisine doğru akan öfke ve incinmeyle artık başa çıkamıyordu.

Tammy kapıyı açtığında ve Lottie hemen içeri girdiğinde, Mo bunu fark etti ve bu konuda hıyarlık yaparak ya da başka bir şekilde bunu kapatacak gücü kendinde bulamadı.

Muhtemelen onu kışından ısıracaktı.

Kahretsın, zaten onu kışından ısıırıyordu.

Ama kız mutlu görünüyordu, o yüzden bununla başa çıkmanın bir yolunu bulacaktı.

Onun sokağında, onunkinden birkaç ev aşağıda, o görmeden önce o gördü.

o.

Ve onu gördüğünde, işlerin daha da kötüye gideceğini anladı. Müthiş. "Aman Tanrım!" diye bağırdı ve bazı konular hakkında konuşmaktan kendini alıkoydu.

Tavus kuşu kıyafetiyle soyunmayı düşünüyordu, bir şekilde bu fikri Tammy'nin yeni adamından almıştı.

O zaman onun da bunu gördüğünü anladı.

"Yeğenlerimle tanışacaksınız!" diye haykırdı.

Evet.

Üçünü de.

Kız kardeşi olması gereken sarışın bir kadın uzanırken, onlar da eğimli ön bahçede koşuşturuyor, kovalamaca oynuyor gibi görünüyorlardı.

Ön merdivenlerde.

Eddie Chavez'in kadını ve oğulları. Mo onları yaklaştıırken, Lottie'nin kız kardeşinin Chavez'le evli olduğunu bilmeden de bunu söyleyebileceğini gördü.

Oğulları onunla birlikte her yere damga vurdu. Çocuklardan birini sıraya koysalar Mo, Eddie'yi ya da kardeşi Hector'u hiç tereddüt etmeden çağırırdı.

Lottie'nin peşinde olan her kimse onun korunduğunu bilmesini istedikleri için Mo, adamın izleme ihtimaline karşı arka taraftaki garaja park etmedi. Ön tarafa park etti.

O anda yaptığı bir şey.

Ve Lottie daha o tamamen durmadan önce kapıyı tırmalamaya başlamıştı bile.

Kadın kilitlere çarptığı anda kamyonetini park etmiş. Sonra kız dışarı uçtu.

Birçok erkek gününü katlanarak daha iyi olarak tanımlasa da onun günü daha da kötüleşti.

Çünkü yokuşu hızla çıktı ve hemen bir çocukla karşılaştı, en uzun boylusu, yani muhtemelen en yaşlısı, sonra ikisi ve nihayet üçüncüsü, en küçüğü, emekleyerek üzerine atladı.

Lottie ilk vuruşta yere düşmeye başladı. Bu bir aldatmacaydı. Çocuk belki yedi ya da sekiz yaşındaydı ve küçük sayılmazdı ama ayakta kalabilirdi.

Ama onu yenebileceğini düşünmesini istemiyorsa.

Belli ki yaptığı bir şey.

Mo yavaşça dışarı çıktı, kaputun etrafından dolaştı, kız kardeşi Jet'in ayağa kalktığını, biraz ilerlediğini, ellerinin kalçalarında olduğunu fark etti, ama çocuklarının teyzelerinin ön bahçesinde teyzeleriyle güreşmesini izlemiyordu.

Mo'ya odaklanmıştı.

Eddie'nin oraya gittiğini görebiliyordu. Güzeldi, kız kardeşi kadar olmasa da güzeldi. Kıvrımlıydı. Lottie'den çok daha kıvrımlıydı. Kot pantolon, parmak arası terlik ve göğüs dekoltesini göstermeyen ama yine de hayal gücüne fazla bir şey bırakmayan dar, uzun kollu bir tişört giymişti.

Mo, Chavez'in o tişörtü hem sevdiği hem de nefret ettiği gerçeğine para yatırırdı.

Onun için giydiğinde bayılırdı.

Herkesin içinde giydiğinde nefret ederdi.

Lottie'nin aksine, üzerinde yine dar bir atlet, bu sefer neon pembe ve soluk bir kot pantolon vardı (ama Lottie'nin ayağında parmak arası terlikler de vardı).

Ama şimdi değil. İkisi de serbest dövüŖte düşmüŖtü.

En büyükleri onu sırt üstü yatırıp omuzlarından aşağı iterken, ortancası (belki beş ya da altı yaşında) bacaklarının üzerine atılmış, en küçüğü (belki üç ya da dört yaşında) ise ağabeyinin bacakları tarafından engellenen yanlarını gıdıklamak için ortak bir çaba içine girmişti.

"Seni yakaladım!" diye bağırdı en yaşlısı zaferle. "Ver! Veriyorum!" Lottie kıkırdamalar arasında bağırdı. Vay anasını.

Sadece bok.

Önceden biliyordu.

O anda kesin olarak biliyordu.

Boku yemiŖti.

Çünkü bu kadına kesinlikle aşık olabilir. Evet.

Kahretsin.

"Halanızı bırakın,

çocuklar." Evet.

Eddie'nin çocukları.

Annem konuştu ve tüm çocuklar hemen harekete geçti. "Babanız bunu duyana kadar bekleyin" sözünün hemen ardından altlarına işeme dürtüsünün geldiğini hissediyordu.

İşte o zaman, en yaşlıdan en gence doğru gevşek bir sıra oluşturdıklarında, en yaşlıları Mo'yu gördü.

İşte o zaman fısıldadı, "Kutsal dumanlar."

İki numara, kardeşinin şaşkınlıktan donup kalmasına neden olan şeyin ne olduğuna bakmak için başını çevirdi ve Mo'yu gördü.

Onun cevabı, "*Dios mio*." oldu.

"Dante! Ağzını aç!" Jet tersledi.

Dante kardeşinin ardından "Vay anasını," diye tekrarlamaya karar verdi.

"*Hey! Sen Annie Lottie'nin erkek arkadaşı mısın?*" diye bağırdı en genç olanı.

Onu

Jet'in gözleri Mo'ya

kaydı. "Vay

canına," dedi Dante.

"Harika!" diye seslendi en büyükleri. "Lottie Teyze belalı biriyle çıkıyor!"

"Alex!" Jet tükürdü. "*Mouth!*"

Alex, Mo'nun etkisiyle annesini düşünemeyecek kadar bunalmıştı. Bu yüzden, "Dostum, sen *yooooooooouge'sun*," dedi. "İnsanlarla bu şekilde mi konuşuyoruz?" Jet bilmek istiyordu.

Alex annesine doğru döndü. "Ama, *anne*, o *yooooooooouge*."

"Umurumda değil. Bir adama iri olduğunu söyleyemezsin. O iri olduğunu bilir," dedi Jet eğitilmiş. "Ve sen de teyzenin erkek arkadaşına kesinlikle iri olduğunu söyleme. Bu her yerde kabalıktır. Aile içinde daha kaba."

Aile içinde.

Oh, evet.

Kahretsin.

Mo, sadece ayağa kalkmakla kalmayıp parmak arası terliklerini de geri alan Lottie'ye baktı.

Ona kocaman ve bembeyaz gülümsüyordu.

O gülümsemeyi karnında, taşaklarında ve göğsünde hissetti. Evet, ona sahip çıkılmıştı.

Bunun olmasına nasıl izin vermişti?

Neyse ki gülümsemesini ondan çevirdi ve çocuklara, "Biz de az önce marketeydik. Kim taşımamıza ve kaldırmamıza yardım etmek ister?"

"Ben!" Dante bağırdı, sonra kamyonu doğru koştu.

"Ben!" diye bağırdı en küçük olan, sonra da çok daha az çevik bir şekilde kardeşini takip etti.

"Hepsi sağlıklı ıvır zıvır mı?" Alex teyzesine sordu. "Ben kimim?" Lottie yanıtladı.

Bu da Dove dondurma çubuklarını, karamelli M&M'leri, Tostitos'u, salsa sosunu ve domuz kabuğunu açıklıyordu; Lottie'nin üç gün boyunca dudaklarından geçmesine izin vermediği tüm alışverişler.

Alex ona sırtıttı. "Sen Lottie Teyze'sin."

O çantalarda yeğenleri için ikramlar olduğunu biliyordu. Mo yanılmıştı.

Ona aşık olamazdı. Bu bok zaten oluyordu.

"Git kardeşlerine yardım et," dedi nazikçe, oğluna sırtarak. Alex kamyonu doğru koştu.

Dante çoktan yiyeceklerin bulunduğu arka kabini kazmaya başlamıştı.

"Peki bu?"

Mo, Jet'in yaklaştığını hissetmişti ama o sırada sokağı bir kez daha taramakla meşguldü.

Jet'in sorusu üzerine geri döndü.

"Jet, bu Mo, benim yeni yakışıklı erkek arkadaşım. Mo, bu Jet, kız kardeşim," diye tanıttı Lottie.

Daha önce de belirtildiği gibi, Eddie Chavez ve ekibi, Nightingale Investigations'ta çok da gevşek olmayan bir şekilde bağlantılı olduğu kişiler de dahil olmak üzere, Lottie'nin başına gelenlerden haberdar değildi.

İkinci mektuptan sonra polisleri getirmemelerinin bir başka nedeni de bu. Ya da federalleri.

Bu, Lottie'nin kız kardeşinin bilmemesi gerektiği anlamına geliyordu. Eğer bilseydi, Lottie'nin yeğeni tarafından yere serilmesinden daha hızlı bir şekilde kocasıyla telefonda konuşurdu.

Bu da bir kılıfa ihtiyaçları olduğu anlamına geliyordu.

Ve bu ziyarete hazırlıksız olduğu için, Lottie nasıl bir kılıf bulacağına karar vermemiş ve bunu ona bildirmemiş olsa bile başka bir kılıfı yoktu. Onun gibi bir erkek, eşcinsel olmadığı sürece onun gibi bir kadınla sadece arkadaş olarak alışverişine yardım etmezdi.

Elini uzattı. "Tanıştığımıza memnun oldum."

Ona baktı, kız kardeşine baktı, sonra onu aldı ve kirpikleri aşağı inmeden önce gözlerine baktı ve pembe yanaklarına çarptı.

"Evet, tanıştığımıza memnun oldum."

Tatlı. Utangaç. Güzel. Kotları harika doldurmuş. Chavez'in bunu seçmesine şaşmamalı.

Ama kız kardeşler daha farklı olamazdı. Yin ve Yang.

Hayatı yaşamaya değer kılan türden mükemmel bir denge.

Elini hafifçe sıktı, onu bıraktı ve Lottie'ye döndü. "Çocuklara yardım edeceğim."

Ne bir ritmi ne de bir fırsatı kaçırmadan ona doğru ilerledi, ona doğru eğildi, göğüslerini göğsünde düzleştirdiği ellerine bastırdı, ısıltılı ela gözleriyle ona baktı ve "Bunu sen yap, pookie-loo" diye nefes aldı.

Eğer onun olsaydı, tüm bunlar ona bir şaplak kazandırırdı.

Mo, vücudunun ona bu kadar yakınken verdiği tepkiyi, onu hissetmeyi, gözlerindeki o bakışı, şampuanının ipuçlarını taşıyan parfümünün kokusunu ne kadar sevdiğini kontrol ederken bunu bir kenara not etti ve yiyeceklerin taşınmasını denetlemek için uzaklaştı.

Lottie'nin kız kardeşine "Neden içeri girmedin?" diye sorduğunu duydu. Jet, "Güvenlik kodunu unutup duruyorum," diye cevap verdi.

"Sen bir aptalsın."

"Üç oğlanı, çamaşırlarını, dağınıklıklarını, yemek isteyen ağızlarını, futbol antrenmanını, bir evi, ona üç oğlan verdikten sonra vücudunu çok daha fazla seven bir kocayı ve bunu yapmadan önce de çok seviyordu ve Tex ve Duke ile tam zamanlı bir işte çalışıyorsun, çoğu zaman bu ikisi birlikte ve birbirleriyle didişiyorlar ve kız kardeşinin güvenlik kodunu hatırlıyorsun," diye karşılık verdi Jet.

"Bana mesaj atabilirsin..."

Mo kamyonu çarpıp içeri girdiklerinde konuşmanın izini kaybetti.

İşi daha çok, her biri (en küçükleri bile) altı çantayı taşıyabileceklerini düşünen ve o kadar bile çantaları olmayan kavgacı kardeşleri kontrol etmek ve en küçüğünün, onlar eşyaları eve taşırken taşımayı talep ettiği iki çantayla yüzüstü düşüp inlemediğinden emin olma.

Çantaları mutfağın zeminine koydular, Mo bunun nispeten alıştırmalı bir dans olduğunu ve çocukların tezgâha uzanamayacağını fark edince garip bir seçim yaptı ve hepsi bavulları boşaltma moduna geçti. Bavulları açtılar ama sadece Jet ve Lottie, Lottie'nin katı yerleştirme planı uyarınca, eşyaları yerleştirdi.

"Peki, profesyonel güreşçi misin?" Alex ona sordu.

Mo "Hayır," diye yanıtladı.

"Bir asker mi?" Dante sordu, gözleri Mo'nun belindeki, kargo pantolonunun içinden geçirilmiş kılıfında duran silahtaydı.

"Hayır," diye tekrarladı Mo.

"O bir komando," diye açıkladı Lottie.

Alex dondu kaldı ve ağzı açık bir şekilde Mo'ya baktı.

"Komando nedir?" Dante sordu.

"*Havalıların* en havalısı," diye fısıldadı Alex, sonra da "Luke Amca'dan bile daha havalı!" diye bağırdı.

Dante'nin yüzü kızardı ve kardeşine, "Kimse Luke Amca'dan daha havalı olamaz," dedi.

"*Muchacho*," diye elini Mo'ya doğru uzattı Alex, "şuna bir bak." Dante Mo'ya baktı.

Yüzü konuyu kabul etti ama ağzı kabul etmedi.

Mo neredeyse kahkahayı basıyordu.

En genç olanı kalçasına tokat attığında bunu kontrol etmesine yardımcı oldu.

Mo çocuğa baktı. "Ben bir 'mando' olmak istiyorum!" "Biraz zaman ver, evlat," dedi.

"Aman Tanrım, biri beni öldürsün," diye yalvardı Jet. "Geçen hafta Carissa geldi, Joker onu eve götürmek için geldi ve Cesar motorcu olmak istedi."

"Şey... Yani, o Joker," diye mırıldandı Lottie buzdolabındaki La Croix kutularını takıntılı bir *şekilde* sıralarken.

Dante inatla, "Tıpkı Luke Amca gibi olacağım," dedi.

Alex, "Lee Amca gibi olacağım ama komando gibi, çünkü Indy Teyze iyi ve ben de onun gibi ateşli bir hatun istiyorum," diye açıkladı.

"*Annie Sadie'yi seviyorum!*" Cesar çığlık attı. Jet, "Kimse beni öldürmüyor," diye işaret etti.

"Burada ne yapıyorsun?" Lottie kız kardeşine sordu.

Dante Mo'nun karnına bir demet muz tıktırdı.

Mo ıstakayı ve muzları alıp Lottie'nin meyve kâsesine koydu. "Bir, hâlâ yaşayan, nefes alan bir kız kardeşim olduğundan emin olmak için," diye yanıtladı Jet.

Mo'nun hakkını vermek lazım, Lottie ona doğru b i r bakış bile atmadı.

"Ve iki, annemle Tex'in önümüzdeki Pazar günü bizi yemeğe çağırdıklarını söylemek için," diye bitirdi Jet. "Bütün aile."

Jet'in dikkati ona yöneldi.

"Harika. Mo ve ben orada olacağız," diye paylaştı Lottie.

Gözleri kıza kaydı ve elleri onu omzuna atıp üst kata taşıma ve sıkı kıcını bronzlaştırma isteğiyle kaşındı.

"Sen... uh, *orada mısın?*" Jet sessizce sordu.

"Mo'nun önünde konuşabilirsin. Aramız iyi," dedi Lottie ona.

Bu ona beş sopa daha kazandırdı.

"Ooooooh...tamam," diye fısıldadı Jet, kız kardeşine kocaman gözlerle bakarak. Lottie ona gülümsemekle yetindi.

Jet'in gözleri kısıldı ve kızgın görünmeye başladı.

Ah, lanet olsun.

"Dostum, nasıl komando olunuyor?" Alex, Jet kız kardeşiyle birdenbire nasıl bir erkek arkadaşı olduğu konusunda tartışmaya girmeden önce ona sordu

Jet, Lottie'nin kiminle yeterince sıkı fıkı olduğunu hiç duymamıştı, aileyle birlikte akşam yemeğine geliyordu.

"Bu *adam* Mo Amca," diye düzeltti Lottie.

Artık o "Mo Amca"ydı.

Şimdi de birinin *onu* öldürmesini istiyordu.

Alex önce teyzesine, sonra Mo'ya dönerek, "Haklısın," dedi. "Mo Amca, nasıl komando olunuyor?"

Çocuğa komando olmadığını söylemek için ağzını açtı. Gerçi Hawk'ın aldığı bazı görevlerde kesinlikle öyleydi. Ama Lottie ondan önce davranmıştı.

"Ordudaydı."

"Dürüst!" Alex bağırdı. "Tıpkı Lee Amca gibi!" Bakışları Mo'nun silahına kaydı. "Neden silah taşıyorsun?"

Mo ona "Görevdeyim," dedi.

"*Coooooooool*," diye nefes aldı. Bu muhteşemliğin etkisinden kurtuldu ve "Kamuflej makyajının nasıl yapıldığını biliyor musun?" diye sordu.

"Evet," dedi Mo.

"Roketatar kullanmayı biliyor musun?" "Evet."

"Hiç helikopterle uçtun mu?" "Evet."

"Hiç uçaktan atladın mı?" "Evet."

"Afganistan'a gittiniz mi?"

Mo'nun vücudu gerildi ve "Evet" diye tekrarladı. Lottie ve Jet'in ilgisini hissetti.

Alex tekrar ağzını açtı ama Lottie yumuşak bir sesle, "Alex, tatlım, dondurmayı bul ve kardeşlerinle kendine birer bar al. Tamam mı?"

"Elbette, Lottie Teyze," dedi Alex, sonra da kalan kanvas çantaları karıştırmaya başladı.

Mo eğilip kullanılmış poşetleri toplarken onun gözlerini kaçırdı, Lottie'nin sakladığı gibi ikiye katlayıp tezgâhın üzerine dizdi.

Dondurma çubuğunun plastiğinin yırtıldığını duydu ve Jet'in kendisine doğru geldiğini hissetti. Dikkatini ona çevirdi ve onun erişte, Tostitos ve granola kutuları taşıdığını gördü.

Yaklaştığında alçak sesle, "Hizmetin için teşekkürler Mo," dedi.

Ciddiydi.

Hepsi bunu kastetmişti ama o, adamın kız kardeşiyle ilişkisi olduğunu düşünüyordu, bu yüzden daha yakındı, bu yüzden bunu *kastetmişti*.

"Sorun değil," diye mırıldandı kadın onu geçip kilere giderken.

Artık Lottie'den kaçamazdı, hele ki onun yönünden gelen sıcaklığın gücüyle, bu yüzden bakışlarını onunkilere kaydırdı.

Evet, tam orada yapmasının nedeni buydu. Yüzündeki o ifade.

Asker olmadan önce uzun bir süre boyunca asker olacağını biliyordu. Bu, sadece Lottie'nin yüzündeki o bakışa indirgenemeyecek kadar çok şeyle ilgiliydi. Annesi, kız kardeşleri ve hayatlarında başka bir erkek olmadığı için onlara karşı duyduğu görev ve sadakat duygusu da buna dahildi. Onlar şamar oğlanı ya da paspas değillerdi. Hiçbiri değildi. Hiç fark etmezdi. Olacağı adamı belirleyen, daha en başından beri olduğu adamdı.

Ama Lottie'nin yüzündeki o ifade, ön bahçesinde yeğenleriyle hiç tereddüt etmeden güreşmesi ve olası rakibi olarak tanımladığı bir kadınla yaptığı atışmanın, onun intikamını almak için bir atışmaya dönüşmesi, onun içeri girmesinin nedeniydi.

Ve farklı bir dünyada, kızın gerçekten onun olduğu bir dünyada, gördükleri, yaptıkları ve toz, toprak ve kumda kaybettikleriyle nasıl yaşayabileceği olacaktı.

O bakışı hak eden bir adam olmak için.

Bunu hak eden.

Ve onu giyen kadına kim sahip çıkabilirdi ki?

"Önemli bir şey değil," diye yalan söyledi.

"Kesinlikle yanılıyorsun ve bunu biliyorsun, o yüzden kapa çeneni, pookie-loo," diye karşılık verdi.

İyi bir on vuruş.

Çıplak kış.

Mo gözleriyle bağları kopardı ve dondurma telaşında unutulmuş son poşeti almak için eğildi, taze meyve ve sebzeleri taşıması şaşırtıcı değildi.

Tezgâhın üzerine koydu ve paketini açtı.

* * * *

"Yani... Afganistan mı?"

Kız kardeşi ve yeğenlerine kapıyı zar zor kapattı.

Oturma odasında duruyordu, ailesiyle vedalaşırken arkasından yaklaştıktan sonra çok hızlı bir şekilde geri çekilmişti.

Fuayeden oturma odasına açılan kemerli giriş yolunda duruyordu.

"Lottie-"

"Ve" diye sözünü kesti, "bakkaldaki tartışmamıza dönecek olursak, sen o kadınlı iki yıl yaşamış olabilirsin ama ben de bir kadınımlı, dolayısıyla onun oynadığı oyunları biliyorum ve bunlar senin düşündüğün gibi şeyler değil."

Mo başını salladı. "Bunu yapmayacağız."

İlerlemeye başladı. "Bunu kesinlikle yapıyoruz." Adam bir adım geri attı ve kadın durdu.

"Yapmıyoruz, çünkü yapamayız," diye açıkladı.

"Yapabiliriz, yapıyoruz ve ben de başlamamızı sağlayacağımlı. Gecikmiş bir yetişkin olma çabasıyla geri dönüyorum, bilmelisin ki, başka biri olsa, geceliğimle kahvaltı yapıyor olmamın imkanı yok."

Dışlerini sıktı çünkü bir sonraki adımın ne olacağını bildiğine dair bir fikri vardı.

"Geceliğimle seninle kahvaltı yapıyordum çünkü çok ateşlisin ve üzerime atlamamı istedim," diye devam etti.

Geldiğini düşündüğü şey buydu. Yine de daha iyisini biliyordu.

"Bana kapıyı açtığın anda geri adım attın," diye ısırdı.

Dış

arı. "nk sen çok büyüksün, Mo. Senden çok var." Bunun zerine tekrar ilerledi.

Mo bir adım daha attı. Durdu.

Ama konuşmayı kesmedi.

"şimdi izin ver de senin yüzünü gördüğümde verdiğim ilk tepkiyi paylaşayım.

Gözetleme deliği, tanık olmadığınız bir şey ve tam o anda üzerime atlamamızı isteyeceğimden oldukça emin olduğuma karar verdim. Tamam, kabul ediyorum, sayınız beni şaşırttı ama hiçbir şekilde gördüklerimizden hoşlanmadığımlı ya da korktuğımlı için geri ekilmedim. Bu sadece bir şaşkınlıktı ve hemen ardından sana tepeye kadar tırmanma arzusu geldi."

Kahretsin, lanet olsun, onun bu şekilde konuşmasını dinleyemezdi. "Lottie-"

İleri doğru bir adım daha attı.

Bir adım geri çekildi, sehpaye çarptı ve eteğine basmaya başladı. Kadın durdu, o da durdu.

"Bana bir pislik gibi davrandın, Mo."

Sikeyim.

Oraya varacaklarını biliyordu.

Sadece orada olmak istemiyordu çünkü kız haklıydı.

O bir pislikti.

"Oyun oynadığını sanıyordum," diye açıkladı. "O sırrı saklamadın," diye hatırlattı ona. "Ayrıca geri çekilmene ihtiyacım vardı."

"Sen de bu sırrı saklamadın."

"Geri çekilmen gerektiğini hatırlamana ne dersin?" diye önerdi.

"Hayatta olmaz," diye karşılık verdi.

"Lottie, dinle-"

Kadın tekrar ilerledi, adam geri çekildi ve baldırları kanepeye çarpana ve gidecek hiçbir yeri kalmayana kadar durmadı.

Bu da onun alanına girdiği ama ona dokunmadığı anlamına geliyordu. Ama onun alanına girmesi yeterince kötüydü.

İsa.

"Kendimi açıkça ifade edeyim. Senden hoşlanıyorum, Mo." Daha yakına eğildi. "Hem de *çok*."

"Oraya gitmiyoruz," diye

homurdandı. "Öyleyiz."

"Biz değiliz."

Elini onun göğsüne koydu ve sesi yumuşak ve tatlı bir hal alırken gözleri ısındı. "Öyleyiz, bebeğim."

"Olmayacağız çünkü senin içindeyken ve tüm dikkatim senin üzerindeyken bir kaçığın bizi ele geçirip kafamın arkasına bir kurşun sıkmasına fırsat verecek bir pozisyonda olmamın imkanı yok."

Yüzü gevşedi ve eli göğsünde bir yumruk haline geldi. Ama onunla işi bitmemişti.

"Ondan sonra, seni cesedimin altından sürükleyerek çıkaracak ve kimse senin yatağında ölü olduğum için alındığın uyarısını almayacak ve

Seni bir yerlerde tutuyor, benim gibi ölmüş olmayı diletiyor."

Yumruğunu adamın göğsüne bastırdı ama hiçbir şey söylemedi.

"Lottie, bunun ciddi olduğunu anlıyorsun, ama *gerçekten anlamaman gereken şey*, seninle ne kadar kötü sevişmek istediğime değil, seni fiziksel olarak, ama daha çok *zihinsel olarak ne* kadar güvende ve sağlıklı tutmak istediğime odaklanmam gerektiği."

"Tamam," diye fısıldadı, bunun zekice olduğunu hemen anlamıştı ve bu onun kız arkadaşıydı. "Bitene kadar bekleyeceğiz."

Lanet olsun.

"O zaman da yapmayacağız."

Önce şaşırdığını sonra da incindiğini gösterdi ve sesini yükselterek "Neden olmasın?" dedi.

"Çünkü Tammy'nin beni terk etmesi beni çok fazla üzmüyor, ama ben senin gibilerle bir şeye başlıyorum ve sen devam etmek istiyorsun, sonra bunu yapıyorsun, bunun beni nereye götüreceğini düşünüyorsun?"

"O dürtüyü alamayabileceğimi hiç düşündün mü?" diye sordu.

"Hayatlarına devam ederler, Lottie. *Herkes yoluna* devam eder." "Ben onlar gibi değilim."

"Benden daha iyisini yapabilirsin ve ikimiz de bunu biliyoruz." Yaptılar.

İkisi de yaptı.

Ve başını eğip elini ondan çektiğinde ve uzaklaştığında anladı.

İşte *bu...* Bu onu kesti.

Ta ki başını arkaya yatırıp bakışlarıyla onu mızraklayana kadar. "Senden daha iyi ne var Mo?" diye tersledi.

"Daha çok para. Daha iyi görünmek. Tiffany's'e geziler." "Tüm bunlar *umurumda mı* sanıyorsun?"

Mo, zaten tamamen dahil olduğunu düşündüğü bir konuşmaya tamamen dahil oldu ve bunu, bir yerlerde onu kızdırdığını fark ederek yaptı.

Çok kızgın.

"Lo-" diye başladı.

"Öncelikle," diye ısırdı, "çok ateşlisin. Biraz değil, *çok* ateşlisin. Herkesin hoşlanacağı biri olmayabilirsin ama ne ben ne de bir başkası. Ama güven bana Mo, ben

Seni ilk gördüğümde sana bir ağaç gibi tırmanmak isterdim ve Tammy dizlerinin üzerine çöküp onu geri alman için sana yalvarırdı. Ve bunun senin kendin olmanla çok ilgisi var, ama onun nasıl bir kadın olduğu, aynı zamanda senin bu şekilde görünmenle ve ayrıca onun davranışlarından horozunu nasıl kullanacağını bildiğinin oldukça açık olmasıyla da ilgisi var."

Bildiği kadarıyla bu konuda hiçbir şikâyeti yoktu ama bunu Lottie ile paylaşmayacaktı.

Öyle olsa bile, atış yapamazdı çünkü kadın devam ediyordu.

"Yani ateşlisin ve bu benim kararım, bunu yapamazsın, bu yüzden bu konuda başka bir şey duymak istemiyorum," diye kestirip attı. "*İkincisi*, babam bize Riviera gezilerinden gökyüzündeki şatolara kadar her şeyi vaat etti. Verdiği tek bir sözü bile yerine getirmedi, dahası, kadının ve kızlarını görmek için masaya vurma dürtüsüyle savaşılabilecek kadar bile erkek değildi. Beni güvende tutmak için beni becerme dürtüsüyle savaşılabilecek kadar erkeksin. Gerisini bana bırakırsan başka ne alabilirim ki? Ben bilmiyorum, sen biliyorsun ve ben de bunu denemek istiyorum."

"Lottie-"

"Tiffany's'i de istemiyorum, Mo. İsteseydim, oradan bir şeyler almak için para kazanırdım. Hawk için çalışırken yemek yardımı aldığından şüpheliyim ama ben de iyi kazanıyorum ve eğer bir kadın bir erkeğin kazanabileceği parayı düşünüyorsa, pek de kadın sayılmaz. Hırslı, azimli ve yaptığı işe inanan bir erkeğe ihtiyacım var. Beni Tiffany'ye götürecek bir erkeğe ihtiyacım yok. Kendi lanet arabam var."

"Bebeğim-" diye fısıldadı, tüm söyledikleriyle birlikte, bu kelimenin ağzından sızmasını engelleyemedi.

Ama hepsi bu kadardı.

"O sürtüklerin sana ne yaptığını bilmiyorum, çünkü tahminimce Tammy tek değildi. Afganistan'da sana ne olduğunu da bilmiyorum. *Seni gerçekten tanımıyorum bile. Tek bildiğim ve iyi bildiğim, Mo, öğrenmek istediğim.*"

"Bu akıllıca değil," dedi nazıkçe.

"Şimdi mi? Yoksa her zaman mı?" diye sordu. "Şimdi."

Ve muhtemelen hiç.

Ama o anda onunla bu konuya girmeyecekti. "Hawk'ı ara ve ona bu adamı bulmasını söyle, Mo."

"Üzerinde çalışıyorlar."

"Onlara daha hızlı çalışmalarını söyle."

Hiçbir şey söylemedi çünkü tüm dikkati gülümsemesini engellemeye odaklanmıştı.

Tanrım, o gerçekten bir şeydi.

"Soyunmamla ilgili bir sorunun mu var?" diye sordu.

Mo artık gülümsememekte hiç zorlanmıyordu.

"Erkeklerin seni soyunurken izlemesinden hoşlanmıyorum," dedi ona dürüstçe.

"Bu bir sorun çünkü faturaları ödemek için yaptığım şey bu ve bunu yapmayı seviyorum."

"Evet," diye kabul etti.

"Bunu atlatabilecek misin?"

Her gece orada olmasa, kalabalığın onun kıyafetlerini çıkarmasını izlemesini seyretmese nasıl hissedeceğini bilmiyordu.

Olabilir.

Ama şüpheyle.

Ona daha fazla dürüstlük gösterdi. "Bu bir sorun, Lottie."

"Artık gençleşmiyorum," diye açıkladı.

Orduda ve Hawk'ın ekibinde geçirdiği zamanın dışında, hayatının çoğunu kadınlarla geçirmişti.

Bu yüzden çenesini kapalı tuttu. "Ve ben çocuk istiyorum," diye devam etti.

Yeğenleriyle olan ilişkisini bildiği halde bu konuda da çenesini kapalı tuttu ve bu çok hoşuna gitti.

"Çocuk istiyor musun?" diye sordu. "Evet," diye cevapladı.

"Kaç kişi?"

"İki ya da üç."

"Gençleşmiyorum, Mo." Lanet olsun.

Şimdi yine gülümsemekle savaşıyordu. "Sen de değilsin," diye işaret etti. "Doğru," diye mırıldandı.

"Bunu halledeceğiz," diye açıkladı.

Burun deliklerinden duyulabilir bir nefes çekti.

"Bunu halledeceğiz, Mo," diye ona güvence verdi.

"Beni kıracaksın, beni vuracaksın."

Onun bu itirafı karşısında vücudu taşa döndü, yüzü de öyle oldu ve ona bakakaldı.

"Sen iyi bir kadınsın. Klas birisin. Zekisin. Komiksin. Yeğenlerini sev ve bunu göster. Onlar da seni çok seviyor ve sen bunu güvende tutuyorsun, böylece göstermekte özgür hissediyorlar. Küstahsın. Yeteneğin var. Yaptığınız işe inanıyorsunuz ve o işte en iyisi olmak için elinizden geleni yapıyorsunuz. Birliktesiniz. Arkadaşlarınıza karşı nazıksınız. Ve yemek yapabiliyorsun. Bunu denemek istiyorum, Lottie. Ne kadar daha iyi olabileceğini öğrenmek istiyorum. Ama zaten bir ipucum var ve o ipucuna sahip olduğum için biliyorum ki, onu verirsen, sonra geri alırsan, Tammy gibi olmaz. Beni kıracak. Şimdi, bunu bildiğine göre, neredesin?"

Bir dakika bile beklemedi.

"Hawk'ı ara ve daha hızlı çalışmasını söyle" diye emretti. Mo'nun artık ona şaplak atma dürtüsü yoktu.

Başka dürtüleri de vardı ve onlarla savaşmak için kendini kilitlemek zorundaydı.

O zaman kızın kendisine verilen her fırsatı değerlendirdiğini anladı.

Zayıf olduğu zamanlarda bile istediği şeyin peşinden giderdi. "Afganistan'da ne oldu, bebeğim?"

"İki kardeşimi kaybettim ve muhtemelen sivil olan insanları öldürdüm."

Ve o zaman, ona ihtiyacı olanı verebilmek için istediği şeyin peşinden gittiğini öğrendi.

"Tüm bunlara rağmen dayanıyor musun?" diye sordu nazikçe. "İşte bu yüzden meşgulüm."

"Ve neden gecede sadece dört saat uyduğunu."

"Evet."

"Oh, Mo," diye mırıldandı, her iki sözcük de gözlerinde gördüğü şefkatin ağırlığıyla ağırlaşmıştı. "Sana dokunamam, değil mi?"

"Doğru."

"Tamam, şimdi sana dokunamam. Ama sana göz kulak olacağıma söz verebilirim, Mo."

"Bu uzun bir emir, Lottie."

Ve elinde sadece Afganistan'dan bir parça vardı. Geri kalanı hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Ben hedefe odaklıyım bebeğim," dedi sessizce. Mo kıpırdamadan durdu, gözleri onun üzerindeydi ve nefes aldı.

"Beni Hawk'ın adamlarından birine teslim etmeniz gerekiyor mu?" diye sordu.

Oh, hayır.

"Senin üzerinde benden başka kimse yok," diye hırladı. Kadın hemen başını salladı.

Sonra

gölümsedi.

Zafer kazanmış

gibi değil.

Minnetle.

"Televizyon izlemek ister misin?"

diye sordu. "Elbette," diye cevapladı.

"Oyun başladı," dedi kadın.

"Her neyse," diye

mırıldandı. "Film mi?"

"Benim için

çalışıyor."

"Mo?"

"Ne?"

"Teşekkür ederim, tatlım."

"Bunu durdurmalısın bebeğim," dedi, yumuşayarak.

Başını salladı, çok hızlı bir şekilde. "Doğru. Doğru.

Tamamen profesyonelce." Sanki bunu başarabilirmiş gibi.

Ama en azından bir aklı

olacaktı. Ve ondan sonra.

Kendisine bundan sonra ne olacağını düşünmesine izin verirdi.

sonra.

"Patlamış mısır yapacağım,"

dedi. "Etrafı kontrol edeceğim."

Ona kocaman gülümsedi.

Kocaman ve mutlu.

Yani..

.

Doğr

u.

Her şey söylendiğinde ve yapıldığında, bir kez olsun kazanan olabilir ya da toz haline gelebilirdi.

Ama o anda bunun ne şekilde kırıldığının bir önemi olmadığını

biliyordu.

Bu süre zarfında Mo'nun Lottie'yi mutlu etmek için bir şansı vardı.

Yedinci Bölüm

Artımlı

Lottie

Işıklar karardı.

Aceleyle sahneden indim ve Mo oradaydı, bornozumu omuzlarıma atıyordu.

Güzel kokuyordu. Temiz. Sabun ve insan gibi.

Duşunu almış ve benim setim bitmeden yanıma dönmüştü.

Ona saldırmak istedim.

Bunun yerine ellerimi kollarından geçirdim ve parmaklarımı cüppeyi kapatmak için yanlara doğru zorlukla uzattım ki, büyük eli üst kolumu güçlü bir şekilde kavradı ve beni yan salona giden merdivenlerden aşağı sürükledi.

Salı gecesi idi.

Şunu söylemek yeterli, Mo tehdit sona erdikten sonra aramızdaki ilişkinin nereye gideceğini biliyordu, ben de bunun nereye varacağını biliyordum, bu işin bitmesi için sabırsızlanıyorduk.

Ama Mo, Mo olduğu için, sabırsızlığı, tıpkı diğer her şeyi gibi, çok daha büyük şekillerde kendini gösteriyordu.

Adam saatli bir bombaydı.

Bu kısmen beni daha iyi tanımak istemesiyle ilgiliydi ve günde yirmi dört saat birlikteyken işleri sıradan tutmaya çalışmak, mesafeyi korumak, profesyonel olmak zordu (*çok zordu*).

Birlikte yemek yaptık. Birlikte yedik. Birlikte televizyon izledik. Pencerelerin üzerine bir örtü örttükten sonra (hoşuma gitmeyen bir şeydi ama Mo'yla takılmanın getirdiği bir şey olduğu için sorun etmedim) Mo yatak odamda benimkinin karşısındaki kanepeye uzandı ve ben kitap okurken gözleri kapalıydı. Gözleri kapalı olsa bile uyanık olduğunu, Zen gibi görüldüğünü (ve delicesine sikilebilir olduğunu) biliyordum, ama aynı zamanda şüphesiz uyanıktı.

Konuştuk.

Birbirimizi daha iyi tanımaktan başka seçeneğimiz yoktu ve elimdekini sevdiğimi biliyordum (pek konuşkan biri olmasa da ve günler geçtikçe

geçtikçe, sabrı gittikçe azaldığı için daha da sessizleşti).

Aldığı şeyi sevdiğini de biliyordum.

İlk tanıştığımız andan itibaren Mo'nun iletişim kurmak için kelimelere ihtiyacı yoktu. Ve dans eden gümüş gözlerindeki artış ve bana attığı yumuşak bakışlar...

Adam

ım.

Evet.

Bunun yakında bitmesi gerekiyordu.

Mo'nun saatli bomba olayı da o koca herifin benimle yatmak istemesiyle ilgiliydi.

Ve bu arada, İsa'ya Gelişimiz sırasında bundan sevişmek olarak bahsetmesine *bayıldım*.

Ama o tamamen erkekti ve erkeklerin biraz alması gerekiyordu, odamda uyuyordu, evimde yaşıyordu, beni soyunurken izliyordu. Beni becerme ihtiyacı çok güçlüydü, bir tadı vardı, bir kokusu vardı, bir hissi vardı, sabitti ve her geçen gün daha da güçleniyordu.

Onu oraya götürememek işkence olmalı.

Biliyordum, çünkü benim için de işkenceydi.

Ve her geçen gün daha da kötüye gidiyordu.

Son olarak, ama en büyük kısmının bu olduğunu hissediyordum, Mo'nun sabırsızlığının beni yemeğe çıkarmak ve en sevdiğim rengi sormak, sonra da beni eve götürüp aptalca becermek istemesiyle ilgisi olduğunu düşünmediğim keskin bir kenarı vardı.

Bu adamın henüz yakalanmamış olmasıyla ilgiliydi ve bu konuda gerçekten iyi olmayan bir şeyler vardı.

Sormadım. Mo bilmem gerektiğini hisseder ya da bilmemi isterse bana söylerdi.

Daha çok, bunun beni korumanın başka bir yolu olduğunu düşünüyordum. Ve o o adamdı. Bunu bana vermesi gerekiyordu.

Bunların hiçbirisi beni sevinçten havalara uçurmasa da, onu zorlamadım.

Sanki ona tutuşunun çok sıkı olduğunu ve yavaşlaması gerektiğini yoksa beni soyunma odasına sürüklerken platform striptizci ayakkabılarımla boynumu kıracağımı söylememişim gibi. Bildiğim bir yerdi, çünkü sahnenin (kesinlikle), salonun ve tanımadığı insanların erişebileceği ya da görebileceği başka herhangi bir yerin aksine, güvenli bir bölge olduğunu düşündüğünü (sözsüz olarak) iletti.

Onunla birlikte olabildiğince hızlı hareket ettim.

Üzerimde olmayan elini kullanarak kapıya iki kez vurdu, "Adam geliyor!" diye bağırdı ve o içeri girmeden önce kızların yerleşebilmesi için her zaman verdiği iki saniyeyi tereddütle geçirirken ben konuştum.

"Ben iyiyim, Mo. Güvendeyim. Sağlamım. Sağlıklı. Tam buradayım. Seninleyim. Ben varım. Öyle mi?"

Bana baktı ve yüzündeki sertliğin bir kısmının akıp gittiğini görmeme izin verdi.

Hepsini değil ama bir

kısmını. Ben alırdım.

Sonra bizi soyunma odasına itti.

İçeri girdiğimizde striptizciler dışarı döküldü ve içeri girdikten sonra Mo beni bıraktı ve son kızın arkasından kapıyı kapattı.

Sonunda kemerimi bornozumun

üzerine bağladım. "Kahretsin," dedi.

Ona baktım, sonra dikkatimi onun olduğu yere çevirdim ve Carla'nın bornozunu giydiğini, platformlarını çıkardığını, makyaj masasında oturduğunu ve ayak bileğine bir torba buz tuttuğunu gördüm.

Ona doğru koştum. "Ohmigod, kızım! Ne oldu?"

"Setiniz için sahneden inerken ayağım takıldı," diye mırıldandı, gözleri dizinin üzerinde duran ayak bileğine kayd, yüzü buruştu.

"Smithie'ye söyledin mi?" Ben sordum.

Başını salladı ve sonunda bana baktı. "Biraz daha buz tutacağım ve sonra oraya geri döneceğim."

Evet.

Oraya geri dönmek zorundaydı.

İki farklı babadan iki çocuğu vardı, ikisi de bok gibiydi, babalar, çocuklar değil (oğulları harikaydı).

Yani beslemesi gereken üç boğaz vardı; kaltak olan annesi, ayyaş olan babası, hepsinin yer israfı olduğunu düşünen erkek kardeşi, özellikle de iki bebek babası olan striptizci kız kardeşi (başka bir deyişle, sık gibi bir erkek kardeşi vardı).

Ayrıca nasıl hareket edeceğini bilen öldürücü bir vücudu vardı.

Bu, yapmak istediği son şey iki küçük oğluna bunu yaptıktan sonra eve gitmek ve ertesi sabah Cheerios'un üzerinde onların gözlerinin içine bakmakken, bir sahnede tangayla dans ettiği anlamına geliyordu.

Mo'nun soyunma konusundaki fikrini anlamamış değildim. Anladım.

Carla da Mo'nun demek istediği şeydi.

Smithie iyi para ödüyordu, ancak bahşişler tüm bu kızlar için (ben dahil) yaşam kalitemizi yükseltmek (bazılarımız için önemli ölçüde) ve bakmakla yükümlü olduğumuz kişiler varsa, onlara bir nebze de olsa yaşam kalitesi sağlamak için gerekliydi.

Aklımda bu düşünceler varken Mo yanıma çömelip sessizce, "Buzu kaldır. Bir bakayım."

Çok şaşırmıştım çünkü kızlarla pek ilgilenmezdi.

Birlikte geçirdiğimiz son iki günden sonra bunun onları onaylamamasıyla ilgili olmadığını anladım. Bu onun o kadar konuşkan bir adam olmamasıyla ilgiliydi. Ama aynı zamanda benimle ilgilenmek için oradaydı, onlarla arkadaş olmak için değil. Ve son olarak, bizim alanımızdaydı ve bu nedenle söz konusu alandan çıkamadığında kızlar için olabildiğince güvenli hale getirmek istedi, bu yüzden dikkatleri üzerine çekmedi (Mo gibi bir adam için imkansız bir görev, ama ona vermeliydin, denedi).

Ayak bileğine bakarken ellerimi üzerinde gezdirme arzusuyla savaşıyor kel kafasına baktım.

Sonra hafifçe dürttüğü büyük, uzun parmaklı, damarlı eline baktım.

Tamam, beni az bir çabayla sürükleyebilirdi. Ve belli ki nazik davranabiliyor.

Yasak bölgedeyken onun hakkında bunu öğrenmeme gerek yoktu. Kahretsin.

"Birden ona kadar ölçeklendirirsek, en yüksek on, ağrının ne kadar?" diye sorduğunda başını geriye eğip yüzüne baktı.

Hâlâ hafifçe ayak bileğini dürtüyordu.

"Üç." diye cevap verdi.

Bakışlarımı yüzüne çevirdim ve her dürtüşte yüzünün gerildiğini gördüm.

Mo doğruldu ve mırıldandı: "Buzu geri koy." Carla buzunu tekrar koydu.

Mo daha sonra bana baktı ve ifadesinden acı seviyesinin üç olduğunu söylemeyen irkilmeleri kaçırmadığını anladım.

"Acil servislerin çoğu kapalı, acil servise gitmesi gerekiyor" diyerek bunu doğruladı.

"Hayır!" Carla ağladı ve Mo ile ben ona döndük. "Hayır. Her şey yoluna girecek."

Mo ona, "Muhtemelen kırık değil ama kötü bir burkulma," dedi.

"Eğer burkulduysa, bir hafta sahneye çıkamayacağım," diye endişeyle geri döndü.

Bunun üzerine ona doğru eğildim. "Carla, burkulmuş bir bilekle dans edemezsin."

"Buz işe yarayacak," dedi bana. "Sadece biraz daha zaman vermem gerekiyor."

"Daha da kötüleşmemesi için ona bakmalı ve iyileşmesi için zaman tanınmalısın," diye belirttim.

"Her şey yoluna
girecek." "Sadece
kontrol et."

Tedirginlikle başını salladı. "Acil servise gidemem. Bu acil bir durum değil. Sonsuza kadar beklerim. Komşumun gitmesine izin vermek için evde olmalıyım. Çocuklara baksın diye geç saatlere kadar kalması için dünyanın parasını ödüyorum. Geç kaldığımda bile sinirleniyor."

Normal bir durumda, son işimden sonra bakıcıyı rahatlatmayı teklif ederdim.

Ayarla.

Mo bunu asla kabul etmezdi, ben de ona "Annemi arayacağım" dedim.

Carla tekrar başını salladı. "Bunu yapamazsın, Lottie. Saat on biri geçti. geceleri."

Ona sıırttım. "Annem çocukları sever, seni sever ve insanlar için bir şeyler yapmaktan zevk alan biridir. Tex'i bilirsin. Başı dertte olan bir genç kızın yardımına koşmanın kralıdır. Her şeyi yapacaklardır."

"Tex çocuklarımı korkutabilir," diye
mırıldandı. Bu doğıruıdu.

"Belki, ama sonunda onları avucunun içine alacak," diye gerçeği söyledim. "Ama şu anda uyuyorlar ve onlar uyanmadan önce sen evde olacaksın, yani onu görmeyecekler bile."

Önce ayak bileğine sonra da bana baktı. "Bir hafta boyunca sahneden uzak kalamam, Lottie."

Uzandım ve bileğini sıktım. "Sadece hastaneye git. Ne kadar kötü olduğunu öğren." Platformlarımda ona yaklaştım ve hatırlattım, "Ve biliyorsun, eğer ara vermek zorunda kalırsan, seninle ilgileneceğiz. Bunu biliyorsun bebeğim."

Başını daha fazla salladı. "Kızlardan bana yardım etmelerini isteyemem. Hepinizin ödemeniz gereken kendi faturalarınız var."

"Yapmak zorunda değilsin ama biz yapacağız ve bu konuda kızmayacağız. Sadece kendine dikkat etmezsen kızarız. Ve her neyse,

Smithie senin ve çocuklarının başının belaya girmesindense kendi kolunu kesmeyi tercih eder. Bunu sen de biliyorsun."

Bana fısıldamadan önce Mo'ya baktı, "Smithie'nin aklında çok şey var."

Bütün kızlar durumumu biliyordu. Herkesle görüşülmüştü ve hepsine, çatlakların yapmaya alışkın olduğu gibi, onları rahatsız eden olası bir çatlak için gözlerini dört açma görevi verilmişti.

Bu işin içinde olduklarını, bunun başıma geleceğini bildiklerini, dolayısıyla benim için endişelendiklerini ve söz konusu çatlağa karşı şimdiye kadar beslediğim en büyük kını beslemem için bana daha fazla yem verdiklerini anladım.

Bu düşüncelerle ona bir kez daha sırtıttım ve sırtıttıktan sonra, "Bir erkek için alışılmadık bir şey ama Smithie çok iş yapar," dedim.

Carla tekrar ayak bileğine baktı.

"Onu arayabilir miyim?" diye sordum. "Seni hastaneye götürmek isteyecektir." Bana gözlerini dikti. "Sana göz kulak olmak için yanında olmak istiyor."

Başımı Mo'ya doğru salladım. "Bana beni kollayacak birini verdi. Senin acı çektiğini bilirse, *sana göz kulak olmak* isteyecektir. Ve lütfen onu aramama izin ver. Bunu ona söylemediğimizi öğrenirse *bana çok* kızar. Ve Smithie'nin bana kızmasından nefret ediyorum."

Bu bir yalandı. Smithie havlar ama ısırılmazdı. Onu bilerek kızdırmazdım ama böyle bir durum ortaya çıkarsa da bundan kaçınmazdım.

Sonunda ondan bir sırtış aldım, bu da çömeldiğim yerden kalkıp gülümsediğim anlamına geliyordu, sonra istasyonuma geçtim.

Mo, o odada ilk kez beni takip etmedi. Carla'ya yakın durdu.

Telefonumu çıkarmak için çantamı elime aldığımda, gözlerimin ucuyla onu izledim ve güven verici sözler mırıldanmadığını, buz torbasını tutmaya yardım etmeyi teklif etmediğini ya da sağlam, güven verici varlığından başka bir şey yapmadığını gördüm.

Ama ona sağlam ve güven veren varlığını hissettirdi. Endişeliydi. Acı içindeydi. Ve o da ona vermesi gerekeni verdi.

Pekâlâ.

Ciddiyim.

Umarım bu adam yatakta iyidir çünkü ona tamamen aşık oluyordum.

Gelip Carla'ya bakması için Smithie'yi aradım.

Ondan sonra döndüm, istasyonuma yaslandım ve annemi ararken Mo'yu açık bir şekilde izledim.

Gümüş bakışları bana geldi.

Ve işte oradaydı.

Mo'dan yumuşak bir bakış.

Tanrım, üzerine atlamayı *çok* istedim. Ona gülümsedim.

Gözleri ona kaydı ama gülümsemedi. Ve yine üzerine atlamak istedim.

Telefonu annem açtı.

"Lottie? Her şey yolunda mı?"

Sesi uyanık ve tetikte geliyordu ama telaşlanmamıştı. Onu uyandırmış olmam gerektiğini bilmeme rağmen sadece uyanık ve tetikteydi.

Bunun nedeni bir Rock Chick'in annesi ve Corvette Takvimi'nin Kraliçesi olmasıydı. Gecenin bir yarısı uyandırılmak, bunu yapmak ve uyanık olmak konusunda çok fazla pratiği vardı.

"Selam anne. Geç aradığım için üzgünüm ama Carla bu gece sahneden inerken bileğini kötü çevirdi. Mo baktı ve hastanede kontrol ettirmesi gerektiğini düşünüyor. Eve gelene kadar bakıcısının yerine bakacak birine ihtiyacı var."

"Mo?"

Kahretsin.

Tüm bu olup bitenlere dalmışken, Pazar günkü yemeği unutmakla kalmadım, Jet'e Mo'nun geleceğini söylediğimi de unuttum, ama anneme söylemedim.

Ve belli ki kız kardeşim de bu haberi bana iletmek üzere ayrılmıştı. "Benim, uh..." Mo'ya kocaman gözlerle baktım.

Kara kaşları havaya kalktı.

Koyu renk kaşları normalde bıraktığı koyu renk kirli sakalıyla uyumluydu (duştan hemen sonra tıraş olduğu zamanlar hariç) ve kollarında da koyu renk kıllar vardı.

Bu muhtemelen göğsündeki ve keşfetmek için *sabırsızlandığım* daha iyi yerlerdeki koyu renkli kıllar anlamına geliyordu.

Düşüncelerim ilk buluşmamızda bana verdiği, o duş alırken odada onunla birlikte olma seçeneğine döndü. Güncel olaylar göz önüne alındığında, bu artık sahip olmadığım bir seçenektir.

Ve bu büyük bir utançtı.

Ama tartışmasız bir şekilde ihtiyatlıydı.

"Yeni erkek arkadaşım," diye bitirdim, sesim biraz boğuk çıkmıştı.
Dudakları kıpırdadı, sonra dikkati Smithie'nin kapıdan içeri
g i r m e s i n e döndü.

Patron bana bakmadı bile. Doğrudan Carla'ya gitti, endişesi yüzünden okunuyordu.

Tanrım, o adamı severdim.

"Yeni bir erkek arkadaşın mı var?" Annem kulağıma sordu. Elimdeki işe odaklandım.

"Neyi varmış?" Ben daha cevap veremedi telefonun gürlediğini duydum.

Tex uyanıktı.

Sürpriz olmadı.

Kesinlikle bir joker.

Tex'in çocuğu yoktu. Tex'in geçmişi uzun bir hikâyeydi ve Indy Nightingale ile tanışana kadar pek de iyi geçmemişti. Ve Indy ile tanıştıktan sonra vurulduğu, kafasına sopa yediği, kaçırıldığı ve bir depoyu havaya uçurduğu düşünülürse, bunun da onun için iyi olmadığı söylenebilir.

Ama Tex size tüm bunların çok komik olduğunu söylerdi. Ve Tex nefes alan en iyi adamdı. Ama o bir karakterdi.

İşitsel olarak da dahil olmak üzere, olabilecek her şekilde *gürleyen* bir karakter.

Ve Rock Chicks'e dahil olduğu yıllar (bu, Indy kaçırıldıktan sonra onu kurtardığı ve bu çabası için kendini vurdurduğu en başından beri), artık annemle evli olduğu yıllar boyunca hepimizi evlat edinmişti.

Özellikle ben ve Jet.

Bir panayırda elimi tutup en yakın kız arkadaşı için pamuk şeker alması gerektiğini haykıracak bir adam değildi.

Benim, kız kardeşimin ya da özellikle annemin içinde bulunduğu yanan binaya, bizi canlı bulma şansı çok az olsa bile koşacak bir adamdı.

Hayatını riske atar ve denemek için hayatını verirdi. Açıkçası ona hayrandım.

"Onunla Pazar günü tanışacaksın," dedim anneme. "Dinle, Carla'ya yardım edebilir misin?"

"Onunla Pazar günü buluşacağız," dediğini duydum annemin, bana değil, Tex'e. "Adı Mo," diye devam etti.

"Mo? Hawk Delgado'nun Mo'su mu?" Tex

gürledi. Kahretsin.

Tabii ki Tex Mo'yu

tanıyordu. Harika.

Gözlerim Mo'ya gitti ve Smithie Carla'nın ayak bileğini dürttüğü sırada onun Carla'nın başında nöbet tuttuğunu gördüm.

Annemden Tex'e, "Bilmiyorum tatlım." Bana, "Bu erkek arkadaş Hawk Delgado için mi çalışıyor?"

"Um...evet," dedim.

Annem Tex'e "Evet,"

dedi.

"Pekala, tamam!" Tex böğürdü. "Çocuk bir ev kadar büyük, bir tank kadar sağlam yapılı ve geveze değil. O bitti, ben Bruce Lee filmi izlerken onun son Broncos maçının play-by-play'i hakkında saçmalamasını dinlemek zorunda değilim. Lottie'ye onayladığımı söyle."

Ona son Broncos maçını kimin dinlettiği hakkında hiçbir fikrim olmamasına rağmen neredeyse kıkırdayacaktım. Hot Bunch'ın hepsi Broncos taraftarıydı. Ama hiçbirisi Tex ve annemin evinde yüz elli kedileriyle takılacak adamlar değildi.

Yine de Bruce Lee filmlerine bayılacaklarına dair bir his vardı içimde. "Tex onaylıyor," dedi annem.

"Harika," diye cevap verdim, şimdi sesimde bir

gülümsemeyle. "Onunla henüz tanışmadım,

Lottie," diye uyardı. Annem Mo'ya *bayılacaktı*.

"Pazar günü yapacaksın," diye hatırlattım ona. "Şimdi Carla'ya gelelim."

"Bize adresini mesaj at, tatlım. Giyinir giyinmez oraya gideriz."

"Teşekkürler anne," diye mırıldandım.

"Ne zaman istersen, sevgilim," diye mırıldandı. "Seni seviyorum." "Ben de seni seviyorum. Tex'e de onu sevdiğimi söyle."

Tex'e, "Lottie sevgilerini yolladı." Alçak bir "Sheeee-it." sesi.

Gülümsedim.

Bu Tex'in de beni sevdiği anlamına geliyordu.

"Görüşürüz, anne."

"Pazar günü görüşürüz, Lottie."

Mo'nun Carla'yı kollarının üzerine örtülmüş bir çarşaf gibi kaldırmasını

izlerken bağlantımız koptu.

Meme uçlarım karıncalandı ve düşüncelerim olmaması gereken yerlere gitti. Umarım yatakta da bir o kadar güçlüdür.

Giyinebilmesi için onu paravanın arkasına taşıdı.

Smithie bana "Onu hastaneye götürüyorum," diye haber verdi. "Güzel," diye cevap verdim.

Mo paravanın arkasından çıktı.

"Mo onu kamyonetime götürmeme yardım edecek. Sen kapıyı arkamızdan kilitle," diye emretti Smithie. "Ve bu odadan çıkma. Carla'yı kamyona bindirir bindirmez Mo geri gelecek."

Başımı salladım.

Mo bana kaşlarını çattı.

"Kapıyı kilitleyeceğim, Mo," diye teminat verdim.

Çenesini eğmeden önce biraz daha kaşlarını çattı.

Dikkatimi ekrana, dolayısıyla Carla'ya çevirdim ve seslendim. "Annem ve Tex giyinir giyinmez size geliyorlar. Bakıcını aramak isteyebilirsin." Duraksadım, "Ve onu Tex hakkında uyar."

"Arabada yaparım. Teşekkürler, Lottie," diye karşılık verdi

Carla. "Lafı bile olmaz. Arkada yardıma ihtiyacın var mı?"

"Uh...biraz," diye cevap verdi.

Evet, hastaneye gitmesi gerekiyordu.

Önce Mo'ya sonra da Smithie'ye bir bakış attım ve paravanın arkasına yöneldim.

Carla'yı giydirdik, gidip çantasını aldım ve yanağına bir öpücük kondurup iyi şanslar dilemeden önce ona verdim ve sonra Mo onu arabaya götürmek için kucağına aldı.

Emredileni yaptığımı anlaması için onları Mo'nun peşinden takip ettim. Kapıyı neredeyse tamamen kapanmadan kilitlemeye başladım.

Odaya geri döndüğümde yalnız olmanın tuhaf olduğunu fark ettim.

Günlerdir yalnız kaldığım tek an duşta olduğum zamandı.

Kapıya vurulup "Mo!" diye bağırıldığında Carla'nın adresini anneme mesaj atıp takma kirpiklerimi çıkararak tam bir makyaj temizliği yapmak üzereydim ki kapı çalındı.

Etrafta dolaşmadı.

Onu içeri almak için kapıya doğru koşarken ağzımın açık kaldığını hissettim.

Tekrar içeri girmek için alanımı doldurdu, bu da beni korumaya geri dönmesi anlamına geliyordu ve onunla aşık olmanın muhtemelen kademeli olacağını fark ettim.

Her gün böyle şeyler yapardı. Küçük şeyler, belki bazı büyük şeyler, ama her gün böyle şeyler beni ona daha çok aşık ederdi.

Onu.

Bu da, doğal sonucuna göre, eğer çalışırsak
Öldüğüm güne kadar ona her gün biraz daha aşık oldum.

Ve bu bende *çok* işe yaradı.

Bu düşünce karşısında gülümsememi gizledim ve ona saldırma dürtüsüne kapılmamak (ya da zaten sahip olduğum dürtüye teslim olmamak) ve bana saldırma dürtüsüyle savaşıması için işleri zorlaştırmamak için hızla onun alanından geri çekildim.

Yerime geri döndüm.

"Smithie'ye Carla'yı alması için bir fedai çağırtmadığına şaşırdım.

dışar

1." "Dışarıda dört şüpheli şahıs var. Gözlerini kalabalık."

Başım ona doğru döndü. "Gerçekten mi?"

Çenesini eğdi.

"Yeni çocuklar mı?"

"Bir süredir gelmeyen müdavimlerin hepsi. Hepsi garsonları ürküten adamlar. Gelmeye başladıklarından beri fedailerin kırmızı işaret koyduğu adamlar. Mektup gönderildiğinden beri buraya gelenlerin hiçbiri."

Ensemde bir gıdıklanma hissettim.

"Sence onlardan biri-?"

"Bence bu gece kuyrukları olacak ve Hawk yarın sabah işe gider gitmez tüm evlerinde adamları olacak ve biz de bunu öğreneceğiz."

Vay anasını.

Bu yakında bitebilir. Ve

lanet olsun.

Evleri arıyorlardı.

"Evleri mi arıyorlar?" Ben sordum.

"Evet."

"Bunu yapabilirler mi?"

"Yakalanmazlarsa ne isterlerse yapabilirler." Vay be.

"Ama bu şekilde arama yaparlarsa kabul edilemez olmaz mı?" diye sordum. "Yani, bunu kolluk kuvvetlerine veremezler ve polislerin

Böyle yasadışı bir şey bulurlarsa gerçek bir arama emri çıkartırlar." Ben konuşurken Mo istasyonuma yaklaşmıştı. Bunu yaparken, gelirken ve masama yakın dururken yapmadığı şey cevap vermektir.

"Değil mi, Mo?" Bastırdım.

Bir an sessiz kaldı, ama ben tekrar zorlayamadan konuştu. "Bu adam yakalandığında, Lottie, şu anda önemli olan jüri hala ne yapacağımıza karar

vereceğiz." "Önemli olan jüri mi?"

"Hawk, Smithie..." Başka bir şey söylemedi. "Ve sen," diye fısıldadım.

"Hawk'a söz hakkım olduğunu söyleyeceğim."

"Peki bu dava ne olacak?"

"King Soopers'ta bana sahip çıkıldı. Bunu umursamıyorum. *Hem* de hiç umurumda değil. Ve ben sana ait olduğuma göre, sen de bana aitsin, yani söz hakkım var."

Aman Tanrım.

Yakında (umarım) erkek arkadaşım olacak iri yarı, yakışıklı kızın üzerine atlamam gerekiyordu.

"Uzaklaşmalısın bebeğim," diye fısıldadım.

Başı sarsıldı. Gözleri karardı. Boynundaki kaslar *hiç de* yardımcı olmayan seksi bir şekilde öne çıktı.

Sonra tekrar kapıya yöneldi.

Derin nefes almaya çalıştım.

Sonra makyajımla ilgilenmek için aynaya döndüm.

İşe yaramadı çünkü aynada Mo'yu görebiliyordum.

Geniş omuzları duvara dönüktü ve bakışlarını yere dikmişti, biliyordum, böylece bana bakmıyor olacaktı.

Tanrım.

Bu adamı yakalamaları

gerekiyordu. Bu adamı

yakalamaları gerekiyordu.

Titreyen elimi temizlik mendillerime doğru

götürdüm. Ve tam o anda işe koyuldum.

* * * *

"Ayak parmaklarından başla, Lottie."

Mo'nun karanlıkta bana gelen derin sesi sadece uyumadığını değil, benim dönüp durduğumu da duyduğunu söylüyordu.

Sırt üstü yuvarlandım ve tavana baktım. "Denedim. İşe yaramıyor."

"Yardım etmemi mi istiyorsun?"

İlk olarak, sormasına bayıldım.

İkincisi, ben o alanı geçemezken ve o da o alanı geçemezken, üç metre öteden bana gelen sesinin hiçbir faydası olmazdı.

"Yardım edemezsin,

Mo." Cevap vermedi.

Birden aklıma bir fikir geldi, doğruldum ve ay ışığının aydınlattığı odanın karşısındaki kanepemi kaplayan büyük bedene baktım.

"Hawk'tan üzerime başka birini vermesini istemelisin ki bu işi ilerletebilelim."

Ağzı dışında kıpırdamadı. "Öyle bir şey olmayacak."

"Mo-"

"Hayır. Olmayacak.

Olmayacak." Çenemi

kapattım.

Onun sesini hiç böyle duymamıştım. Ses tonu hiçbir tartışmaya yer bırakmıyordu, öyle ki ben bile onunla tartışamayacağımı biliyordum ve herhangi biriyle tartışabilirdim.

"Senin üzerindeyim,"

dedi. "Biliyorum,"

dedim sessizce.

"Benden başka kimse

yok."

Aklıma hoşuma gitmeyen bir başka düşünce geldi.

"Biliyorsun, bu kadın korumasına düşüyor sendromu değil, tatlım," dedim ona. "Bu Lottie-Mo için düşüyor sendromu. Senin ekibindeki başka bir adama bağlanmayacağım."

Yine sessizdi ama yüzünü göremesem de iletişim kurduğunu hissediyordum.

Kesinlikle.

Ancak yüzünü göremediğim için ne dediğini anlayamadım.

Ben de "Mo?" diye seslendim.

"Bana aşık mı oluyorsun?"

Şimdi sesi alçak ve gergindi. Uh-oh.

Çok mu erken?

"Şey... uh-"

"Konuşmayı kes,

Lottie." Çenemi

kapattım.

"Konu bu değil," dedi. "Peki

ne hakkında?"

"Benden başka kimse senin üzerinde değil."

"Biliyorum, öyle dedin ama eğer

biz-" Bir dalgalanmayla ayağa

kalktı.

Yine sustum.

"Sana bir şey vereceğim," dedi. Aman

Tanrım.

Beni orgazm etmek için parmakladığını umuyordum.

O zaman ona bir handjob yapabilirdim, ki bunu yapabileceğimden nispeten emindim, aynı zamanda kötü bir adam arıyordum, böylece Mo'yu uyabilirirdim, böylece kafasına bir kurşun yemeden önce onu etkisiz hale getirebilirdi.

Bununla birlikte, eğer üyesi geri kalanı kadar büyük olsaydı, bu mümkün olmayabilirdi, konsantre olmak zorunda kalacağım için değil, *istediğim için*.

"Seni resmen benim yapıyorum," diye devam etti, "bir daha benden başka kimse sana sahip olamayacak, Lottie."

Tüylerim diken diken olurken aynı anda gözlerim de ısındı.

Hiç aklıma gelmezdi ama söylediği şey tarihteki tüm orgazmlardan *çok* daha iyiydi.

Bu da benim daha önceki sorumun cevabıydı. Söylediğim şey çok erken değildi.

"Beni anlıyor musun?" diye sordu.

"Evet, Mo," diye fısıldadım.

Ben onun olurdum.

Onun seveceği (umarım), değer vereceği (umarım)...

Ve koruyacağı biri olacaktım.

Başka

kimsenin

değil.

Bir daha asla.

Ama şimdi başlıyordu.

"Şimdi uyu tatlım," dedi yumuşak bir sesle.

Bana "bebeğim" demesine izin vermesine bayılırdım. Aslında İsa'ya geldiğimizden beri bu pek sık olmuyordu.

O benim ilk "sevgilim" idi.

Bunu asla
unutmayacağım.
Asla unutmam.

Yorganı üzerime çekerek yatağa geri döndüm.

İzlemedim ama kanepeye geri yerleşirken minderlerden gelen yumuşak sesleri duydum.

Karanlığa doğru "Umarım bu geceki çocuklardan biridir" demem biraz zaman aldı.

"Ben de bebeğim. Şimdi lütfen uyu."

Beni etkileyen "lütfen" oldu.

Gözlerimi kapattım.

Mo'nun beni izlemesi ve güvende tutması sayesinde uykuya daldım. Ve bir bebek gibi uyudum.

Sekizinci Bölüm

Pasta Parçası

Mo

Ertesi gece sahne arkasında durup Lottie'nin son seti sırasında kalabalığı tarayan Mo, dün gece etiketledikleri adamlardan hiçbirinin kendi adamı olmadığı gerçeğine dair düşüncelerini kontrol etmeye çalıştı.

Onun düşünceleri de bu yöneydi çünkü aldıkları en son mektupta da bu yöneydi.

En çirkini.

En rahatsız edici olanı.

Pazartesi günü Smithie'ye teslim edilen ve adamın Mo hakkında her şeyi bildiği ve Mo'nun kendisinin temizleneceği haberini içeren haber, "kirlenmişlerle arkadaşlık ettiği" için idam edilerek öldürüldü.

Hawk'ın ekibinin, kendisi Lottie'ye göz kulak olmak için içerideyken Lottie'nin evini ve Lottie'yle dışarıdayken Mo'yu rastgele gözetlemesi gereken üyelerini de paylaşan mektup, bu adamı bir yerlerde gözden kaçırmıştı.

Mo'yu bu kadar sinirlendiren mektubu Hawk'a itiraf etmek üzereydi, tam da Lottie'yi Bali'ye götüreceğini paylaşmadan önceydi.

Tüm bu düşünceler Lottie hakkındaki tüm düşünceleriyle çatışıyor ve zihinsel, duygusal ve fiziksel olarak verdiği tüm tepkiler işini yapmasını neredeyse imkânsız hale getiriyordu.

Carla'ya müdahale etme şekli en sonuncusuydu. Sadece onu acil servise götürmekle kalmadı, annesinin kadının çocuklarına bakmasını sağladı ve Carla'nın en az beş gün, muhtemelen daha fazla on gün baygın kalacağını öğrendikten sonra o gece tüm kızlarla sohbet etti.

Koleksiyon yapıyorlardı.

Carla ücretli izinliydi.

Ama bahşişlerinin kaybını hissetmeyecekti.

Ve son olarak Lottie, ilk setinden aldığı bahşişleri getiren Dominique'e şöyle diyordu: "Bu gece aldığım her şey

Carla için zarf."

Hayır, Carla bahşışlerini kaybettiğini hissetmeyecekti.

Lottie'nin bu tüneği başrol oyuncusu olarak değil, tebaasına göz kulak olan hayırsever bir kraliçe olarak yönettiği açıktı.

Sadece yeğenleri, kız kardeşi, annesi, "Tex'e onu sevdiğimi söyle."

Sadece o vardı.

Herkesle birlikte.

Ve ona sahip olduğunda, şu anda verdiğiinden daha fazla şekilde her şeye sahip olacaktı ve hata yapmayın, şimdi veriyordu.

Ama kendini tutuyordu. Ve bu

onu yıpratıyordu.

Mo'ya sahip olduğu her şeyi vermek için neredeyse dikişlerinden patlıyordu. Ve o da bunu istiyordu.

Kötü.

Hawk'a söylemek zorunda kalacaktı.

Onu oradan çıkarmadan önce.

Bu adam yakalanmadan giderse bir daha asla geri dönemeyebilirlerdi. Mo bunu kabul etti.

Ne yazık ki, annesi ve kız kardeşleri olmayacaktı. Yeğenlerinden bahsetmiyorum bile.

Bu adamı yakalamaları

gerekiyordu. Ve Mo'nun

uyanık kalması

gerekiyordu. Yapmak

zorundaydı.

Onu gördüğünde vücudu kaskatı kesildi.

Her erkek.

Her Guy çok dikkatli.

Biraz solmuş kırmızı polo tişört. Ama gıcır gıcır bir kot, sanki yeniymiş gibi. Eşleşmiyor.

Eski bir gömlekle yeni bir kot giymezdiniz. Çoğu erkek mağazaya gitmek zorunda kalır, stok yapardı. Yeni bir kot pantolon giyeceği zaman yeni bir gömlek giyerdi.

Ve hafif soluktu, lekeli, şekilsiz, berbat değildi.

Sıradan. Sanki ne bulduysa almış, ne bulmadıysa giymiş gibi. Bu seçimi dikkatlice yaptı.

Uyum sağlamaya çalışıyorum.

Her Erkek Olmaya Çalışmak.

Ve muhtemelen genelde pantolon giyerdi. Ya da chino. Takım elbise. Kot pantolon giymek için fazla tutucuydu. Onu bile bırakamayacak kadar saplantılı.

Mo bunu düzgün saç kesimi sayesinde biliyordu.

Mükemmel kırpılmış. Aşırı şekillendirilmemiş. Saçları bu şekildeydi çünkü bu şekilde kesilmişti. Ve Mo'nun parasını yatırdığı adam en az üç haftada bir berbere gidiyordu.

Temiz, yakın tıraş. Bebek cildi. Mükemmel kesilmiş favoriler.

Elini masanın üzerinde, hiç dokunulmamış bir bira şişesinin yanına koydu. Mo boynun üst kısmındaki ince köpük çizgisini görebiliyordu. Adam içki içmiyordu, alkol almıyordu.

Parmaklar masanın üzerinde gergin bir şekilde tıngırdıyor.

Çok hevesli görünmemek, çok mesafeli davranmamak ya da daha kötüsü saklanmamak için ne ön sıraya ne de arka taraftaki bir kulübeye dikkatlice yerleşti. Masaların ikinci sırası, sahnenin yan tarafı, Lottie'yi görebileceği yer.

Ama gözleri Mo'nun üzerindeydi.

Mo'nun kendisine baktığını gördüğünde, kayıtsızca, çok kayıtsızca, göz temasını onaylamak için çenesini eğdi, sonra dikkatini Lottie'ye çevirdi.

Sade bir yüz, dikkatlice sade. Odadaki hiç kimsenin gördüğü en iyi tek kişilik gösteriye tepki vermedi. Payetli bikinisi ve yüksek topuklu ayakkabılarıyla bir direğin üzerinde baş aşağı dönen, harika bir vücuda sahip güzel bir kadına görünür bir tepki yok.

Ve kesinlikle nefret ya da tiksintiyi açıkça göstermez.

Lottie sahneye çıktığında servis yapmayı bırakan garsonlar dışında kimsenin gözü Lottie'den başka bir şey görmüyordu.

Tüm bunlar vardı ve Mo bir insanı okuyabiliyordu, bu işin önemli bir parçasıydı.

Ancak tüm bunların en önemli kısmı, Mo'nun Pazar günü King Soopers'ın manav reyonunda salatalıklara bakan o adamı görmesi üzerine hayatını ortaya koyacak olmasıydı.

Mo boğazının düğümlendiğini ve midesine bir sıcaklık yayıldığını hissetti. Bu onların adamıydı.

Hawk, ikinci geceden itibaren fedailer de dahil olmak üzere Smithie's'teki tüm ekibe kulaklıklar ve bileklikli telsizler takmış olmasına rağmen Mo yerinden kıpırdamadı.

İşte bu noktada eğitim çok önemliydi.

Bu adam kaçtı, hedefteki tek bir adam bile onun olduğunu bilmiyordu ve Mo şu anki pozisyonundan kalkmak zorunda kalırsa Mo'yu geçebilirdi. Ekip Mo'nun kaçmaya çalıştığını görecektir olsa da, böyle bir kalabalığın arasından kolayca sıyrılabilirdi.

Sonra, binadan çıkıp otoparka park etmediyse, ki Smithie'nin her yerde kameraları olduğunu ve görünür olduklarını düşünürsek muhtemelen park etmezdi, kamera menziline çıkıp arabasına gittiğinde kim olduğuna ya da onu nerede bulacaklarına dair hiçbir fikirleri olmazdı. Ve açıkçası, kamerada araba yok, marka ve model ya da plaka yok.

O gece bir kuyruğa ihtiyacı vardı.

Hayır, o gece görevden alınması gerekiyordu.

Mo kolunu kaldırıp ekibe haber veremezdi, adam onu görüp kandırıldığını anlayabilirdi.

Vücudu bunu yapmak için
çığlık atıyordu. Hayır.

Adama saldırmaması ve onu asla iyileşemeyeceği bir şekilde etkisiz hale getirmesi için bağıırıyordu.

Ama adamı indirmek Mo'nun işi değildi. Sahne arkasındaki pozisyonundan ona saldıramazdı.

Lottie'nin üzerinde kalmak
onun işiydi. O yüzden tutmak
zorundaydı.

Tek seçeneği, onu çevresel görüş alanında tutmaktır, böylece ona yapıldığını bildirecek ve onu koşturaya başlatacak bir hareketle onu çimdiklemedi.

Göz göze geldiklerinden beri zaten biliyor olabileceği bir şey.

Mo, ışıklar söndüğünde adamın hamlesini yapacağından endişe etse de ışıkların sönmelerini istiyordu.

Sönmeleri yıllar alacak gibi görünüyordu.

Elini bileğinden dudaklarına götürdü.

"Kırmızı polo. Kot pantolon. Seyrelmiş saçlar. İkinci sıra. Sol taraf. Üzerinde kal," diye emretti Lottie'nin bornozunu işaretlemeyen önce.

Çıplak omuzlarına atmakta iki saniye gecikti.

Sadece son şarkısının son birkaç saniyesinde üstünü çıkardı ve asla külotunu çıkarmadı.

Yüzlerce (muhtemelen binlerce) insanın onu çoğunlukla çıplak görmesinden hâlâ *gerçekten* nefret ediyordu.

Ama bu gece, bundan çok daha fazla nefret ediyordu.

Bunun için kafası müsait değildi.

Ellerini cübbenin kollarından geçirdiği anda, adam onu tuttu ve güvenli bir yere götürmeye başladı.

Hawk'ın ekibindeki arkadaşlarından Axl, Mo'nun kulaklığına "Gözler onun üzerinde," dedi. "Peşindeyim. Takip ediyorum."

Bu Axl'ın onu eve kadar takip edeceği anlamına geliyordu.

Lottie'yi odaya soktu, kızlar dışarı çıktı ve Lottie'ye baktı.

"Koridora çıkacağım. Yarım dakikaya gitmiş olurum. Kapıyı kilitle. Giyin."

Gözlerini dikmiş ona bakıyordu, elleri cüppesini bağlamak üzereydi.

"Lottie," diye hırladı.

"Tamam. Kapıyı kilitliyorum," diye fısıldadı. Dışarı çıktı. Kilidin açıldığını duydu.

Sonra iki adım yana çekildi ve telefonunu çıkardı. Hawk'ı aradı.

"Durum," dedi Hawk selamlarken, Mo onu yeni uyandırmış gibi görünmüyordu, Mo onu yeni uyandırdığını bilse de ve Hawk'ı uyandırmakla muhtemelen Hawk'ın karısı Gwen'i de uyandırmıştı.

Kuşkusuz Gwen için sık rastlanan bir durum.

Neyse ki, o harika bir hatundu ve erkeğini o kadar çok seviyordu ki, Hawk bira göbeği çıkarıp her hafta sonu balık tutmaya başlayabilirdi ve o sadece onun eve gelmesini bekler ve yine de kemiklerine atlardı.

"Bu gece burada."

"Bir hamle mi yaptı?" Hawk sordu.

"Hayır. Ama o olduğunu biliyorum. Axl onun peşinde. Bu gece yakalanmasını istiyorum." Hawk hiçbir şey söylemedi.

Mo da konuşmadı, patronunun düşünmesine izin verdi. Sonunda Hawk konuştu.

"Gut?"

"Evet."

"Ne kadar emin?"

"Çok."

"Onu bu gece alacağız. Yanılıyorsun, bir yolunu buluruz."

"Haklıyım, ben de istiyorum."

Bir dakika sonra.

Hawk, "O senin derinin altında," diye mırıldandı.

"O benim derimin altında değil. Onun kanepesinde uyuyorum. Onu koruyorum. Ama bu iş bittiğinde, o benim hayatımda olacak. Benim seçimim mi? Geri kalanı için. Yani bu benim derimin altında değil. O sadece benim bir parçam olacak."

Hawk, "Peki ya o?" diye sorduğunda şaşırılmış gibi görünmüyordu.

"Onun için bulunduğumuz noktanın bu kısmını kontrol altına almak zor oldu." Hawk sabırsızlıkla, "Bunu rapor etmeliydin," dedi.

"Yapardım, ama kontrol altına alındı."

"Kontrol altına alındı ve seni onun detaylarından çekmeme izin vermedin, ki bunu bilseydim, yapacağım şey buydu."

Mo buna yanıt vermemeye karar verdi.

"Bunu bildiğim için tekrar soruyorum. İçgüdün. Ne kadar emin?"

Hawk sordu. "Adamımız bu."

"Normalde sormazdım, bunu biliyorsun, ama-"

"O dans ediyordu, adam onu değil beni izliyordu. İkinci sıra. Solmuş polo. Ama yeni kot pantolon."

"Yeni kot mu?"

Hawk o sorguyu anlamadığı için yapmadı. O sorguyu yaptı çünkü bu onu yakaladı.

"Ve onu Pazar günü King Soopers'ta gördüğüme dair hayatım üzerine bahse girerim," diye ekledi Mo.

"Harekete geçiyoruz," dedi Hawk. "Şimdi. Sen de varsın." Şükürler olsun.

Hawk'ın bağlantısı kesildi.

Mo burun deliklerinden oksijen çekti.

Sonra döndü ve "Mo!" diye bağırarak Lottie'nin kapısını çaldı.

Derisinin her santimi ürperdi. Kasları seğiriyordu.

Orada olmak istiyordu.

Soyunma odasında olması gerekiyordu.

Kapıyı açtı.

Onu sıkıştırdı.

Sonra da sokak kıyafetlerini giyip etrafta dolaşmadığı için şükran duası etti.

"Neler oluyor?" diye sordu kapı arkasından tıklanırken.

Kapıya bakmadan kilitledi. Eğer bir kız içeri girmek isterse, kapıyı çalması yeterliydi.

Lottie'nin yüzü solgundu.

"O burada."

"Ohmigod," diye nefes aldı. "Nereden biliyorsun?" "Ben biliyorum."

"Onlar-?"

"Sadece işini yap, Lottie. Hadi seni eve götürelim." "Ama, onlar-?"

İki elini kaldırdı ve kızın yüzünü çerçeveledi.

Göz kapakları kapandı ve vücudu ona doğru sallandı.

Sikeyim.

Sikeyim.

Tam onun kızıydı.

Mo bunu istemeye ne kadar ihtiyacı o l d u ğ u y l a savaştı ve "Sadece işini yap bebeğim" emrini tekrarladı.

Bir süre düşündü.

Ama sonra fısıldadı, "Tamam, Mo." Bu onun kızıydı.

Hafifçe bastırdı ve gitmesine izin verdi.

Yavaştı, hareketlerine konsantre olduğu belliydi ama aynasına doğru yürüdü.

Mo kapının yanında durdu, sırtını duvara dayadı ve gözlerini yere dikti.

"İyi misin?" diye
seslendi. "Beni
düşünme." "Bu
imkansız."

Tabii ki öyleydi.

Tanrım, onu becermesi
gerekiyordu. "Sadece
odaklan," diye emretti.

"Doğru."

"Ve benim üzerimde değil," diye ekledi.

"Mm-hmm," diye mırıldandı yüksek sesle.

Tamamen ona odaklanacaktı, sadece bu konuda sessiz
olacaktı. Bakışlarını yere dikti.

Sesi sessizliği bozdu.

"Ona ulaştığında onu parçalayamazsın, Mo. Hapisteki adamımı ziyaret etmeyeceğim ve eş ziyaretlerinin ayarlanmasının zor olduğunu duydum."

Boynu hâlâ büküktü, başını ona doğru çevirdi.

"Lottie, kapa çeneni."

"Tamamdır," diye fısıldadı.
Tekrar yere baktı.
Lottie, Lottie olmaya geri döndü.
Makyajını çıkardı. Saçını taradı. İşine baktı.
Yapması gerekeni yapması için ona yer verme işi de dahil. Çok yakında.
Sikeyim.
Yakında.
Tanrıya şükür.
Şimdi tek yapması gereken, onu yatağında sırt üstü yatırana kadar cinayet işlemekten kendini alıkoymaktır.
Charlotte McAlister'la tanıştığından beri yaşadıklarını düşününce...
Çocuk oyuncağı.

* * * *

Yanılmıştı.
Çocuk oyuncağı değildi.
Yanılmadığı tek şey, bu adamın onların adamı olduğuydu.
Tehdit etkisiz hale getirilmişti, Lottie evdeydi, uyuyordu, onun orada olmadığından haberi yoktu ve Axl da uyanıp onun orada olmadığını fark etmesi ihtimaline karşı oturma odasında oturuyordu, Axl ona neler olduğunu anlatabilirdi ve o da kendini güvende hissetmeye devam ederdi, birdenbire korumasız olmazdı.
Mo, Hawk ve Smithie ile adamın evindeydi.
Adam Smithie ve fedailer tarafından düzensiz bir müdavim olarak tanımlanmıştı. Pek sık gelmezdi ama hepsi onu birkaç kereden fazla görmüştü. İhbar edilmeyecek kadar zararsızdı, asla aramazlardı.
Mo yapana kadar.
Onun evinde, Lottie'ye adanmış bir tapınak yoktu.
Jaylen'in adamdan konuşmak istemesi, adamın kaçmaya çalışması, Axl'ın onu kilitlemesi, Smithie'nin ofisinde alıkoymaları ve cüzdanını almalarının ardından, Hawk'ın da aralarında bulunduğu bir ekibi evine gönderdiklerinde buldukları şey, çok rahatsız edici bir dizi günlüktü.
Ve Lottie'ye yapmayı planladığını yazdığı her şeyi yapmak için donatılan bir bodrum.
Evet. Kendine güvenini artırıyor ve devam etmeye hazırlanıyordu.

O gece kulübe yaptığı ziyaretin bir parçası da buydu. Hedefine ya da şimdi hedeflerine göz kulak olmak, nefretini inşa etmek ve arazinin düzenini değerlendirmek.

Adam hâlâ Smithie'nin ofisindeydi.

Bu toplantı sonraki hamleler hakkındaydı.

Hawk, "Bu noktada kolluk kuvvetlerinin herhangi bir şekilde müdahil olması, defalarca yalan beyanda bulunmamızı gerektirecektir" dedi.

"Bana uyar," dedi Smithie. Mo hiçbir şey söylemedi.

Hâlâ bodruma ne kadar çok plastik örtü serildiğini aklından çıkarmaya çalışıyordu.

Ve bir masanın üzerine düzgünce dizilmiş aletler.

Ama Hawk, Mo'nun polislere asla yalan ifade vermeyeceğini biliyordu. Görevin iyiliği için böyle bir emir almadıkça.

Ya da onun için bir anlamı olan birini korumak için. O yüzden cevap vermek zorunda değildi.

Hawk, "İkinci seçenek, insanları ortadan kaldırmakta usta olduğunu bildiğim bir adamla temasa geçmek," diye devam etti.

Mo tamamen patronuna odaklandı.

Smithie hararetle, "Ben de varım," dedi. O da hâlâ plastik kaplama görüyordu.

Enstrüman masasından bahsetmiyorum bile.

"Vurulmaktan bahsetmiyorum, Smithie. Geri dönme şansının sıfır olduğu zorunlu yer değiştirmeden bahsediyorum. Bu, sıfırın sıfır olarak kalmasını sağlamak için kontrolleri de içeriyor. Ek bir maliyet olarak, kalıcı iş göremezlik de dahil," diye açıkladı Hawk.

"Kalıcı iş göremezliğin ne anlama geldiğini bilmesem de, bu hasta *sikik herifin* çoktan ölmüş olmasını içermiyorsa, ben de varım."

Doğru.

Smithie pamuk ipliğine bağlıydı. Mo bu duyguyu biliyordu.

"Parmak yok. Dil yok. Göz yok. Bir kombinasyon. Ya da aşırı durumlarda bacaksızlık veya felç" dedi Hawk ona.

"Ve yine piyango vurmuş gibi hissediyorum çünkü bu seçeneklerin hiçbiri bana kötü gelmiyor," diye karşılık verdi Smithie.

Hawk, "Smithie, bununla yaşamak zorundasın," diye işaret etti.

"Ve bunun bir sorun olacağını mı düşünüyorsun?" Smithie bilmek istedi.

"Bence şu anda çok kırgınsın ve çok korkuyorsun ve tüm bunların üzerine bir de endişeleniyorsun, bu adamın yakalanmadığı her gün ve aldığı her mektupla bu endişen artıyor. Bu yüzden doğru düşündüğünden emin değilim," diye karşılık verdi Hawk.

"Söylesene Hawk, Mitch ya da Slim ile bir sihir yaparsan ve onlar da bu evi yasal olarak aramak için bir neden bulurlarsa ve bizim bulduğumuz şeyi bulurlarsa, bu adama ne olacak?" Smithie, Hawk'ın dostları Mitch Lawson ve Brock "Slim" Lucas'ı, iki DPD polisini, iki iyi adamı ve Hawk'ın kanuna ihtiyacı olduğunda ilk başvurduğu kişileri çağırarak sordu.

Hawk ona, "Benim kehanet gücüm yok, Smithie," dedi.

"Ben de öyle. Ama sana şunu söyleyeyim, bu herif gibi hasta bir herifin sonsuza dek kilit altında tutulması için çok *kötü bir* şey yapması gerekir, olması gereken yerde," diye karşılık verdi Smithie. "Ve bu sefer böyle bir şey olmayacağına göre, yakalanırsa belki biraz hapis yatar ve bu büyük bir ihtimal, çünkü şu ana kadar gerçekten bir suç işlemedi."

Hawk, "Bu mektuplar tehdit içeriyor, bunları göndermek için posta servisini kullanmış ve bu kesinlikle bir suç" dedi.

"Bu çok zayıf ve bunu hepimiz biliyoruz," diye tükürdü Smithie. Biliyorlardı, bu yüzden ne Hawk ne de Mo bir şey söyledi.

Smithie devam etti.

"Ama diyelim ki bir süre yattı. Dışarı çıkar, Mac'e ya da başka bir kıza kafayı takar ve birileri öğrenmeden önce kendini toparlamayı başarır. O zaman da kızın biri, eğer ölmeden önce bulunursa, tıpkı benim bu gece bu adam için verdiğimiz kararla bir ömür boyu yaşamak zorunda kalmam gibi, kendi söz hakkı olmayan bir şeyle ömür boyu uğraşmak zorunda kalır." Smithie başını salladı. "Ben şeytanlarımı alacağım. Bir kadının kendi şeytanlarıyla yüzleşmesine izin vermeyeceğim."

"Smithie-" Hawk denedi.

Smithie onun sözünü kesti. "Ya da delilik savunmasıyla kurtulur, çünkü adamın kafayı sıyırmış olduğu tartışılmaz ve tımarhaneye gönderilir. İlaç alır. Terapi görür. İyileşir. Ve aynı son senaryo, devlet tarafından finanse edilen ilaçlarını bıraktıktan ve bir kaçık olduğunu hatırladıktan hemen sonra gerçekleşir."

Hawk, "Yani senin oyun onun ortadan kaybolması yönünde," sonucunu çıkardı.

Smithie, "Önemli olan tek oy benim oyum, orospu çocuğu, çünkü bu bokun parasını ben ödüyorum," diye karşılık verdi.

"Mo ve ben de bileceğiz ve ağzımızı kapalı tutmak ve senin seçimin için o iblislerle yaşamak zorunda kalacağız Smithie," diye karşılık verdi Hawk.

Bu noktada Smithie, Hawk'a dönmeden önce Mo'ya bir göz attı. "Adamının neden bu tartışmaya dahil olduğunu paylaşabilir misin?"

Hawk, "Söz hakkı var," diye cevap verdi.

Smithie, "Burada olduğunu görünce bunu anlıyorum," dedi. "Nedenini soruyorum." "Çünkü onu ben çağırdım," diye cevap verdi Hawk.

Smithie tekrar Mo'ya baktı.

Mo sadece ona baktı.

Smithie, "Kahretsin, ona aşık oldun," diye mırıldandı. Mo hiçbir şey söylemedi.

Smithie ona bir aşağı bir yukarı baktı ve kaşları birbirine çatıldı. "Ve sana aşık oldu?"

Mo sessiz kaldı.

"Tabii ki öyle," diye mırıldandı Smithie. "Sen sensin. Daha seni görmeden, resmini bile çizmeden, biri benden Mac'in hayalindeki adamı canlandırmamı istedi."

Şey...

Cehen

nem.

Smithie'nin aklına bir şey geldi, gözleri Mo'ya dönmeden önce tavana gitti ve elleri kalçalarına gitti.

"Aklından hiçbir şey geçirme, orospu çocuğu. Onda yetenek var. O bir assolist. Sahne için doğmuş." Elini kalçasından çekip Mo'ya doğrulttu ve "Ona dans edemeyeceğini söyleyemezsin," dedi.

Mo dudaklarının inceldiğini hissetti.

"İşte!" Smithie parmağını Mo'ya doğru salladı, Mo'nun hafif hareketini kaçırmadı. "Sen de o adamlardan birisin! Tanrım!" İki elini de havaya kaldırdı. "O adamlarla işimin bittiğini sanıyordum. Jack kadınının soyunmasına aldırımıyordu."

Mo'nun "Jack "in kim olduğuna dair hiçbir fikri yoktu. Lottie'nin ona Jack adında bir adamı olan bir kadından bahsettiğini hatırlamıyordu.

Yine de hiçbir şey söylemedi.

"Peki ya sen?" Smithie Hawk'a sordu. "Pek profesyonel değil, adamlarınızdan biri koruduğu kadını etiketliyor."

"Platonik bir ilişkiydi," dedi Hawk.

"Doğru," dedi Smithie.

Mo'nun işi bitmişti.

Bir dizi şeyle.

O sırada tartıştıkları şey bunların en önemsiziydi.

"Ona bu şekilde bir kez dokundum. Bu gece. Odaklanmasına ihtiyacım olduğunda ellerimi yüzüne koydum. *Bir kere*," diye homurdandı Mo. "Lottie yeni bir koruma istedi, böylece işleri başlatabilecektik ama benden başka kimse onun yanında olamazdı. Biz de erteledik. Şimdi bu adam hakkında bir karar vermemiz gerekiyor çünkü bu iş bitti ve bu da benim işimin bittiği anlamına geliyor, bu da kadınıma sahip çıkabileceğim anlamına geliyor, yani bu sohbetle işim bitti." Hawk'a döndü. "Ne yapmak istiyorsun?"

"Ne yapmak istiyorsun?" Hawk sakince sordu.

"Onun ölmesini istiyorum."

Hawk gözünü bile kırpmadı.

"Ama çok kızgıyım ve şu anda çok gerginim, bu da tam olarak bunun arkasında duramayacağım anlamına geliyor," diye devam etti Mo. "Bu yüzden Lawson ve Lucas'ı arayıp onu hapse attırmanı istiyorum. Adaletin yerini bulmasına izin vermekten başka seçeneğimiz yok, diğer seçenekle yaşayamayacağımdan ya da Smithie yaşayamayacağından ya da sen yaşayamayacağından değil, ama muhtemelen bunu Lottie'ye açıklamak zorunda kalacağım ve o da bunu yapamayacak."

Smithie sinirli bir şekilde, "Lanet olsun, Mac'i de bu işe karıştırmak zorundaydın," diye mırıldandı.

"O bu işin içinde değil," diye karşılık verdi Mo. "Her şey onunla ilgili ve her zaman da öyle oldu. Eğer benim söz hakkım olsaydı, herhangi bir kurban suçlunun alacağı cezayı seçebilirdi. Bu rastgele ve kaotik olurdu ama umurumda değil. Bu adil olurdu ve bu haktan mahrum bırakılan insanlara bir kapanış ve güç verirdi. Ceza adaleti sistemimizin nasıl işleyeceğine ben karar veremem. Ama o günlükler bulunduğu andan itibaren gayri resmi olarak işimden ayrılmıştım ve Lottie'yi resmi olarak benim olarak sahiplenebilmemin yolu açılmıştı. Yani artık onun *her şekilde* nasıl korunacağına ben karar vereceğim. Ve ondan bir adamın dilinin kesildiğini bildiği gerçeğiyle yaşamasını istemeyeceğim, şahsen ben boğazında açılan bir delikten çekme fırsatını istesem bile."

"Sanırım senden hoşlandım," diye açıkladı Smithie.

"Umurumda değil," diye yanıtladı Mo ve tekrar patronuna baktı. "İşimiz bitti mi?"

Hawk ona, "Yalan ifade vermek zorunda kalabilirsin, Mo," diye hatırlattı. "Bu da umurumda değil," diye yanıtladı Mo. "İşimiz bitti mi?"

Hawk, "Onun üzerindeydin, bu yüzden evde olduğunu kimsenin

bilmesine gerek yok," diye mırıldandı. Sonra da "İşimiz bitti" dedi.

Mo botunun üzerinde döndü ve kapıya doğru yürüdü.
"İki gün iznin var Mo," diye seslendi Hawk arkasından. "Bugünden itibaren."

Mo evden çıkarken hiçbir şey söylemedi.
Bunu düşünmesine rağmen, ilk kez değil, patronu
Lan
et Güneş gökyüzünde yükseliyordu.
olsu Yeni bir günün şafağı.
n. Mo bunu dört gözle bekliyordu.
Sadece kışını geri alırken kimseyi ezmeyi umuyordu.
Lottie'ye.

* * * *

Hawk

Hawk pencereden Mo'nun kamyonetinin kalkışını izliyordu.
Smithie'nin yanına geldiğini hissetti.
"Mitch ve Slim'i aramama izin verecek misin?" Hawk
sordu. "Evet," diye yanıtladı Smithie.
"Ve sen de adaletin yerini bulmasına izin mi
vereceksin?" "Evet."
Hawk, "Sonra, eğer işler Lottie'nin istediği gibi gitmezse, bu manyağı
etkisiz hale getirmek için birini getireceksin," diye tahmin etti.
"Evet."

Hawk boş sokağa baktı.
"Kızlarım güvende olmalı Hawk," diye açıkladı
Smithie. "Tek kelime etmedim."
"Bütün kızlar güvende olmalı."
Yanındaki adama döndü. "Benim bir kızım var Smithie ve bir karım
var. Olmasaydı bile, yine de koroya vaaz veriyorsun."
"Bilmeyeceksin," diye güvence verdi Smithie ona.
"Ben olsam ver sen bazı isimler, sen sordu. Ama
Eğer sen istiyorum "Bu senin işin, o senin koruman
gereken biri, benim kararım değil."
Smithie onu inceledikten sonra şöyle dedi: "Adamın söz hakkı yoktu,
sen sadece söz hakkı olduğunu düşünmesini istedin."

"Burada onun adına konuşuyordu. Kendimi kötü hissettiğim tek şey Mo'nun haklı olmasıydı, bu konuda söz sahibi olmalıydı. Ama sonuçta bunu yapamadı."

Smithie, "Bizim gibi adamlar bunun için var, Delgado," dedi. "Birinin zor kararları vermesi gerekir. Bu adam," eliyle bulundukları evi işaret etti, "dokunulmuş. Onda bir sorun var. Ama bu benim sorunum değil. O bodrumda olan şey herkesin en kötü kabusu. *Bu* benim sorunum. Ve buna katlanamam."

Hawk başını salladı.

Belki itiraz edebilirdi ama kabul ettiği için nedenini bilemezdi. "Sen gittiğinde kapıyı kilitleyeceğim," dedi.

Smithie buralarda takılmadı.

Hawk çıkarken kapıyı kilitledi.

Durumu önce Jorge aracılığıyla halletti, sonra Slim'i aradı. Mitch dürüst biriydi.

Slim Narkotik'teydi. Grinin tonları onda var. İcabına bakardı.

Sonra Hawk eve gitti ve mutfaktan gelen kargaşa sesleriyle karşılaştı. Bu kargaşa, üç çocuğuna kahvaltı hazırlayan karısıydı.

Sadece çocuklar değildi, gerçi iki oğlu da ele avuca sığmazdı.

Neyse ki Gwen daha da ele avuca sığmaz biriydi ve aile kaosundan zevk alıyordu.

En küçük çocuğu Vivi, daha mutfağa girmeden bacaklarına vurdu.

Hawk yere baktı ve bir elini onun başına koydu.

Onun siyah saçları, Gwen'in mavi gözleri.

Saf güzellik.

Onun hakkında bir mektup yazılmıştı, bir oda hazırlanmıştı... Hayır, Smithie için hiçbir argümanı yoktu.

"Selam baba," diye

selamladı. "Selam

güzelim," diye karşılık

verdi.

"Annem bize çikolatalı kurabiye hamurundan krep yapıyor."

Tabii ki annem yapıyordu ve onun böyle bir şeyin varlığından haberi yoktu.

Hawk'a iğrenç geldi.

Ancak kurabiye hamuru eşi tarafından bir besin grubu, belki de en önemlisi olarak görülüyordu ve eşi bu düşüncesini çocuklarıyla çeşitli yaratıcı yollarla paylaşmaktan çekinmiyordu.

Hawk kız arkadaşına gülümsedi ama aklı karısındaydı.

"Vivi, tatlım, mutfağa git ve ben onları vurmadan önce kardeşlerini kontrol et. Kitap çantaları, ne yapacağınızı biliyorsunuz," diye emretti Gwen, altları dantelli gri bir şort ve yine altları dantelli, bol gri bir atlet giyerek içeri girdi.

"Tamam anne," diye onayladı Vivi, Hawk'ın kalçalarını sıktı ve ardından hizmet odasından çıkıp açık planlı mutfağa geçti.

Kızlarından birinin kollarını kaybetti, ancak karısı ona doğru bastırırken diğerinin kollarına girdi.

Hawk bu iyiliğe karşılık verdi ama çocuklarının yan odada olduğunu düşünerek iki elini de yapmak istediği gibi kızın kışına koymadı.

Gözleri adamın yüzünde gezindi. "İyi

misin?" "Evet, Sweet Pea," diye

mırıldandı. "Zor bir gece miydi?"

"İş bitti."

Daha da yaklaştı ve ona gülümsedi.

Gülümsediği anda adam saati çalıştırdı.

Çocukları okula bıraktıktan sonra garajına geri döndüğünde sıfıra inmişti.

Okuldaki

çocuklar.

İş bitti.

Karısını sikmenin zamanı gelmişti.

Dokuzuncu Bölüm

Biraz Daha

Lottie

Şafak gökyüzünü öperken uyandım.

Beni neyin uyandırdığını bilmiyordum, ama her şey başladığından beri ara sıra uyanıyor, Mo'nun orada olduğundan emin oluyor, sonra orada olduğunu görünce tekrar uyuyordum.

Ama o zaman, bir şeylerin ters gittiğini biliyordum.

Dirseğimin üzerine kalktım ve kanepeye baktım. Mo yoktu.

Bu endişe vericiydi, ancak bazı sabahlar uyanık olduğum bir şekilde uyandığımda orada değildi. Tuvalete gidiyor ya da evin içinde bir tur atıyor ve sonra geri geliyordu.

Dirseğimin üzerine yaslanıp olanları dinledim ama banyodan ya da evden hiçbir ses duymadım.

Mo bana adamın dün gece orada olduğunu söyledikten sonra çok sinirlendi, sessiz bir şekilde kablolandı, o canlı kablo ona yakın olan her şeyi şarj ediyordu.

Ben bile.

Sorgulamaya, gözaltına almaya, evini aramaya ya da her ne yapıyorlarsa ona katılmak istediğinden şüpheleniyordum ama benimle kalmak zorundaydı.

Eve gelirken her zamanki şeyleri yapıyorduk ama haber gelmeyince, ayak parmaklarından dizlerine kadar uzanan hareketiyle beni uyutmasını istemek zorunda kaldım.

Uyumama yardım etmesini sağlamak için değil, rahatlmasına yardımcı olmak için, böylece titreşimi odadan dışarı sızacak ve en azından benim için endişelenmeyi bırakacak şekilde uyuyabileceğim.

Derin sesini dinleyerek beni sakinleştirdi, ben de öyle yaptım. Şimdi, şimdi idi.

Eğer onu yakalasalardı, Mo beni bırakır mıydı?

Eğer onu yakalasalardı, kalıp bana saldırmaz mıydı?

Bu sorulara cevap bulmaya çok ihtiyacım olduğunu düşünerek yorganı arkaya attım, kalçalarımı büküm ve bacaklarımı yatağın kenarına attım.

Yatağa.

Yumurta aklı omletlerin sabahından beri yatağa en seksi olmayan geceliklerimi giymeyi alışkanlık haline getirmiştım.

Bu türden çok fazla kıyafetim yoktu, ancak regl dönemimdeyken şişkinlik hissettiğimde ve poşet poşet cips yediğimde bunlardan birini tercih ettim.

Yani bu durum seksi olmayan şeylerimin sınırlarını zorluyordu ama bitmesini ummamın nedeni bu değildi.

Uyku çekmecemde de üzerimdeki küçük askıları vardı ama geri kalanı yüksekçe bir yakadan kalçalarımın kadar sarkıyordu ve etek ucunda derin bir fıfır olan geniş, beyaz pamuklu bir önlük gibi görünüyordu.

O kadar da çirkin değildi. Ama kendimi bomba gibi de hissettirmiyordu. Kapısı açık olan banyoya gittim.

Mo yok.

Tamam, bunu sevmiyordum.

Merdivenlerin başına kadar süründüm ve dinledim.

Mo'nun tüm panjurları hâlâ kapalı olduğu için Eylül şafağıyla birlikte ev pek de aydınlanmış sayılmazdı.

Ve şimdi kapalıydılar. Ses yok.

Kahretsin, kahretsin, *lanet olsun*.

Tehdidin sona ermiş olmasını, Mo'nun bir yerlerde sessiz bir konuşma yapıyor ya da yarım kalmış işleri tamamlıyor olmasını umuyordum.

Ama hazırlıklı olmalıyım.

Ve o gidince, itiraf etmeliyim ki biraz korkmuştum.

Güvenli olmadığı sürece beni asla terk etmezdi.

Yine de her gün etrafımdaydı. Ona alışmıştım. Ona alışmak *hoşuma* gidiyordu. Ve durum sıkıntılıydı.

Yani evet.

Biraz korkmuştum.

Sessizce yatak odasına geri döndüm ve her ihtimale karşı silah seçeneklerimi değerlendirdim.

Bir ayakkabı kullanabilirim, ancak gerçekten kullanmak zorunda kalsaydım, bu kötü adam olduğumu düşündüğüm birinin yakınına girmeyi de içerirdi.

Bunu yapmak

istemedim. Yani

ayakkabı yok.

Bir kutu Mace vardı ama o da alt kattaki salon ağacının koltuğunda duran çantamdaydı.

Komodinin için biraz Mace almaya karar verdim.

Ben de saç spreyini tercih ettim. Suratına sıkacağım bir kurşun, birini kaçmama yetecek kadar etkisiz hale getirebilirdi.

Elimde üç farklı çeşit vardı (hafif tutuşlu, orta tutuşlu ve süper tutuşlu). Ben süper tutucuda karar kıldım.

Kapağını açtım, tezgahın üzerine koydum, banyodan çıktım ve önce koridora, sonra da merdivenlere süzüldüm, Tanrı'ya şükürler olsun ki her ikisine de kalın, tereyağlı krem rengi halı yolluk yaptırmıştım.

En alttaki ahşap zemine geldiğimde ayaklarımın çıplak olduğuna sevindim.

Döndüm, kemerden oturma odasına doğru ilerledim ve durdum.

Çünkü mutfakta ışıklar yanıyordu ve Nespresso makinemin başında çok uzun boylu, çok kaslı bir adam duruyordu (Mo'dan daha uzun ya da kaslı değildi, ama yine de pek fazla değildi). Zeytin yeşili bir pantolon ve beyaz bir tişört giymişti.

Başı bana dönüktü.

Yüzünden bu rengi hak edecek kadar uzun yıllar yaşamadığı anlaşılrsa da kalın, gümüşü gri saçları vardı.

Gözlerinin rengini fark edemeyecek kadar uzaktaydı. Muhteşem olduğunu göremeyecek kadar da uzakta değildi.

Kuşkusuz Hawk'ın adamlarından biriydi, çünkü böyle görünen bir adam kaçık olamazdı ya da en azından evrenin yasalarının bu kadar çarpık olmadığını umuyordum.

"Bu saç spreyi de ne?" diye sordu.

"Seni etkisiz hale getirip kaçabilmem için" dedim. "Bir seçim yaptım ve süper tutuşu seçtim."

"İyi seçim," diye yanıtladı.

"Sen kimsin?"

"Adım Axl. Hawk'ın adamlarından biri. Mo'nun arkadaşı."

Silahımı indirdim, şimdi beni ilgilendiren konuya dönmüştüm. "Mo nerede?"

Tamamen bana doğru döndü ve ince kalçasını tezgâha yasladı. "Adamı yakaladım. Mo, Hawk'la birlikte. Eğer o dönmeden önce uyanırsan en kısa sürede döneceğini söylememi istedi."

Eminim

yapardı.

Ama...

Onu yakaladılar.

Ohmigod, *onu*

yakaladılar.

Kollarımı havaya kaldırıp topuklarımla geriye doğru zıplamak yerine sehpa doğru yürüdüm ve saç spreyini yere bıraktım.

Dikkatimi tekrar Axl'a verdiğimde, onun dikkatini kaybetmediğimi gördüm. "Biraz kahve içmemin sakıncası var mı?" diye sordu.

"B u y u r u n , " diye cevap verdim, mutfığa doğru ilerleyip durdum. "Kapsüller makinenin üstündeki dolapta."

Makinenin üstündeki dolaba uzandı. "Kimdi o?"

Ben sordum.

"Yarı düzenli. Tam bir kaçık," diye mırıldandı, kapsül kasesini tezgâhın üzerine koydu ve üstündeki düğmeye basarak yeşil renkte yanıp sönmelerini sağladı.

Sonra tekrar bana doğru döndü. Vay be.

Berrak, buz mavisi gözler. Güzel.

"Ara sıra kulübe geliyor," diye devam etti. "Ve-"

Gerildi, doğruldu ve sonra o uzun bacaklarını kullanarak bana doğru ilerledi, yanımdan geçti ve tam ön kapının çarpma sesini, ağır ayak seslerini duyduğum sırada bir metre ö t e m d e durdu...

Axl'ın arkasını görebilmek için yana doğru adım attım. Sonra durdum.

Çünkü Mo beni görünce oturma odasına bir adım kala durdu.

Külotum ıslandı ve Mo yine çok başarılı bir şekilde sözsüz iletişim kurarken zihnim transa geçti.

Bu kez bekleyişin sona erdiğini bildiriyordu.

Ve bundan sonra olacaklar bu bekleyişe değecekti. "Git," diye homurdandı.

"Anladım," diye cevap verdi Axl, bu kelimedenden mizah damlıyordu.

"Tanıştığımıza memnun oldum, Lottie," dedi odanın içinde gezinirken.

Mo'ya baktım ve tek kelime

etmedim. Kaba davrandığım için

daha sonra özür dileyecektim.

Hayal meyal, ön kapının açıldığını

duydum. Hayal meyal, ön kapının
kapandığını duydum.

Kendimi konuşmaya
zorladım. "Onu yakaladılar
mı?"

"Onu yakaladılar."

Birbirimize baktık.

Birbirimize daha uzun süre baktık.

Sonra ani bir hareketle ona doğru koştum. Merdivenleri
hızla çıkabilmek için yanından da hızla geçtim.

Mo'nun kanepemde başka bir yerde olmasını dilediği tüm o geceler, bu
benim yatağında oluyordu.

Arkamdaki basamaklara vuran Mo'nun botlarının gürültülü düşüşlerini
duydum ve tempolarından biraz atladığını anladım.

Ve külotum daha da ıslandı.

Odama koştum, kapıya doğru döndüm, önlük geceliğimin hacimli
kıvrımları dışarı fırladı, eminim külotum açığa çıktı ve Mo'nun odaya
girdiğini gördüm.

İlerlemeyi bıraktı ama hareket etmedi. Ancak, sadece kılıflı silahını
belinden çıkarıp yatağın ayak ucuna atmak için hareket etti.

Nefes almaya başladım.

Yine birbirimize baktık.

Vücudum o kadar sıcaktı ki alev almak üzere olduğumdan emindim.

Parmaklarını açık gri tişörtüne götürdü, yukarı çekti ve tişört yok
oldu; göğsünün devasa duvarı, şişkin göğüs kasları, geniş omuzları, şişkin
pazıları, belirgin karın kasları ve göbeğini çevreleyen ve siyah
pantolonunun bel bandında kaybolan kalın, koyu renkli saç izi ortaya çıktı.

Aman Tanrım.

Kendimden

gececektim. "Mo,"

diye fısıldadım.

Bunun üzerine hareket etti.

İki büyük adımda üzerime geldi.

Bir koluyla beni belimden yakaladı ve ayağa kalktım, kelimenin tam
anlamıyla havada uçarak yatağında sırtüstü birkaç sıçrayışla yere indim.

Aman Tanrım.

Ben de gelecektim.

İki dirseğimin üzerinde ayağa kalktım ve onun yatağın ayak ucunda
durduğunu, üst bedeninin büyük, yumuşak ama hızlı ve derin bir ritimle
yükselip alçaldığını gördüm.

Kontrolü ele alıyordu.

Benim de kontrolü ele almam gerekiyordu.

Sorun şu ki, vücudumun bazı bölgeleri ayağa kalkmam, yatağı bir sıçrama tahtası olarak kullanmam ve onun üzerine inmem için bana yalvarıyordu.

Belinden sonuna kadar eğilmişti, bu yüzden sadece sırtını görebiliyordum, ancak botlarını çıkardığı belliydi ve bu da ellerini kullandığı anlamına geliyordu, bu da sırtındaki ve omuzlarındaki kasların hareket ettiği anlamına geliyordu.

Ve yine boşalacaktım. "Mo," diye inledim.

Hızla ayağa kalktı, elleri ayak bileklerimdeydi ve bacaklarımı ayırıyordu.

Tanrım, böyle şeyler yapmayı bırakmalıydı. "Bebeğim," diye nefes aldım.

Sonra içeri girdi, bir dizini yatağa dayadı, diğerini de. Akıcı bir şekilde başını aşağı eğdi ve bir su kütesinin derinliklerine dalar gibi ilerledi, başı fırırın altında kayboldu ve ağzı külotumun üzerinden üzerimdeydi.

Parmaklarım yatak örtülerinin içine kıvrıldı ve bacaklarımı daha geniş açtığım da başım geriye düştü, dişlerinin kumaşa, *bende* kazındığını hissettim.

Çok iyi.

Çok iyi.

"Oh Tanrım, oh Tanrım," diye mırıldandım, bir elimi başının arkasına götürdüm, tepeden tırnağa sıcak pürüzsüzlüğü ve titremeyi hissettim.

Onu kendime doğru ittim.

Ağzı üzerime kapandı ve *sertçe* çekti. *Çok güzeldi.*

"Mo," diye inledim.

Ağzı kayboldu, parmağının külotumun köşebentine takıldığını hissettim ve dizlerinin üzerine çöküp külotumu yırtarcasına çıkarırken bacaklarım tekrar bir araya gelmeye ve dik durmaya zorlandı.

Onları fırlatıp attı, bacaklarımı baldırlarından yakaladı, ayırdı ve yanlarına düşmelerine izin verdi.

Cüzdanını almak için arka cebini karıştırırken ona baktım.

"Evet," diye fısıldadım.

Cüzdanını çıkardı, gözleri benimkilere kilitlendi, yatağa bıraktı ve elleri kemerine gitti.

"Evet," diye nefes nefese kaldım.

Klipsli tokenın metalik sesi beni bir kez daha titretti. Fermuarının iniş sesi beni titretmeye başladı. Kollarının hareketi, yani ellerini bel kemerine koyması ve ortaya çıkarmak üzere olması gözlerimin düşmesine neden oldu.

Kargosu etli kalçalarına kadar inmiş ve kocaman, taş gibi sert aleti koyu renk kıllardan oluşan kalın bir yataktan dışarı fırlamıştı.

Oh evet, oh evet, evet, *evet*,
evet. Tanrı beni sevdi.

"Acele et," diye yalvardım.

Bakışlarım yüzüne yönelmeden önce prezervatifi yarıya kadar yuvarlamasını izledim.

"Acele et!" Tersledim.

Öne doğru düştü ve neredeyse "Şükürler olsun!" diye bağıracaktım.

Ama y a n ı m d a bir eliyle kendini yakaladı, düz koluyla kendini benden uzak tutuyordu.

"Mo!" Ağladım.

Eli bacaklarımın arasına girdi, iki parmağı klitorisimin üzerinde sıkıca kayıyor ve sonra tam içeri giriyordu.

Oh, evet.

Tamamen sırt üstü düştüm, gözlerimi kapattım, dizlerimi kaldırdım ve Onu

Sert kaslar, zarif, sıcak bir ten. Çok güzel.

Okşamaya başladığında gözlerimi açtım. "İçime girmen gerek."

"Senin de hazır olman gerek bebeğim," dedi alçak sesle, sesi gergindi.

"Sanırım senin için hazır olduğumu hissedebiliyorsun, tatlım," diye belirttim. Islanmamıştım.

Hissettim.

Kaygandım.

Parmaklarını içimden ayırdı ve dışarı çıkardı.

Gözlerim başımın içine yuvarlandı ve parmaklarım yanlarına saplandı.

Geri çekildi ve klitorisimi nazikçe yuvarladı.

Ona tekrar baktım, parmak uçlarım zoraki bir şekilde etini kavırıyordu.

"Mo, *lütfen*."

"Yavaş," dedi.

Aklını mı kaçırmıştı?

Yüz yıldır bekliyorduk! "Yavaş değil," diye cevap verdim.

Parmakları beni terk etti ve sikinin başını bana doğru yönlendirdiğinde nedenini hissettim.

"Evet," diye nefes aldım.

İçeri kayd, beni gerdi. Başını tuttum ve sonra salladı, bana sadece bunu verdi.

Ellerimi göğüs kaslarına doğru kaydurdım ve tuttum. "Daha fazla, Mo. İçeri gel."

Bana birkaç santim daha verdi, beni açtı, doldurdu, sonra daha fazla değil ve tekrar salladı, bana sadece bunu verdi.

Geniş esneme klitorisimi etkiledi, hafifçe ovma saf, lezzetli bir *acı veriyordu*. "Mo, bebeğim," diye yalvardım.

"Ben çok şeyim."

Sisin içinden ona o d a k l a n d ı m ve gerginliğini, terlemesini, yüzündeki sertliği, bakışlarındaki karanlık açlığı gördüm.

Uzandım, kalın boynuna tutundum, kendimi yukarı çektim ve gözlerinin içine baktım.

"Umurumda değil, Mo. Hepsini istiyorum."

Bana daha fazlasını verdi, hepsini değil ve yine salladı.

"Bebeğim," diye fısıldadım, topuklarımı kışına sokabilmek için ayaklarımı salladım.

Tanrım, kış, iyi hissettiriyordu, siki iyi hissettiriyordu, her yeri ateşliydi. *Ona içeride ihtiyacım vardı.*

"Lottie, hiç yardımcı olmuyorsun," diye homurdandı. "Deniyorum," diye tersledim.

"Bebeğim-"

"Mo."

"Tatlım."

Çenesini iki elimle kavradım. "Mo!"

Gözlerimin içine baktı, sonra dirseğinin üzerine düştü ve güçlü bir hamleyle hepsini içine aldım.

Beni

doldurmuştu.

Onu

yakalamıştım.

Sonunda *tamamen benim olmuştu*.

Ona doğru yükseldim, boğazımdan çıkan uzun, alçak inilti bir kedi gibi odanın içinde gezinirken topuklarımı içeri soktum, kollarımı

olabildiğince ona doladım ve onu amımla sıkıca kavradım.

"Siktir," diye inledi.

Ve biz çıktık.

Bana doğru sürdü ve ben de tutundum.

Daha hızlı ve daha sert hareket etti ve ben daha sıkı tuttum.

Gelmeye başladığımda, ki bu çok uzun sürmeyen muhteşem bir olaydı, tırnaklarımı geçirdim ve ona seslendim.

Başparmağı klitorisimde.

Ve uçmaya başladım, derisini pençeledim, bacaklarımı etrafına doladım, böylece baldırlarımla kıçını tuttum, adını bir büyü gibi tekrar tekrar inledim.

Gelmeye devam ettim, gelmeye devam ettim ve ancak iki elimin parmakları boynunun ve başının arkasını bulup tuttuğunda başparmağı gitti.

Ama kolunu altıma soktu ve beni sabit tutmak için belime doladı, böylece onun hamlelerini karşılayabilecektim ve derin, hızlı, sıcak ritmi süper şarj olurken ve güç merkezim tüm kontrolünü kaybederken beni yatak başlığına doğru becermedi.

Oh, evet.

Ben böyle sevdim.

Orgazmdan inerken gözlerinin benimkileri deldiğini fark ettim ve boğazından çıkan hırıltıdan önce karnındaki gurultuyu hissettim.

Başını geriye attı, boynundaki kordonlar gerildi, kalçalarını benimkilere çarptı, sonra onları orada sıkıştırdı ve homurtusu, komodinlerimdeki lambaları salladığına yemin edebileceğim bir inilti haline geldi.

Tanrım, geldiğinde muhteşemdi. Nefes kesici.

Aşağı indiğinde üzerime yığılmadı. Oh hayır.

Mo değil.

Doruk noktasının büyük olduğunu biliyordum, gördüm, hissettim, *duydum*.

Ama bunu atlatamamış olsa bile, sırt üstü yatacak şekilde yuvarlandı, ben de onun üzerindeydim ve hâlâ birbirimize bağlıydık.

Yanağımı göğsüne yasladım.

Bir elini boynumun kenarına, bir elini de kıçımın yanağına sıkıştırdı.

Nefesi düzleşirken göğsünün güçlü iniş çıkışlarını izlemek oldukça keyifliydi.

Bir dağa binmek gibiydi.

Her saniyesini sevdim.

Sonunda başparmağı çenemi okşamak için dışarı çıktı.

"Bir dahaki sefere daha yavaş gideriz," diye mırıldandı.

"Tamam." I mırıldandı Geri, okşama ve pürüzsüz VADİ Parmaklarımın tersiyle göğüs

kaslarımın arasını.

"Hawk bana iki gün izin verdi." "Hasta olduğumu söyleyeceğim."

İlk başta ne olduğunu anlamadım. Ne duyduğumu da bilmiyordum.

İri vücudunun titremesinin ve odanın içinde yuvarlanan derin seslerin Mo'nun kıkırdadığını gösterdiğini anlaması bir saniye sürdü.

Güldüğünü duymayalı çok uzun zaman olmuş gibiydi ve mizahını hiç böyle duymamıştım.

Ama duyunca görmek istedim.

Ben de başımı kaldırdım ve ona baktım.

Yüzü rahatlamış, doymuş, gözleri yumuşak ve sıcak, burnundan aşağıya doğru

Be

n. "Beni öpmedin," diye fısıldadım.

"Seni kesinlikle öptüm," diye fısıldadı. "Sadece ağzını değil." Oh evet. Doğru.

Ona gülümsedim. "İlk öpücüğümüz bir amcık öpücüğü. Hoşuma gitti."

Dudakları k ı p ı r d a d ı , gözleri dudaklarıma kaydı, sonra kolları Sırt üstü yatmıştı, Mo beni örtüyordu, dudakları dudaklarımdaydı, dili içimde kayıyordu.

Miyavladım, kollarımla ve bacaklarımla onu çevreledim ve dilini daha derinlere çektim.

Tadı tam olarak Mo'nun tadacağını düşündüğüm gibiydi ve Mo'nun öpeceğini düşündüğüm gibi öpüyordu.

Son derece şaşırtıcı. Evet.

Haklıymışım.

Her gün, küçük küçük ya da büyük büyük, bu adama daha çok aşık oluyordum.

Dilinin ucunu alt dudağımda gezdirdikten sonra "Bu nasıl?" diye sorarak bitirdi.

Yaşadığım en güzel ilk öpücüktü.

Kuku öpücüğü hariç.

"Bunu ben de sevdim."

Bana gülümsedi ve işaret parmağındaki tırnağın düz kısmıyla elmacık kemiğimi okşadı.

Ve biraz daha fazlası vardı.

* * * *

İki kolumu da öne uzatmıştım, ellerim yatak başlığına bastırıyordu, her hamlemde devam eden orgazmım yüzünden ağzımdan zorla sesler çıkıyordu.

Mo arkamda dizlerinin üzerindeydi.

Kalçaları o kadar uzundu ki, bacaklarını açarak beni becermek zorunda kaldı, beni tuttu ve onu alabilmem için beni açtı.

Bu, beni arkadan becerirken, çoğunlukla onun tahrik edici aletinden başka hiçbir şeyden askıya alınmadığım anlamına geliyordu.

Aşağı iniyordum, nasıl olduğunu bilmiyordum, çünkü her vuruşumda klitorisim patlıyordu.

Ama Mo bunu hissetti, bundan hoşlanmadı ve elini uzatıp o hassas sinir demetini çimdiklediğinde bunu anladım.

Bağırdım, inledim ve tekrar sertçe boşaldım.

"İşte bu, Lottie," diye homurdandı, güçlü kalçaları Lottie'nin içine giriyordu.

Ben.

Birdenbire daldı ve yuvarlandı ve gözlerim kafamın içinde geri gitti. vücudum spazm geçirdi.

"Evet bebeğim," diye homurdandı, beni yere bıraktı, benimle birlikte aşağı indi, beni örttü ve karnımı yatağa dayayarak beni sonuna kadar becerdi.

Dostum, onun boşalmasını dinlemeye bayılıyordum. Gerçi ben izlemeyi tercih ederdim.

Ama yatakta Lottie büyüklüğünde bir çukur açmış olma ihtimalinin yüksek olduğunu düşünürsek, bunu olduğu gibi kabul edecektim.

İşini bitirdikten sonra yavaşça yuvarlanmaya başladı, dudaklarının omzumun ucundan yukarı doğru hareket ettiğini hissettiğimde hafifçe okşadı, sonra yüzünü boynuma gömdü.

"Tatlı kedi," diye mırıldandı, horozunu içeri kaydırđı ve içinde kaldı. "Tatlı küçük vücut. Tatlı saçlar. Tatlı seks sesleri. Güzel koku. Cidden tatlı sikiş. Benim tatlı Lottie'm."

"Seni öpemediğim zaman böyle şeyler söyleme," diye mırıldandım yastığa doğru.

Gülümsediğini hissettim ve sonra dilinin kulağımın arkasındaki bölgeyi keşfettiğini hissettim. "On beş yaşına geldikten sonra kendimden geçmem gerektiğinde böyle şeyler yapma. defalarca," diye emrettim, ama yine de yastığa doğru mırıldanarak yaptım.

Kulağımın arkasını, iri kulağını ısırđı ve bunun neden olduğu titremenin içinden, "On beş mi?" diye sordu.

"Bilmiyorum. Devasa bir sikiş var. Ve sen bir güç merkeziisin. Ve bir tank gibi sikişiyorsun. Beni becerirken zamanın nasıl geçtiğini anlamıyorum. Ve yer. Hala yatak odamda mıyız bilmiyorum. Hangi yılda olduğumuzdan bile emin değilim."

Sevmeye başladığımı bildiğim o duyguyu, onun nazık kahkahasını hissettim, dışarı kaymadan önce, beni kaldırdı, altına aldı, sonra dikkatlice beni tekrar cüssesiyle örttü, ağırlığı bir ön koluna aldı, boştaki elini kalçamı okşamak için kullandı.

Memnun, yakışıklı yüzünü yakalamak için çenemi yukarı kaldırmam gerekti, ama elde ettiğim şeyle, çabaya aldırmadım.

"Hâlâ senin yatak odandayız," diye bilgilendirdi beni. "Hangi yıldayız?"

"Tatlım, daha da sıkı amcığın sikimi alırken o sıkı kışını izliyorum, hiçbir fikrim yok. Ama umarım seni on yıl boyunca beceririm."

"İstemiyorum. Prezervatif takılı halde on yıl boyunca beni becerirsen bebek yapamayız. On yıl, bebek yapma yıllarım geride kalmış olabilir."

Bu onu korkutmadı.

Hem de hiç.

Benim Mo'm değil.

Yaklaştı, ağzını ağzıma değdirdi, bir santim uzaklaştı ve "Kaç tane istiyorsun?" diye sordu.

"Yedi bin, ama iki ya da üç ve yedi bin kedi alacağım." Hem vücudu hem de ağzı yine güldü, yine bayıldım, sonra dedi ki,

"Ben kedi sevmem." Uh-oh.

"Kedileri sevmez misin?"

"Kedileri al ya da bırak, çoğunlukla bırak. Ben bir köpek adamıyım." Tamam.

Bu bir sorundu.

Yüzünün iki yanını tutarak ve "Tex'e bunu söyleme" diyerek sorunun büyüklüğünü anlattım.

"Tex'in kedilerini biliyorum." Başını çevirdi ve avucumu öptü (ve işte oradaydı, biraz daha). Bana geri döndü. "Yemin ederim, kedilerden bahsetmeyeceğim."

"Köpeğiniz var mı?"

"Köpek sahibi olamayacak kadar çok çalışıyorum."

Bir (ya da iki, ya da dört) tane aldığımızda bununla ilgilenebileceğim için bu sona erecekti.

Yine de bir kediye (ya da iki ya da dört) katlanmak zorunda kalacaktı. "Axl iyi birine benziyordu," diye not ettim.

"Axl iyi bir adamdır."

"İkinizin kanka olduğunuzu söylüyor."

"Öyleyiz. Dediğim gibi, Axl iyi bir adam." "Çok arkadaşın var mı?"

"Hawk'ın ekibi. Görüşmeye devam ettiğim bazı eski lise arkadaşlarım. Ailem."

Başımı yastığa doğru eğdim. "Ailen?" "Annem Denver'da ve dört kız kardeşim var."

Dört mü?

"Dört kız kardeşin mi var?"

Sorguladım. "Evet."

"En yaşlı sen

misin?" "En

genç."

Ona baktım.

Sonra "Dört ablanızın en küçüğü siz misiniz?" diye sordum.

"Evet."

"Ohmigod."

Bu imkansız görünüyordu.

Onun boyundaki hiç kimse hiçbir şeyin en küçüğü ya da en küçüğü değildi.

"Biri hariç hepsi evli," diye paylaştı. "Biri hariç hepsinin çocuğu var. Beş yeğenim var."

Buna bayıldım.

Deli gibi sevdim.

Ve sadece ona hayatı, arkadaşları, ailesi hakkında özgürce sorular sorabildiğim ve her şeyi mesafeli ve profesyonel tutmaya çalışmadığım gerçeği değil.

Ama büyük bir ailesi vardı.

Aileyi severdim.

"Norveççe isimleri var mı?" Ben sordum.

"Signe, Marte, Lene, Trine, büyükten küçüğe doğru sırayla."

Bu bir evetti.

"Ve ayarlanabildiği anda onlarla tanışacaksın," diye duyurdu.

Gülümsemeye başladım.

Sonra aklıma bir şey geldi ve gülümsemedim.

"Sriptizci olmamla ilgili bir sorunları olacak mı?"

Yüzünü bir gölge kaplamıştı, bu da kalbimi bir gölgenin kapladığı anlamına geliyordu. Ama Mo'yu ya da onun bana olan hislerini hafife almamam gerektiğini öğrenecektim,

ve çabucak öğrenirdim.

Hemen o anda.

Çünkü Mo ikimizi de yan yatırdı, beni kendine yaklaştırdı ama gözlerime kilitlendi.

"Biliyor musun bebeğim," dedi nazikçe, "yaptığın şeyle ilgili sorunun sende olduğunu düşünüyorum."

Hunh?

"Bununla ilgili bir sorunum yok," diyerek bariz olanı belirttim.

"Gittiğiniz ilk yer, sorduğunuz ilk soru, birinin sorunları olup olmadığıdır." *İlk* değildi.

Ama ne demek istediğini anladım.

"Bu sayede sorunları olup olmadığını anlayabiliyorum, böylece pislik biriyle zamanımı ve duygularımı harcamıyorum."

Şüpheli görünüyordu. "Emin misin?"

"Mo, tatlım," dedim sessizce, "işim yüzünden başıma gelenleri hayal edebiliyor musun?"

Kuşkusu kayboldu, yerini anlayış aldı ve başını salladı. "Yapabilirim."

Burada kayalık bir zemindeydik ve ben kayalık bir zeminde olmak istemiyordum.

Şimdi olmaz.

Bekleyiş nihayet sona erdiğinde ve iyi şeylere geldiğimizde değil.

Ama belki de en azından tartışmayı başlatmak iyi oldu, böylece tüm bu iyiliğin altında gömülüp gitmedi. İkimiz de orada olduğunu görmezden gelmeye çalışıyorduk. Sonra bunu gündeme getirmek zorlaştı, ama bu aramızdaydı ve ele alınması gerekiyordu ve ele almadığımız için kontrolden çıktı ve bir sorun haline geldi.

Bu çok yetişkince bir düşünceydi.

Yine de bu konuyu açmak istemedim ve bu da yetişkin olmayı neden pek sevmediğimi gösterdi.

Ama Mo'nun büyük bir hayranıydım, bu yüzden bir yetişkin olmalıydım. Lanet olsun.

"Ve ihtiyacımız olan-" Ben başladım.

"Bebeğim, soyunmandan hoşlanmıyorum," diye açıkladı. Kahretsın.

Neyse ki Mo'nun işi bitmemişti.

"Ama Suriye'de gazeteci olmanızı da istemezdim. İşim genellikle tehlikeli değil ama her zaman da güvenli değil. Eğer bu konuda bir sorunun varsa konuşuruz ama bu konuda ayak diretmen kesinlikle aramızın açılmasına neden olur. Ne olduğu değil. Ben buyum ve eğer benden bunu yapmayı bırakmamı istersen, benden olduğum kişi olmayı bırakmamı istemiş olursun. Eninde sonunda sahadan çekilmem gerekecek çünkü bu tür bir işin raf ömrü var ve olmam gerektiği kadar güçlü ve hızlı olamayacağım. Yaptığın şey aynı değil ama bazı açılardan aynı. Senden hoşlanıyorum ve seninle ilgili her şeyden hoşlanmayacağımı bilecek kadar kadınlarla deneyimim oldu. Ama aynı şey, hoşlandığım şeyleri çok sevdiğimi bilmek için de geçerli, bu yüzden üzerinde çalışmaya ve geri kalanıyla uzlaşmanın yollarını bulmaya hazırım."

Tamam, bu birazcık değildi. Kocaman bir kamyon dolusuydu.

"Görüyorum ki bu konuyu düşünüyor muşsun," dedim.

"Sana dönerken. Aramızda bir şeylere başlarsam, her şeyi kabul etmem gerektiğini biliyordum." Beni kendine çekti. "Ben varım, Lottie."

Evet.

Bu büyük bir kamyon yüküydü.

Bana bunu verdi. Bana bir öpücük verdi.

Çekip gittiğinde, "Teşekkürler Mo" diye fısıldadım.

İşte o zaman bana bir gülümseme verdi ve tamamen uzaklaşarak
Yat arabadan çıktı.
ak.

Onun "kadınlarla olan deneyimini" (ve onların
onu mahvetti) ama Mo'nun böyle olduğunu öğreniyordum.

Prezervatiften kurtulması gerekiyordu ve bunu duyurmadı ya da bir
prodüksiyon yapmadı.

Yataktan çıktı, onunla ilgilendi ve geri geldi.

Bir sürü getirmesini umuyordum çünkü "kadınlarla olan deneyimine"
girmeden önce ona *bu* kadınla daha fazla deneyim kazandırmaya karar
verdim çünkü erkek dağıma binmek için can atıyordum.

Kendimi her neyse o kadar kızgın olmayacak bir ruh haline soktuktan
sonra hayatındaki sürtükler hakkında konuşabilirdik.

Başka bir deyişle, on beş orgazm daha yaşadıktan sonra.

Mo odaya geri dönüyordu ve ben de onun geri dönüşünü izliyordum,
tam olarak kalçaları, kargolarla kaplı değil ve o kocaman dick, yumuşak
bile etkileyiciydi ve o anda onu sürmeden önce nasıl emmeye karar verdim,
o zaman durdu ve kafası yana doğru sarsıldı.

Bu, kapıya vurulduğunu ve uzaktan ama yine de yüksek sesle "*Lottie!*
Aç şu lanet kapıyı!"

Mo'nun bana dönüp bakmasını izlerken yüzümün
solduğunu hissettim. "Kahretsin," diye fısıldadım.

Sonra bitirdim.

"Tex."

Onuncu Bölüm

Küçük Kız Kardeş

Lottie

"Ben hallederim," diye açıkladı Mo.

Ne diyecek?

Tex'e sen *bakmadın*. Kimse

Tex'e *bakamazdı*.

Özellikle de normal böğürmelerinden daha yüksek sesle böğürürken ve bir kapıya vururken.

O böyle yaparken annemin bile Tex'e *bakamayacağından* şüpheleniyordum ve Tex anneme sırılsıklam aşıktı.

Ne yazık ki, bu düşünceler kafamda dönüp dururken, Mo kargosunu bulmuş ve çekiştirerek giymişti.

Sinek gibi odadan çıktı. Kahretsin!

"Mo! Bekle!" Yataktan çıkmak için çabalayarak bağırdım.

Yatak örtülerinin dağınıklığı içinde külotumu ve geceliğimi bulmam çok uzun sürdü ve aynı anda onları giymek için mücadele etmem çok daha uzun sürdü.

Merdivenlerin başına geldiğimde geceliğim aşağıya doğru süzülüyordu ve "*Sen! Yapman gereken bazı açıklamalar var.*" sesini duyduğumda merdivenlerden aşağıya doğru fırlamaya başladım.

Tex.

Tex, Mo'nun yüzüne bakıyor.

Çok daha hızlı bir şekilde ilerlemeye devam ettim ve aşağıya indiğimde, koridor boyunca kayarken ayaklarım yerde gıcırdadı ve ivmemden dolayı TV odasına giden kemere çarptım.

İşte o zaman bu durumun sadece Tex in A Snit kadar kötü olmadığını anladım. Daha kötüydü.

Çok daha kötü.

Çünkü fuayeden içeri giren sadece benim iri yarı, vahşi saçlı üvey babam Tex değildi.

Arkasından Lee geldi.

Hank.

Vance.

Luke.

Hector.

Ren.

Ve Eddie.

Tüm Hot Bunch (Mace hariç, ama onun Los Angeles'ta yaşadığı ve uygun bir uçuş yakalayamadığı için orada olmadığını düşündüm).

Kahretsin!

Mo'n u n peşinden oturma odama girerken hepsi bana ters ters baktı.

Mo öfkelenmiyordu.

Başını çevirip bana baktığında neşesini kontrol etmekte zorlanıyor gibiydi.

Hayır.

Hayır, hayır, hayır,

hayır, *hayır*.

Anlamadı.

Bu *hiç* komik değildi.

Smithie, Hawk'ı neden getirdiğini açıkladığında ben *de* gemideydim, çeşitli nedenlerle gemideydim.

Birincisi ve tartışmasız en önemlisi, Hot Bunch'ın Denver'da kendi içlerinden birini koruma moduna girmesi çok korkutucu bir şeydi.

İkincisi ve tartışmasız önceliği, çünkü Eddie karısına, kız kardeşime, o da anneme ve diğer Rock Chicks'e söyleyecekti ve hepsi de Smithie'deki herkes gibi endişelenecekti.

Ve ben bunu yapamazdım.

Adamların bildiği çok açıktı.

Ve şimdi, döngünün dışında tutuldukları için değil, işi yapmaları istenmediği için kızgındılar.

Hot Bunch'ın işaretlenmesi de bir başka korkutucu şeydi. Bunu halletmem gerekiyordu.

Derhal.

Mo'nun yanına

koştum. "Mo-"

"Bebeğim, yukarı çık ve üzerine bir şeyler giy," diye mırıldandı. Çıldırılmış mıydı?

Bunun için zamanımız yoktu!

"Ama-"

Tex gürledi, "Kıçını buraya getir, kızım."

İşte oradaydı!

Bunun için zaman yok.

Mo oturma odama doğru baktı.

Oturma odama doğru baktım.

Hot Bunch ile doluydu. Tex

kemerli geçitte belirdi.

"Ne dedim ben?" diye sordu (başka bir gümbürtüyle).

"Tex-"

"Eddie haberi almış. Smithie'nin kafayı sana takmış bir delisi varmış ve seni nasıl *temizleyeceğine* dair ayrıntılı mektuplar gönderiyormuş," dedi Tex (yüksek sesle ve aynı zamanda öfkeyle). "Ve *sen*. Beni *ya da* çocukları çağırmadın."

Eddie, Tex'in yanında belirdi.

"Lottie, buraya gel," diye

homurdandı. Oh be.

Mo'nun elinin sırtımın alt kısmına geldiğini ve oraya baskı yaptığını hissettim.

Görünüşe göre, bunu halletme zamanının geldiğini

fark etmişti. Hem de hemen.

Ama o anda topuklarımın üzerine basmak istedim. Ancak, bir yetişkin olduğum ve on dakika önce bir yetişkin gibi davranmaya karar verdiğim için, muhtemelen şimdi bundan geri dönmemeliydim.

Tex ve Eddie yolumuzdan çekildiler, böylece oturma odasına

gidebildik. Oturma odam o kadar da küçük değildi.

Ve içerideki o koca adamlarla hiç de küçük görünmüyordu.

İçeride bana ciddi şekilde kızan onca koca adam varken çok önemsiz görünüyordu.

"Uh-" diye başladım.

"Hawk her şeyi halletti. Ben onu korudum. Bitti," dedi Mo üzerimden.

Bu adamlarla *görüşüyor* muydu?

Yani...

Bunun işe yarayacağını *gerçekten*

düşünüyor muydu? "Sırada *sen* varsın,"

diye gürledi Tex ona. Gördünüz mü?

İşe yaramadı.

Mo'nun başını eğmiş, ayaklarına baktığını görmek için yanıma ve yukarı baktım, profili bana daha önce olduğundan daha da eğlendiğini söylüyordu.

Evet, deliydi. Bu *hiç* komik değildi.

Her şeyi elime almam gerekiyordu.

"Dinleyin çocuklar, Mo'nun dediği gibi, bitti," diye paylaştım odadakilerle. "Zor oldu ama bitti ve kutlama aşamasına geçiyoruz. Bu yüzden bilgilendirme toplantısını bira ve tekila varken, başka bir deyişle *başka bir zaman* yapabilirsek çok memnun oluruz."

"Kutlama aşaması mı?" Bu

Hector'dan geldi.

Hector'dan gelen ses vücudumu kilitledi.

O zaman fark ettim ki, Ateşli Çete bana kızmakla o kadar meşguldü ki Mo'nun orada olduğunu fark etmemişlerdi, onun üzerinde sadece kargo vardı ve benim üzerimde de gecelik vardı.

Oh adamım.

Luke, Mo'ya, "*Asla*," diye homurdandı, "koruduğun kişiyle yakın bir ilişkiye girmeyeceksin."

Mo'nun kafası yukarı kalktı ve artık eğlenmiyordu.

Oh be!

Luke'a aceleyle, "O yapmadı," dedim. "Buna birkaç saat öncesine kadar başlamamıştık."

"Samimiyet sadece sevişmeyi içermez," dedi Vance. Beni orada yakalamıştı.

"Tamamen profesyonelceydi," diye yalan söyledim.

Ren, "Bana profesyonel görünüyor," dedi.

Orada ne işi olduğunu merak ederek ona ters ters baktım. Hot Bunch'ın bir üyesi değildi.

Ally Nightingale, şimdiki adıyla Ally Zano ile evli olmasına ve kesinlikle seksi ve kendine has bir belalı olmasına rağmen, belli ki bazı şeyler söz konusu olduğunda her şey aile içindeymiş gibi görünüyordu.

"Artık bitti," diye tersledim. "Dediğim gibi, birkaç saat öncesine kadar sevişme kısmına başlamamıştık, hatta bir hafta önce sevişmeye başlayacaktım ama Mo izin vermedi. Yani buradan da görebileceğiniz gibi her şey profesyonelceydi."

"Lanet Mo hakkında konuşmayı keser misin?" Lee öfkeyle sordu. "Ben büyük bir kızım, Lee," diye karşılık verdim ona.

"Sen bu odadaki her erkeğin küçük kız kardeşisin, Lottie," diye karşılık verdi. "Bu yüzden lütfen senin *birileriyle yattığından bahsetmeyi bırakabilir miyiz?*"

Ona cevap vermedim.

Katılmışımdım.

Ben Jet'in küçük kız

kardeşi idim.

Değildim.

Odadaki adamları görebilmek için başımı hareket ettirdim. Her biri bana kaşlarını çatmıştı.

Çünkü kız kardeşim ve onun tüm arkadaşlarının erkekleri (ve tamam, benim arkadaşlarım da) belalı tiplerdi ve hayatlarındaki kadın ne tür bir uydu olursa olsun, onların tüm sorunlarıyla ilgilenebileceklerini varsayıyorlardı.

Beni tehdit eden bir şey olduğunda tüm ağabeylerime haber verilmemiş olmasıydı.

Ben yapmadım.

Bilmiyordum.

Ben sadece Lottie'ydim, Jet'in küçük kız kardeşi.

Bana karşı bu kadar derin hisler beslediklerini bilmiyordum. Ama hissetmişler.

Onlar yaptı.

Benim için gerçekten çok *derin* hissettiler.

O anda boğazım düğümlendi ve gözlerim doldu.

"Sen bana gelmedin."

Dikkatim konuşan adama yöneldi. Eddie.

Aman Tanrım.

"Eddie," diye fısıldadım.

"Eğer ellerinde olmasaydı..." Başını iki yana salladı. "Eğer sana bir şey olursa..." Onu da bitiremedi.

Ve biliyordum ki, artık yapamazdı, çünkü sevgili karısının sevgili küçük kız kardeşine, sevgili çocuklarının sevgili teyzesine bir şey olursa hayatı cehenneme dönerdi.

Ayrıca, çok değer verdiği bir kadın olan baldızının başına bir şey gelebilirdi.

Aman Tanrım.

"Öyle olmadı. Hawk Delgado'ydu Eddie," dedim sessizce. "Ondaydı."

Eddie, "Ben bu adamın evine gittim, Lottie," diye karşılık verdi. "Eğer ellerinde olmasaydı..."

Yine sözünü bitirmedi.

Azımsanmayacak bir güçlkle yutkundum.

"Lottie, tatlım, bana bak," diye seslendi Hank.

Hank'e baktım.

"Bu adamı bulmaktan çok daha fazlası vardı," dedi. "Endişeden aklınızı kaçırmış olmalıydınız. Bunu asla tek başınıza üstlenmemelisiniz. Bunun size ya da duruma bir faydası olmaz ve karanlıkta tuttuğunuz insanları da hiçbir şeyden kurtarmaz. Onlar da senin bir hafta boyunca yaşadıklarını bir saniye içinde hissedecekler," elini kaldırarak odayı gösterdi, "gördüğün gibi."

Dürüst olmak gerekirse, bunu düşünmemiştim bile. Sadece başımı öne eğdim ve işime devam ettim.

Ama bunu yaptım çünkü kimseyi endişelendirmek istemedim. İş yerindeki kızları endişelendirmek yeterince kötüydü ve bu benim seçimim değildi. Öyle olsaydı, bunu yapmazdım.

Ve ben de Lottie Mac'tim. Sert bir kadındım. Her şeyin üstesinden gelebilirdim.

Uzun zamandır kendi başımaydım ve bunu yapıyordum.

Smithie'den bahsetmiyorum bile. Hawk Delgado. Onun takımı. Ve benim Mo'm vardı.

"Evet," diye itiraf ettim. "Ama Mo vardı." Kötü bir fikirdi.

Hank Mo'ya baktı ve nazik ağabey ifadesi kayboldu.

Luke, "Biz Mo'yla konuşurken sen de gidip üzerine bir şeyler giymeye ne dersin?" diye önerdi.

Olamaz.

"Luke-"

"Lottie," Mo'nun eli tekrar sırtımın küçük kısmına geldi, "git giyin."

Başımı kaldırıp ona baktım. "Seni bırakmayacağım."

"Her şey yoluna girecek. Konuşmamız gerek," diye cevap verdi.

Omurgam dikleşti. "Seni terk etmiyorum, Mo." "Üzerine bir şeyler giymelisin," diye karşılık verdi.

"Neredeyse bir önlük giyiyorum," diye karşılık verdim.

"Bu çok seksi ve hiçbir işe yaramıyor," diye karşılık verdi. Değildi.

Öyle
miydi?
"Değil."

"Lottie, ben bilirim," diye işaret etti.

"Ben de isterdim, gözlerim yanıyor," diye mırıldandı

Luke. "Babydoll gecelik, Tanrım," diye ısırıldı Vance.

Kendime baktım. Tamam.

Belki şirindi. Ve biraz
da ateşli.

Adamlara döndüm. "Beni soyunurken gördünüz. Hepiniz."

Luke'un bakışları benimkilere kaydı. "Hatırlatma bana."

"Kusabilirim," diye mırıldandı Hector

yere. Kutsal dumanlar.

Onlar *tamamen* benim *ağabeylerimdi*.

"Lottie, *git üstünü giy*," diye gürledi Mo.

Ve Brook'un Tartışmasız Sesi vardı.

Ona ters ters baktım. "Peki." Bakışlarımı odadaki adamlara çevirdim.

"Ama ben yokken kimse ona zarar vermesin."

"Ona zarar vermeyeceğiz," dedi Ren.

"Ona zarar verebilirim," diye

mırıldandı Vance. "Ben de varım," diye

ekledi Hector.

"Ona zarar vermeyeceksin!" Hector'a bağırdım.

"Pekâlâ, pekâlâ. *Cálmate, hermanita*," diye cevap verdi Hector.

Bunun gerçekleştiğinden emin olmak için dikkatimi Tex'e çevirdim ve

"Zamanı geldiğinde benimle koridorda yürümeni istiyorum" dedim.

Tex tüm bu olanlar boyunca alışılmadık bir şekilde sessizdi, muhtemelen adamların beni rahat bırakmadıkları için her şeyi kontrol altına aldıklarını düşünüyordu.

Anonsumdan sonra gözle görülür bir şekilde hareketsizleştiği için o şekilde kaldı.

Oda hareketsiz

kaldı. Zaman durdu.

"Ve hazırlan," diye devam ettim. "Çünkü çok büyük bir düğün olacak ve ben seksi bir elbise giyeceğim. Roxie'ninki gibi, ama daha seksi. Bir sürü çiçek. Devasa bir pasta. Ordövrler servis edilecek. Açık bar. Her şey var." Mo'ya döndüm. "Sen de ister misin?"

"Sen nasıl istersen bebeğim," diye mırıldandı, yine eğlenmiş görünüyordu. "Güzel," diye tersledim.

"Şimdiden evleniyor musun?" Eddie sordu, sesi alçak ve mutsuzdu.
"Daha birkaç saat önce başladığınızı söylemişsiniz."

Ona doğru döndüm. "Jet'i ne zaman yanına aldın?"

Çenesini kapattı.

Mm-hmm.

Hiçbiri "acele ediyorsun" savunmasını kullanamadı.

Her biri kendi kadını ışık hızıyla elde etmişti.

Tanrı'ya şükür *buna* katlanmak zorunda kalmadım.

"Ve hayır, henüz değil," diye devam ettim. "Daha ilk randevumuza bile çıkmadık. Ama sinyaller onun doğru kişi olduğunu gösteriyor. Peşimde dindar ucubeler dolaşmayı ya da oturma odamı işgüzar *erkeklerle* doldurmayı bırakırsam her şeyin yolunda olup olmadığını göreceğiz. Yine de," Mo'ya döndüm, "bizi bir araya getirdiği için o kaçığa teşekkür etmeliyiz."

Mo'nun gözleri kısıldı ve boğazından hırlamaya benzer bir ses çıktı.

Tamam, yani henüz tehdit dolu, seks sonrası iyiliksever bir ruh halinde değilim.

Bilmeniz önemli.

Eddie içini çekti ve ben de Hot Bunch'a dönüp baktım. Lee sırtıyordu.

Hank ayaklarına bakıyor ve gülümsüyordu.

Vance ve Hector birbirlerine bakıyorlardı, hâlâ mutlu değillerdi.

Luke Mo'yu izliyordu.

Ren bana

gülümsedi.

Tex'e döndüm.

"Eee?"

Tex bana baktı. Sonra
üzerime geldi.

Önce eli başımın üstüne gitti.

Oraya vardığında, yüzümü göğsüne bastırmak için kullandı. İşte o zaman kolları bana dolandı.

Gözlerimi kapattım ve kollarımı ona doladım.

Evet, babamın en iyi kızı olmama gerek yoktu.

Sadece Tex'e ihtiyacım vardı.

"Benim için onurdur, Lottie," diye saçlarımın tepesine doğru alçak sesle vurdu. Evet.

Tek ihtiyacım olan Tex'ti.

Ve Mo.

Ve Hot Bunch. Hayat

alır götürür.

Ama eğer ona açıksanız, o da verir. Ve

benim çok şeyim vardı.

"Şimdi üzerine bir şeyler giy kızım," diye emretti Tex, beni bıraktı, kendi etrafımda döndürdü ve Mo'ya doğru hafifçe itti.

Kapı çalındı.

"Tanrım," diye mırıldandı Mo, Tex'in kucaklaşmasını izledikten sonra bana attığı yumuşak bakış sabırsız bir bakışa dönüştü. "Ben bakarım. Sen giyin," dedi bana.

"Pekâlâ. Ben gidiyorum," diye

cevap verdim. Kapıya doğru

gitti.

Merdivenlere gittim.

Duyduğumda üç tanesini kaldırmıştım. "Güzel, Mo. Burada olmana sevindim.

Size de birkaç soru sormamız gerekiyor."

Bu, Mo'nun Mitch Lawson ve Brock Lucas'ı içeri almasını izlemek için geri dönüp aşağı indiğim anlamına geliyordu.

Muhteşem.

Mitch ve Brock'u tanıyordum çünkü onlar polisti, etrafta dolaşıyorlardı. Bir striptiz kulübünde çalışıyordum ve etrafta her zaman bir sürü insan oluyordu ve ortalamalar kanunu gereği, bu insanlardan bazıları polislerin ilgilendiği şeyleri yapıyordu.

Çok iyi arkadaş değildik ama iyi adamlardı ve kızlardan birinin sık kafalı biriyle çıkması ya da Smithie'nin kulübün otoparkına park edilmiş bir arabadan uyuşturucu satıldığından şüphelenip polisi araması gibi nedenlerle zaman zaman benimle konuşmak zorunda kalıyorlardı.

Onlardan hoşlansam da, Mo'nun devasa sikini emmeden ve sonra ona binmeden önce evimden çıkarmam gereken iki adam daha vardı, bu onu başka şekillerde daha iyi tanımadan önceydi.

"Selam Lottie," diye

selamladı Mitch. "Mitch."

"Lottie," dedi Brock.

"Hey, Brock."

"Lottie."

Bu sonuncusu bir hırıltıydı.

Yakışıklı erkek arkadaşına baktım ve mesajını aldım.

Kesinlikle giyinme zamanı.

"Ben giyineceğim. Bensiz başlamayın," dedim Mitch ve Brock'a ve onlar cevap veremedi dönüp giyinmek için merdivenlerden yukarı koştım.

* * * Mo

gömlek giymek için bana katıldı.

Uzun süre o gömleğin altında ne olduğunu merak ederek bekledikten, sonunda ona sahip olduktan, onu çok sevdikten ve sonra tekrar benden saklandıktan sonra bu, taşınması ağır bir y kt .

Ama umarım her şey yakında sona erer, hasta olduğumu söyleyebilir, ikimiz de tekrar soyunabilir ve kutlama şenliklerine yeniden başlayabiliriz.

Bulut grisi joggers'ımı giydim ve omzumdan düşen uyumlu bir slouchy üst giydim, sadece Mo'nun kıyafetimi değerlendiren gözleriyle "Bunu yapamazsın, değil mi?" diye sormasını sağladım.

Tanrı aşkına.

"Bu kıyafet hiç seksi değil," diye onu bilgilendirdim.

"Bebeğim, şu anda dizlerimin üzerine   kmem için zaman olsaydı, Tanrı'ya şükretmek için yapardım, senin bir penisin yok. Ama var. Yani bu benim kararım. Ve  yle."

Buna itiraz edemem.

Ben de "Bütün bu adamlar çok çekici, Mo." dedim.

Bakışları kıyafetimden yüzüme kaydı. "Evet, ben de  yle. *Senin tarafından.* Ve şimdi de polisler tarafından sorgulanmam gerekiyor."

Oh.

Peki o zaman.

"Ne giymemi istiyorsun?" diye sorarken g l msememek için kendimi zor tuttum.

"Bu ev sen ve ben hariç boş kalana kadar, bir kefen."

Tamam.

G l msemeden edemedim.

"Bende onlardan yok," diye paylaştım içinden.

"Hadi şu işi bitirelim," dedi i  çekerek. Bunu kabul ettim.

Odadan birlikte çıktık, ben ek bir yükün altındaydım, bu yük Mo'nun omuzlarıma attığı ağır kolunun y k yd .

Bu yükü taşımayı umursamadım.

"İyi misin?" Ben sordum.

"Güvendesin, iki kez seviştik, ben iyiyim... şimdilik."

"Hayır, Tex ve Hot Bunch'ın burada olmasından bahsediyorum."

Bizi merdivenlerin yarısında durdurdu, merdivenler pek dar sayılmazdı ama ben iri yarı erkek arkadaşımın yanına sıkışmıştım.

"The Hot Bunch?" diye sordu.

"Bülbül Adamlar, artı Eddie ve Ren. Kitapları okumadın mı?"

"Şu *Rock Chick* kitapları mı?" diye sordu. "Evet," diye cevapladım.

"Hayır, o kitapları okumadım," diye mırıldandı.

Bu muhtemelen iyiydi.

Ancak...

"Okumuyor musun?" diye sordum. "*Okuyabiliyorum*," diye cevap verdi.

"Hayır, yani eğlenmek için okumayı seviyorum."

"Çok meşgulüm. Zamanım olursa onları dinliyorum." Ona gülümsedim. "Güzel."

Gözlerini bana dikti. "Onların içinde misin?" Hmm...

Aptal rolü yaparak başlamaya karar verdim.

"Neye?" Kolu omzumu sıktı.

Rock Chick kitaplarında olduğumu kastetti.

Ve aptalı oynadığımı biliyordu.

Köprücük kemiğimin kırılmasını önlemek için

"Sayılır" dedim. "Nasıl *sayılır*?"

"Daha çok evet gibi bir şey." Bana baktı.

Sonra bir iç daha çekti ve merdivenlerden inmeye devam ettik.

Etrafta takılmaya karar vermiş olan adamlara katıldık (hepsi bu kadardı) ve Eddie'nin kendini evinde gibi hissettiğini ve kahve dağıttığını gördüm.

Mitch ve Brock sohbet ederken yemek masasına oturmamı önerdiklerinde daha fazla kapsül almayı aklıma not ettim.

Başı ben aldım ve Mo sağ tarafımda durmaya karar verdiğinde hafif bir kargaşa oldu, bu da Eddie'nin

kahvesini bırakmış ve Tex'in de konumlandığı sol tarafımda konumlanmaya çalışıyordu.

"Onu kim veriyor, orospu çocuğu?" Tex gürültüyü sona erdirmek için sordu.

Eddie'nin cevap vermesine izin vermedi. "Ben. O yüzden geri çekil."

Eddie kötü bir şekilde pes ederek, "Sana smokin giydirecek," diye uyardı. "Ne olmuş yani?" Tex sordu.

Odadaki herkes şok içinde Tex'e baktı. Flanel tişört ve kot pantolon giyiyordu.

Son.

Baskı altında olmadığı sürece, evlendiğinde, bir Rock Chick evlendiğinde ve annemle gemi yolculuğuna çıktığında. Bu gemide sadece mayo giymek için mayo giymişti ve Mo'dan biraz daha küçük olmasına rağmen daha yaşlı ve daha kıllı olduğu için gemideki havuzun yanındaki güverteyi temizlemişti çünkü insanlar ondan korkuyordu.

Tex, yeğeni ve Hank'in karısını kastederek, "Roxie'yi Herb bu işe burnunu soktuğu için vermedim," diye devam etti.

"Herb onun babası," diye belirtti Hank.

"Evet, *iki* kolu var, yanılıyor muyum?" Tex fark etti.

Yanılmıyordu.

"Ve eğer Lottie'yi mihraba götürürsem ve fikrimi değiştirirsem," diye devam etti Tex, "onu kimin vereceği sorulduğunda, bu adamın suratına yumruk atabilir ve onunla birlikte kaçabilirim."

Bunun üzerine başını Mo'ya doğru salladı.

Ama Tex'ten beni vermesini isteme konusunda tereddütlerim vardı çünkü Tex'in sağı solu belli olmazdı ve bu kulağa şok edici geliyordu ama onun yanında hiçbir şey olasılık dışı değildi.

"Bunu yapmamanı gerçekten tercih ederim, Tex," dedim ona.

"O zaman ona karşı gerçekten iyi olsan iyi edersin," dedi

Mo'ya. "Daha bir randevuya bile çıkmadık!" Tersledim.

Tex sonunda bana baktı. "Bu saçmalığı benimle deneme kızım. Başından beri bu işin içindeyim. Lee ve Indy'nin henüz bir randevuya çıktıklarından bile emin değilim, üstelik yıllardır evliler ve iki çocukları var."

"Gerçekten de yapmadın, değil mi?" Hank Lee'ye sordu.

"Bodrum katı plastik örtülerle kaplı bir deli hakkında konuşabilir miyiz?" Mitch sordu.

Ve vücudum buz kesti.

"Bir kelime. *Şimdi*," diye homurdandı Mo ve Mitch'in bu sözü kabul etmesini beklemedi.

Çıplak ayaklarının üzerinde döndü ve arka kapıya doğru yürüdü. Mitch bana, adamlara baktı ve onu takip etti.

Brock onun peşinden gitti.

"Bilmiyor muydun?" Eddie bana mırıldandı.

Gözlerimi yemek masasına diktim.

"Lottie, *querida*, bilmiyor muydun?" Eddie tekrarladı. Gözlerimi ona diktim. "Plastik çarşaflar mı?" Eddie'nin yüzü sertleşti ve Lee'ye baktı.

Tex'in büyük eldiveni omzuma düştü ve sıktı.

"O... o devam etmeye hazırlanıyordu, değil mi?" diye sordum. Eddie bana baktı.

"Evet, Lottie," dedi nazikçe.

"Aman Tanrım," diye nefes aldım.

Tex yanımdaki sandalyeyi çekti ve iri cüssesini oraya yerleştirdi. Elini masanın üzerinde benimkinin üzerine koydu.

"Artık güvendesin kızım. Her şey yolunda," diye alçak sesle bağırdı. Benimkini örten eline baktım.

Tex, "Lottie, bana bak," diye ısrar etti. Ama bende bir sorun vardı.

Tex, "Lottie, kızım, *bana bak*," diye tekrarladı.

"Seni seviyorum Tex, bunu biliyorsun, değil mi?" Ellerimize doğru söyledim. "Seviyorum sevgilim, ben de seni seviyorum," diye cevap verdi Tex.

Tex'in kelimeleri gerçekten söylemesi ve dilinin tutulmaması ve açık duygular karşısında garip hissetmemesi gibi şaşırtıcı ve muhteşem bir olay aklıma bile gelmedi.

Tex'e ve ellerime, "Seni seviyorum Eddie, bunu biliyorsun," dedim. "Seni kız kardeşim ve yeğenlerim için seviyorum ve seni kendim için de seviyorum."

"Ben de seni seviyorum tatlım," diye mırıldandığını duydum Eddie'nin, saçlarımın omzumdan nazikçe çekildiğini ve bir elin güven verici bir şekilde boynuma indiğini hissederken.

Bana güven vermedi.

"Hepinizi seviyorum çocuklar," dedim.

Kimse cevap vermedi ama iyiliği etrafımda hissettim.

Sadece işe yaramadı.

"Mo'ya ihtiyacım var," diye fısıldadım, benim bile zor duyduğum bir sesle. "Pardon, sevgilim?" Tex sordu.

Birden bakışlarımı onunkilere çevirdim, bir haftadır tuttuğum hakimiyetimi tamamen kaybettim ve "*Mo'ya ihtiyacım var!*" diye bağırdım.

Arka kapı, Vance ve Ren ona doğru koşmaya başlamadan önce açıldı.

Ağır, hızlı adımlar duydum, sonra güçlü kolların arasındaydım ve sonra geniş bir kucakta oturuyordum, büyük bir bedenın içine gömülmüştüm, tepeden tırnağa titriyordum.

"Kurban Yardımını mı?" Hank'in sessizce sorduğunu duydum.

Mo aynı tonda, "Ona bir dakika ver," diye cevap verdi, beni daha yakının tutup çekerek. Sonra kulağıma, "Ne hissediyorsun?"

Dehşete düştüm.

Plastik levhalar.

Kolları daha da sıkılaştı. "Ne hissediyorsun, tatlım?"

"Seni."

"Ben," diye kabul etti.

"Neredeyim ben?" "Tam burada."

"Tam burada. Seninle birlikte. Güvende misin?"

Kendimi başımı sallamaya zorladım ama bu hareket bana yabancı geldi, sanki daha önce hiç yapmamışım gibi.

Ve titrememi

durduramıyordum. Dostum,
çok soğuktu.

Mo, "Kız kardeşini buraya getir,"
diye emretti. "Hemen," dedi Eddie.

"Ve annesi," diye devam etti

Mo. "Anladım," diye
yanıtladı Tex.

"Ben iyiyim. İyi olacağım. Onları endişelendirme," dedim Mo'nun göğsüne. "Lottie?"

"Evet?"

"Kapa çeneni."

"Tamam."

Hâlâ titriyordum (tamam, daha çok titriyordum), Mo'ya yaklaştım. O da bana tutundu.

On Birinci Bölüm

Ana Damarı Vurdum

Mo

"Kahretsin, Mo. Çok özür dilerim. Bilmiyordum."

Lawson, Lottie'yi annesi ve kız kardeşiyle yatakta bıraktıktan sonra ayağı zemine değer değmez ona vurdu.

Mo adama baktı. Harap olmuş görünüyordu.

Mitch Lawson işleri yoluna koymak için elinden geleni yapıyordu, tersini değil.

Lottie'yi böyle korkutmak onun DNA'sında yoktu ve korkuttuğunu bilmek

Onu

Ama bu Mo'nun suçuydu.

O ilk gece korku seviyesini göstermişti.

Böyle bir şey olacağını bilmeliydi ve

Mitch ve Slim'in ikinci gösterisinde o da olmalıydı.

"Yapmadığını biliyorum," diye cevap verdi Mo. "O da senin yapmadığını biliyor. O birlikte yaşayan bir kadın. Sert bir görüntü çiziyor. Ben bile dayanamadığını bilmiyordum, Mitch. Ve Lottie'nin nasıl biri olduğunu, onu bilgilendirmediğimizi bilemezdin. Bu benim suçum. Seni uyarmalıydım. Ama dışarıda da söylediğim gibi, o hiçbir şey bilmiyor. İlk mektup, hepsi bu."

Lawson başını salladı.

"Pekâlâ. Hadi şu işi bitirelim," dedi Mo ve oturma odasına doğru ilerledi.

Nightingale kardeşler (Lee ve Hank), Chavez kardeşler (Eddie ve Hector), Tex, Vance, Luke ve Ren arkasına geçip yerleştiklerinde çok şaşırdı.

Sanırım onaylanma oranı yükseldi.

O anda, daha az umursayamazdı. Kız arkadaşına geri dönebilmek için bu işi halletmeye odaklanması gerekiyordu.

Mo, Lottie'nin oturduğu baş köşedeki sandalyeye oturduktan sonra gözlerini yemek masasında yan yana oturan Lawson ve Lucas'a dikti.

olmuştur.

Lawson (şimdilik) bunun üstesinden gelmişti ve oyun yüzünü takınmıştı.

Mo, Lucas'ın iyi polis rolünü üstlenmeyeceğinden şüphelense de Lawson kötü polis rolünü üstlenerek bunu başlattı.

"Axl, kalabalığın içinde ona seslendiğin için bu adamı kilitlediğini bildirdi."

Axl bunu bildirmez.

Kahretsin, bu hiç kolay olmayacaktı.

Ama olamazdı.

Eğer pisliği halının altına süpürüyor gibi görünselerdi, bu çatlak yürüyüp gidebilirdi.

"Ondan iyi bir izlenim almadım, ama kayda değer biri değildi, bu yüzden onu ilk gördüğüm King Soopers'ta saat tutmadım," diye doğruladı Mo bir şekilde. "Ama aradım ve Axl onun peşinde olduğunu söyledi. Onu kilitlemekle ilgili bir şey bilmiyorum ve bu bizim görevimiz değildi, bu yüzden onu kitleyip kitlemediğini doğrulayamam. Ama adam Axl'a onu kitlemesi için bir sebep vermedikçe Axl'ın bunu yapmasına şaşırırdım."

"Şüpheli, kendisine yaklaşıldığında ayrılmaya çalıştığını ve buna izin verilmediğini bildirdi. Buna tanık oldunuz mu?" Lucas sordu.

"Soyunma odasında Lottie'nin üzerindeydim. Yani hayır."

Lawson, "Onu şüpheli kişi olarak etiketlediniz ve sonra da Lottie'nin icabına baktınız," dedi.

Mo başını salladı.

Lucas, "Bu ve King Soopers'ta görüldüğüne dair kayıtlara geçecek bir açıklama yapmalısın," dedi. "Mağazadaki o olduğundan emin misin?"

"Yüzde yüz, dürüst olmak gerekirse, hayır. Ama onu kulüpte gördüğüm anda, salatalıkları kontrol ettiğine dair tüm varlığımla bahse girerdim."

Lawson ve Lucas birbirlerine baktılar.

"Makbuz," diye mırıldandı Lawson.

"Anlaşıldı," diye mırıldandı Lucas.

Bu, adamın eşyalarını arayacakları ve onu mağazaya yerleştirmek için bir fiş bulmaya çalışacakları, Mo'nun ifadesini doğrulayacakları, böylece Mo'nun onu oraya yerleştirme konusunda yüzde yüz emin olması gerekmeyeceği anlamına geliyordu.

Mo da adamın bir şey alıp fişini sakladığını umuyordu.

"Bu konuda kayıtlara geçeceğim," diye ekledi Mo. "Onu kulüpte gördüğümde Lottie'ye bakmıyordu. Gözleri benim üzerimdeydi."

Lucas, "Son mektubunda seni ölümle tehdit etmiş," dedi.

Mo arkasındaki adamların değiştiğini hissetti ve bu kısmı bilip bilmediklerini merak etti. "Evet."

"Polisin çağrılmasını istemediniz mi?"

"Smithie'nin çağrısı. Mektuplar ona gönderilmiş."

Ne Lucas ne de Lawson bu durumdan memnun görünüyordu.

"Ama doğrudan tehdit edildiniz," diye hatırlattı Lawson ona.

"Kendi başının çaresine bakamayan bir adam gibi mi görünüyorum?" Mo sordu.

"Hayır," diye cevap verdi Lawson. "Adam Smithie'nin ofisinde cüzdanının zorla alınıldığı ve iradesi dışında alıkonulduğunu belirtiyor."

Vay canına.

Hayır, bu hiç de kolay olmayacaktı. "Lottie'nin peşindeydim," diye tekrarladı.

"Bundan haberin yok mu?" Lucas onu dikkatle izleyerek sordu. Biliyordu.

"Lottie'nin peşindeydim."

"Bunu bilmiyorsun," diye tekrarladı Lucas, bu sefer soru şeklinde değildi ama yine de bir soruydu.

"Soruldu ve cevaplandı," dedi Lee. "Devam et Slim." "Lee, bırak da işlerini yapsınlar," dedi Hank sessizce.

Kendisi de bir polis olan Hank oyunu biliyordu ve oynanması gerektiğini de biliyordu.

Lee, Lottie'nin sakinleşebilmesi için onları evden çıkarmak istiyordu. Kapı çalındı.

Görünüşe göre Lottie için işler sakinleşmeyecekti.

Hay sikeyim.

"Hallediyorum," dedi Hector ve harekete geçti.

Lawson, "Üzgünüm ama aslında cevaplanmadı Lee," diye belirtti.

"Adamı takip ettim. Işıklar sönene kadar bekledim.

Beni tanıyordu ve benim de onun hakkında bir şeyler biliyor olabileceğimi düşünerek telsizime konuşarak onu kızdırmak istemedim." Mo araya girince Lawson ve Lucas'ın dikkati tekrar ona yöneldi. "Lottie'nin setinden sonra ışıklar söndü. Ekibe haber verdim. Axl onun üzerinde olduğunu söyledi. Lottie'yi soyunma odasına götürdüm, kendini içeri kilitledi. Hawk'ı aradım. Ona bu adamın bizim adamımız olduğundan ne kadar emin olduğumu söyledim. Hawk aramayı yaptı."

"Peki bu arama neydi?" Lawson sordu.

Hawk, Hector'un önünden onlara doğru ilerleyerek, "Sana o aramayı söylemiştim Mitch," dedi. "Mo'nun bir avukata ihtiyacı yok, ama bu işi ben halledeceğim.

Bu iş uzarsa gününü mahvetmek için ona bir tane vereceğim." Hawk oyunu biliyordu.

Adamları bu oyunu oynamaya zorlandığında bu durum onu çok rahatsız ediyordu. "Smithie, ne sen, ne ekibinin herhangi bir üyesi, ne de

Kulüp bir adamı alıkoyabilir, Hawk," diye karşılık verdi Lawson.

Hawk, "Evet, o kulübün kiralık güvenliği olarak yapabiliriz," diye karşılık verdi.

Lawson bunun doğru olduğunu bildiği için konuyu değiştirdi. "Cüzdanının zorla alındığını bildirdi."

Hawk, "Evinde bulunanlar göz önüne alındığında yalan ifade vermesine şaşırmadım Mitch," diye ekledi. "Ama o zaman endişelerimizi paylaştığımızda saklayacak bir şeyi olmadığını söyledi, evine girip arama yapmamızdan memnun oldu, biz de öyle yaptık. Blöf yaptığımızı düşündü, Smithie'yle olan güvenlik görevimizin kapsamını anlamadı ya da yasadışı bir arama olduğunu iddia edeceği şeyin ardından evindekilerin kabul edilemez hale geleceğini düşündü. Şimdi de hikayesini çarpıtıyor ve işler kızıışığında savunmasının bu olacağına karar veriyor."

Mo sessiz kaldı.

Arkasındaki kayma durdu.

Hawk, "Ama anlattıklarımızı doğrulayacak tanıklarımız var," diye devam etti. "Ve ses yalıtımı ve diğer şeylerle donatılmış bir bodrumu var, siz de gördüğünüz için tarif etmeme gerek yok. Smithie'nin ofisinden çıkmamayı tercih ettiği süre boyunca tedirgin oldu, muhtemelen blöf yapmadığımızı anladı. Başlarda kendini beğenmiş biriydi ve mektuplarını okursanız nedenini anlarsınız. Yolunda olduğunu düşünüyordu, kendine güveni artıyordu."

Bunu kesinlikle biliyorlardı.

"Yani onu gözaltına aldık," diye devam etti Hawk. "Sadece zorla değil. Ama Jorge evinde ne olduğunu bulduğunda ve ben seni aradığımda bu konuda kararlıydık. O emri ben verdim. Yani bu benim suçum. Ama Mo bunların hiçbirini için etrafta değildi. Mo'nun, kadını yukarıda değilken aşağı inip bir açıklama yapmasına, bu adamın onu gözüne kestirmiş olmasının yarattığı bir haftalık gerginliği atmasına ve buradan devam etmemize ne dersiniz?"

Mo, Hawk'ı kimin çağırdığını merak etti. Tahmini Lucas'tı.

Ama Lawson da olabilirdi.

Asla bilmeyecekti çünkü asla sormayacaktı ve zaten bir önemi de yoktu. Bu sadece hasta bir adamı uyutmak için oynanması gereken bir

oyundu.

"O kulübe vardığımızda Hawk, tüm müşteriler gitmişti, bu yüzden onları sorgulayamadık. Ve çalışanlardan hiçbirinin Adamın Axl'ın şüpheliyi zorla kilitleyip ofise götürdüğü olayı rapor etmedi," diye belirtti Lawson.

"Çünkü Axl ve Jaylen onu ofise çağırdı ve o da kendi özgür iradesiyle geldi," diye yanıtladı Hawk.

"Ve yine aksini söylüyor," diye belirtti Lucas.

Hawk, "Ve yine, Jorge'nin bana evinde olduğunu söylediği şeye şaşırmadım," diye karşılık verdi. "Sen şaşırdın mı? Onu kasıttan yakaladınız. Onu takip etmekten yakaladınız. Onu kötü niyetten yakaladınız, çarpı iki." Başını Mo'ya doğru sallayarak ölüm tehdidini işaret etti. "Federaller de onu tehdit iletmek için Birleşik Devletler posta servisini kullanmaktan yakaladı. Üç suçtan. Federalleri mi çağırdın?"

"Evet," dedi Lucas.

"Şimdi bana evinde bu pisliği bulunduran bu adamın mahkemeye çıkacağını, Smithie ve adamlarımın onu zorla yakalayıp alıkoyması hakkında sızlanacağını, adamın üzerinde hiçbir iz yokken, o bodrumun resimlerinin gösterileceğini, günlüklerinin jüriye dağıtılacağını, o mektupların okunacağını ve paçayı kurtaracağını mı söylüyorsun?" Hawk sordu.

Axl'ın bu konuda bir yeteneği vardı, iz bırakmadan yakalama. Düpedüz yetenekli.

Mo

gülümsemedi.

Ama o istedi.

Lawson, "Size söylüyoruz, eğer her şeyi sıkı sıkıya bağlayarak savcıya teslim etmezsek, içeri sızacak bir çatlak bulacaktır, bu yüzden belki geri çekilip işimizi yapmamıza izin verebilirsiniz," diye cevap verdi.

"Tekrar ediyorum, karakola gitmeye hazırım ama size ne gördüğümü, nerede gördüğümü, ne yaptığımı, Hawk'a ne rapor ettiğimi, bu arada doğru olduğunu ve *Lottie'nin peşinde olduğumu* söyledim," diye araya girdi Mo.

"Ve Lottie...?" Lucas bastırdı.

Mo ona, "Soyunma odasındaydı, sonra kamyonetimdeydi, sonra da yatakta uyuyordu ve bir sık bilmiyor," dedi. "Gördüğü tek mektup ilkiydi, tehditkâr dilin tırmanışını göz önünde bulundurarak herkesin çağrısı."

Lawson dikkatle, "Bu iş mahkemeye taşınırsa duyabilir," dedi.

"Nedenini bilmiyorum, çünkü Dick'i tanımıyor, bu yüzden onu tanık olarak çağırmak için bir neden yok. Bu adamın neye benzediğini bile bilmiyor," diye kestirip attı Mo.

"Onunla konuşmamız gerekecek," dedi Lucas daha da dikkatli bir şekilde. "Beklemeniz gerekecek," diye kestirip attı Mo.

Lucas başını salladı.

"İşimiz bitti mi?" Mo sordu.

Lawson ona, "İşimiz bitti, ama bunu resmileştirmek için en kısa zamanda buraya gelmen gerekiyor," dedi.

"Peki bu kaçık herif yalan beyanlarda bulunurken, benim kızım neyle karşı karşıya?" Mo bilmek istedi.

"Hawk haklı," diye cevap verdi Lucas Mo'ya. "Onu ağır yaralamaya teşebbüsten, takip etmekten, kötü niyetten yakaladık ve Federaller de dava açtı. Mektupları daktiloyla yazmış ama adresleri elle yazmış, bu cesurca olabilirdi ama çoğunlukla aptalcaydı. Tehditler ulaştı, bir işveren çalışanlarının güvende olduğunu görmek için harekete geçti. Bu gibi durumlarda güvenlik görevlilerinin devreye girmesi duyulmamış bir şey değildir. Hatta bir tehdit tespit edildiğinde kiralanan güvenliğin güç kullanması da duyulmamış bir şey değildir ve bu bir sorun teşkil etmeyecektir. Evinin muhtemelen rızası dışında aranması..."

Lucas bunun peşini bıraktı ama daha bitirmemişti.

"Yargıç bunu geçebilirse ve evinde bulunanlar kabul edilebilirse, yine de boku yedi. Arama iznimiz vardı. Yargıç sadece bunu dikkate alırsa sorun olmaz. Kefalet konusuna gelince, sadece mektuplar bile her yargıcı duraksatır. Geri kalanı için savcı ya kefaletle serbest bırakılması ya da mahkemeye kadar tutuklu kalması için çok uğraşacaktır, çünkü adam açıkça orada değil, yani sadece olası bir kaçış riski değil, aynı zamanda bir risk. O iyi. Ama bu işin peşini bırakmayacağız ve endişe duyduğumuz bir noktaya gelirse bir sürü telefon görüşmesi yapacağız, yani o güvende."

Duymak istediği de buydu. Mo

ayağa kalktı.

"Morrison, onu tekrar gördüğümde kendim söyleyeceğim, ama eğer içeri girebilersen, benim için Lottie'den özür dile. Olur mu?" Lawson sordu.

Oyun bitti.

Mo çenesini kaldırdı.

Eddie, Lawson ve Lucas'ı oradan çıkarmak için kısa bir çalışma yapmaya başladı ama Mo izlemek için oyalanmadı.

Merdivenleri üçer üçer çıktı ve Lottie'nin yatak odasına gitti.

Lottie top gibi kıvrılmıştı, başı annesinin kucağındaydı ve annesi onun saçlarını okşuyordu.

Jet, diğer tarafında Lottie'nin ayakları kucağında, onu gördü ve ona küçük bir gülümseme verdi.

"Lawson ve Lucas yola çıkıyorlar," dedi Jet'e.

Lottie başını kaldırdı ve gözleri onu buldu.

"İyi misin?" diye sordu.

"İyiyim bebeğim," diye cevap verdi, odaya doğru ilerlerken. "Sen iyi misin?" Nancy, "Kız kardeşinin çikolatalı pastasına ihtiyacı var," diye karar verdi.

"Ben hallederim," dedi Jet, yataktan çıkmak için yana kayarak.

"Sen bu işi hallet, ben de şu çocukları yola getirmeye çalışayım, ne dersin?" Nancy başını yana ve kızına doğru eğerek ona sordu.

Bunu yüzde yüz kabul etmişti. Lottie itti.

Onun da hoşuna gitmişti.

Jet onun etrafında dolanırken ön koluna dokundu.

Mo yatağa gitti.

Nancy'nin çıkmasına yardım etti. Görünüşe göre kolunda bir sorun vardı, çok fazla hareket kabiliyeti yoktu. Gerçi geri kalanı iyi çalışıyordu.

Muhtemelen Lottie'nin bahsettiği felcin kalıcı bir sonucuydu.

Ayağa kalktığı anda, "Teşekkürler Mo," diye mırıldandı.

İçeri girip onun yerini almadan önce bunu tespit etmek için uzun süre beklemedi.

Lottie başını onun kucağına koymakta tereddüt

etmedi. "Geri döneceğim, bebeğim," dedi Nancy.

Lottie ayağa kalkarak, "Tamam anne," diye karşılık verdi.

Mo Nancy'ye bir bakış attı, Nancy ona küçük bir gülümseme verdi ve odadan çıktı.

Mo sonra bir vuruş daha yaptı, bir daha, beşe kadar.

Sonra mırıldandı, "Tamam, şimdi, kızım gerçekten nasıl?"

"Sadece bir sarsıntı geçirdim. İyi olacağım."

Elini kızın boynunun kenarına dolayarak "Kes şunu" diye emretti.

Boynunu büktü, böylece eli boğazında hafifçe duruyordu ve ona bakabiliyordu.

"Gerçekten, Mo, iyi olacağım."

"Bu benim için mi, annen için mi, kız kardeşin için mi, bir kombinasyon için mi, hepimiz için mi, yoksa sadece kendine yalan mı söylüyorsun?"

Gözlerini kapattı, vücudunu yuvarladı ve yüzünü onun karnına soktu. Bu hepsi içindi.

Kendisi de dahil.

Elini kızın yumuşak saçlarının arasına soktu, başının arkasını kavradı ve onu orada tuttu.

Karnının sesini bastırarak, "Yapacağım, biliyorsun," demesi biraz zaman aldı.

"Ne?"

Ona bakmak için başını hafifçe çevirdi. "İyi ol." "Sadece şimdi, değilsin."

Başını sallamadan önce bir tereddüt geçirdi. "Biraz korkmuş durumdayım." "Doğal," dedi ona.

Bakışları belirsizleşti ve "Zayıf hissediyorum" diye mırıldandı. "Bu doğal, Lottie."

Tekrar ona odaklandı. "Evet, ama zayıf hissettiriyor." "Öyle değil."

"Tamam."

"*Öyle değil*," diye vurguladı.

"*Tamam*," diye tersledi. "Tanrım. Destekleyici ve tatlı olmayı bırak. Sinir bozucu."

Ona doğru sıırttı. "Tamam, bir pislik gibi davranacağım. Yine nasıl gitti?"

"Biliyorsunuz, şu anda bunu nasıl yapacağınıza dair hiçbir fikrinizin olmaması sıkıntılı bir durum."

"Yüzünü ilk kez kucağıma aldığımda, bunu nasıl kullanacağın konusunda benim kararım olmayacağını paylaşabilirim."

Gözlerini devirdi ve "Bu işe yarar" diye mırıldandı. Mırıldanmayı bırakıp ona, "Yine de oral seks planlarımın süresiz olarak ertelenmesinin beni sinirlendirdiğini söylemeliyim." dedi.

"Oraya varacağız," dedi ona.

Gözlerini ona dikti. "Pek çok erkek süresiz olarak ertelenen oral seksle özgür ve rahat olmaz."

"Bunu sana yapan adam boku yedi," diye duyurdu. "Üçü Federal iddianame olmak üzere bazı ciddi suçlardan yargılanacak. Kefaletle serbest bırakılacağı şüpheli, bırakılırsa da bunu karşılayabilir. Sen güvendesin. Seni seven ve sana göz kulak olacak bir sürü insan var. Tüm bunlara sahibim ve yıllardır olmak istediğim yerde, yatağında seninleyim. Bu gece senin yanında uyuyacağım, o lanet kanepede değil. Ve yarın senin yanında uyanacağım. Tüm bunlarla birlikte, oral seks için bekleyebilirim."

Güzel ela gözleri ısındı ve kendini yukarı çekti, böylece yatakta onun yanında değil, kucağında bir top halinde kıvrıldı, yanağı göğsüne sıkıca sokuldu, kolları onu sardı.

Kucağındaki başı, nasıl olursa olsun, berbat değildi.

Ama yine de onu kollarına almak çok daha iyiydi.

"Olayları çok iyi idare edememiş olmaktan hoşlanmıyorum," dedi pec'ine.

"Onları iyi idare ettin," dedi başının üst kısmına ve onu daha yakına çekti.

"Onu gömdüm. Güçlü gibi davranmakla *güçlü olmak* aynı şey değil." "İşe yarayan her şey işe yarar."

Başını geriye doğru eğdi. "Dağıldım, Mo. Herkesin önünde kendimi kaybettim."

"Sence o adamlardan herhangi biri onların önünde kaybetmeni umursuyor mu?" "I-"

"Lawson milyonlarca farklı şekilde kendi kışına tekme basıyor, senin için her şeyi ortaya koydu ve bunu yapma şekli," diye paylaştı. "Eğitim, Lottie. O adamlar seni seviyor. Lawson ve Lucas'a gelince, sana saygı duyuyorlar. Ve şu anda hissettikleri tek şey, zayıflık gösterecek kadar onlara güvenmenden onur duymak. Bak ne diyeceğim, eğer Tex, Eddie, Hank, Luke ve diğerlerinin *tek bir* seçeneği olsaydı, ya senin yanında olup o adamı yakalayacaklardı ya da senin yanında olup *seni* yakalayacaklardı, ikincisini seçerlerdi. Bir bakıma, bunu anladılar. O yüzden devam edin. Başardılar."

"Ama onlar aksiyon adamları."

"Onlar benim gibi adamlar," diye açıkladı ve kadının gözleri büyüdü. "Onu gördüğümde ve o olduğunu anladığımda, onu alt etmek için orada olmak için derim kaşındı. Ama diğer her parçamın *seninle birlikte* olmaya ihtiyacı vardı. Güven bana. Smithie'nin onları karanlıkta tutma kararına karşı çıkmadın ve bu konuda kötü hissettiğini söyleyebilirim. Ama önemli olan kısımda, *senin için* burada olmakta onların da payı var ve bunu biliyorlar. Aş artık bunu. Her şey yolunda."

"Doğru. Çok seksisin. Kocaman bir penisin var. Yatakta harikasin. OKB eğilimlerimi onaylıyorsun. *Ve* bir kırbaç kadar hızlısın?"

Ona sırtıttı. "Bu benim." "O zaman ana damarı vurdum." Çünkü yapabiliirdi.

O yaptı.

Adam aşağı inerken bile onu yukarı çekti ve ağzına aldı.

Öpücüğü nazik ve hafif tuttu.
Daha fazlasını istiyordu ve daha
fazlasını alacaktı. Ama sonra
alacaktı.

Öpüşmeyi kesti ve "Çikolatalı pasta mı?" diye sordu.

"Evet."

"Onu yiyecek misin?"

"Muhtemelen. Ama annem bunu Jet'e bir tane yaptırmak için bahane olarak kullanıyor çünkü çok seviyor. Tex bayılıyor. Eddie ve çocukların favorisi. Ama çoğunlukla annem sevdiği için."

Ona sıırttı.

"Koluna ne oldu?" diye sormadan önce soldu. Felç yüzünden mi oldu?"

"Evet. Felç geçirdi. Uzun zaman önce geçirdi. Bacağını geri almak için savaştı ama koluna asla sahip olamayacağını düşündük. Birkaç yıl önce Fortnum's'da bir fizyoterapist kahve alırken Indy ile sohbet ediyordu. Olaydan yıllar sonra bile felç geçiren hastalarla bazı başarılar elde etmişti. Indy onu Jet'le tanıştırdı, Jet ve Tex annemle konuştular, çalışmaya başladılar ve annem hareket kabiliyetini geri kazandı." Omuz silkti. "Fazla değil. Güçlü değil. Hiçbir şeyi tam olarak kavrayamıyor ya da kaldıramıyor. Ama bir şeyleri yerleştirmek için itip kakmak gibi şeyler için kullanabiliyor. Her neyse, bir şey hiç yoktan iyidir."

"Evet," diye kabul etti. "Yine de annenin başına gelenlerden nefret ediyorum, bebeğim."

"Ben de öyle. Ama o hayatta kaldı ve kendine bakıyor, Tex de gerisini hallediyor, yani her şey yolunda."

"Evet," diye mırıldandı.

"Mo?" diye seslendi ve adamın dikkati tekrar ona döndü. "Çikolatalı pasta, çocukların geleceği anlamına geliyor. Blanca muhtemelen onları izlediğinden ve bana ne olduğunu duyacağından, iyi olduğumu bilmek isteyecek ve o da gelecek. Blanca onları izlemiyorsa, Rock Chicks'lerden biri izliyordur, o yüzden geleceklerdir. Duş almam lazım. Geç de olsa günle yüzleşmek için hazırlanmalıyım."

Eğildi ve alnından öptükten sonra, "Aşağı inip temizlendiklerinden emin olacağım," dedi.

"Burada olmalarını umursamıyorum."

Onu yakından inceledi ve görmesi gerekeni gördü. "O zaman bunu açıklığa kavuşturacağım."

Başını salladı ve ona küçük bir gülümseme verdi.

"Mo?" diye tekrar seslendi, adam tam ona bakıyor olmasına rağmen. Ona verdiği gülümseme küçük değildi. "Hiçbir yere gitmedim, bebeğim." "Biliyorum. Ben de bunu söyleyecektim. Teşekkür ederim."

Bu onu kafadan kontak yapabilirdi ama o anda gerçekten umurunda değildi.

Çünkü Mo hayatında duyduğu en değerli şeyin Lottie'nin "*Mo'ya ihtiyacım var!*" diye bağırması olduğunu biliyordu.

"Gerçekten büyük bir düşün mü istiyorsun?"

diye fısıldadı. "Bu bir sorun mu?" diye fısıldadı.

"Azıcık bile değil."

Kız arkadaşı ona gülümsedi. Bu sefer küçük değildi. Mo da ona gülümsedi.

* * * *

Çok sonra Mo, Lottie'nin arka verandasında durmuş, çenesinin gerildiğini hissediyordu. Lottie üst kattaydı ve şeker gibi yeğenleriyle oynayıyordu.

Blanca, Eddie ve Hector'un annesi ve Tod ile Stevie adında iki eşcinsel de dahil olmak üzere "Hot Bunch" ve "Rock Chicks "in tamamı gelmişti ve sadece parti olarak tanımlanabilecek bir şey yapıyorlardı.

Çok gürültülü ve iğrenç bir şey değildi.

Ama Lottie onlara her zamanki gibi iş yapmaları gerektiğinin işaretini vermişti, bu yüzden Mo bunun o olduğunu tahmin ediyordu.

Ayrıca tahmin ediyordu ki, ne kadar çok kişi gelirse gelsin, ne kadar her zamanki gibi davranırsa davransın, ne kadar çok kendisi gibi görünürse görünsün, tam da ihtiyacı olan şey buydu.

Gürültülü ve iğrenç olan şey, komşularının evinden duyabildiği televizyondur.

Eğer Lottie dışarıda biraz huzur bulmak için sessiz bir an yaşamaya çalışıyorsa, bu mümkün değildi çünkü komşuları televizyonlarını sadece kendi bahçelerinin herhangi bir köşesinden değil, komşularının bahçelerinin herhangi bir köşesinden duymak istiyor gibiydiler.

"Yo."

Başını çevirdi ve Eddie'nin onunla birlikte verandaya çıktığını gördü.

"Hey," diye cevap verdi.

Eddie yanına geldi ve kaşlarının birleşip başını komşularının bahçesine doğru çevirmesi bir milisaniye sürdü.

"Yani bu Tex değil de sen mi olacaksın?" Mo sordu. Eddie'nin dikkati Mo'ya yöneldi.

"Şimdi öğrenin, bu adam bir kadının erkeği," diye paylaştı Eddie. "Kadın kendini kaybettikten sonra, Tex ondan bir metre uzakta olmak için mücadele ediyor. Başka zaman olsa burada olurdu. Ama bu sefer asla."

Mo başını salladı.

Tex'ten böyle bir izlenim edinmişti.

Gerçi Tex MacMillan hakkında bir şeyler duyan herkes bunun zaten böyle olduğunu biliyordu.

Eddie, "O senin için çok derin," diye belirtti.

"Bildiğim iyi oldu, çünkü ben de oradayım," diye mırıldandı. "Bunu fark ettim," diye mırıldandı

Eddie.

Mo saklamadığı için bunu umursamadı. Eddie devam etti.

"Muhtemelen sana zarar vereceğimizi söylememe gerek yok, bunu ona yaparsan."

Bu mesaj çoktan açıklığa kavuşturulmuştu.

"Hayır," dedi Mo, yandaki kanalın değiştiğini duydu, şimdi bir beyzbol maçıydı, sonra bir kapının kapandığını duyduğuna yemin edebilirdi.

"Ve-"

"Bekle," dedi Mo, döndü, verandadan geçti, evin içine girdi, evdekilerin arasından geçti, ön kapıdan çıktı, çimenlerin üzerinden geçerek komşuların ön kapısına doğru yürüdü.

Eddie'nin arkasından geldiğini hissettiği anda kapıyı çaldı. "Mo-" Eddie başladı.

Kapı açıldı ve kapıyı açan kadın ona şöyle bir baktı, başı geriye eğildi, sonra geri adım attı ve yüzü bembeyaz oldu.

"Hey," dedi.

"Ah, hey," diye cevap verdi, gözleri Eddie'ye ve tekrar Mo'ya kaydı.

"Tatlım, kim o?" diye evin içinden bir erkek sesi geldi.

"Bir saniye buraya gelir misin?" diye seslendi, gözlerini ayırmadan Mo.

"Maçı mı izliyorsun?" Mo sordu.

"Pardon?" diye sordu ve bakışları tekrar onun ötesine geçti.

Mo arkasında daha fazla ceset hissetti.

"Maçı mı izliyorsun?" diye tekrarlarlarken arkasından bir adam belirdi.

Onu.

Kapısının önünde ne olduğunu anladı, gözleri büyüdü ve karısına katılıp katılmayacağına ya da onu çekip kapıyı kapatıp kapatmayacağına karar vermesi bir saniye sürdü.

Karısına katıldı.

En azından bu onun hakkında bir şeyler söylüyordu. "Yardımcı olabilir miyim?" diye sordu.

"Maçı mı izliyorsun?" Mo tekrarladı. "Ee...ne?"

Yüce İsa.

"Maç," diye ısırdı Mo. "Maçı mı izliyorsun?" "Arkada açık," dedi adam.

"Biliyorum. Duyabiliyorum. Ama izliyor musun?" "Şey, uh..."

"O dinliyor. Evde spor yayını yapılmasını sevmiyorum," dedi karısı. Şüphelendiği gibi. Bu yüzden bu kadar gürültülüydü. Evin içinde duyulabilsin diye.

"Radyosu var mı?" Mo sordu.

"Ben... Sanırım pek sayılmaz ama fırsat buldukça çıkıp bakmayı seviyor," diye açıkladı.

Mo, "O bangır bangır çalarken, ama izlemek için orada bile değilken, bu komşularını rahatsız ediyor," dedi.

"Hafta içi bir gece. Dışarıda kimse yok," dedi adam. "Ben dışarıdaydım."

"Siz... burada mı yaşıyorsunuz?" diye sordu adam, Mo'nun komşusu olma fikrinden açıkça mutsuzdu.

"Hayır, ama kadınının var, tam şurada." Başını Lottie'nin evine doğru eğdi. "Ve bugün gerçekten zor bir gün geçirdi. Tahmin edebileceğiniz kadar kötü. Etrafında ailesi var ama gidecekler ve o zaman huzur ve sessizliğe ihtiyacı olacak. Oyun dinlemek zorunda kalmayacak. O yüzden kapatabilir ya da sesini kısabilir misin?"

"Duymak istiyorum," diye cevap verdi adam. "İstemiyorum," diye karşılık verdi Mo.

Adam, "Tamam, ben gidip kapatırım," diye izin verdi.

"Harika. Teşekkürler. Ama aklını kullan. Kadının bunun çok sık olduğunu söylüyor. Sürekli buraya gelip aklını başına almanı istemek istemiyorum."

Adam Mo'nun arkasından baktı, yüzünü kurtarmaya karar verdi ve göğsünü kabarttı. "Kendi evimde istediğimi yaparım."

Mo başını salladı. "Evet, kesinlikle yapabilirsin. Hatta sırf beyzbol maçı dinlemek istediğin için bir pislik olmaya ve kendi evinde komşularını umursamamaya bile karar verebilirsin. Ben de kapıya gelip senden pislik yapmamanı istemekte özgürüm. Kadınımı rahatsız ediyorsa bunu yapmaktan çekinmem. Ayrıca polisi arayıp şikayette bulunmaktan da çekinmem. Şimdi, bu güçlkle başa çıkabilirsin ya da bir pislik olmamaya karar verebilirsin. Seçim senin."

Bunun üzerine Mo gitmek için döndü.

Bunun üzerine adam, "Buraya gelip beni bu şekilde korkutmaya çalışman hiç hoş değil!" dedi.

Mo geri döndü. "Bir ricada bulundum, senin hiç de kibar davranmaman karşısında elimden geldiğince kibar davrandım. Ve sen de kendi erkek versiyonunu oynamaya karar verdin, bu senin kararın, ama doğru olanın bu olmadığını iddia ediyorum. Göz korkutucu bir dil kullanmadım. Sadece televizyonun sesini kısmanı ve bir daha böyle bir şey yapmamanı istedim."

"Bir ev kadar büyüksün, arkanda on tane iri adam var ve bana aptal bir beyzbol maçını dinlediğim için polis çağıracağını söylüyorsun."

"Arkamda on büyük adam var çünkü hepsi kadınımın ailesi ve dediğim gibi, kötü bir gün geçirdi ve ailesinin etrafında olmasına ve komşusunun bir pislik gibi davranmamasına ihtiyacı var. Ben de size komşuluğa yakışır şekilde davranmamaya devam ederseniz ne yapacağımı söyledim. Son olarak, beyzbolun aptalca olduğunu kabul edemem ama eğer böyle düşünüyorsanız, neden bunun için mindere çıkıyorsunuz?"

Adamın yüzü kızarmaya başlamıştı. "I-"

"Dinle," diye Mo onun sözünü kesti. "Kendini boş yere yoruyorsun. Sadece sesini kıs ve aklını kullan."

Adamın yüzü buruştu ve o noktada, o kadar da uzun boylu ve yapılı olmadığı gerçeği göz önüne alındığında, muhtemelen bazı yaşam sorunlarını çözmeye karar verdi.

"Biliyor musun, senin gibi adamlar sırf senin gibi göründükleri için istedikleri her şeyi yapabileceklerini sanıyorlar," diye kestirip attı.

"Bildiğim şey, hatta görünüşüm bile, etrafımdaki insanları düşünürdüm ve televizyonumun sesini onları rahatsız edecek kadar açmazdım," diye karşılık verdi Mo. "Ama çoğunlukla bunun nedeni dünyanın benim etrafımda döndüğünü düşünmemem ve aslında öyle olmadığı gerçeğini umursamamam. Ben de sinyalimi kullanıyorum."

Bunun üzerine adamın yüzü daha da kızardı. Dönüş sinyali kullanmadı.

Mo içini çekti ve içinden, "Sanırım işimiz bitti. Zaman ayırdığınız için teşekkürler."

O taşınır taşınmaz Eddie içeri girdi ve şöyle dedi: "Teyit etmek için söylüyorum, ben ailedenim. Komşunuzun kayınbiraderiyim. Aynı zamanda polisim. Ve bu adrese bildirilen her gürültü şikayeti hızlandırılacaktır. Sonuç olarak, Mo'nun nezaket, sabır ve itidal sahibi olduğunu düşünürsek, sadece özür dileyip televizyonunuzun sesini kısmanız daha iyi olurdu. Her gün yeni şeyler öğrenebiliriz. Bu sizin için bugünün dersi. Şimdi size iyi akşamlar."

Mo, Eddie'nin mesajına gelen yanıtı görmek için arkasına dönmedi.

Çünkü Lottie ve Rock Chicks'in geri kalanı onun ön sahanlığında toplanmıştı.

Hepsi değil. Çok fazla vardı. Bazıları kafalarını ön kapıdan çıkarıyordu.

Kollarını göğsünde kavuşturmuş, üstünü omzundan aşağıya sarkıtmıştı ve duyarsızca olabilirdi ama o gün aldığı onca sevgi ve destekle oral seksinin çok daha az belirsiz bir süre erteleneceğini umuyordu.

Yaklaştığında ona "Komşunuz biraz sık kafalı," dedi. "Bunu televizyonun sesini ilk açtığında anlamıştım," diye cevap verdi ve Başını eğdi, duştan sonra tepesinde topladığı saçları omzuna düştü. "Kendine engel olamadın, değil mi?"

Ondan iki adım aşağıda durdu. "Hayır." Kadın ona gülümsedi, bembeyaz ve kocaman.

Sonra bir ağacın devrilmesi gibi öne doğru sıralandı. Mo onu yakaladı.

Ve Rock Chicks denizinin içinden geçerek gülümseyen kızını evine taşıdı.

Eddie'nin "Ona zarar verirsen seni mahvederiz" konuşmasını böldüğü için kendini kötü hissetti.

Ama...

Öncelikler.

Kızına göz kulak olmalıydı.

On İkinci Bölüm

Geriye Kalan Tek İyi Kişi

Mo

Mo'nun gözleri açıldı ve karanlığı gördü.
Alışılmadık bir şey değil. Bu her gece olurdu.
Olağandışı olan şey, küçük bir ısı demetinin ona sıkıca sarılmış
Onu olmasıydı.

Lottie.

Lottie'nin yatağındaydı.

Kanepede değil.

Yatakta.

Onunla

birlikte.

Mo hareketsiz kaldı ve onun kokusunu içine çekerek derin bir nefes
aldı.

Şampuan, onu kollarında hissetmek ve sadece o.

Bir dakika içinde kalkacak, evine gidecek, kıyafetlerini alacak, spor
salonuna gidecek, egzersiz yapacak ve o kalkmadan ona dönecekti.

Ama ona sahip olmayı çok uzun zamandır istediği gibi hissetmek için
kendine bir ya da birkaç dakika verirdi.

Sonra da onu rahatsız etmemek için giderdi.

Lottie kıpırdandıktan sonra kollarında bir hareket yapınca bu plan
bozuldu.

Kadın sırtını ona dönüp yüzünü onun göğsüne dayadığında, yarı koza
gibi olduğu için cüssesinin bir kısmını kaydırmak zorunda kaldı.

"Uyanık mısın?" diye mırıldandı.

"Evet, bebeğim." Onu tekrar kendine yaklaştırdı. "Sadece uyumaya
devam et." Uyumaya devam etmedi.

Yüzüyle adamın göğsünü okşadı ve adamın siki dikkatini çekti.

Adam tam uyuması gerektiğini tekrarlayacaktı ki, kadın başını geriye
doğru eğdi ve dilini adamın köprücük kemiğinin dibindeki girintiye
dokundurdu.

Aleti bunu kesinlikle fark etti.

"Bebeğim-"

"Şşşt," diye sustu, ellerini adamın omuzlarına kaldırdı ve ağzı adamın üzerinde hareket edip vücudu onunkini takip ederken onu sırtına doğru itti.

"Lottie, bunu yapmak zorunda değilsin-" diye söze başladı, parmaklarını kızın beline dolayarak.

"Sessiz ol," diye fısıldadı, dudakları göğüs ucuna doğru iniyordu.

Adam tekrar itiraz edemedi, ağzı ağzını kapattı ve hafif ve tatlı bir şekilde içine çekti.

Mo kapa çeneni.

Lottie konuşmadı. Ağzı meşguldü. Ve bunu adamın göğsünü, karnını keşfetmek için kullandı, böylece bacaklarının arasına indiğinde adam kaya gibi sertleşmiş ve ağrıyordu.

Şortunun kemerini taşaklarını kavrayacak şekilde aşağı çekti ve adam iniltisini bastıramadı.

Gölgelerin arasından onu izlemek için dirseklerinin üzerine çıkmaktan da kendini alamadı.

Mo, dilinin ucunun, kökten başın kenarına kadar sikinin alt tarafını izlediğini ve orada durup ileri geri gıdıkladığını hissetti.

Lanet olsun.

Bacaklarını açtı, bu da bel bandını taşaklarına doğru daha sıkı çekti ve bu muhteşimdi.

Düştü ve pozisyon aldı.

Eliyle onu dibinden kavrayıp karnından kaldırdı, dili başına kadar ilerledi ve sonra onu derinlere çekti, yutamadığı uzunlukta sıkı bir yumrukla kayarak ilerledi.

Ve bu muhteşimdi.

Mo'nun başı geriye düştü ve bir inilti daha boğazından yuvarlanarak dışarı çıktı.

Du

dakl Tatlı Lottie, onun tatlı bir ağzı olduğunu bilmeliydi.

ar. Ona üfledi. A c e l e etmedi. Doğru yaptı. Ve o zaman onu o kadar çok çalıştırdı ki, onun için boncuklandı, o inciye almak için dilini başının üzerinde sürükledi ve sonra yukarı kaldırdı.

İsa.

Yana doğru eğildi, kalçası adamın iç uyluğuna indi ve külotunu bacaklarından aşağı sürükledi, bunu hızlıca yaptı.

Kadın Mo'nun üzerine yeniden oturdu ve Mo'nun ellerinin birini sikine, diğerini de kıkına koymak yerine kalçalarına koymasını için tüm gücünü kullanması gerekti.

Onu üzerine sür.

Daha sonra, kız kardeşi ve annesi oradayken cüzdanını sakladığı komodine uzandı.

"Bırak ben yapayım," dedi, sesi ona yabancıydı, kaba ve kalındı.

"Aldım tatlım," diye fısıldadı ve cüzdanı komodine geri attı.

Ve yaptı da.

Acele etmedi. Doğru yaptı. Ve lanet olası prezervatifi ona taktığında, onu öyle bir sarmıştı ki, neredeyse içine doğru patlayacaktı.

Ama o tuttu.

Ve onu alabilmesi için onu konumlandırırken tuttu. Ve onun zarif sıcaklığını yakaladığında tutundu.

Ve kadın yavaşça yerleşip onu derinlere çekerken tuttu.

Ama bunu nasıl yaptığına dair hiçbir fikri yoktu çünkü bunu yaparken geceliğini çıkarmıştı.

Küçük tatlı vücudunun ve mükemmel göğüslerinin silueti neredeyse

Onu

Ama çözülmenin kontrolü Lottie'deydi.

Yavaş ve dolambaçlı, her ikisinden de o kadar çok sürüyordu ki, yalvarması gerekiyordu.

Daha hızlı gitmesi için.

Ama tek kelime etmedi.

Elini kalçasından bacaklarının arasına doğru çekti ve klitorisini parmakladı.

Ondan sonra, onu daha hızlı sürdü. İşte bu.

Kız öne düşüp ellerini adamın göğüs kaslarına koyarak ona sertçe binmeye başladığında, Mo diğer elini kızın kıkına doğru kaydırды, parmaklarının uçları kıvrımdaki hassas deriye bastırarak sertçe kenetledi ve kız seksi bir ses çıkararak Mo'nun taşaklarını yırtarcasına zıplamaya başladı.

İhtiyacı olan şey buydu.

Mo onu kıkını sıkarak, klitorisini yuvarlayarak ve içine girerek cesaretlendirdi.

Kadının nefeslerinin kısa ama hızlı geldiğini, kendi nefeslerinin sert ve derin gelişiyile karıştığını duydu.

Aniden, ellerinden biri boynunun yan tarafını kavramak için yukarı kalktı, diğer elinin başparmağı göğüs ucunda sertçe sürüklendi, taşakları çizildi

ve boşalmamak için dişlerini sıktı.

"Mo," diye nefes aldı ve geri çekildi, derinlere doğru eğildi ve evcilleşmeden, onun aletinin üzerinde terk edilmiş bir şekilde zıpladı.

Teşekkür ederim.

Sikeyim.

Her iki elini de Lottie'nin kışına kenetledi, ritmini daha hızlı ve daha sert olmaya zorladı ve siki patladığında, taşakları boşaldığında, zihni de boşaldığında ona doğru itti. Aleti ve Lottie'siyle ilgili ona ait olan her şey... Kadın üzerine yığıldığında hâlâ boşalıyordu, vücudu gevşemişti, kalçaları hareket ediyordu ve adam onu hâlâ kalkmakta olan aletinin üzerine doğru itmeye devam ediyordu.

Sonunda Mo yerleşti.

Lottie çoktan tükenmişti.

Birbirlerine bağlı ve sessiz bir şekilde uzandılar ve nefeslerini tuttular. Sonunda kadın başını çevirdi ve adamın göğüs kaslarının vadisini öptü.

Mo kollarını ona dolayabilmek için hareket etti. Kolları o kadar uzundu ki, parmakları kendi etini kavrayabiliyordu.

Onun tatlı küçük Lottie'si.

"Nasılsın?" diye mırıldandı, sesi hâlâ kalındı.

"Olağanüstü," diye cevap verdi, yanağını tekrar ona yaslamak için kayarak. "Tatlı ağız," diye iltifat etti.

"Sağ ol bebeğim," diye mırıldandı ama yanağının gülümsemesiyle birlikte hareket ettiğini hissetti.

"Sen de beni öpmedin," diye not düştü.

Sessiz bir kahkaha atmadan önce vücudunun hareket ettiğini hissetti,

"Evet, yaptım.

Bir sürü dil."

Kesinlikle çok fazla dil vardı.

Mo da onun kahkahalarına katıldı ve onu yumuşayan aletinden çekip yan tarafına yuvarladı.

Başının üstündeki saçları öptü ve yataktan kalktı.

Şortunu düzeltti ve banyoya gitti, lastikten kurtuldu, sikini silmek için Lottie'nin kalın, krem bezlerinden birini aldı, bezi duruladı, ellerini yıkadı ve ona geri döndü.

Yüz yüze geldiklerinde onu kendine çekti, sonra da yorganı tekrar üzerlerine örttü.

"Şimdi uykuna geri dön," diye emretti.

Yaklaştı ve "Kabus mu?" diye sordu. Hay sikeyim.

Onunla bu işe girmek istemiyordu.

Bu da onları uzaklaştıran şeylerden biriydi.

"Hayır."

Başka bir soru sormadı. Ama nedense ağzı hareket etti.

"Onlar olmadan önce uyanmak için kendimi şartlandırdım." "Tamam," dedi usulca.

"Uykuya geri dönmüyorum çünkü..."

Bitirmedi.

Yine de "Evet." dedi.

Nedenini biliyordu.

Eğer tekrar uyursa, kabuslar başlayacaktı. Onu orada bıraktı.

Ya da *onu* orada bıraktı.

"Diğer kadınlar-?"

Bunu anlaması uzun sürmedi.

"Kabusları ya da sabahın ikisinde, üçünde kalkmamı pek sevmiyorlar." Çerçevesi daraldı.

"Lottie, her şey yolunda," diye ona güvence verdi. "Gerçekten değil," diye cevap verdi.

"Çünkü onlarla değil, seninle birlikteyim."

Başının çarşafın üzerinde hareket ettiğini duydu ve karanlıkta yüzünün gölgesine baktı.

"Bu doğru. Yine de iyi değil. Seninle bu konuda konuşmadılar mı?"

"Evet. Karmaşa. Bunu çözmenin bir yolunu bulun. VA. Haplar.

Gruplar." "Ve?"

"VA tam bir karmaşa. Haplar beni yavaşlatıyor ve hem yavaş olup hem de işimi yapamıyorum. Ve bir grubum var."

"Bir grupta mısınız?" diye sorduğunda şaşkınlığından sesinin tonu yükselmişti.

"Axl, Mag, Auggie ve Boone'dan oluşuyor. Bazen birimizin başına bir şey gelir ya da birimiz diğerinin bir şey yaptığını görür, birinin evine gider, birkaç bira içer ve konuşuruz."

"Axl, biliyorum. Mag, Auggie ve Boone?"

"Hawk'ın adamları, evlatlarım."

"Oh."

"Mag benim oda arkadaşım."

Biraz daha şaşırdım. "Oda arkadaşın mı var?"

"Tammy gitti, bir yer arıyordu. Taşındı." "Doğru."

"İyi adam," diye mırıldandı.

"Umarım bir pisliği yanına almazsın." Mo ona sırıttı.

"Mag nasıl bir isim?" diye sordu.

"Magnusson'un kısaltması, soyadı."

"İlk adı Kourtney mi?"

Tekrar gülmeye başladı ve içinden "Hayır, Daniel" dedi. "Daniel demişken. Boone, sonuncu mu ilk mi?"

Mo gülmeye devam etti. "Birincisi. Soyadım Sadler. Ve sen sormadan söyleyeyim, Auggie'nin adı Augustus Hero. Ve soyadının Hero olduğunu doğrulayacağım. En çok boku o yiyor. Yunanca olduğunu söylüyor ve çoğu kadın ona bir tanrıymış gibi davrandığından, yalan söylediğini sanmıyorum. Axl, Axl Pantera'dır."

"Axl'ın bir tanrı olduğundan oldukça emindim," dedi ona. "Eğer Auggie bir tanrıysa, onunla tanışmak için sabırsızlanıyorum."

"Axl bir

kedi." "Tom

gibi mi?"

"Aynen

öyle."

Bu Lottie'yi güldürdü.

Daha iyi hissedebilmek için onu daha yakına çekti. Lottie ona sarıldı ve sessizliğe gömüldü.

Kadın bir süre daha konuşmayınca, adam tekrar, "Şimdi uyumaya devam et," diye ısrar etti.

"Ne yapacaksın?"

"Seni bir süre tutacağım. Sonra kalkıp spor salonuna gidebilirim. Ama geri geleceğim, muhtemelen sen tekrar kalkmadan önce."

"Tamam."

Daha fazlasını bekledi ama kadının söylediği tek şey buydu.

Onun vücudunun gevşediğini hissetti ve ne zaman uykuya daldığını anladı.

O zaman derin olduğundan emin olmaya karar verdi, uyandığında onu rahatsız etme şansı daha azdı.

Her neyse, seviştikten, sohbet ettikten ve gülüştükten sonra tam orada, onunla birlikte olmaktan zevk alıyordu.

Yani olduğu yerde iyiydi.

* * * *

Mo, bir el kışına vurduktan sonra tekrar uyandı. "Kalk, uykucu. Kahvaltı hazırlıyorum."

Lottie yatağın etrafında dönüp diğer tarafta durarak ona bakarken gözleriyle onu takip etti.

"Tembel olabilirsin, ama Smithie bana haftanın geri kalanında izin verdi ve yarın işe dönmen gerekiyor, bu yüzden bir güne sığdırmam gereken bir haftalık iri kıyım erkek arkadaşımı tanımak için yapacak işlerim var," dedi. "Kalkın ve iş başına."

Bir dirseğini kaldırdı ve ona baktı.

"Seksi ve saldırgan görünmeyi bırak," diye emretti. "Ben açım ve senin prezervatifin bitmiş. Bizim de yapacak işlerimiz var."

Sonra ona bir gülümseme attı ve bir gece önce yatarken

g i y d i ğ i k ı y a f e t l e dışarı çıktı. Kışını zar zor örten kırmızı saten bir gecelik.

Onu gözden kaybettiğinde, bakışlarını onu en son gördüğü yere yöneltti, sonra yanındaki boş yatağa baktı.

Tekrar uykuya dalmıştı.

Sadece yapmakla kalmadı, yaptı ve sonra rüya görmedi.

"Tanrım," diye fısıldadı.

Nasıl?

O sormadı.

Umurunda

değildi.

Yorganı bacaklarının üzerinden tekmeledi ve yataktan kalktı.

* * * *

"Mo," diye inledi Lottie, Mo'nun ağzına boşalırken. Mo onu aldı ve sonra yalayarak temizledi.

Onu istediği gibi bırakabildiğinde, geceliğinin altından eğildi ve bir ayak bileğine asılı olan külotunu yakaladı, malzemenin çoğu mutfak zemininde yatıyordu.

Adam kapıları açtı, "Ayak, bebeğim," diye mırıldandı ve kadın içeri girmek için hareket etti.

Külotu bacaklarına doğru götürdü, bunu yaparken dizlerini indirdi ve kışına doğru çekti, boynunun yan tarafına bir öpücük kondururken bel

bandının etrafını yumuşattı.

Sonra ellerini kadının beline götürdü, başparmaklarıyla geceliğinin üzerinde daireler çizdi ve kadının puslu gözlerine baktı.

Tanrım, onu böyle seviyordu.

Ondan her zaman

hoşlanıyordu.

Ama ona bunu vermekten kesinlikle hoşlanıyordu.

"Artık kahve içebiliriz," diye mırıldandı ona sırıtarak. Onun sabit durduğundan emin olduktan sonra Nespresso makinesine doğru ilerledi,

Zihinsel olarak, neredeyse onunla tanıştığından beri oluşturduğu yapılacaklar listesinden bunu işaretledi.

Şimdi tek yapması gereken onu kanepede televizyonun önünde, duşta ve yatağında becermekti.

O zaman başka bir yapılacaklar listesi hazırlayabilirdi.

* * * *

Lottie, onu LoHi'deki dairesine götürürken, "Vay canına, burası *harika* bir yer," diye nefes aldı.

Mo elini bıraktı ve mutfığa doğru ilerledi ama bunu etrafına bakarak yaptı.

Kabul etmek zorundaydı, beşiği oldukça harikaydı.

Sadece mekanı sevmiştii ve iyi bir yatırımdı, Denver'da sıcak bir semt, yürüyüş, restoranlar, mağazalar, ulaşım için harika puanlar. Merkezi konum. Mükemmel manzara. Şömine. I-25'e kolay erişim.

Geniş değildi, Tammy'nin çok yakındığı bir şeydi bu.

Ama Mag ve o birbirlerinin üstünde hissetmiyorlardı.

Öte yandan, biri her zaman çalışıyor, spor salonunda, Mag skor yapmıyor ya da ikisi de uyuyordu, bu yüzden bu alanda bir arada bulunmaları pek sık rastlanan bir durum değildi.

Düzgünce istiflenmiş posta yığınını görünce, arkadaşı ve oda arkadaşı hakkında iyi hissediyordu. Mag, Lottie kadar takıntılı değildi ama Mo kadar takıntılıydı. Ve bu işe yarıyordu.

"Cidden ufaklık, Hawk seni yemek kuponlarıyla beslemiyor, değil mi?" diye sordu.

Hawk yapmadı.

Mektuplarının bulunduğu mermer kaplı adada durdu ve ona sırıttı.

"Etrafta dolaş," diye davet etti. "Postalarımı gözden geçirmem gerek."

"Hangi yatak odası senin?" diye sordu.

Lottie ilk kez yatak odasındaiken postaya konsantre olup olamayacağını düşünerek davetini yeniden gözden geçiriyordu ama Lottie'nin yüzündeki heyecanı gördü.

Evini sevmiştir.

Mo, kızın onun yerini beğenmesinden hoşlanmıştı. O da "Sola doğru" dedi.

O şekilde yürümeden önce o şekilde görünüyordu.

Onun gidişini izledikten sonra bakışlarını tüm alana dikti.

Dört yıl önce satın aldığıında, boktan eşyalarını oraya taşımıştı.

Daha sonra bir yıl boyunca kız kardeşlerinin, Little Man Ice Cream'i hiç zorlanmadan yiyebileceğiniz şehir manzaralı bir LoHi apartman dairesinde boktan eşyaları olduğu için ona söylenmelerini dinledi.

Bu yüzden, internetteki resimlerde pek de umursamadığı eşyaların bulunduğu gösterişli bir mobilya mağazasına gitmişti. Orada çalışan bir hatun buldu ve ona rahat bir kanepe ve sandalye, bir halı, düzgün bir yemek masası, birkaç tabure, bir yatak ve bir şifonyere ihtiyacı olduğunu söyledi ve ona banyo paspası ve berbat olmayan birkaç havluyu nereden alabileceğini sordu.

Kadın gözle görülür bir şekilde aklını kaybetmişti.

Daha sonra birkaç ay içinde evleneceğini, yeni kayıt yaptırdığını, bu nedenle en iyi malların nerede olduğunu bildiğini paylaştı ve ona ayarlayacağını söyledi. Hatta eşyalarını düzenlemek için onunla başka mağazalarda buluşmuş.

Onun düğününe gitmişti. Güzel bir gelin olmuştu. Kocasını birinci sınıftı.

Ve Mo bile griler, bejler, maviler, ahşaplar, camlar ve muhteşem lambalarla çok da kötü bir iş çıkarmadığını kabul etmek zorundaydı.

Üç yıl olmuştu ve havluları hâlâ bok gibiydi. Tammy havlularından şikayet bile etmemişti.

Diğerlerinin hayranı değildi. Gerçi adam mobilya mağazasında tanıştığı bir kadının evini döşediğini söyleyene kadar öyleydi. Ondan sonra nefret etti.

Bu noktada Mo, ona neden katlandığını merak ediyordu.

Yine de yıllardır ilk kez tam bir gece uykusu çekmişti (her ne kadar harika bir kafa ve daha da iyi bir sevişmeyle bölünmüş olsa da), bu yüzden belki de gününde değildi.

Ve henüz Lottie'yle tanışmamış ve neyi kaçırıyor olabileceğinin farkına varmamıştı.

Hayır, ne kazanabileceğini.

Hayır. Hayır.

Hak ettiği şeyi.

"Dostum," dedi Lottie açık planlı alana geri dönerken, "bir dahaki sefere evimde bir şeyi yenilediğimde, onu sen dekore edeceksin."

"Bobbi adında bir kadın yaptı," dedi ve bunu yaparken onu izledi.

"Başka bir eski sevgilin mi?" diye sordu kadın, tamamen umursamaz bir tavırla ve

onun yanındaki adanın köşesinde.

"Mobilya mağazasında düğün için yeni kayıt yaptırmış bir kadın.

Ona temiz bir sayfa açtım." Başını boşluğa doğru eğdi. "O doldurdu."

"Öncelikle, kayıt olmanın ne olduğunu biliyorsun, sevinç nöbetleri geçiriyorum," diye başladı.

"İkincisi, muhtemelen onun yılını yaptınız ve o evlendiğine göre, bu bir şey ifade ediyor."

Gülümseyerek cevap verdi: "Birincisi, benim üç evli kız kardeşim var. Oturma planlarının ve pasta tadımlarının ne olduğunu da biliyorum."

Kız da ona kocaman gülümsedi.

"İkincisi, Bobbi'nin kocası Josh düğünde bana teşekkür etti, benim evimle ilgilendiği için onlarınkini tek seferde yapma ihtiyacı hissetmeyeceğini söyledi."

"Senin her yönden muhteşemliğinin armağanı devam ediyor," diye karşılık verdi.

Bunun üzerine eğildi ve kızın ağzına bir öpücük kondurdu. Sonra postasına gitti.

Sayfaları çevirirken, "Birkaç dakikalığına internete girip faturalarımı ödeyebilir miyim?" diye sordu.

"Önümüzdeki Salı gününe kadar vaktim var," diye mırıldanarak oturma odasına doğru ilerledi.

Smithie kızın sinir krizi geçirdiğini duyunca (bunu Jet'ten öğrenmişti) Lottie'yi arayıp önümüzdeki Salı günkü ilk setine kadar onu görmek istemediğini söyledi.

Mo'nun ertesi gün gitmesi gerekiyordu ama Hawk'ın ona hafta sonunu sıkacak bir görev vermeyeceğini düşünmüştü çünkü Hawk böyle şeyler yapmazdı. Bir haftadır yirmi dört saat görevdeydi. Hawk ona hafta sonunu verirdi ya da vermezse hafif bir görev verirdi.

Ama gelecek hafta, Mo adil bir oyun olacak.

Ki Lottie hayatındayken bu berbat olurdu.

Ama o günü, tamamını geçirmişlerdi. En kötü kısmı atlatmışlar, kahvaltı edip duş aldıktan sonra istasyonda Mitch ve Slim'i görmeye gitmişlerdi.

Şimdi sadece Mo ve sevgilisi vardı.

"Dizüstü bilgisayarımı alacağım," dedi Lottie'ye, onun kanepeye uzanışını izlerken, gözleri onun manzarasındaydı. "Bir içki ister misin?"

"Hayır, Mo. Ben iyiyim."

Odasından dizüstü bilgisayarını aldı, adaya getirdi ve zarfları açarken onu çalıştırdı.

"Yani, kız kardeşler, anne, kayıtlar, pasta tadımları, yeğenler," diye söze başladı ve Mo tekrar ona baktığında bakışlarının hâlâ kendi görüşüne yöneldiğini gördü. "Peki ya baban?"

Kahretsin, lanet olsun.

Şimdi bu konuya girmek istemiyordu. Ya da hiç.

"Onun hakkında daha sonra konuşabilir miyiz?"

Manzaradan ona doğru döndü. "Onun hakkında ne zaman istersen konuşabiliriz tatlım. Gerçi o zaman daha kolay olmayacağına dair bir his var içimde."

Muhtemelen bu konuda haklıydı.

"Sanırım onun bir pislik olduğundan bahsetmiştim," diye belirtti. "Bahsetmiştin," diye onayladı.

"Kız kardeşlerimin yaptığı düğünler mi?" Başını salladı.

"Paralarını kısmen ödediler. Müstakbel kocaları da katkıda bulundu. Annem katkıda bulundu ve bunu çok yaptı. Babam, o kadar değil. Onun olayı buydu. Etrafta olmak ve işe yaramaz olmak."

Ayrıca hıyarlık yapıyorsun.

"Davetli miydi?" diye sordu sessizce.

Mo başını salladı. "Bire kadar. Signe iyi bir kız. En yaşlısı. Sorumluluk sahibi. Annem çalışırken bize bakmakta büyük rol oynadı. Yapılacak en doğru şeyin bu olduğunu düşündü. Onu davet etti. Ondan sonra, hayır."

"O... o davrandı mı-?"

"Sik gibi mi?" diye sormak için onun sözünü kesti. "Evet."

"Sikler böyle yapar, Lottie."

"İçki içer mi?" diye temkinli bir şekilde sordu.

Mo başını salladı ve dikkatini tekrar postalarıyla ilgilenmeye verdi. "Teetotaler. Bu şeylere dokunmaz. İçenlerin zayıf olduğunu düşünür. Uyuşturucu için de aynı şey geçerli. Sigara içenlerden nefret eder. Kafein içen insanlar hakkında bile söyleyecek birkaç sözü var." Tekrar ona baktı. "Ama kızlarına kilo vermeleri gerektiğini söylemekte bir sakınca görmemiş. Oğluyla, onun bir bok parçası olduğunu düşündüğünü paylaşıyor. Karısını, onu vurana kadar tokatladı."

Koltuğuna oturmak için ayağa kalktı, gözleri ona kilitlenmişti ve "Mo" diye fısıldadı.

"Signe'ye kilisenin arka tarafında eşlik ederek koridorda yürümesini sağladığında onun gününü güzelleştirdi. Güzel kızını gelinliği içinde ilk kez gördüğünde ona tombul görüldüğünü ve büyük günden önce diyet yapması gerektiğini söyledi. Gelinliğinin onu çok zorluyormuş gibi gösterdiğini de eklemiş. Yer gösterici olarak en önde dururken, koridorda yürürken ona bir kez baktı ve dişlerini ona geçirdiğini anladı."

"Aman Tanrım, Mo," diye nefes aldı.

"Signe'nin adamı Paul'ün koridorda yürüyüp boğazını parçalayacağını düşündüm. Her şey mahvoldu. Orada durup yeminlerini ettikleri süre boyunca neredeyse gözyaşlarına boğulmuştu ve bu gözyaşları iyi türden değildi. Fotoğraflarda gördüğünüz bu. Bir de Paul birini öldürmek istiyormuş gibi görünüyordu."

"Tatlım," diye fısıldadı.

Tanrım, yıllardır bu konu hakkında konuşmamıştı.

Ama şimdi olduğu için, duramayacakmış gibi görünüyordu. Bu yüzden durmadı.

"Onun için, hiçbir fikri yok. Yardımcı olduğunu düşündüğünü söylüyor. Aslında kontrolcü davranıyor. Düğünde, her şeye burnunu sokmaya çalışmasına rağmen hiçbir söz hakkı yoktu. Ve bu onun şalterini indirdi. Kendi seçimi, her şeyi planlayabilirdi ve seksenlerden kalma bir kabus olurdu. Ama hiçbir bok için para ödemedi. Teklif bile etmedi. Teklif etse bile, evlenen *onun* kızı değildi. Bu onun intikamıydı."

"Duyduklarıma inanamıyorum," dedi Lottie.

"Resepsiyona girmeden önce onu davet etmedim."

"Bunu nasıl yaptın?" diye sordu.

"Otoparkta ağzını burnunu kırdım." Lottie

koltuğuna oturmuş, ona bakıyordu.

Mo adasında durmuş ona bakıyordu.

Saniyeler geçtikçe yüzünün sertleşmesini izledi. İşte oradaydı. Tıpkı babası gibi pisliğin tekiydi ama kontrol manyağı değil, kontrolden çıkmış biriydi.

Ve şimdi bunu biliyordu.

"Güzel," diye ısırdı.

Tüm vücudunun sarsıldığını hissetti. "Ne?"

"Güzel," diye tersledi. Sonra da "Ne sikim ama!" diye bağırdı. Mo dairenin kapısının açıldığını duyunca ayağa fırladı. "Ciddiyim! Tam bir *pislik!*"

"Her şey yolunda mı?"

Mo, Mag'in orada dikildiğini görmek için döndü, Lottie ile kendisi arasında bakışırken tetikte görünüyordu.

"Hayır," diye kestirip attı. "Mo'nun babası bir pislik!" Mag dikkatini Mo'ya çevirdi.

"Yani, kız kardeşinin düğün gününü mahvetti!" Lottie bağırdı, o kadar sinirliydi ki Mag'in içeri girdiğini fark etmemiş gibiydi, ona cevap veriyor olsa bile, ki bu da Mag'in bir şey yapmasını özleyen pek fazla kadın olmadığı için önemli bir şeydi. "Bunu kim *yapar?*"

Mag, "Görüyorum ki ilişkiniz Karanlık Taraftan Masallar'a taşınmış," dedi.

"Olur böyle şeyler," diye yanıtladı Mo.

"Warp hızı kardeşim," diye karşılık verdi Mag. "İkinizin bunu 'resmileştirmedüğünüzü' duydum," sırf pislik olmak için tırnak işareti yaptı, "dün sabaha kadar."

"Biz yapmadık," diye araya girdi Lottie.

Mag ona dönüp baktı, sırtıtmamak için kendini zor tuttu ve "Hı hı" diye mırıldandı. "Yapmadık," diye tekrarladı Lottie.

"Pekala, hayatım. Sana tamamen inanıyorum," dedi Mag.

Lottie bundan vazgeçti (akıllıca) ve Mo'ya dönerek Mag'e bir kolunu uzattı. "Yani tanrı olan o değil mi?"

Mag de Mo'ya döndü, kaşları kalkıktı, artık hiçbir şeye karşı koymuyordu. Dümdüz gülümsüyordu.

"Ona Auggie'den bahsettim," diye paylaştı.

"Doğru," diye mırıldandı Mag. Lottie'ye geri döndü. "Mo aramızdaki tek gerçek tanrı. Tammy'ye iki yıl boyunca katlandı, sonra Tammy ona

ondan ayrılmak gibi muazzam bir iyilik

yaptım." Mo tavana baktı.

Müthiş.

Tammy'yle çoktan tanıştığından haberi

yoktu. Mag, Yeni Kadını Test Et

modundaydı. Hay sikeyim.

"Duydum," diye karşılık verdi Lottie. "Onunla King Soopers'da tanıştım. Gerçek bir şeftali."

"Tammy'ye rastladın mı?" diye sordu Mo, başını Lottie'ye doğru sallayarak.

"Adı Lottie," diye yanıtladı Mo.

"Tammy'ye Corvette takviminin kraliçesi ve gezegendeki her erkeğin ıslak rüyası olan Lottie Mac ile mi rastladın?" Mag düzeltti.

Mo bunu artık kabul edilebilir bile bulmuyordu. Ve kesinlikle komik bulmuyordu.

"Gerçi ben *diğer* erkeğim," dedi Mag, Mo'nun yüzünü okuduğu için yine sırtarak. "Oda arkadaşımınla çıktığını düşünürsek."

"Evet," diye onayladı Lottie ve Mag'in gözlerini yeniden kazandı. "*Ve* onun yeni erkeği, market alışverişine giderken iki yüz dolarlık gömlek giyen Peacock Pete."

"Yeni eti de orada mıydı?" Mag, Lottie'ye sordu.

Lottie başını salladı, bir tutam saç arkaya doğru savruluyordu. "Unh-hunh. Memelerime bakmayı bırakıp Mo'nun kim olduğunu anladığında, yirmi beşlik paçavra ve kemik pantolonuna işediğinden eminim."

Mag bir kahkaha

patlattı. Lottie ona

gülümsedi.

"Vay anasını," dedi Mag neşeyle. "Bunu görmek için para verirdim."

"Tammy gösterinin yıldızıydı," diye paylaştı Lottie. "Peacock Pete'in önünde Mo'ya ara sokakta onunla birlikte olması için yalvarmadan önce gözlerini oymak zorunda kalacağımı düşünmüştüm."

Mag yine kahkahayı bastı ama bunu dikkatini tekrar Mo'ya vererek yaptı.

"Ağzının sulandığını söylemiştim. Onu rahatça etiketlemeli ve artıkları Peacock Pete'e bırakmalıydın." Lottie'ye geri döndü. "Özür dilerim hayatım. Genel olarak kadınları suçlamıyorum. Sadece Tammy gibi kadınlardan bahsediyorum."

"O bir kadın değil," diye karşılık verdi Lottie. "Sadece ekipmanı var." Mag, Mo'ya bakarak başparmağıyla Lottie'yi işaret etti. "Ondan hoşlanıyorum."

"Bir numara al," diye mırıldandı Mo.

"Bira ister misin?" Mag, Lottie'ye sordu.

Mo arkadaşına, "Saat daha on bir bile olmadı, Mag," diye bilgi verdi.

Mag, "Tammy Olayı'nın bir oyununu oynayacakmışım gibi hissediyorum ve Tammy'nin dahil olduğu her şey alkolle daha iyi tüketilir," diye cevap verdi ve sonra Lottie'ye döndü. "Seni görünce ne yaptı?"

"Sözsüz atış. Hemen," dedi Lottie ona.

"Bahse girerim. Bezelye yeşili. Kahretsin, keşke orada olup bunu görebilseydim," diye yanıtladı Mag.

Lottie daha sonra Mo'ya baktı ve "Sanırım ondan hoşlandım," dedi. Mo, "O bir pislik, bebeğim," diye paylaştı.

Mag, "Sadece orospu olan kadınları tartışırken ve arada sırada muhteşem bir oral seks hakkında şiirsel ağda yaparken uygunsuz olan eğlenceyi seven türden," diye ekledi.

Lottie onun bu sözlerini izledi ve tekrar Mo'ya baktı. "Ondan tamamen hoşlandığıma karar verdim."

Mag kıkırdadı ve buzdolabına doğru ilerledi.

"Burada ne işin var senin?" Mo oda arkadaşına sordu. "Görevde değil misin?"

"Hayır, bitti. Bilgilendirmeyi bitirdim ve şimdi bir bira içtikten sonra gündüz maçı için Coors Field'a gideceğim. Orada Boone ile buluşacağım," dedi Mag ve buzdolabından bir bira alıp onlara döndü. "Siz de gelmek ister misiniz?"

Tabii ki hayır.

"Mo'nun faturalarını internetten ödemesi gerekiyor ve sonra benimle tanışmadan önce Tammy gibi kadınlara neden katlandığına dair ruhuna derin bir dalış yapmam gerekiyor ve ondan sonra bir fuck-a-thon yapacağız. Bunu programımıza sığdıraabileceğimizi sanmıyorum. Ama teşekkürler." Lottie onlar adına cevap verdi.

Mag birasını elinde tutuyor ve tüm bunlar boyunca ona bakıyordu.

Sonra Mo'ya bok yiyici bir sırtış fırlattı ve "Senden nefret ediyorum. Geriye bir tek sen kaldın."

Bu konuda haklı olabilir.

Ve Mo da sikişe hazırды. Diğerleri?

"Lottie'nin ruhunun derinliklerine inmesini mi istiyorsun?" Mo sordu.

"Taşaklarımı boğazımdan çekip çıkaracağını düşünmeseydim, geri kalan her şeyi alırsam Nikki'den vazgeçeceğimi paylaşırdım."

"Nikki?" Lottie sordu.

"Oraya gitmemeliydin kardeşim," diye mırıldandı Mo.

Mag Lottie'ye baktı. "Bu nasıl? Ona bir pislikmiş gibi davranmazsan," başını Mo'ya doğru eğdi, "iyi viskimi çıkarıp omzunda ağlarken ve kırık kalbimi ayaklarının altına sererken üzüntülerimi boğacağım. Ona bok gibi davranmaya devam edersen Axl, Aug, Boone ve ben Tammy'ye yaptığımız gibi senin de bir kuklanı yapıp yakacağız, çünkü görünüşe göre bu işe yarıyor."

Lottie hemen, "Bu anlaşmayı kabul ediyorum," diye cevap verdi.

"Pekâlâ," dedi Mag sessizce, Mo'nun kadınına açık bir onayla bakıyordu.

Bir anlık dayanışmayı paylaştılar ve Mo bunu yapmalarına izin verdikten sonra arkadaşına "O birayı vurup buradan defolup gitmeyecek miydin?" diye hatırlattı.

"Doğru, planlarım var."

Sonra çakısını çıkardı, birayı tezgâhın üzerine yan yatırdı, bıçağı çıkardı, kutunun alt tarafına soktu ve kapağı çekmeden önce deliği ağzına dayadı, sanki on sekiz yaşındaymış ve bir öğrenci yurduunun oturma odasındaymış gibi birayı mideye indirdi.

Mag işi bittiğinde kocaman bir "Ah," çekti, kutuyu ezdi ve geri dönüşüme attı, sonra da yatak odasına doğru yürüdü ve "Eğer kapalı kapılar ardındaysanız, dışarı çıktığımda kilitlerim ve sizi ters köşede yakalarım," dedi.

Sonra da kapısını arkasından kapattı.

Mo Mag'in kapısından Lottie'ye baktı.

"Nikki?" diye sordu.

Onun bu işin peşini bırakmayacağını biliyordu.

"Sonra açıklarım."

"Tammy'nin beş olduğu bir ile on arasındaki ölçekte, benim meydan okumam nedir?" diye sordu.

"Seksen iki. Onun için gitmişti. Kaybolmuştu. Kadın aynı odada olsa bile kendi kışını bulamazdı. Eğer işini bırakıp bir bankada falan çalışsaydı, kadın da onun içindi."

"Aman Tanrım," diye mırıldandı. Mo da

"Evet," diye onayladı.

"Bunu sonra hallederim" diyerek ona doğru yürüdü.
Eminim yapacaktır.
Mo bankasına giriş yapmak için dizüstü
bilgisayarına geri döndü. Lottie onun yanında
durdu.
"Mo?" diye seslendi.
Gözlerini ona doğru kaldırdı.
"Sana asla ama asla bok gibi davranmayacağım," diye
fısıldadı. "Biliyorum tatlım," diye fısıldadı.
Kendi dayanışma anlarını paylaştılar.
"Faturalarını öde tatlım," diye ısrar etti. "Öğle yemeği yemeye gitmeli
ve sevişme turumuz için karbonhidrat almalıyız."
Mo o anda öğle yemeğinde İtalyan yemeği yemeye karar
verdi. Bunu ona sırtarak yaptı.
Sonra faturalarını ödedi.

* * * *

Sarmaş dolaş olmuşlardı, Lottie adamın kucağında sikinin üzerinde
oturuyordu.
Mo oturuyordu, kolları onun etrafında kıvrılmıştı, bacakları düzdü,
bacakları kalçalarının etrafında kıvrılmıştı, parmakları kafatasındaki derinin
üzerinde geziniyordu.
Adamın siki ve kadın kendini kaybettiğinde, sarmaş dolaş olmaya
devam ettiler.
Bir süre sonra onu kaldırıp yatağa yan yatırdı, eğilip göğsünü öptü,
sonra yorganı üzerine örttü ve prezervatifle uğraşmak için onu orada
bıraktı.
Evinin sokağındaki bir restoranda makarna ve salata (Lottie
sonuncusundan çok, ilkinden az yiyordu) yemişlerdi.
Lottie sevişmeye başlamak için zaman kaybetmek istemediğinden (Mo
da istemiyordu), onun evine geri dönmüşler ve öğleden sonranın geri
kalanını bunu yaparak geçirmişlerdi.
Tammy gibilere neden katlandığı konusunda onun ruhunun
derinliklerine inmemişti.
Yine de, onun bunu zaten halletmiş olduğunu bildiğinden
şüpheleniyordu.
Ona yatağında yeniden katıldı, yorganı üzerlerine çekti, onu kollarının
arasına aldı ve onunla yeniden öpüşmeye başladı.
Yatağı kesinlikle kırılmıştı.

Ve o sabah duşunda tam olmasa da biraz hareket vardı.

Böylece geriye televizyonun karşısındaki kanepesi ve duşta başladıkları işi bitirmek kalıyordu ve adam onu elde etmek için yeni yerler hayal edebiliyordu.

Kanepesi de bir tane olacaktı. Ada da öyle.

Ve mutfak tezgahı.

Ve bir hafta boyunca onsuz yattığı kanepeyi.

Aklında bu düşünceler, ağzında Lottie'nin tadı varken Mo öpücüğü kesti, dudaklarını Lottie'nin kulağına götürdü ve "İyi misin?" diye sordu.

"Muazzam," diye cevap verdi ona doğru bastırarak. "Yine de açım."

Evet, o da açtı.

"Mag de bir süre önce eve geldi," diye devam etti. "Muhtemelen hava almaya çıkmalı ve Rockies'in kazanıp kazanmadığına bakmalıyız."

Bu, Mag'in nasıl bir adam olduğunu öğrenmek için dışarı çıkıp zemin hazırlamaya başlamak anlamına geliyordu, böylece ona doğru kadını ayarlayabilirdi.

Mo ona sırtıttı.

Lottie onun aklından geçenleri bildiğini anladı ve sırtarak karşılık verdi.

Ağzını o sırtışı dokundurdu, geri çekildi ve "Önce bir şey yapmalıyım" diye mırıldandı.

"Tamam bebeğim," diye cevap verdi.

Onu kendine yakın tuttu ve bir kolunu onun ötesine, komodinin üzerine uzatarak telefonunu işaretledi.

Onu geri getirdi, ekranı devreye sokarak yüzünü görmesini sağladı, sonra sırt üstü yuvarlandı, Lottie'yi de yanına alarak yan tarafına doğru sarkıttı.

Yanağını onun omzuna yasladı ve göğsüne rastgele desenler çizmeye başladı.

Mo aniden o kadar da aç değildi.

Ekranındaki telefon düğmesine bastı ve aramasını yaptı.

"Merhaba Mo, aradığına çok sevindim. Bu Trine'i arama ekibi göndermekten vazgeçirebileceğim anlamına geliyor."

Mo tavana doğru

gölümsedi. "Hey, anne."

Lottie'nin başını kaldırıp ona baktığını hissetti. Gözlerini tavandan ayırmadı.

"İşler nasıl?" diye sordu annesi. "Her şey harika," diye yanıtladı.

"Harika mı?"

Sesi şaşkınlık, şüphe ve endişe karışımıydı.

Annesinin onun tüm sorunlarından olmasa da bazılarından haberdar olmadığını söylemek hafif kalır.

"Evet anne, bir işten yeni çıktım."

"Hawk sana biraz boş zaman mı veriyor?"

"Evet. Ama yarın döneceğim," dedi ona. "Yine de kontrol ve bilgilendirmeden sonra bana hafta sonu izin vereceğini umuyorum." Paylaşmadan önce durakladı, "Dinle, biriyle tanıştım."

Lottie onun tutuşuyla gerildi.

Annesinden tam bir sessizlik.

Tammy ve diğerlerinin hayatındaki diğer kadınlar tarafından sevilmediğini söylemek de hafif kalırdı.

"Senin ve kızların onunla tanışmanızı istiyorum," diye sözlerini tamamladı. "Sen... Ben... ah," diye kekeleydi annesi.

Mo, Lottie'yi göğsünde daha da yukarı çekti ve gözlerini onun şaşkın yüzüne dikti.

"Onu seveceksin anne."

Lottie'nin yüzü yumuşadıkça şaşkınlığını kaybetti ve elini göğsünden boynunun yanına kaydırды.

"O müthiş biri," diye devam etti.

Bunun üzerine kızın yüzü daha da yumuşadı.

Ona puslu gözlerle bakıp onu yiyerek boşalmasını sağlardı ve bunu yapabildiği kadar sık yapmayı severdi.

Ama şuradaki bakış için ölür ve öldürürdü.

"Kadınlarından birini hiç bu kadar müthiş olarak tanımladığını hatırlamıyorum, Mo."

Annesi bile ona Mo diye sesleniyordu, altı yaşındayken bunu talep etmişti.

Seamus'a babasından kalan Kim ismini takmıştı ve Seamus altı yaşında olmasına rağmen bu isimle hiçbir ilgisi olmasını istemiyordu.

Kredi kartlarında bile Mo Morrison yazıyordu. Sadece ehliyetinde, annesinin onun doğduğunda kabadayılarla ve dangalaklarla yara almadan başa çıkabileceğine inandığı yazıyordu.

"Çünkü öyle olmadıklarını görüyorum," diye cevap verdi

Mo. "Şey... benim," diye fısıldadı annesi.

"Bu Pazar yapamam. Gelecek Pazar?" diye sordu.

"Çok isterdim ama sanırım Marte'nin programında hastanede vardiyası var."

"Ondan sonraki Pazar," diye önerdi Mo.

"Bu işe yarar. Ben burada yemek yiyeceğim," diye cevap verdi annesi. "Bir restorana gidebiliriz."

"Senin 'müthiş' olarak tanımladığın bir kadınla restoran gibi havasız bir yerde buluşmayacağım, Mo. Yengeç keklerimi yapacağım."

Annesinin yengeçli keklerine karşı çıkmayacaktı.

"Mükemmel," diye mırıldandı. Sonra daha yüksek sesle, "Gitmeliyim anne. Lottie burada ve Mag de maçıdan döndü, o yüzden biraz yemek yiyip Mag'le takılacağız."

"Orada mı?" diye sorduğunda sesi daha da yükseldi.

Lottie'yi sıktı. "Tam burada."

"Vay canına," diye fısıldadı. Sonra sesi daha da yükseldi. "Mag onunla tanıştı mı?" "Evet."

"O ne düşünüyor?"

"Son iyi olanı ben aldım."

Lottie ayağa kalktı ve yüzünü adamın boynunun diğer tarafına gömdü.

Bir süre tereddüt ettikten sonra annesi gülümser gibi bir sesle, "Peki o zaman Mo, onunla tanışmak için sabırsızlanıyorum. Ona resmi olmayacağını söyle. Sadece bir aile yemeği."

Annesi Mag'in çetin ceviz olduğunu biliyordu. Ve konu dostlarından birine geldiğinde de öyleydi.

Lottie bunu beş dakika içinde yapmıştı.

Ama Mo kızına annesinin ona söylediği gibi bir şey söylemeyecekti.

Muhtemelen porselenleri çıkarmak için çoktan ambara doğru

yürüyordu. "Yapacağım," diye yalan söyledi.

"Aradığına sevindim, tatlım."

"Evet, anne. Seni seviyorum ve sonra

konusuruz." "Ben de seni seviyorum, bebeğim."

Sırıttı, bağlantıyı kesti ve telefonunu komodine fırlattı, böylece iki kolunu da kızına sarabildi.

"Onunla dalga geçmedin," dedi boynuna doğru. "Hayır."

"Ne kadar gergin olmalıyım?"

"Seni çok sevecek."

"Ne kadar gergin olmalıyım, Mo?"

Onu sıkarak istediğini elde etti. Kadın başını kaldırdı ve ona baktı.

"Seni sevecek bebeğim," dedi nazikçe. Kadın

onun yüzünü inceledi. Sertçe yaptı.

Neye ihtiyacı olduğunu anladığında daldı ve onu öptü. Mo onu yuvarladı ve geri öptü.

Bir süre sarmaş dolaş oldular.

İşleri bittiğinde kalktılar, giyindiler ve beş saattir bulundukları odadan çıktılar.

Evinde iyi bir ses yalıtımı vardı. Mag'in geldiğini duymuşlardı ama hepsi bu kadardı. Duymadıkları şey Mag'in Boone ile geri dönmesiydi.

Lottie, Çin yemeği için Boone'un "Yeni Kadını Test Et" versiyonunu aldı.

Mo, Boone'la birlikte başarılı bir şekilde bira içtikten sonra geçtiğini düşündü.

Konu Boone'un Mag'den daha düşük standartlara sahip olması değildi. Mo.

Lottie, Lottie'ydi.

On Üçüncü Bölüm

Bok yok

Lottie

İri vücudundaki büyük kasılma beni uyandırdı ve neredeyse yatağından uçmama neden oluyordu.

O zaman uçurumun kenarında sallanmıyordum.

Mo'nun kollarındaydım, o kollar beni öyle sıkı sarmıştı ki kaburgalarımı kıracak diye endişelendim.

Ve nefes alamıyordum.

Büyük bir sevişmenin ardından gelen derin bir uykudan yeni uyanmıştım, nefes alamıyordum, onun gücünü ilk kez beni korkutacak şekilde hissediyordum, neler olduğunu anlamam bir saniye sürdü.

Ama Mo'nun nefes alışını duydum, teninin sıcak ve nemli olduğunu hissettim ve ne olduğunu anladım.

"Tamam," diye ittim. "Her şey yolunda. Her şey yolunda bebeğim. Ben buradayım. Buradayım. Sen evindesin. Yatağındasın. Benimlesin."

Kolları daha da
sıkılaştı. Uyanık
mıydı ki?

Yatak odasındaki karanlıkta anlayamadım.

Ellerimi zorla kollarının altına soktum, göğsüne doğru ittim ve boynunun iki yanını kavradım.

"Mo, tatlım," diye seslendim.

Bana doğru yuvarlandı, tüm ağırlığını bana
verdi. Tüm ağırlığını.

Ve kolları gevşememişti. Tanrım,
beni boğacaktı.

"Mo, bebeğim." Boynunu sıkarken kelimeleri sıkarak söyledim. "Uyan yukarı."

"Uyan," diye homurdandı, ağırlığını sırtındaki kollarına verdi, bir kısmını benden aldı, aynı zamanda tutuşunu gevşetti.

Derin bir nefes çektim.

"Kahretsin," diye fısıldadı. "Siktir," dedi. Sonra beni bıraktı ve sırt üstü yuvarlandı.

Anında onun içine yuvarlandım, göğsüm onun göğsüne degecek şekilde ona tırmandım, vücudumun geri kalanı onun yanına düştü.

"Rüya mı?" Sessizce sordum. "Tanrım," diye yanıtladı.

Zaman tanıdım, elimi dikkatlice boynuna götürdüm ve başparmağımla boğazını okşadım.

Nefes alması kolaylaştığında ve vücudundaki gerginlik biraz azaldığında tekrar denedim.

"Rüya mıydı tatlım?"

"Evet," dedi tavana doğru.

Pazar günüydü, ailesiyle tanışacağım gecenin sabahıydı.

Takip eden iki hafta içinde tüm arkadaşlarıyla tanıştım (ve hepsi de Mag kadar harikaydı). Tüm arkadaşlarıyla takıldım (ve hepsiyle takılmak Mag ile takılmak kadar harikaydı). Ailemle akşam yemeği yedi. Kulübe geri döndüm. Neyse ki geceleri çalıştığı bir gözetim işine yerleştirilmişti, bu yüzden ben çalışırken o da çalışıyordu, bu da zamanımızın çoğunu birlikte geçirdiğimiz anlamına geliyordu.

Sahneye çıktığım ilk gece Axl, Auggie ve Mag ön sırada yan tarafta oturuyorlardı.

Beni soyunurken izlemek için değil.

Mo'nun arkamda olmadığı ilk gecemde iyi olduğumdan emin olmak için. Boone başka bir işte çalışıyordu.

Vance, Hector ve Ren ile kadınları Jules, Sadie ve Ally, bu arada kız kardeşim de yanlarındaki masada oturuyordu.

Eddie evde çocuklarla birlikteydi (beni dans ederken izlemek zorunda kalmamak için bunu yapıyordu).

Jet, Jules, Sadie ve Ally beni dans ederken izlediler.

Ben dans ederken Vance, Hector ve Ren görünüşte derin bir sohbete dalmışlardı.

Seviliyordum.

Ve sevmek güzeldi.

Ama şimdi, o iyiliği hissetmiyordum.

Yaklaşık bir ay boyunca, bunun iki buçuk haftasında resmi olarak birlikte olduk, Mo ve ben birlikte olmadığımız zamanlarda tüm zamanımızı birlikte geçirdik.

Çalışıyorduk. Çeşitli faktörlere bağlı olarak onun evinde ya da benim evimde uyurduk.

Banyomda bir tıraş bıçağı, tıraş kremi ve vücut losyonu, dolabımda ise bir çekmece ve bir ray dolusu kıyafet vardı.

Bir ton makyaj malzemesi, saç kurutma makinesi ve saç maşası da dahil olmak üzere *tüm* eşyalarımı ikiye katladım (bu eğlenceliydi, daha da eğlencelisi, Mo alışveriş yapmaktan çekinmeyen bir adamdı - kız kardeşlerine çok şey için teşekkür etmeliydim, o gece bunu yapma şansım olacaktı). Büyük ana dolabı hiç dolu olmadığı için kendi dolabımı ve iki çekmeceyi doldurmuştum.

İkimiz de dalga geçmiyorduk. İşte bu kadar.

O bir taneydi.

Ben onun tekiydim.

Ve ikimiz de bunu biliyorduk.

Yıllar olmamıştı ama artık biraz zamanımız vardı ve bu süre içinde Mo yanımda uyumaya başladığından beri bir kez bile sabah yediden önce kalkmadı.

Kabus yok.

Hepsi iyi.

Şimdiye kadar.

Ve ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yoktu.

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?" diye sordum. "Hayır," diye cevap verdi.

"Egzersiz falan mı yapman gerekiyor?" "Belki."

"Sevişmek ister misin?" Ben teklif ettim.

"Lottie, her kötü rüya gördüğümde beni becermek zorunda değilsin."

Sesi kısa ve sabırsız geliyordu, Mo'dan hiç duymadığım bir şeydi bu.

"Sen hiç kötü bir rüya görmedin," diye belirttim. "Ayrıca, eğer kaçırdıysan, benim için sakıncası yok."

Eliyle yüzünü ovabilmek için uzun bir kolunu kaldırdı.

Boynumu büküm ve ağzımı tenine dayadım.

"Gerçekten bebeğim, seni seviyorum, ama böyle rüyalardan sonra ağzını üzerimde ilişkilendirmek istemiyorum," diye açıkladı.

Ama ben tutuklandım.

*Gerçekten bebeğim, seni
seviyorum. Seni
seviyorum.*

Beni seviyordu.

Beni sevdi.

Diğer eli sırtımın alt kısmına geldi ve parmakları saçlarımda olana kadar yukarı doğru sürüklendi.

"Sen uyumaya devam et. Ben spor salonuna gidiyorum," diye mırıldandı.

"Tamam," diye fısıldadım ama tekrar uyuyabilmem mümkün değildi.

Beni göğsüne doğru çekti, ağzıma kapalı bir öpücük verdi ve yatağa yuvarladı.

Yorganı geriye atıp dışarı çıktı ama banyoya doğru yürümeden önce yorganı üzerime atıp omzuma kadar çekti.

Kapı büyük ölçüde kapanana kadar ışığı açmadı.

Mo, ayrıldığı oda karanlık olduğunda ve kadını o odada yataktayken kapı büyük ölçüde kapanana kadar ışığı yakmayan bir adamdı.

Yorganı omzuma kadar çeken bir adamdı. Mo beni seven bir adamdı.

Beni sevdi.

Uyuyormuş gibi yapmadım ve Mo da banyodan çıkıp dolaba gidip egzersiz kıyafetlerini giydikten ve yatağa gelip saçlarımı düzelttikten sonra dudaklarını şakağıma değdirdikten sonra uyumadığımı anladı.

"Döndüğümde dışarı çıkıp kahvaltı ederiz," diye mırıldandı ve saçımı yumuşak bir şekilde çekiştirdi. "Biraz daha uyumaya çalış."

Ve sonra gitmişti.

Yatağıma uzandım, istediğini yapamadım (daha fazla uyuyamadım), web sitelerini okumayı, kitaplar bulmayı ve bir dahaki sefere böyle bir şey olduğunda Mo'ya yardımcı olabilecek bazı araçlara sahip olmak için kendimi toparlamayı planladım.

Bunun iyi bir plan olduğunu hissediyordum ama kendimi pek iyi hissetmiyordum (*beni sevdiği, sevdiği* ve bunu söylediği kısmı hariç), o sırada mutfaktan gelen sesleri duydum.

Mo ve Mag'in odaları açık planlı yaşam alanının hemen dışında, dairenin iki ucunda olsa bile Mo'nun evinde pek bir şey duyamazdınız.

Yine de erken ve sessiz bir saatse, heyecanlıysanız ve tamamen iyi bir şekilde değilseniz ve erkek arkadaşınızın TSSB'sine nasıl yardımcı olacağınıza dair planınızı çoktan yapmışsanız, zihniniz sıkışmamışsa, duyabilirsiniz.

Kalktım, hemen lavaboya koştum, geceliğimi çıkardım, uyku şortu, sütyen ve tişört giydim, işimi halletmek, ellerimi yıkamak, yüzüme su çarpmak ve dişlerimi fırçalamak için banyoya koştum.

Sonra dışarı çıktım.

İki Pazar önce, sabahleyin Mo'yla birlikte, Mo'nun daha sonra onun evinde sıkça göreceğim konusunda beni uyardığı bir şeyle karşı karşıya kalmıştık: Mag'in kızlarından biriyle. Mag'in onu eve götürmek için evden çıkarmadan önce kendisine izin verdiği süreyi ona bakarak geçiren güzel bir esmerdi ve ayak bileğine başarılı bir şekilde zincir takabilmek için onu sakinleştirmesi gerekip gerekmediğini merak ediyordu.

Bir daha görülmedi.

Bununla birlikte, geçen Pazar sabahı kızıl saçlı biriyle tanıştık. O da top ve zincir görünümündeydi.

Ve o da Mag tarafından eve götürülmek üzere kapıdan çıkarılmıştı.

İyi haber, onları Uber yapan bir adam değildi. Kötü haber ise, o bir Slam Bam Thank You Ma'am Man'di.

Mo gereksiz yere bunun Nikki'yle ilgili olduğunu açıkladı. Nikki'ye son derece sadıktı ve görüştüğü her kadınla tek eşliydi.

Ama şimdi, arkadaşı Nikki'nin hafızasını sikip atmaya çalışıyordu.

Bu başarısızlığa mahkumdu. Bunu biliyordum. Mo biliyordu. Mag de muhtemelen biliyordu. Yine de bunu sadece bilinçaltında değil, bilinçli olarak da bilmesi ve bunu yaparken Denver'da kalp kırmaktan vazgeçebilmesi için bunun belirtilmesine ihtiyacı olduğu açıktı.

O anda bu konuya girmeye hazır değildim.

Hem Denver kardeşliği ile ilgilenmek hem de Mag'in kalp kırıklığını atlatmasına yardım etmek istedim ama...

Öncelikler.

Neyse ki o sırada Mag'in son rastgele kış parçası elimde değildi.

Mag, Auggie ve Boone'a deve sırtlarını suyla doldurmalarını (Mag) ve protein yüklü bir kahvaltı yapmalarını (Auggie ve Boone) söyledim ve hepsi de çeşitli koşu kıyafetleri giyerek sokaklara çıkacaklarını benimle paylaştılar.

"Bilmediğim bir maraton var mı?" Selamlamak için sordum ve üç büyük, beyaz gülümseme aldım.

Paylaşmak gerekirse, Mag neredeyse Mo kadar uzun boyluydu, sağlam yapılıydı ama zayıftı ve siyah saçları uzundu, dalgalanmaya, kıvrılmaya, savrulmaya meyilliydi ve çok işe yaradığını bildiği bir şekilde sık sık gözlerine düşüyordu, yoksa o yeleyi ehlileştirirdi. Bu, sert, kaba hatlı yüz hatları ve elektrik mavisi gözlerle eşleşiyordu.

Öte yandan Boone, saf, klasik erkek güzelliği. Yüzünün açılarını Michelangelo tarafından çizilmiş olabilirdi. Elmacık kemiklerinin kesimi hakkında muhtemelen sayısız şiir yazılmıştır. Kesinlikle kendilerine atfedilen sayısız orgazmları vardı (onunla ilgili diğer şeylerin yanı sıra). Tepesi kalın, yanları kısa koyu sarı saçları ve parlak yeşil gözleri vardı.

Evet, uzun boylu ve yapılıydı ama Mo'nun altı beşi ya da Mag'in altı dördü gibi olmak yerine muhtemelen altı iki civarındaydı.

Auggie bir hayal kırıklığına dönüşmemişti. Kadınların ona bir tanrı gibi davranmasına şaşmamalı. Boynuna doğru biraz kıvrılan kalın siyah saçları, siyah gözleri, zeytin rengi teni, mükemmel bir kavise sahip yoğun kaşları, uzun kirli sakalı, hafifçe genişlemiş burun delikleri olan yüce burnu ve cömert ağzıyla ben bile onun sunağında tapınmaya hazırdım. Ve Mo'nun sahip olduğu her şeye sahiptim.

İnceydi, zayıf değildi. Kaslıydı. Vücudunda zerre kadar yağ yoktu (diğerlerinde olduğundan değil). Ve Axl da dahil olmak üzere grubun en kısasıydı. Auggie'nin boyu muhtemelen altı birdi, Axl ise Mo ve Mag'in ardından üç numarada yer alıyordu, tahminime göre o da altı üçtü.

Normal şartlarda bir sabah için bu çok fazla bir şeydi. O zamanlar bunu düşünmemiştim bile.

"Günaydın Mac," dedi Boone.

"Yo, Lots," dedi Auggie.

"Hey, kızım," dedi Mag. "Kahvaltı ister misin?"

Mag'e "Mo ve ben daha sonra dışarı çıkacağız," dedim.

"Ama teşekkürler." Mag Mo'nun kapısına baktı.

Auggie, "İz koşusu," dedi ve bakışlarını ona gitti. "Pardon?"

"Patika koşusu yapmak için dağlara çıkıyorum bebeğim," dedi, ağzına bir sosis lokması attı, bir parça ısırды, biraz çiğnedi ve içinden "Maraton değil," dedi.

"Doğru ya," diye mırıldandım adanın kenarında dururken.

"Mo hâlâ uyuyor mu?" Mag saklanmadan sordu, eğer Mo uyuyor olsaydı Mag şaşırırdı.

Gözlerinin içine baktım. "Hayır. Çalışıyor." Mag gözlerimin içine baktı.

Ben onun yatağındayken Mo'nun neden spor yapmadığını biliyordu. Hepsi biliyordu.

Fethetmeleri gereken bir yol vardı. Benim de bir görevim vardı.

Önemli bir tane.

Yani dalga geçmek yok.

Mag'e "Bir rüya gördü," dedim.

Mag'in yakışıklı yüzündeki sıkıntılı ifadeyi izlerken odanın rahat havası bir anda dağıldı.

Tamam, onlar da Mo'nun rüyalarını biliyorlardı.

"Onları biliyordum, bana söyledi. Ama bu benimle ilk birlikteliği" diye paylaştım Mag'e.

"Doğru," diye mırıldandı.

"Ne yapacağımı bilemedim," diye itiraf ettim.

Mag dikkatini adasındaki taburelerde oturan adamlara çevirdi.

Ben de öyle yaptım.

"Siz rüya görür müsünüz?" Doğrudan sordum.

Auggie Mag'i inceliyordu.

Boone bana başını salladı.

Mag bana "Rüyaları gören sadece Mo," dedi. Lanet olsun.

Yardım edemeyebilirler.

"Mac, sadece onun yanında ol, tamam mı?" Boone önerdi. "Bunu nasıl yapacağım?" Ona ben sordum.

Auggie, "Ona bir hap almasını söyleme, böylece yataktan kalktığında seni uyandırmazsa iyi bir başlangıç olur," diye mırıldandı.

Tanrım, Tammy'den cidden nefret ediyordum.

Mag arkadaşına, "O diğerleri gibi değil, Aug," diye çıkıştı, sonra bana baktı. "Ama Auggie haklı, Lottie. Boone da öyle. Sadece onun yanında ol. Konuşmak isterse dinle. Konuşmak istemiyorsa sakın ol. Yapabiliyorsan bastır ama istemiyorsa geri çekil. Bırakın başa çıkmak için ne yapması gerekiyorsa onu yapsın, mesela kalkıp spor yapsın."

"Ve eğer işler kötüye giderse," diye araya girdi Boone. "İçimizden biriyle konuş. Biz de katılırız."

"Bu kadar mı?" Ben sordum.

"Anlamıyorsun," dedi Mag.

Ona baktım.

"Ve sen onu alamazsın, Lottie," diye devam etti. "Ve bu iyi bir şey, sevgilim. Cidden iyi. Bununla birlikte, anlamadığınızı görmek yardımcı olmuyor. Neler yaşadığını ama daha çok neden yaşadığını. Yardım edebilmek için onu anlayabilmelisin."

"Sefalet arkadaşlığı sever," diye cevap verdim iç karartıcı bir şekilde. "Aynen öyle, bebeğim," diye araya girdi Boone.

Adanın mermer tezgahına baktım ve iri yarı erkek arkadaşımın beni sevdiğini görerek mutlu şeyler düşünmek istedim.

Ama mutlu şeyler düşünmüyordum.

Auggie konuşarak dikkatimi çekti.

"Biliyor musun, umursuyor olman yardımcı oluyor, Lots. Öyle hissetmeyebilirsiniz. Sinir bozucu olabilir. Ama öyle hissetmesen bile yardımı dokunuyor. Ve daha iyi olacak. Mo'nun hayalleri asla tamamen yok olmayabilir. Ama uzun zamandır dışarıda, onu tanıdığımdan beri daha iyi oldular ve onlarla başa çıkmak için araçlar geliştirdi. Sizinle birlikte olmak gibi yeni bir şey denerse, umarım daha az sıklıkta gelirler. Sadece umursayın ve pes etmeyin. Sen olsaydın vazgeçmezdi."

Hayır, yapmazdı.

Buna tamamen inanmıştım.

"Ben daha çok elimi kullanmayı seviyorum," diye paylaştım ve Auggie gülümsedi. Evet, bunun sunağında ibadet eden bir kadın görebiliyordum.

"Muhtemelen o da işe yarıyordur," diye cevap verdi ve gülümsemesi soldu ama "Ama sen ne kadar harika olsan da bebeğim, bu mucizevi bir tedavi değil. Ve bu senin için kötü olacak çünkü birine değer verdiğinde, yeterince verirsen bu duygunun her şeyi iyileştireceğini düşünürsün. Öyle olsaydı harika olurdu. Ama tedavi etmez. Geçmeyecek çünkü gördükleri ve yaptıkları asla geçmeyecek. Bununla kendi yöntemleriyle, kısmen de sizin yardımınızla başa çıkmayı öğrenecek ama bu sizinle ilgili olmayan bir şey."

Oh, evet.

Sevgi, ilgi ve destek tedavi değil mi? Bu berbat olacaktı.

"Auggie sözlerine şöyle devam etti: "İşlerin yanlış gittiği yer, bilerek ya da bilmeyerek ona yeterli olmanız gerektiğini hissettirdiğiniz zamandır. "Ona verebileceğin şeyin ihtiyacı olan tek terapi olması gerektiğini hissettirdiğinde.

Bu geri teper çünkü böyle düşüneceğinizi bilir, böyle düşündüğünüz için kendini kötü hisseder ve bunu size veremez. Bu, üzerine yığılmış olan diğer suçluluk duygularına yenilerini ekleyecektir. Tüm bunlar ikiniz için de çarpıtılır ve dikkatli olmazsanız, bazen düzeltemeyeceğiniz bir şekilde çarpıtılır."

Acaba bunu deneyimlerinden mi biliyordu?

O zaman sormadım, sadece fırsatım olmadığı için değil.

"Kulağa basit geliyor," diye söze girdi Boone. "Sadece onun için orada ol. Ama gördüğünüz gibi öyle değil. Bu bir meydan okuma. Ama sen avantajlısın, Mac. Çoğu kadın Mo gibi bir erkeğe bakar ve bunu bir zayıflık olarak algılar. Bilmek istemezler. Kendine çeki düzen vermesini isterler ki güçlü olup kendi işlerini halledebilsin. Yani sen zaten yapman gerekeni yapıyorsun. Sadece öyle hissettirmiyor."

Boone konuşurken ona ters ters baktım ve konuşmasını bitirdiğinde, "Fırsatım varken Tammy'nin saçlarını yolmalıydım. Aptal Mo. Beni geri çekilmeye zorladı. Eğer o kaltağı bir daha görürsem, kız kardeşimle olan kavgalarım çocuk oyuncağı gibi görünecek. Hem Jet'in de benim de *çelik gibi kavramalarımız* var."

Mag artık sıkıntılı değil, sadece eğlenmiş görünerek, "Bir indirme ayarlarız," diye teklif etti. "Tek bir şartla. Hepimiz orada olup izleyeceğiz."

"Çelik gibi kavırıyor," diye mırıldandı Boone. "Mo çok şanslı bir sikici." Bu beni daha iyi hissettirdi.

Birazcık.

Ama beni daha iyi hissettirdi.

Boone'a bir gülümseme attım ve hepsine, "Gitmeden önce mutfağı temizlemeyin. Mo'nun dönmesini beklerken yapacak bir şeylere ihtiyacım olacak."

"Dün markete gittim. Bu, beklerken buzdolabındaki tüm smartwater ve Naked'ları Salı günü yaptığın gibi öne bakacak şekilde ayarlayacağın anlamına mı geliyor?" Mag sordu.

"Elbette," diye cevap verdim.

"Seni klonlayabilir miyim?" Mag sordu.

"Hayır," diye gülümseyerek cevap verdim.

"Yazık," diye mırıldandı kendi gülümsemesiyle.

Yağlı tavayı almak için ocağa yöneldim ve "Ye. Git dağa çık. Ama birazını da diğer doğaseverlere bırak."

İlk kısmı yaptılar.

Ama sonuncusunu yapmak için ayrılmadan önce, sıcak kucaklamalar ve başımın tepesine birkaç öpücük aldım (bu, Mo'yu ne kadar önemseydiğimin onlar için ne kadar önemli olduğunu tam olarak aktarıyordu, bu da bana Mo'yu ne kadar sevdiklerini tam olarak aktarıyordu) ve kapıdan en son çıkan Auggie bana seslendi, "Bu gece her şey iyi gidecek, Lots. Ama moral konuşması için sonra görüşürüz."

Moral konuşması için sonra mı?

"Sakin ol," dedi ve sonra kapı üzerine kapandı.

Yine mi *moral konuşması*?

Gitmişlerdi, bu yüzden sormadım ve benim harika olduğumu düşünüyorlardı ve kapıya koşup açsam ve "*Ne demek moral konuşması?*" diye bağırırsam böyle düşünmeyebilirlerdi. Moral *konuşmasına ihtiyacım var mı?*"

O yüzden yapmadım.

Mutfağı temizledim. Ve

buzdolabını topladım.

Ben Mo'yu beklerken.

* * * *

"Burada benimle olsan daha iyi olurdu," diye

homurdandı Mo. Haklı olabilirdi.

Ama banyo tezgahının üzerinde oturduğum yerden onu duşta izlerken *çok yanılıyordu*.

"Ben zaten duş aldım," diye hatırlattım ona.

"Konuşmamız için bir neden daha," diye mırıldandı sinirli bir şekilde.

"Dostum, bana aşık olarak beni tamamen aldattın ve sonra da

Sen duş alırken ben banyoda oturmaya fırsat bulamadan kötü adam oldun.

Bir kıza kemik at," diye cevap verdim.

Gümüş rengi gözleri bana dönerken, su iri bedenini ıslatıp kayganlaştırdı.

"Eğer kışını benimle birlikte duşa sokarsan yaparım." Ona sııttım.

Bana kaşlarını çattı ve yüzünü suya döndü.

Gösterinin tadını çıkarmak için yerleştim.

"Biliyor musun, sen askere gitmeden önce sana aşık olur muydum, hiçbir fikrim yok" dediğimde ellerine vücut losyonu sıkmış ve kendine sürüyordu.

Yavaşça, kollarını geniş göğsünde kavuşturmuş, elleri çukurlarını sabunlarken, bana bakmak için başını çevirmesi dışında hareket etmeyi bıraktı.

Konuşmaya devam ettim.

"Gerçi tahminimce hayır. Çünkü o zamanlar sen Mo olmazdın. *Benim Mo'm* olmazdın. Olmanı istediğim Mo. Eminim hâlâ harikaydın. Ama şimdiki kadar değil. Ve konu rüyaların gibi boktan şeylerle başa çıkmak olduğunda kötüyü iyiyle birlikte almayacağım. Hepsi iyi. Hepsi *sensin*. Kim olduğun, ne yaptığın ve bana nasıl geldiğin. Ve hepsini alacağım, Mo. Çünkü hepsini istiyorum. Kim olduğun, ne yaptığın ve bana nasıl geldiğin tam da olmanı istediğim şey."

Mo hiçbir şey söylemedi ve hareketsiz kaldı.

"Bilgin olsun diye söylüyorum, sen gittikten sonra çocuklar burada kahvaltı ediyorlardı. Onlarla konuştum. Rüyaların hakkında."

Bu durum onu kızmış ya da sinirlenmiş gibi göstermedi.

Sadece bana bakmaya devam etti.

"Senin hakkında konuşmak, bunu öğrenmeni ve arkandan iş çevrildiğini düşünmeni istemiyorum," diye açıkladım. "Bana bazı şeyler söylediler ama zaten yapmayacağım bir şey değil. Bu yüzden bunu hemen şimdi açıklayalım, böylece orada ve bitti. Rüyaların hakkında konuşmak istersen dinlerim. Hayalleriniz hakkında konuşmak istemiyorsanız, zorlamayacağım. Kalkıp spor salonuna gitmen gerekiyorsa, umurumda değil. Eroin enjekte etmek dışında herhangi bir şey yapmanız gerekiyorsa, arkanızdayım, yanınızdayım ya da neye ihtiyacınız varsa. Ama işler çığırından çıkarsa ve bu konuda benimle konuşmazsan, çocuklara giderim. İşte böyle. Senin için sorun olur mu?"

Mo konuşmadı ya da hareket etmedi.

"Senin için sorun olur mu tatlım?" Ben zorladım. Sonunda konuştu.

"Duşa gir, Lottie."

"Ben zaten bir tane aldım bebeğim," diye fısıldadım.

"Getir. *Duşa gir. Lottie*," dedi çok daha alçak sesle, çok daha yavaş ve bir şekilde bir parçamın ıslanmak için duşa girmesine gerek kalmadı.

Tezgâhtan indim ve duştan sonra giydiğim şortu, külotu, atleti ve sütyeni çıkardım.

Sonra onunla birlikte duşa girdim.

Mo'yu beklerken duş alacak zamanım olmuştu. Saçımı yapmaya vaktim olmamıştı.

Bunu hiç düşünmemiştim.

Yapamadım çünkü Mo'nun elleri kollarımın altındaydı, kaldırıldım ve etrafımda çekildim, sırtım fayansa çarptı ve Mo bana bastırıyordu.

"Bacaklarımı arkama dola," diye emretti.

Konuşmuştuk. Kesinlikle. Tammy onu aldattığından beri test yaptırmıştı. Temizdi ve ondan sonra sahip olduğu iki kıza eldivensiz gitmedi.

Ondan önce uzun bir kuraklık dönemi geçirmiştım ve doğum kontrol hapı kullanıyordum.

Bacaklarımı sırtına doladıktan sonra Mo'nun yumruğunu koca sikine dolaması, bana doğru yönlendirmesi ve tam içine sokması sadece onunla benim aramda olan bir şeydi.

O ve ben.

"Beni seviyor musun?" Tüm gücümle tutunup bunu yaparken fısıldadım
Her yerde.

Ağzı benimkini sıcak, ıslak, *uzun* bir öpücükle aldı. Öpücüğü kestikten sonra, "Evet" diye homurdandı.

İşte o zaman ona verdim. "Ben de seni seviyorum, bebeğim."

"Bok yok mu?" Uh.

Bekle.

Ne?

Bir bok yok mu?

Ne demek istedi?

"Sana seni sevdiğimi ilk söylediğimde böyle mi söylüyorsun?" Bilmek istedim, ancak "SİZİ SEVDİĞİMİ İLK SÖYLEDİĞİMDE BÖYLE Mİ SÖYLÜYORSUNUZ?" Bunu talep ederken onun güçlü itişlerini aldığımı görünce, horozu her birkaç kelimeyi daha yüksek sesle söylemeye zorladı.

"Lafla peynir gemisi yürümez, Lottie. Tammy'yle yattığından beri bana beni sevdiğini gösteriyorsun. Şimdi kapa çeneni bebeğim ve siktir git."

Ona ters ters baktım.

Kalçaları eğildi ve yuvarlandı.

Dudağımı ısırdım ve ona dik dik

bakmayı bıraktım. Mo bana sırıttı.

Beni öptüğünde hala yapıyordu. Ve beni becerdi.

İkimiz de geldik.

Sonra, bulaşıkları yıkamasına yardım ettim.
Başka bir zaman onun meyve vermesini izlerdim.
Ya da izlemezdim.
Önemli değildi.
Mo ile istediğimi istediğim zaman elde edebilirdim.
Bunu ruhuma kadar biliyordum.
Yani her iki şekilde de benim için iyiydi.

Bölüm On Dört

Rüya Kız

Lottie

Ayağımda tek ayakkabıyla elimden geldiğince hızlı adımlarla merdivenleri indim ve oturma odasına döndüm.

Üst katta giyinirken kulaklarım duydukları konusunda beni yanıltmamıştı.

Çocuklar gelmişti.

Ateşli erkek aksiyonu her yerdeydi. Axl kanepeme uzandı.

Auggie koltuğumun üzerinde çaprazlama uzanıyordu. Boone mutfaktaki tezgahımın üzerinde oturuyordu.

Mag'in kafası buzdolabımda.

Ve Mo mutfakta dikiliyordu, üzerinde neredeyse gümüş rengi parlaklığında güvercin grisi bir gömlek, koyu gri bir pantolon vardı, başı arkaya eğikti, açık yakasından gergin boğazı görünüyordu, siyah Hydro Flask'ından su içiyordu.

Oturma odamdaki ve mutfağımdaki tüm bu iyiliğe, hatta Mo'nun güzel kıyafetler giyerek fazladan iki kat ateşli görünmesine ve boğazını görebileceğim şekilde su içmesine tepki gösterecek gücüm yoktu.

Beş dakika içinde annesine gitmek için yola çıkacaktık ve ben çok kötü durumdaydım. "Bebğim, ne oluyor? Biran yok mu?" Mag, birayı çektikten sonra kafasını buzdolabından çıkardı.

"Ben sadece özel günlerde ya da senin evinde bira içerim," diye cevap verdim. "Bu imkansız" diyerek bana baktı.

"Beşik dar, Lots," dedi Auggie, yanından hızla geçerken (ya da bir topuklu ayakkabı, bir çıplak ayakla, diğer ayakkabımı ve değiştirdiğim çantayı göğsümde tutarak topallayarak yanından geçerken).

Auggie'ye "Teşekkürler," diye mırıldandım.

Mo, Hidro'nun arkasından çıkmıştı ve bana öyle bir bakıyordu ki, eğer birazdan annesine yemeğe gitmiyorsa olsaydı ve onun

tomurcuklar etrafıta ateşli bir şekilde takılmıyorlardı, ben mutfakta yerde sırtüstü yatmış sıkılıyor olurdum.

Elbiseyi beğendiğini bilmek güzel.

Ama bunun içeri girmesine bile izin veremezdim.

"Nasıl bira içmezsin?" Mag bilmek istedi.

"Kız fit, göt herif," diye seslendi Axl. "İşte böyle. Herkes senin metabolizmana ve dökme demirden bir karaciğere sahip değil."

Elimdekileri kalçasının yanındaki tezgâha boşaltırken Boone bana, "Mac, bebeğim, cidden, buzdolabının üzerindeki takvim," dedi.

Başımı kaldırıp ona
baktım. "Ne?" diye
sordum. "Ne?" diye
sordum.

"Üç ayda bir yağ değişimi mi?" Başını salladı. "El kitabınıza bakın. Bin dokuz yüz seksen iki civarında bir Chrysler Lebaron kullanmıyorsanız, ya beş bin ya da yedi bindir. Hatta bazen on bin. Bu üç aylık ya da üç bin yıllık iş tamamen abartılı."

"Bunun bir aldatmaca olduğunu *biliyordum*," diye tersledim.

Bana sırtıttı. "İyi ki artık hayatında seni kollayacak bir erkek var."

Hayatımda zaten beni kollayan erkekler vardı. Ama
hiçbiri bana yağ değiştirme dolandırıcılığından
bahsetmedi. Eddie ile konuşacaklarım vardı.

O zaman

Tex.

Sonra

görüşürüz

.

O anda çıldırmam gerekiyordu.

"Benim kadını ne zaman senin k a d ı n ı n oldu sorabilir miyim?"

Mo arkamdan öğrenmek istedi ve sesi hiç mutlu gelmiyordu.

"Kendimizinkini alana kadar," diye cevap verdi Mag rahatça. "Kardeş
eşleri bilir misin? Biz kardeş kocalar gibiyiz."

"Hayır, değilsin."

Adamımın Brook Tartışmasız Tonu vardı. Mag,

"Tabii ki faydaları olmadan," diye ekledi.

"Lottie, bebeğim, çöpçatanlık işine hız ver," diye emretti Mo, ben
çantama uzanıp ihtiyacım olanları el çantamla değiştirirken kalçalarımı
yanımdaki tezgâha yaslayarak.

Ama hissettim, o "şey" güçlüydü ve yaptığım işi bırakıp etrafıma
bakmak zorunda kaldım.

Herkesin dikkatinin üzerimde olduğunu görmek için başımı iki yana çevirdim.

Axl bile arkasından bana doğru bakabilmek için kanepemin üzerine çıkmıştı.

"Çöpçatanlık boku mu?" Boone sordu.

Mo onlara, "Lottie size tuzak kuracak," dedi.

Ben mi?

"Bırak striptizci olsunlar. Lütfen Tanrım, eğer beni birazcık bile seviyorsan, striptizci olmalarına izin ver," diye dua etti Mag, başı geriye eğik, gözleri tavanda ve her şeyde.

"Aslında Mag, kulüpte üniversite eğitimine devam eden bir kızımız var. Mühendis olmak istiyor. Ve *tam sana göre biri*" dedim ona.

Gözleri bana geldi. "Mühendis mi?"

"Yazılım."

Mag sessizce boğuluyormuş gibi görünmeye başladı.

Bir sonraki sözleri boğuk bir şekilde duyulduğunda belli ki öyleydi. "Bir bilgisayar ineği mi?"

"Evet," dedim ve gülümsememeye çalışarak çantama geri döndüm.

Milyon yıl geçse de Evan'ı onunla tanıştırmazdım. O bir erkekti. Seksiydi, komikti, Mo'yu seviyordu ve bana karşı çok tatlıydı.

Ama o bir dawg idi.

Ve Evie çok güzeldi, abartısız bir şekilde, saçları dantelli olmadığına ve (biraz garip bir şekilde, bunu asla beceremedi, ama o kadar güzeldi ki, önemli değildi) sahnede g-string'inden çıkan faturalarla sürünmediğinde.

Mag'in Nikki'den dolayı yaşadığı kalp kırıklığını, acısını bastırmak için olabildiğince çok kıça vurarak atlatmaya çalışmasına Mag ve birlikte olduğu kadınlar için zaten yeterince üzüliyordum.

Mo bana yaşayacak bir yere ihtiyaç duymasının sebebinin o olduğunu söylemişti. Nikki ve Mag, Tammy ve Mo ayrılmadan üç hafta önce ayrılmışlar. Mo'nun ayrılığı onu kronik sırt ağrısından kurtarana kadar Axl'in kanepesinde uyuyordu.

Evan'a, eğer başka bir kadın beni sikip atmasaydı her şey senin olabilirdi rutinine maruz bırakmayacaktım.

Ta ki...

Mag bana "Arkadaşın alınmasın ama ben almayayım," dedi. Bu onun dikkatimi tekrar çekmesini sağladı.

Şaşı gözlerle dikkatimi çekti.

"Zeki kızlarla bir sorunun mu var?" Sertçe sordum.

"Şey..." diye omuz silktili, "evet."

Kulaklarıma inanamadım.

"Neden?" Seslendim.

"Bebeğim, eğer akıllılarsa seni anlayabilirler. Herkes Mo gibi akli başında, dengeli ve uyumlu değil," diye karşılık verdi Mag. "Akıllı bir kızın beni anlamasına ihtiyacım yok. *Ben* bile kendimi çözemiyorum. Bildiğim tek şey, benim bokum öyle bir bok ki, çözülmesini *istemiyorum*."

"Etrafında akıllı bir kız olsaydı, sana bu konuda yardımcı olabileceği aklına geldi mi?" diye sordum.

Axl, "Söylediği gibi, bu onun işlerini yoluna koymak istemesini gerektiriyor ve Mag dağınık olmayı tercih ediyor," dedi. "Ve bunu, kendi sorunlarını çözmek istemediği için yapmıyor. Çünkü bunu yapmaması kadınları mıknaş gibi çekiyor."

"Tamir edebileceklerini düşündükleri bozuk olanı," diye ekledi Auggie. Mag, Auggie'ye, "Bu, kayıp köpek yavrusundan daha iyidir," diye karşılık verdi.

"Bu benim," dedi sırtarak. "Hepsi iyi bir eve gitmeye hazır.

Sadece beslenmekten ve sulanmaktan mutluyum. Ama ikramlar için performans sergileyeceğim." Mo'ya baktım. "Bu saçmalığa nasıl katlanıyorsun?"

"Elimde biram varken ve televizyonda bir maç varken dikkatimi dağıtmak çok daha kolay," diye yanıtladı.

Bahse girerim.

"Hepiniz burada ne yapıyorsunuz?" Çocuklara sordum.

"Moral desteği," dedi Axl.

Boone aynı anda, "Sizi Morrison kadınlarının saldırısına hazırlıyorum," dedi.

Onslaught?

Bir saldırı mı olacaktı? Vücudumun her lifi gerildi.

"Tanrım, siz orospu çocukları kız kardeşlerimden korkmayı ne zaman bırakacaksınız?" Mo bilmek istedi.

Korktun mu?

Bu belalı komandolar Mo'nun kız kardeşlerinden *korkuyor* muydu? Mag, "Korkutucu olmayı bıraktıklarında," diye belirtti.

"Anladın mı Mag, onlar sadece senin ne mal olduğunu anladıkları için korkutucu oluyorlar," diye karşılık verdi Mo.

"Evet. İşte böyle. *Dehşet verici*," diye yanıtladı Mag.

"Ohmigod, ohmigod, ohmigod," diye mırıldandım.

İşte yine
buradaydım.
Gerginim!

Erkek arkadaşlarımın aileleriyle tanışmıştım. Ve tamam, eğer onları
önemsiyorsam, gergin olurdum.

Ama bu şekilde değil.
Bunu söylemenin
başka yolu yok. Ben
bir enkazdım.

Mo, "Her birinizi geberteceğim," diye tehdit etti ve bunu yapacakmış
gibi konuştu.

Bunu yaptıktan sonra, parmaklarının çenemin etrafında kıvrıldığını
hissettim ve onları başımı çekip geriye yatırmak için kullandı.

Gözlerimi kırıştıtarak ona baktım.

"Bana bak tatlım," diye nazikçe ısrar etti.

"Öyleyim," dedim endişeyle.

"Tamam, bana odaklan," diye
değiştirdi. Bunu yapmaya çalıştım.

Bir şekilde başardığımda, çocukların etrafımı sardığını hissettim.

Mo, "Her şey yoluna girecek," dedi.

"Ya benden hoşlanmazlarsa?" diye sordum. "Benden
hoşlanmamalarına izin veremem, Mo. Onlar senin bir parçan. Kan bağı
var. Onlar *kardeş*. Benim bir kız kardeşim var!" Sesim, artan panik
seviyeme ayak uyduran kalbimin atışıyla birlikte yükseliyordu. "Kız
kardeşlerin ne kadar önemli olduğunu biliyorum! Eğer beni sevmezlerse,
giderim. Buna izin veremem. Ohmigod!" Bu sonuncusu neredeyse
bağırıyordu. "Onlardan biri için babanı dövdün. Benden hoşlanmazlarsa, bir
anı bile olmam."

Gözleri yukarı kayarak yarım bir daire çizdiğinde ve dudakları
hırladığında dikkatini kaybettim, "Evet. Her birinizi öldüreceğim."

"Bebeğim," diye seslendiğini duydum Boone'un.

Boone'a bakmak için başımı çevirdiğimde çenemi Mo'nun tutuşundan
çektim, ancak vücudum Mo'nun tutuşuna farklı bir şekilde (bu onun koluyla
olacaktı) sıkışmıştı.

"Buna inanabilir ya da inanmayabilirsiniz. Ne olursa olsun, bu doğru,"
diye başladı Boone. "Mo'ya ulaşmak için tırmanmanız gereken en zorlu
duvar bizdik."

Çenesini diğerlerine doğru salladı ve Mo'nun kucağında yer
değiştirdim, böylece sırtım onun ön tarafına dönüktü ve hepsini içime
alabiliyordum.

"Fark etmemiş olabilirsin, sen sen olduğun için, birlikte olduğun için, kendinden emin olduğun için, ama seninle göz göze geldiğim anda neredeyse

Sen," diye hatırlattı Mag.

Bunu o yaptı. Bir yük treninin çarpması gibi değil, daha çok bir otobüsün çarpması gibi yarı incelikliydi.

Ama başardı.

"Biliyorum," dedim ona.

"Bir dakika içinde beni kazandın," dedi Mag bana, o zamanlar bildiğim ve mutlu olduğum bir şeyi söyledi, ancak *bu* sefer hatırlatılması beni çok daha iyi hissettirdi.

Daha bitirmemişti.

"Mo'nun babasının bir pislik olmasına kızmıştın. Tammy'yi aldattığını duymaktı. Çok komiktin. Aramızda aynı zamanda erkeklerden biri olan güzel bir kadın olacağını bilmektir. Ama en önemlisi, Mo'ya karşı davranışlarındı. Bizim eve ilk gelişinizde, sanki daha önce yüzlerce kez gelmişsiniz ve ikiniz de çok soğukkanlıydınız." Mag bana sırtıttı. "Dışarıda babası hakkında bağıryordun. Mo mektuplarına bakıyordu ve sen de babası hakkında bağıryordun. Zorlamak zorunda kaldım, çünkü o benim oğlum. Ama çok zorlamam gerekmedi."

"Benim için," diye söze girdi Axl, "sen onun aletine atlamadan önce evinden çıkamayacağımdan endişeleniyordum."

Ona gülümsemekten kendimi alamadım.

"Senin için orada bile değildim," diye devam etti Axl sessizce. "İçeri girdi ve aniden her şey yok oldu, ben de dahil. Sen tamamen onunla ilgiliydin."

"Bunu bize Axl söyledi," diye ekledi Auggie. "Mag seninle tanışmadan önce." Geri kalan her şeyi biliyordum.

Ama bu sonuncusu yeni bir haberdi.

"İnsanlara kolay kolay güvenmeyiz, Lottie," dedi Mag. "Ama içimizden birinin hayatının bir parçası haline gelebilecek insanlar, bu daha da kötü."

"Eminim kız kardeşleri kırmak zor olabilir," diye paylaştı Boone. "Bunu göstermeyebilirler ama erkek kardeşler..."

Boone buna izin verdi ama ben onu anladım.

Kan kardeşi değillerdi ve kan sudan daha kalındı, ama yaşamak için yaptıkları şey, hepsinin daha önce hizmet etmiş olması, inşa edilmesi gereken güven, bu deneyimlerin onları yaptığı adamlar, sahip oldukları şey çelikten daha güçlüydü.

Auggie bana, "Şu anda senin için buradayız ve seni iki haftadır tanıyoruz," diye hatırlattı. "Morrison kadınları seni sevecek, Lots. Endişelenecek bir şey yok."

Mo'nun kolunun beni sıkıca sardığını ve iri bedeninin gücüyle beni tuttuğunu hissettim.

Etrafımda Mo'nun çocuklarının bana güç verdiğini gördüm. Mo'ya aşık olmuştum.

Ve bu arada ben de hepsine aşık olmaya başladım.

Mag'e baktım.

"Evie senin için. O bir inek. Ama senin işlerini halledecek."

Mag gözlerini kırptırdı.

Auggie'ye baktım.

"Pepper senin için. Onun konusunda bana güven. Mükemmel."

Dikkatim Axl'a yöneldi. "Hattie. Onun için kendini kaybedeceksin. Ve o senin için kesinlikle yapmaz. Bunun için çalışman gerekecek. Ama o buna değecek."

Axl başını yana eğdi, açıkça ilgisini çekmişti.

Sonunda Boone'a döndüm.

Ondan aldığım ince titreşimlerden şüphelendiğim gibi, yüz ifadesinde temkinli bir şey vardı ve bunu görmek istemeyen ben miyim yoksa diğerleri mi emin değildim.

Ben de onun uzuv olduğunu bilmediği bir uzvun üzerine çıktım.

"Ryn," dedim. "Kathryn. En çılgın hayallerinin ötesinde olacak. Senin *en çılgın* rüyalar, Boone."

Doğru tahmin ettiğimi gösteren bir anlayış parıltısı vardı ve diğerlerinin onu yakalamasına izin vermemek için hızla hareket ettim.

Boone ile bu konuşmayı daha sonra yapacaktım. Tek başıma.

Mo'nun kolunda döndüm, ona baktım ve "Sadece çantamı düzenlemeyi bitirmem ve ayakkabımı giymem gerekiyor bebeğim. Sonra gitmeye hazırım."

Mo bir süre bana baktı. Sonra gülümsedi.

Moral konuşması yapıldı, gitmeye hazırdım.

Hala gülümseyen Mo, dudaklarını dudaklarıma değdirmek için aşağıya doğru eğildi ve bana izin verdi

Git.

Çantamı düzenledim, ama Mo çömelerek çantamı taktı.

Ayakkabı.

Mo'nun kamyonetinin yanında dururken çocuklardan gelen sarılmalar ve başıma kondurulan öpücükler ve Mag'in bir dahaki gelişlerinde bira getireceğine dair verdiği sözlerle yolumuza devam ettik.

* * * *

Mo'nun annesinin evinde hiç şaşırmadım.

Babası onları terk ettikten sonra beş çocuğunu büyütmek için annesinin çok çalışarak mali müşavir olduğunu anlatmıştı. Bir yıl önce yarı emekli olmuş, şehirdeki büyük bir firmanın ortağıymış. Hâlâ haftada iki ya da üç gün VIP müşterilerle çalışıyordu, çünkü çalışmazsa örgü örmediği, resim yapmadığı, kuş gözlemciliği yapmadığı (ya da benzer şeyler yapmadığı) için delirecekti.

Mo yıllar önce liseyi bitirip orduya katıldıktan sonra o da evlerini küçültmüştü.

Dolayısıyla, ön verandanın üzerinde pergolası, tuğla yolu, kalın, yeşil çimenleri ve son çiçeklerini açan börülceleri de içeren düzenli ama coşkulu olmayan peyzajı ile tuğla Park Hill bungalovu bekleniyordu.

Ne yazık ki Mo parlak bir Chevy Silverado'nun arkasına park ettiğinde moral konuşmasının etkisi geçmişti.

Mo'nun bana dönüp elimi tutmasının nedeni buydu.

Ona bakışlarımı verdim.

"Adamlar Tammy'den nefret ediyordu," diye açıkladı. "Ondan önce tanıdıklarından da nefret ediyorlardı. Ve bunu saklamadılar. Bir yanım onlara kızgındı. Bu ilişkiler yürümüyordu ve erkeklerin hayatımdaki kadına davranış biçimleri hiç yardımcı olmuyordu."

İçlerinden birinin bile benden hoşlanmamasının hissi

ediy Neyse ki buna gerek kalmadı.

oru "Ama itiraf etmeliyim ki haklıydılar," diye devam etti. "Bitirmeliydim m.

şeyler. Geriye dönüp baktığımda, sana sahip olduğumda, bunu şimdi anlıyorum. Ama onlar bunu zaten biliyordu. Hak ettiğim şeye sahip olmadığımı biliyorlardı. Şimdi ben biliyorum, onlar da benim bildiğimi biliyor. Bununla birlikte, seninle tanıştıkları anda, annem ve kız kardeşlerimin de aynı şekilde hissetmeyeceklerini mi düşünüyorsun?"

Bana söylediği şey çok hoşuma gitti.

Bunu bana söyleyecek cesareti kendinde bulmasına bayıldım.

Yine de o evdeki kadınları kazanmam gerektiğini biliyordum, kendim için değil. Mo için.

Ama ona doğru eğildim ve şöyle cevap verdim: "Artık neyi hak ettiğini bilmene sevindim tatlım. Umarım bunu sana her zaman veririm."

"Umudum yok, yapacağını biliyorum," diye karşılık verdi, yanıma geldi, beni sert ama ağzı kapalı bir şekilde öptü ve geri çekildi. "Hazır mısın?"

Ben
değildim.

Başımı
salladım.

Gitmeme izin verdi, kapısını açmak için yana kaydı ama bana döndü. "Sana yardım ediyorum."

"Doğru, tamam," diye
fısıldadım. O zaman Mo
başını salladı.

Orada oturup Mo'nun kamyonetinden bana yardım etmesini beklemek tuhaf hissettirdi ama yardım ettiğinde çok iyi geldi.

Sanki annem tarafından sevilen ve bakılan biriydim.

Yolun yarısına gelmiştik ki ön kapıyı sarışın bir kadın açtı; uzun boylu - Mo kadar uzun değil ama gerçekten çok uzun boylu ve yapılıydı - Mo gibi kadınsı, kıvrımlı değildi.

Bana şöyle bir baktı ve bağırdı, "Vay anasını! Bu elbise!" Sonra başını eve doğru çevirdi ve bağırmaya devam etti. "Derhal diyete giriyorum! Yengeçli kekten sonra tabii ki. Ve beze pastası, tabii ki yine!"

Elbisem siyahtı. Sadece clingy vardı çünkü sadece clingy giyerdim. Kolsuz, halter yakalı ve yarışçı sırtlıydı. Ayrıca sol tarafında küçük bir yırtmaç vardı.

O bendim.

Ve ne kadar gergin olursam olayım, kim olduğumu bilmeleri gerektiğini düşündüm.

Verandaya çıkan üç basamağı çıkarken kapıdaki kadın bize döndü ve hemen eve geri dönerek bağırdı: "Ufacık! Ve her şeyi var."

Aman *Tanrım*.

Ufacık sayılmazdım.

Ama bana bir kez bakıp beni *her şey* olarak tanımlaması beni çok heyecanlandırmıştı.

Ben daha bu rahatlamayı tam olarak hissedemeden Mo, "Marte, bağırmayı kes," diye emretti.

"Mo, onu buraya getir," diye karşılık verdi Marte. "Annem Lottie gelene kadar ordövrlerle dokunmamıza izin vermedi ve mini mısırlı kekler ve somon fümeli sandviçler yaptı. Taylor'ın süslü yemeklerden hoşlanmadığını biliyorsun.

Ama o yemek yemeyi seviyor ve ögle yemeğinden beri yemediği için huysuzlanıyor. Bana gelince, eğer yakında bir şeyler yemezsem, birini öldüreceğim." "Tamam o zaman," diye karşılık verdi Mo ve şimdi karşılama töreninde duruyorduk. önündeki paspası. "Gerçekten içeri girebilmemiz için kapıdan çıkmak ister misin?"

"Elbette," diye cevap verdi ama bunu yapmadı. Bir elini bana doğru itti ve "Hey, ben Marte. Ve Mo sana ne derse desin, en az sinir bozucu olan benim."

"Bu bir yalan," diye mırıldandı Mo.

Elini tuttum, gülümsedim çünkü bu gece beklediğimden çok daha farklı başlıyordu.

"Merhaba, ben Lottie."

"Tanrım, Marz, bu bar-kapı rutini de neyin nesi?" diye sordu başka bir uzun boylu, sarışın, yapılı kadın, bunu Marte'yi fiziksel olarak iterek yolundan çekip onun yerine geçerken yapıyordu. "Hey, ben Lene ve hemen söyleyeyim, Rick senin posterini getirmiş. Eğer imzalamak istemiyorsan, imzalama. Ona bunun kabalık olduğunu söyledim. İlk yemekte olmaz. Annem bizi giydirirken ve bebek bakıcısı isterken olmaz. Daha çok Paul'un Kolomb Günü barbeküsü yaptığı zaman. Ve dikkat edin, Paul barbekü yapmak için her bahaneyi kullanır. Yani bu *onun için* garip değil. İşçi Bayramı, Anma Günü, Gaziler Günü, tamamen 4 Temmuz. Hatta Cadılar Bayramı. Bir keresinde Şükran Günü için hindi pişirmeye çalışmıştı ve Signe aklını kaçırmıştı."

Ona bakmaktan kendimi alamadım ama konuşmayı bıraktığında "Kocanda benim posterim mi var?" diye sordum.

"Endişelenme," diye çabucak tavsiyede bulundu. "Sapık falan değil. Sadece şu *Rock Chick* kitaplarının büyük bir hayranı. Yemin ederim, neredeyse onu hastaneye götürmek zorunda kalacaktım, kız kardeşinin kızlarıyla poker oyunlarına gittiği kısma o kadar gülüyordu ki." Bana doğru eğildi. "Senden kitaplarını imzalamalarını istemeni isteyecek. Bu konuda da ona defolup gitmesini söylerken kendini garip hissetme. Tuttum seni kızım."

Ona bakmaya devam ettim. Kim olduğumu biliyorlardı. Ne yaptığımı biliyorlardı.

Ve kocasının benim posterimi asmasını sorun etmedi.

Queen of the Corvette takviminin altın çağından kalma çeşitli posterlerim vardı.

Ve çoğunda giyiniktim.

Az da olsa.

"Kadınımı eve almamın bir sakıncası *var mı?*" Mo, sesi kuşatılmış gibi çıkarak rica etti. "Ya da biriniz buraya bir tabak mısırlı kek getirmek ister mi?"

"Ah, doğru, pardon," dedi Lene, sonra elimi tuttu ve topuklu ayakkabılarla her şeyi yapabilirdim, ama beni içeri sürüklerken, "İçeri gel, içeri gel," diye çağırırken neredeyse takılıp düşüyordum. Beni oturma odasına ancak bir adım attırmıştı ki, "Herkes baksın! Lottie geldi!"

Çocuk yoktu ve daha sonra bunun Mo'nun annesinin beni ailesiyle ilgili her şeye boğmak istememesiyle ilgili olduğunu anlayacaktım.

O oturma odasında olanlar yeterliydi.

İlk bakışta zararsızdı. Güzel elbiseler giymiş kadınlar. Mo gibi pantolon ve gömlek giymiş erkekler. Şık görünümlü yemek tabakları. Mum ışığı. Arka planda kısık sesle Sinatra.

Elinden geleni yapmıştı.

Her şey bok gibiydi.

Ve her Morrison kız kardeşi aynı görünüşe sahipti, o kadar ki, sadece kız kardeş değil, dördüz gibi görünüyorlardı.

Onlarda da aynı tip vardı.

Adamlarının hepsi de kardeşleri Mo gibi uzun boylu ve iriydi (kel değillerse).

Signe, Trine, Paul, Taylor, Rick ve son olarak Mo'nun annesi Ingrid ile tanıştım.

Elimi iki elinin arasına aldı ve beni nazıkçe odanın içine doğru götürerek, "Burada olman çok güzel, Lottie. Geldiğin için teşekkür ederim."

"Gerçekten, benim için zevkti," diye mırıldandım. "Beni buraya davet ettiğiniz için teşekkür ederim." Sevimli bir şekilde başını salladı, bana zarif bir gülümseme verdi ve "Şimdi,

Mo sana ne içirebilir?"

"Bir John Collins alacağım. Ona bir John Collins yap, Mo," diye emretti Marte.

"Sidecar," diye sordu Signe. "*En iyi* yan arabaları Mo yapar."

"Singapur askısı," dedi Lene. "Ama bırak Taylor yapsın. O sapanın ustasıdır."

"Margarita," dedi Trine. "Ben zaten bir sürahi yaptım, Mo."

Mo hepsinin bunu söylemesine izin verdikten sonra bana baktı ve kaşlarını kaldırdı. "Margarita kulağa hoş geliyor," dedim ona.

Başını salladı, bana küçük bir gülümseme verdi, bana doğru eğildi ve dudaklarını dudaklarıma dokundurdu.

Sonra bar arabasına doğru
yürüdü. Ingrid'in gerçek bir bar
arabası vardı.

Toplam sınıf.

Tamamen boktan.

"Artık yiyebilir miyiz?" Taylor öğrenmek istedi.

"Evet, Taylor," dedi Ingrid sakın bir sesle.

Taylor, Rick ve Paul sanki bir yıldır yemek yeme mişler gibi hemen
ordövrlerin üzerine atladılar.

Neredeyse kahkahayı basıyordum.

"İçeri girip sana bir tabak hazırlamamı ister misin, Lottie?" Ingrid teklif
etti. "Yalağın süresi dolmadan önce."

"O mısırlı keklerin hepsini yeme, Rick!" Ben daha annesine cevap
veremedi Lene kocasına çıktı. "Onlar Mo'nun en sevdikleri."

Rick, ağzı mısırlı çöreklerle dolu olan karısına, "Onlar benim de," diye
karşılık verdi.

Lene sert bir sesle, "Ona beş tane ayır,"
diye karşılık verdi. Rick, Taylor'a tedirgin
bir bakış attı.

Taylor cevap vermedi. Ağzına bir çörek tıktırmakla meşguldü. "Mo,
artık ünlü biriyle görüşüyorsun, daha fazla gömleğe ihtiyacın var.
Böyle," diye karar verdi Trine, kardeşinin harika tişörtüne bakarak.

Sonra bana döndü.

"Muhtemelen süslü şeyler yapacaksınız ve o da gelmek zorunda
kalacak, ki bunu yapmak istemeyecek çünkü bunlar imza günleri ve film
galaları gibi şeyler olacak. Ama bunu yapacak çünkü o Mo ve siz de bunun
gibi seksi elbiseler giyeceksiniz. Gerçi muhtemelen daha çok sen bunun
gibi seksi elbiseler giyeceğin için olacak. Alışverişe gideriz. Mavi ona çok
yakışıyor. Daha çok maviye ihtiyacı var. Hep siyah giyiyor. Ya da gri.
Bunun için Hawk'ı suçluyorum."

Ona imza günlerine katılmadığımı ya da film galalarına gitmediğimi
söylemedim.

Yapmadım çünkü fırsatım olmadı.

"Hawk kıyafetlerini satın almıyor, Treenz," diye karşılık verdi Marte.

"Açıkça *erkeklerle* özgü bir ortamı teşvik ediyor Marz," diye karşılık
verdi Trine. "Eğer seçme şansı verilseydi, erkekler sadece siyah, gri ve
asker yeşili giyerdi."

Bunun üzerine Paul bordo gömleğine baktı ve Rick'e, "Bunu almak
için kendi kışımı dışarı çıkardığıma yemin edebilirim," diye mırıldandı.

Rick mini somon fümeli sandviçini ağzına atmadan önce sırttı.

"Lafı açılmışken," diye araya girdi Signe, bu konuşmayı duymazdan gelerek, "Hawk ne zaman bir kadın komando işe alacak, Mo?"

Şimdiye kadar gördüğüm saf sınıf margarita bardaklarından sadece biri olan, gerçek tuz kenarlı, saplı margarita bardağımla bana geri dönerken Mo'nun cevap verme şansı yoktu.

Lene ondan önce yaptı.

"Asla. *Asla* bir kadını işe almayacak. Elvira hariç."

"Bunun nedeni Elvira'nın elli kadından daha kadın olması," diye mırıldandı Marte nefesinin altında.

"Bu kesin," diye kabul etti Trine.

Marte, "O çocukların hiçbir kadının başına gelmesini istemezdim," dedi. "Elvira hariç. Onlarla başa çıkabilecek tek kişi o."

Signe, "Bu yine de pek fırsat eşitliği sayılmaz," diye belirtti.

"Seenz, sence Hawk 'fırsat eşitliği' kavramını bir saniye bile düşünmüş müdür?" Lene sordu.

Dört kız kardeş birbirlerine baktılar ve sonra bir kardeş dalga boyunda, hep bir ağızdan kahkahayı patlattılar.

Hawk'ı çok iyi tanımasam da, onun kaliteli bir belalı olduğunu ilk elden biliyordum ve işin yapılacağını düşündüğü takdirde ayrımcılık yapacağını düşünmezdim.

Bunu paylaşmamaya karar verdim.

Rick, "Mag daha uçaksavar ceketi giydirilmeden kıçlarına vururdu," diye mırıldandı.

"Rick!" Lene aniden gülmeyi keserek gülmeye başladı. "Yanılıyor muyum?" diye sordu.

"Hayır!" diye terslemeye devam etti. "Ama Danny Mo'nun oda arkadaşı. Lottie'ye onun bir oyuncu olduğu izlenimini verme."

Kedi çantadan çıkmıştı. Ve...

Danny mi?

Şu andan itibaren ona böyle seslenerek canına okuyacaktım.

üze

rin Ve zamanı geldiğinde bunu Evie ile paylaşmak.

de. Elimde bir margarita vardı ve Mo'nun ağır kolu bana sarılmıştı.

Ben de kendi omzumu onun beline doladım.

"Çekil yolumdan Paul, Mo'ya bir tabak hazırlıyorum. Ve Lottie'ye. Mo ve Lottie'ye birer tabak yapıyorum," diye duyurdu Signe, kocasını iterek yoldan çekildi ve kenarlarında zarif bir altın deseni olan küçük, narin bir porselen tabak aldı.

"Adam kendi karnını doyurabilir," diye mırıldandı Paul.

Signe, "Hayır, siz kuduz köpekler gibi yiyecekleri korurken yapamaz," diye karşılık verdi.

Mo'nun sessiz iç çekişini duydum.

Ben de yine kahkahalarımı engel olamadım.

Ve son olarak, Mo'nun sözsüz iletişim kurmayı nasıl öğrendiğini anlıyordum.

Tek kelime etmesine izin vermeyen dört ablasıyla birlikte büyümüş.

İçkimden bir yudum aldım.

"Belki de kızlarım Lottie'ye biraz görgülü olduğumuz ve delilikten bir adım öteye gitmediğimiz izlenimini verebilirlerse, bu gece uyuyabilirim. Oğlumun yeni kız arkadaşının *bizden* uzaklaşmak için buradan çok uzak bir yere tek yön bilet aldığını düşünüp dönüp durmaktansa," dedi Ingrid şık bir bardaktan zeytinli martiniye benzeyen bir yudum almadan önce.

Belli ki Morrison kadınlarıyla tanıştıktan sonra kokteylini geri almıştı.

Aslında, muhtemelen söz konusu tanıtımı kabul ettiğim *için* kokteylini almak *zorunda kalmıştı*.

"Ve kendi kendini besleyebilir, Signe," diye devam etti Ingrid. "Görünüşe göre Lottie tüm uzuvlarını tam olarak kullanabiliyor, eminim o da yapabilir."

Anne konuştu, Signe üç kız kardeşine de kocaman gözlerle baktı, tabağına bir mısırlı muffin ve somonlu sandviç koydu ve tüm yiyeceklerin dizili olduğu sehpadan çekildi.

Bunu yaptığında Paul ağır bir kolunu Lene'nin omuzlarına attı. Rick boğazını temizleyerek, "Lottie, eğer mümkünse-" diye söze başladı, "Yapma," diye Lene onun sözünü kesti.

"Ben sadece-" Rick tekrar denedi. "Hayır," diye onun sözünü kesti. "Laynz, o olmayacak-" "Kapa çeneni," diye ısırdı Lene.

"Posterinizi imzalamaktan ve Rock Chicks'ten kitaplarınızı imzalamasını istemekten mutluluk duyarım," diye teklif ettim. "Hatta yazarı tanıyorum ve ona da sorabilirim. Hepsi bunu yapmaktan hoşlanıyor, bu yüzden onlar da ben de mutlu olacağız."

Rick bana kocaman gülümsedi.

"Teşekkürler, Lottie." "Sorun değil," dedim ona.

Karısına bir bakış attı.

Kadın gözlerini devirdi.

"Lottie, kızlarımın estirmekte çok usta olduğu fırtınada biraz sakinleştirmeye göre, neden bize biraz kendinden bahsetmiyorsun?" Ingrid önce davet etti, sonra da klas bir davranış sergileyerek bana yol gösterdi: "Duyduğuma göre şehirde yaşayan bir annen ve kız kardeşin varmış."

"Evet," diye kabul ettim.

"Onlarla tanışmak hoşuma giderdi," diye cevap verdi.

"Ve onlar da seni. Mo'yu zaten seviyorlar. Hızlı arkadaş olacağınıza eminim." Bakışları oğluna kaydı ve tekrar bana döndü. "Tanıştılar mı?" Uh-oh.

Mo paylaşmamıştı.

Şimdi de paylaşmadı.

Bir şişe birayı kayıtsızca çekiyordu. Bu benim yapmam gerektiği anlamına geliyordu.

"Annemin evine yemeğe geldi."

"Tabii ki Mo'yu seviyorlar," diye araya girdi Trine. "Mo çok sevimli. Tammy'nin ailesi ona *bayılırdı*. Sanırım annesi, Tammy bunu mahvettiği için hâlâ üzüntüden siyahlar giyiyor."

"*Treenz*," diye kestirip attı Signe. "*Tammy'den* bahsetme."

"Onunla tanışmadan önce bir manastırda değildi, *Seenz*," diye karşılık verdi Trine. "Tanrı beni korusun," diye fısıldadı Ingrid.

"Katolik olduğumuzdan değil," dedi Trine onun üzerinden, bana doğru yönelerek. "Katoliklerle bir sorunumuz olduğundan da değil. Yok. Sadece Katolik değiliz."

"Ben Katoliğim," diye söze girdi Lene.

"Çünkü Rick Katolik," diye karşılık verdi Trine.

"Ben Katoliğim çünkü Katolikim," diye karşılık verdi Lene. "Sadece onunla evlenmeden önce din değiştirdim."

"Çünkü Rick Katolikti," diye araya girdi Marte.

"Önemli değil," diye tersledi Signe. "Bu konuda konuşmak Lottie'nin önemli olmadığı halde önemli olduğunu düşündüğümüzü düşünmesine neden oluyor." Signe bana baktı. "Biz iyiyiz."

tüm ırklar, dinler ve inançlarla. Söz veriyorum." "Endişelenmedim," diye onu temin ettim.

"Beyaz üstünlükçüler hariç. Bunu hoş karşılamıyoruz," diye açıkladı Trine. "Kimsenin bununla bir sorunu yok," diye cevap verdi Marte.

"Ve bu bir din değil." "Bu bir *inanç*," diye karşılık verdi Trine.

"Pekâlâ, siz dördünüz çenenizi *kapatır* mısınız?" Mo talep etti. Dördü de ona döndü.

Ya da beş, çünkü ben de aynısını yaptım. Ama bana bakıyordu.

"Kamyondaki konuşmamıza geri dönelim. Endişelenecek bir şeyin yok. Görünüşe göre endişelenecek bir şeyim *varmış*. Kız kardeşlerimin bir avuç kaçık olduğunu öğrenmen ve tepelere kaçman."

Yakışıklı erkek arkadaşım zorlanmış görünüyordu.

Ona gülümsedim.

"Aman *Tanrım*," diye nefes aldı Marte, bana doğru ilerlerken. "Endişelendin mi, Lottie? Bu *çok* tatlı." Beni Mo'nun kolunun altından çekip sehpayaya doğru götürmeden önce omzunun üzerinden kız kardeşlerine bir bakış attı. "Çok tatlı değil mi?" diye sordu kız kardeşlerine.

"*Çok* tatlısın," dedi Lene bana sokularak. "Isırmayız, söz veriyorum."

"Biz biraz deliyiz," dedi Marte, uzanıp küçük bir tabak aldı ve bana uzattı.

Signe kare şeklinde bir kokteyl peçetesi kaptı, onu da bana uzatarak şöyle dedi: "Biz deli değiliz. Çılgınlık kulağa kötü geliyor. Biz *çılginız*."

"Evet, zany. Zany iyidir," diye onayladı Lene. "Şimdi sana biraz mısırlı kek alalım. Annemin mısırlı kekleri *ölmeye değer*. Ve onları sadece özel günler için çıkarır."

Özel günler.

Gözleri üzerimde olan Mo'ya dönüp baktım. Artık rahatsız görünmüyordu.

Kız kardeşleri üzerime titrerken, o mutlu görünüyordu.

Sonra bakışlarımı Mo'ya doğru ilerleyen Ingrid'e çevirdim.

Dudaklarında küçük bir gülümseme vardı ve bu gülümseme oğluna dönüktü. Başka bir deyişle, mutlu görünüyordu.

Tabağıma bir mısırlı kek düştü ve dişiler etrafımda gevezelik ederken erkekleri Mo'ya yöneldi.

Peki ya
ben?
Mo vardı.
Mo'nun harika bir
ailesi vardı. Bana
veriyordu.
Bu da mutlu olduğum anlamına geliyordu.

* * * *

Mo

Beze keki yiyorlardı, oturma odasında yiyorlardı, kadınlar annesinin snifterlerinden Amaretto ve Kahlua yudumluyorlardı, annesinin koltuklarında oturuyorlardı, kadın muhabbetine dalmışlardı.

Mo çocuklarla birlikte ayakta durmuş, pastasını yemiş ve tabağı bir kenara koymuştu ki telefonu titredi.

Telefonu çıkardı, ekrana baktı ve Trine'in (ya da Lene'nin, her neyse) söylediği bir şeye gülerek başını arkaya doğru eğmiş olan Lottie'ye baktı.

"Bunu almalıyım," diye mırıldandı adamlara ve ön kapıya doğru ilerleyip çıktı.

Bir mesaj almıştı.

Annesinin ön verandasında dururken bir telefon etti.

"Mo," diye cevap verdi Brock Lucas.

"Hey, Slim," diye selamladı Mo. "Ne var ne yok?" "Dün gece nezarethanede bir sorun yaşadık." Mo nefesini içine çekti.

"Bu adam," diye devam etti Slim, "Lottie'yle ilgili o mektupları gönderen adam, diğer adamlardan bazıları yemekte ona saldırdı ve gardiyanlar kavgayı ayıramadan onu öldürdüler."

Lanet olsun.

"Nedenini bilmiyorum," diye devam etti Lucas. "Kolay bir hedef, olduğu gibi gergin, sabıkası yok, hafif, kendini kollama deneyimi yok, kesinlikle böyle bir durumda değil. Zayıf kanın kokusunu alıp peşine düşmüş olabilirler. Zaten itilip kakılmaktan başı belaya girmişti. Tehdit edildiğini gardiyanlara şikayet etmiş. Onu birkaç gün hücreye koydular ve soruna neden olan adamlar da başka yere nakledildi.

ya da anlaşma yaptılar ya da kefaletle serbest bıraktılar. Bu yüzden onu tekrar gen pop'a koydular. Görünüşe göre bu adamların arkadaşları vardı ve o hala bir hedefti."

"Ve?" Mo, o daha fazla konuşmayınca sordu.

"Onu hastaneye götürdüler ve tedavi ettiler. Ama iyileşme sürecinde akciğer embolisi geçirdi. Beynine giden oksijeni kaybetti. Onu tekrar ameliyata aldılar, onu da düzelttiler ama hasar tamamlanmıştı."

Mo'nun tüm vücudu
gerginleşti. "Ne hasarı,
Slim?"

Slim, "Adam yaşıyor ama beyin ölümü gerçekleşmiş," dedi. "Solunum cihazına bağı. Eğilimlerini göz önünde bulundurursak, tahminimce içinde bulunduğu sıkıntıya verdikleri tepkiler nedeniyle şüphelendikleri bir şey, ailesi onunla sıkı fıkı değı. Onları çağırdılar. Onu makinelerden çıkarmayı seçerler mi bilmiyorum. Tek bildiğim, çıkarmasalar bile, bu adamın Lottie'ye ya da başkasına zarar verecek durumda olmayacağı. Hiçbir şey yok, Mo. Nefes alıyor ama hala yok."

Mo ne hissettiğini bilmiyordu.

İnsan olduğu için bunun iyi olmasını istemiyordu.

Ama çoğunlukla iyiydi.

"Yani bitti," diye belirtti Mo.

"Şu anda kasıtsız adam öldürme suçlamasıyla karşı karşıya olan hapisteki çocuklar için değı ama Lottie için evet. Her şey bitti."

Evet, hissettiğı şey iyiydi.

Bu adamın hapse atılmasında Smithie ya da Hawk'ın parmağı olup olmadığını merak etti.

Ya da Lee veya onun adamlarından biri.

Ama neredeyse başlamadan önce merak etmeyi b ı r a k t ı çünkü gerçekten umursamıyordu.

"Bana söylediğın için teşekkürler
Slim," dedi Mo. "Sorun değı. Lottie'yi
bilgilendirecek misin?" "Kesinlikle,"
dedi Mo ona.

"Harika. Teşekkürler.

Görüşürüz, Mo." "Görüşürüz."

Telefonu kapattı.

Sonra fırtına kapısının arkasından açıldığını duydu.

Lottie kapıda durmuş, kapıyı açık tutuyordu.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu, onu yakından izleyerek.

"Seninle ilgili o mektupları gönderen adam hapse atıldı," dedi doğrudan. "Biraz hasar vermişler. Beyin ölümü gerçekleşen bir emboli geçirmiş. Solunum cihazına bağlı ama fişi çekmeler de çekmeseler de fark etmez. Bundan geri dönemeyecek, yani artık bir tehdit değil."

Ona baktı.

Mo ona izin verdi ve o bunu yaparken gözlerini ona kilitledi. Sonunda, "İyi misin?" diye sordu.

"Gerçekten bir şey hissetmiyorum," diye cevap verdi, sonra da "Bu kötü mü?" diye sordu. "Daha sonra ortaya çıkabilir bebeğim," diye dikkatle not etti.

"Muhtemelen gezegendeki en güvenli kişi benim," diye karşılık verdi. "Sen. Çocuklar. Kardeşlerim. Çıldırılmışım ama sonra..." Omuz silkti. "Onun için bitmeden önce benim için çoktan *bitmişti*."

İşte o zaman Mo ona doğru hamle yaptı, eve girerek onu da kendisiyle birlikte içeri itti ve onu kollarının arasına alırken fırtına kapısının tıslayarak kapanmasına izin verdi.

Kendininkini de onun etrafında kaydırды ve onu sıktı.

"İyi misin?" diye sordu, bakışlarını yakalamak için başını geriye eğdi.

"Tamamen."

Lottie bunu değerlendirmek için bir an durdu. Sonra gülümsedi.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu annesi yanlarında.

Mo ona doğru baktı ve "Hayır, daha fazla pastaya ihtiyacım var" diye cevap verdi.

Annesi de bunu değerlendirmek için bir an durdu, gümüş rengi gözleri onunla Lottie arasında gidip geldikten sonra o da gülümsedi.

Tammy annesinin onu Mo'nun yanına götürüp sonra da gülümsemesini hiç anlamamıştı. O gece annesinden bunu dördüncü kez duyuyordu.

O haklıydı. Oğulları da öyle.

Lottie, Lottie olduğu ve Mo'ya yaptıklarını verdiği için endişelenecek bir şeyi yoktu.

"Gidip sana bir tane keseceğim hayatım," dedi ve gitti.

Mo, Lottie'yi yoldan çekip ön kapıyı kapattı. Sonra da kızını ailesinin yanına götürdü.

Ve biraz daha pasta aldım.

* * * *

Lottie

Anladığım kadarıyla Mo Morrison yaptığı her şeyde harikaydı.

Ama kafa verme konusunda özel bir yeteneği vardı.

Tam o anda, yatağında bir şey gösteriyordu.

İki elim de pürüzsüz kafa derisindeydi, onu kendime çekiyordum ama bunu yapmama gerek yoktu.

Beni iki parmağıyla açmıştı. Ve erkeğim acıkmıştı.

Bu gerçekleştiğinde, yeterince aldığını umuyordum çünkü beni kenara sürüklemişti ve oraya vardığımda, sıçradım ve uçtum, Mo'nun ağzına sert bir şekilde boşaldım.

Gecenin geri kalanında bunu yapacakmış gibi beni yalayarak temizledi ve ancak parmaklarımı başının üstünde gezdirerek ona işaret verdiğimde ayağa kalkıp üzerime yerleşti.

Pozisyonunu aldıktan sonra yüzünü boynuma bastırdı ve beni orada çalıştırdı. Sıcak, sert aletin kalçama baskı yaptığını hissedebiliyordum.

Ben de "İçeri gel" diye teşvik ettim.

Mo dudaklarını kulağıma doğru kaydırды. "Aşağı inmene izin vereceğim, seninle oynayacağım, seni tekrar yukarı çıkaracağım, sonra kucağında köpek stili alacaksın."

Eğer aşağı inmemi istediye, böyle şeyler söylemenin bir faydası olmadı.

Sonunda ağzı benimkine doğru ilerledi ve onun tadının benimkiyle bolca karıştığı derin, tatlı, ıslak öpücüğün ortasında, ona doğru bastırdım ve Mo, benim Mo'm olarak, mesajımı aldı ve bizi yanlarımıza aldı.

Öpüşmeyi kesti ve dudaklarına doğru mırıldandı, "Ağırlığım çok mu fazla?"

"Asla," diye fısıldadım, yüzümü boğazına bastırmak için eğildim, ellerimi sıcak, pürüzsüz teninde gezdirdim, altındaki gücü hissettim, altındaki gücü sevdim ama hepsinin benim olmasını sevdim.

Başımı geriye eğdim ve çenesinin altını öptüm.

"Tatlı Lottie," dedi usulca, bir eliyle kıçımı avuçlarken diğer koluyla beni sıkıca tuttu.

"Bu gece en iyisiydi, Mo," dedim ona.

"Evet," diye onayladı.

"Ailen harika," diye paylaştım.

"Annem harikadır. Erkekler bok gibi. Kız kardeşlerim kaçık."

Öyleydiler.

Ama iyi türden.

"Onları sevdim."

"Çok şükür," diye
mırıldandı. Tenine karşı
gülümsedim.

Ve orada ona, "Seninle tanıştığım gün Smithie ile aramızda bir konuşma geçti" dedim.

Başının yastıkta hareket ettiğini duydum, bu yüzden ay ışığında gözlerini yakalamak için benimkini daha da geriye yatırdım.

"Ne hakkında?" diye sordu.

"Hayalimdeki erkeği bulamadığım ve asla bulamayacağımı düşündüğüm için pes ettiğim gerçeği hakkında."

İri bedeni benimkinin karşısında kıpırdamadan duruyordu.

"Sonra," diye devam ettim, "saatler sonra gelip kapımı çaldı."

"Bebeğim" diye inlediğinde sesi
gırtlaktan geliyordu. Ama o duyguyu
duymama gerek yoktu.

Nefesimi sıktığı için bunu hissediyordum. Yaptığını
yapacağını bildiğim için ona izin verdim.

Tutuşunu gevşet ama beni yakınında tut.

Bunun şenliklere yeniden başlamak için iyi bir yol olduğunu düşündüm.

Ama böyle zamanlarda (ve başka zamanlarda da) Mo kendini konuşkan hissediyordu.

Bunu "Yanlış anladın" diyerek paylaştı. "Öyle mi?"

"Tamamen değil ama önemli ölçüde." "Bunu nasıl yanlış anlayabilirim?"

"Ben de pes etmiştim. Tammy'den sonra, bitmiştim. Sorun bende sanmıştım. Onları uzaklaştıran şeyin benim saçmalıklarım olduğunu düşündüm. Sonra bir gün patronum bana bir görev verdi ve bir saat bile geçmeden gidip hayallerimdeki kızın evinin kapısını çaldım. Ve o benim birçok önemli şeyi farklı görmemi sağladı."

"Mo," diye fısıldadım.

İri eli yüzümü kavrayacak şekilde yer değiştirdi ve yüzüme yaklaştı.

"Ne olacağını bilmiyorum bebeğim. Bazılarının muhtemelen harika olmayacağını biliyorum. Ama sen kimsin ve bana ne veriyorsun, çoğu harika olacak. Kötü rüyalar gördüğümü ve bunların hiç bitmeyebileceğini biliyorsun. Bunu ne kendim ne de senin için istiyorum. Ama artık çok daha iyi başa çıkabiliyorum,

onları alacağımı ve gerçek rüyama uyanacağımı biliyorum, tam yanımda."

"Hemen şimdi sevişmeliyiz" dediğimde sesim kısılmıştı.

"Evet, öyle," diye kabul

etti. Ama beni sikmedi.

Hemen değil.

Beni öptü, sert, derin ve uzun bir süre.

Sonra beni karnıma doğru yuvarladı, bacaklarımın arasına yerleşti, dizlerini altıma doğru itti, böylece topuklarının üzerine oturdu ve beni horozunun üzerine geri çekti.

Boynum büküldü, ellerimin üzerine çıktım ve güç merkezim içime girdi.

Mo bunu hissederken aynı zamanda ciddi anlamda iyi bir anı yapmak istiyordu, bu yüzden kontrol etmeme izin vermedi.

Bunu yapmak için, pozisyon değiştirmek için eylemi durdurmak zorunda kaldı, böylece beni çeşitli şekillerde becerebildi.

Ama sonunda kucağına geri döndüm, yüz yüze, bacaklarım göğsünde, Mo kışında, kolları etrafımda, beni sikinin üzerine indirdi.

Ve öpüşüyorduk.

Daha sonra kollarında uyuyakaldım ve aklıma gelen son düşünce haklı olduğumdu.

O gece en iyisiydi.

Ama sonunu ekle?

Rüyayı yaşıyordum.

Yani Hot Bunch'tan birini

bulamadım. Hayalimdeki adamı

buldum.

Ve tüm bunların en iyisi.

Hayalimdeki Adam, Hayalimdeki Kız'a kavuştu.

Sonsöz

"Ben Etraftayken Olmaz"

Lottie

Üzerimde krem, kahverengi ve pembe çizgili bel bandı olan pembe saten uyku pantolonumla banyomda dikiliyordum.

Başka bir şey giymedim.

Göğüslerime bakıyordum.

Ameliyat olmuştum.

Ameliyattan önce de bir dram yaşadım.

Gerginliğin bir kısmını onarmak için bir asansör de almış olsam bile aynı gün oldu. Ve sadece beş gün iş göremez halde kaldım, gerçi bunun nedeni çok fazla bir şey yapmaya ya da çok ağır bir şey kaldırmaya çalışmamaktı.

İşin kötü tarafı, altı hafta boyunca dans edemedim.

Bununla birlikte, her şey o kadar da büyük bir mesele değildi.

Ancak, Rock Chicks, Morrison Sisters, Hot Bunch ve Commando Boys'un arkamda olduğu bir ortamda bıçak altına yattığımda öğrendim.

Ama en kötüsü Mo'ydu.

Kalp ameliyatı geçirdiğimi sanırsın.

Hastaneye gitmem gereken günden bir gün önce bir anlaşmazlık yaşanmıştı.

Herkes Mo'nun beni eve götürmesi konusunda hemfikir olsa da, her şey olup bittikten sonra *ihtiyacım olmayan* gece gündüz bakım konusu tartışmaya açıldı.

Bana kimin tavuk çorbası yapacağını, pansumanlarımı değiştireceğini, market alışverişimi yapacağını ve evimi temizleyeceğini tartışırken, her nasılsa, Morrison Sisters'ın Rock Chicks'e onlardan biri olduğumu kanıtlamak istemesi ve Hot Bunch ve Commando Boys'un hayatımdaki en sevilen kan kardeşler olarak pozisyon almak için jokeylik yapmasıyla konuşma daha da kötüye gitti.

Yine de, benim için, bu adamlardan herhangi birinin bana tavuk çorbası getirdiğini veya elektrik süpürgemi çalıştırdığını görmek için para ödeyebilirdim.

Bununla birlikte, ilkini kendi başıma mükemmel bir şekilde yapabilirim ve vakumum onu kendim kullanabileceğim kadar uzun süre dayanabilir.

Bu arada, annem ve Ingrid yemek masamda oturmuş, Tex'in Fortnum's Used Books'tan gönderdiği kahveleri içiyor ve sanki hiçbir şey olmamış gibi sakince sohbet ediyorlardı.

Mo bağırarak (bağırarak! o ana kadar hiç bağırıldığını duymamıştım), "Hiçbiriniz benim kadınının göğüslerine *yaklaşamazsınız!* Lottie'yi besleyebilirim ve ona bakabilirim. Ben hallederim. Geri *çekil lan!*"

O zaman öğrendim ki Mo gibi genellikle sessiz ve kolay kolay sinirlenmeyen iri bir adam böğürdüğünde insanlar onu dinliyordu.

Ayrıca ailenin birçok farklı çeşidi olduğunu da o zaman öğrendim.

Ama bununla birlikte Mo, onun ve benim (tabii ki çoğunlukla benim) sadece *bizim olduğumuzu* iddia ediyordu.

Gösterdikleri sevgi ve desteği takdir ettiğinden emindim. Ama sonuçta sadece o ve ben vardık.

Çiçek getirebilirler.

Bana tavuk çorbası getiremediler.

Ameliyattan sonraki günlerde kesiklerimle ilgilendi, sargılarımı değiştirdi, bana yemek getirdi, süpürgeyi çalıştırdı, postaları aldı, market alışverişini yaptı, yapabilsem bile bunların hiçbirini kendim için yapmama izin vermedi ve göğüslerime ilk kez bakmama izin vermedi. Ta ki hacim geri gelene ve morluklar geçene kadar.

Bir süredir implant taktırıyordum, onları tazelemek için değiştiriyordum, çünkü büyük göğüslerle harika görünüyordum.

Ama şimdi. . .

"Bir gömlek

giy."

Bu sözler üzerine döndüğümde erkeğimin iri yarı bir şekilde banyoya girdiğini gördüm. "Mo-"

Bana doğru yürüdü, tezgahın üzerine serdiğim dantelli pembe sütyeni aldı ve bana doğru tuttu.

"Bunu giy," diye emretti.

Midem bulandı ve gözlerimi onun muhteşem yüzüne diktim.

"Onları beğendin mi?" Sessizce sordum.

O da yüzüme baktı. "Tabii ki seviyorum."

"Onlara bakmıyorsun bile," diye işaret ettim.

Gözleri onlara kaydı ve sonra tekrar yüzüme geldi.

"Çok güzel görünüyorsun, Lottie," dedi. "Her zaman güzel görünüyorsun. Güzel görünmemen mümkün *değil*."

Güçlü yönlerimi biliyordum.

Zayıf yönlerimi

biliyordum. Güzeldim.

Güzel değildim. Mo

hariç.

Bu çok tatlıydı, inanılmaz derecede tatlıydı ve bunu söyleyebilirdi ama dinlendiğim günlerden sonra, ameliyattan bu yana geçen beş hafta boyunca seks yapmamış değildik. Yaptık. Hem de çok. Başlarda nazıkçe. Sonra çok fazla değil.

Görebildiğim kadarıyla tamamen

iyileşmiştim. Harika hissediyordum.

Ve bir sonraki Salı günü işe dönmem gerekiyordu. Ben

hazırdım.

Ben de değildim.

Sevişmediğimiz kısım ise Mo ile sevişmemize rağmen onun göğüslerime hiç dokunmamasıydı.

Onlara bakmadı bile.

"Mo, seks yaptığımızda sen-" diye başladım.

Buraya kadar gelebildim çünkü sütyenimi kenara fırlatarak, iki büyük elini belime koyarak, beni kaldırarak, kıcıımı tezgâha yerleştirerek ve sonra o iki büyük elini göğüslerime koyarak sözlerimi kesti.

Birini kaldırdı.

Ona doğru

eğildi.

Sonra meme ucumu ağzına aldı. Oh...

Güzelmiş.

Başım geriye düştü ve ellerim kafa derisine gitti, üzerinde gezindi, parmaklarım arkada birleşti.

Başparmağıyla hafifçe bıraktığı meme ucunu yuvarlarken başı ve ellerim diğer meme ucuna geçti.

Ağzı uzaklaştığında, elleri göğüslerimi kapladığında ve dudakları dudaklarıma geldiğinde ağır nefes alıyordum.

"İyileşiyordun," diye fısıldadı gözlerimin içine bakarak.

"Şimdi iyiyim," diye fısıldadım.

"Tamam," dedi.

Bu kadar.

Mo sorun olmadığını
söyledi. Ve iyiydi.

Ellerini sırtıma doğru kaydırmadan önce başparmaklarını meme uçlarımda üzerinde sertçe gezdirdi, başını eğdi ve ağzımı aldı.

Ciddileşiyordu. Bu ciddiyetin tadını çıkarıyordum. Mo bir elini göğsüme götürmüştü ve onu yoğuruyordu, diğer eliyle de sırtıma bastırıyordu, böylece ben de ona doğru eğilmiştim ki kapıdan bir yumruk sesi geldi.

Mo başını yukarı kaldırdı.

"*Mac, aç şu lanet kapıyı!*" Oh
adamım.

Smithie.

Şimdi ne
olacak?

"Ben işimi seviyorum. İşini seviyorsun. Harika bir ailem var. Senin de harika bir ailen var. İkimizin de harika arkadaşları var," diye homurdandı Mo. "Ve hala Hawaii'ye taşınıyoruz."

Bunun üzerine çıplak ayaklarıyla dışarı çıktı.

Sütyenimi kapmak ve üzerime çekmek için hareket ettim. Daha sonra şortumun bel bandındaki krem rengiyle uyumlu olan ve göğüs bölgesinde daha az sıkı olsa bile dar olan krem rengi pamuklu kaşkolunu aldım ve onu çektim.

Sonra "*Benim eylemime burnunu sokamazsın!*" sesini duyduğum anda banyodan uçarak çıktım.

O Smithie değildi.

Tex'ti.

Lanet olsun.

Hızımı artırdım ve merdivenlerin altındaki köşeyi döndüğümde Mo'nun hareketsiz sırtına çarptım.

Bir koluyla beni yakalayıp kenara çekmek için döndü, tam o sırada Tex beni gördü, Smithie'ye doğru bir parmak salladı ve gürledi, "*Söyle ona! Benim işime burnunu sokamaz!*"

"Tex, tatlım, neden bahsediyorsun?" Sakinleştirici olduğunu umduğum bir sesle sordum.

"Tex'ten seni vermesini mi istedin?" Smithie bilmek istiyordu...

Ben.

Evet.

Lanet

olsun.

"Tex?" diye ısırdı. "Ben değil miyim?"

Kahretsin.

"Smithie-" diye başladım.

Tex, Smithie'ye "Ben onun üvey babasıyım," diye mini-boom yaptı. "Umurumda bile değil," diye karşılık verdi Smithie Tex'e.

Tex'in yüzü kızarmaya başladı.

Ah, lanet olsun.

Tex, "Senin başka kızların var, *kendi yaptıkların*," diye karşılık verdi.

"Ver *onlara*

uzakta."

"Edeceğim," diye karşılık verdi Smithie. "Benim kanımdan olanlar ve benim için dans etmesini istediklerim."

"Senin için dans etmek mi? *Senin için dans etmek mi?*" Tex kendini toparlamaya çalışıyordu ve iki elini başına götürüp yukarı doğru kaldırarak "Bu tamamen *delilik!*" diye bağırduğında bu çabayı bitirdiğini anladım.

"Bunun neresi çılgınca?" Smithie karşılık verdi. "Kimse ailenin ne olduğunu söyleyemez."

Haklı olduğu bir nokta vardı.

Tex, bakışları hâlâ Smithie'ye kilitlenmişken bir parmağını bana doğru uzattı. "Annesinin yanında uyuyorum."

Smithie, "Onu erkeğiyle ben tanıştırdım," diye karşılık verdi.

Bunu da yaptı sayılır, ama bizi şu ana getiren sebepten dolayı değil.

Tex Smithie'den vazgeçti ve bana baktı.

"Benim eylemime burnunu sokmayacak." Bir uzlaşma bulmak zorundaydım.

Derhal.

"Resepsiyonda benimle dans edecek misin?" Tex'in buna kesinlikle karşı çıkacağını ve koridorda yürüme kısmını Tex'e, baba-kız dansını da Smithie'ye verebileceğimi düşünerek sordum.

Tex hemen "Evet," diye cevap verdi. Gözlerimi kırptım.

"Öyle misin?" Sorguladım.

"Evet. Baba düğünden sonra kızıyla dans eder. Değil mi?" Tex cevap verdi.

"Evet," diye fısıldadım ve Mo'nun kolunun etrafımda daha da

sıkılaştığını hissederek yaptım.

Tex sertçe başını salladı ve "Şarkıyı çoktan seçtim. 'Not While I'm Around.'"

Aman Tanrım.

Bu şarkıyı
biliyordum. Uh-
oh.

Ağlayacaktım.

Bu dürtüyle savaşıırken, odayı hissettim ve Smithie'nin de bu şarkıyı bildiğini ve Tex'in tartışmayı kazandığını biliyordum.

"Ray tüm bu olanlardan sonra ne yapacak?" Smithie bana sessizce sordu, kelimeleri söylemeden teslim oldu.

Ray benim biyolojik babamdı. Kumar bağımlılığından kurtulmaya başladığından beri ilişkimiz bir şekilde onarılmıştı. Mo'nun en büyük kız kardeşi gibi, ailenin iyiliği için ve cömert bir kalbe sahip olduğu için, Jet babamızdan düğününde onu vermesini istemişti.

Yine de bu pek iyi sonuçlanmamıştı ve bunun nedeni babamın bir pislik olması değildi. Çünkü Eddie, Jet'e gelinliğiyle bir kez bakmış ve babam onu vermek için fırsat bulamadan koridorda sinsice ilerleyip onu sahiplenmek için mihrapta safları bozmuştu.

Çok komikti.

Çok tatlı.

Tamamen romantikti.

Ve çok ateşliydi.

Ne yazık ki babamın bende bıraktığı yaralar asla kapanmayacaktı, bu yüzden benden bu onuru alamayacaktı çünkü ben büyümüşüm ve Tex hala dansımız için seçtiği şarkının sözlerini yaşıyordu. Öte yandan, babam benim oluşumda rol oynadı ve hayatım boyunca bu sözleri hiç yaşamadı.

"Davet edilecek," dedim Smithie'ye. "Ama sanırım neden daha büyük bir rol oynamadığını anlayacaktır."

"Tamam o zaman," diye mırıldandı Smithie, elini kaldırıp başının üstünü ovuşturarak. Elini bıraktı ve devam etti: "Sanırım gelecek Salı görüşürüz."

Şu anki drama bitti.

Sevilmek güzeldi.

Sadece sevilmenin bu kadar gürültülü olmamasını ve erkeğimle tuvalette seks yapmayı bölmemesini diledim.

Ciddiyim, eğer bu saçmalık durmazsa komşularım gelip *beni* şikayet edeceklerdi.

"Evet, Smithie," diye cevap verdim.

Smithie yüzümü inceledi, orada birlikte parladığını bildiğim sevgiyi işleyemedi, bu yüzden dikkatini Mo'ya çevirdi.

"Hey, Mo."

"Yo," diye homurdandı Mo.

Bununla birlikte, Smithie gitti, ama yanımdan geçmeye çalışırken elini tutmadan ve sıkabilmem için onu durdurmadan önce değil.

Smithie geri sığı. Sonra da kaçtı.

Ön kapının kapandığını duyduğumuzda Tex bana "Hepsiyle sopayla mı dövüşmem gerekecek?" diye sordu.

Ray'i kastetmiş olabilir.

Mag, Auggie, Axl ya da Boone'u kastetmiş olabilir. Paul, Taylor ya da Rick'i bile kastetmiş olabilir.

Ailem genişliyordu, bağlar sıkılaşıyordu ve hayatımda sahip olduğum için yeterince şanslı olduğum erkeklerin tarzıydı.

Ama bu rol için, benim için sadece bir tane vardı. Annemi mutlu eden kişi.

Ve baba-kız dansı için o şarkıyı seçecek olan kişi.

Üvey babama gülümsedim. "Hayır, Tex, bence iddianı başarıyla ortaya **k o y d u n .**"

"Daha iyiyim," diye mırıldandı. Sonra "İyileşiyor musun?" diye sordu. "Neredeyse eskisi kadar iyiyim" dedim.

Mo'ya döndü. "Bugün ne yapıyorsun?"

Mo, "Kız kardeşlerim, onun kız kardeşleri, benim erkek kardeşlerim, onun erkek kardeşleri ya da senin gibi başka ebeveynler olmadan kızımın sakın bir Cumartesi geçirebilmeyi umuyorum," diye cevap verdi.

"Tex yanıma geldi, elini başımın üstüne koydu, sonra elini çekip beni öptü, Mo'ya gülümseme olduğundan emin olduğum delice bir yüz ifadesi takındı ve sonra çekip gitti.

Mo ön kapıya gidip Tex'in arkasından kilitleti ve geri geldi.

Oturma odasına girer girmez, "Nerede kalmıştık?" diye sordum.

Sonra haykırdım çünkü omzunun üzerinden bir itfaiyecinin kucağındaydım.

Saniyeler sonra yatakta sırtüstü yatıyordum ve Mo üstümdeydi. Oh, evet. İşte oradaydık.

* * * *

Bir süre sonra.

Telefonuma, "Mag, beni dinle, *her şey yoluna* girecek," dedim. "Lottie, ben-"

"Mag," diye kestim sözünü, "yarın evleneceksin. Son." Mag sessiz kaldı.

Sessiz kaldım.

Önce o kırdı.

"Sana teşekkür ettim mi, sevgilim?" Gülümsedim.

"Hayır."

"Teşekkür ederim, Lottie," dedi usulca.

Bana teşekkür ettiği şey, benim için bir zevkti.

"Lafı bile olmaz. Mutlu olmana sevindim. Evie'yi mutlu ettiğine sevindim. Şimdi git biraz dinlen. Yarınki fotoğraflarda gözlerinin altında torbalar olmasını istemezsin."

"Sanki öyle bir şey olacakmış gibi," diye mırıldandı.

"Erkeklerle bile olur," dedim ona. "Su içmeli ve uyumalısın, yoksa gözlerin şişer."

"Dinlenmeyi

kastetmiştim,

bebeğim." Oh.

Bunu resmileştirmek için

heyecanlıydı. Evie için bunu sevdim.

Mag için daha çok sevdim.

Gerçi bunu Mag ile paylaşmadım. O zaten biliyordu.

"Mo ve Pooks'u kontrol etmeliyim. Onu indirdiğinden emin ol. İyi misin?" Ona sordum.

"Ben iyiyim, sevgilim. Mo'ya benden selam söyle ve ona yarın ne zaman buluşacağımızı ve yüzüğü unutmamasını hatırlat."

"Yüzüğü unutmayacaktır," diye teminat verdim.

"Görüşürüz, Mag." "Görüşürüz, Lottie."

"En azından dinlenmeye çalış."

Yumuşak ve tatlı bir sesle, "Yapacağım, sevgilim," dedi ve Evie'nin bunu bir ömür boyu yaşayacağı için yine çok mutluydum.

Ve Mag'in bunu Evie'ye vermesine sevindim.

Telefonu kapattık ve mutfığa, oturma odasına ve merdivenlere doğru ilerlemeden önce telefonumu şarj ünitesine yerleştirdim.

En üst sahanlıkta durdum, nefesim aniden boğazımda düğümlendi. Mo, bebeğimizle birlikte çocuk odasındaydı.

Bunu bilmiyordum çünkü yirmi dakika önce onu uyutmak için yukarı çıkarmıştı.

Onu görebildiğim için bilmiyordum.

Biliyordum çünkü onu duyabiliyordum.

"Kimse sana zarar vermeyecek. Kimse buna cesaret edemeyecek," diyordu derin s e s i .

Aman Tanrım.

Küçük Pooks'larımıza Bono *gibi* şarkı söylüyordu.

Ama daha iyisi.

Sırtımı duvara dayadım ve gözlerimi kapattım.

Mo'nun sesi geri geldi.

"Işık çal, orada

olacağım." Oh Tanrım.

O benim bebeğimin babasıydı.

Adamım benim.

Devam etti.

"Hiçbir şey sana zarar veremez. Ben etraftayken olmaz."

Boğazımdan yükselen hıçkırığı yutmak zorunda kaldım.

Gözlerimi açtım ve elimi kaldırarak Mo'nun birlikte çıktığımız ilk tatilde oraya diktiği büyük kayaya baktım. Hawaii'de yaptığımız tatilde.

Mo'nun parmağındakiyle eşleşen geniş bir altın bandın üzerine yerleştirilmişti.

Düğünümüz *en iyisiydi*.

Jet'inkinden bile daha iyiydi ve saman gezintisi yapmıştı.

Ve benim elbisem Roxie'nin elbisesinin kışına tekmeyi basmıştı. Şeffaf korsaj ve uzun kollar, tamamen şeffaf bir etek, hepsi ışıltılı diamanté ile kaplıydı. Neredeyse göbeğime kadar inen dalan yaka, sol kalçama kadar uzanan etek yırtmacı, tüm bunlar sadece önemli kısımları örten bir bodysuit'e dikilmişti.

Mo ile olan fotoğraflarımın dışında, Tex'in bana koridorda eşlik ettiği, eteğimin arkamda uçtuğu, sol bacağımın kalçamdan aşağısının açıkta olduğu, Mo'ya kocaman gülümsediğim, fotoğrafta bile göz kamaştırıcı olan ve Tex'in deli gibi sırttığı fotoğraf benim favorimdi.

Jet benim baş nedimemdi. Mag,

Mo'nun sağdııcıydı.

Tex beni evlendirdikten sonra annem ön sırada Tex ve babamın arasına oturmuştu, babam kocaman gülümsüyordu, gözyaşlarıyla savaşıyordu ama olması gereken yerin orası olduğu konusunda savaşıyordu. Sadece orada bulunma onuruna eriştiği için mutluydu.

Bu arada, Mo'nun babası davet edilmedi.

Ama bize posta yoluyla içinde yüz dolarlık bir banknot bulunan bir düğün kartı gönderdi ve Mo'nun mutlu olmasını umduğunu yazarak bunun geçici bir umut olduğunu haykırdı.

Mo o zeytin dalını tutmadı.

Babası annesine, kız kardeşlerine zarar vermişti.

Mo gibi bir adam için bunun geri dönüşü yoktu. O etraftayken olmazdı.

O yüz dolarla Alex, Dante ve Cesar'ı vuruş kafeslerine götürdü.

Bu arada, yeğenlerimi büyük, belalı, komando Mo Amcalarına kaptırmıştım. Ona tapıyorlardı.

Ben aldırmadım.

Onunla güreşmenin çok daha eğlenceli olduğunu anladım. Özellikle de kazanmana izin vermediğinde.

Kendimi toparladıktan ve Mo şarkı söylemeyi bitirdikten sonra duvara yaslanarak koridora, oradan da Pooks'un odasının kapısına doğru ilerledim.

Omzumu pervaza yasladım.

İri yarı kocam sallanan koltuktaydı, bacaklarının uzun gövdeleri uzanmış, ayak bileklerini çaprazlamış, topuğuyla pembe puantiyeli tulum giymiş küçük bebeği sallıyordu, göbeğini ve yanağını geniş göğsüne yaslamıştı, eli de minik bebek bezli patiğinin üzerindeydi.

Gözleri kapalıydı.

Adamıma baktım.

"Uyuyor," diye fısıldadım.

"Biliyorum," diye fısıldadı.

Elbette biliyordu.

Başka bir şey söylemedim.
Küçük kızımızı kucağına alan kocama gülümsedim ve Mo Morrison'la tanıştığım andan itibaren çokça yaşadığım bir şeyi deneyimledim.
Ona biraz daha aşık oluyorum.
Sonra babamı prensesi, ayı ve yıldızlarıyla bıraktım... Ve odamıza doğru yürüdüm.

Son

* * * *

Ayrıca 1001 Karanlık Gece ve Kristen Ashley'den [Rough Ride](#) ve [Rock Chick Reawakening](#)'i keşfedin.

Daha Fazla Çeviri Kitap İçin
Bizi Telegramda Takip Edin.

TİK TİK

